

1

CHRONOGRAPHIA

in duos libros distincta. Pri-
or est de Rebus veteris Populi:
Posterior recentes historias,
præsertimq; Ecclesiasticas cõ-
plectitur.

PARISIIS;

Apud Martinum Iuuenem, ad insigne Serpentis,
via S. Iohannis Lateranensis.

1567.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

ANTONIO PRATTEO ABBATI DE BON LIEV
G. Genebrardus Theologus Parisiensis.

VM nonnullos & Noſtrorum & Hebræorum libros apud me, ut ſi, legerem, deſignationem quandam annorum, quibus ante Domini in carnem aduentum, mundus conſtitit, in his chartæ anguſtijs recordationis cauſa pingere volui. Sciebam quidem plurimas plurimorum Chronographias in manibus ſingulorum quotidie verſari, ut proinde multis videri poſſit mihi ab hac lucubratione fuiſſe omnino temperandum. Verum, quoniam niſi me animus & lectio earum non infrequens ſefellit, multa commemoraturus ſum, quorum apud ipſos nullum veſtigium conſpicitur, tantum abeſt, ut à ſcribendo me ſua diligentia deterruerint, ut multo magis ſim inflammatus. Quæ apud veteres hiſtoricos, qui in vtraque lingua clari habebantur, repererunt, literis ingenti fructu & nominis ſui gloria, fateor, tradidère. Quid enim hiſtoria in hac vita nõ dico iucundius, ſed etiã utilius exiſtimari poteſt, cum illa nihil aliud ſit, quã vitæ optimè inſtituenda, exemplisque aut confirmanda aut corrigenda nitidiſſimum ſpeculum? Sed cum partem non contemnendam, quæ peti debet ex ſolis reconditiſſimis literaturæ ſcripto-ribus, quorum linguæ ipſis parum notæ erant, nobis utcumque exploratæ ſunt, præterierint, inter eos aliquid loci mihi relictum eſſe ſuſpicor. Nec inane mihi videor ſuſcipere ſtadium, quando hoc plurimum ad lucem multis Scripturarum locis afferendam conducere nemo, qui eas legit, nõ intelligit. Quamvis autem exacta temporum ratio, numerisque omnibus abſoluta, ſatis iniri nequit, ut conſtat è varietate calculatorum, quos ſubiecimus, tamen dubitandum non eſt, fructum eo uberiorem colligi, quò propius ad veritatem ipſam acceditur. Certè dedi operam, ut minimum à verbis & ſenſis Scripturæ diſcederem, ut monſtrant teſtimonia, quæ partim ob eam rem, partim ut indicem, quo loco plenior hiſtoria continèatur, inter duas columellas afferro. Iſtudne ſim aſſecutus, tum demum cognoſcam, humaniſſime vir, ubi tuo tuorumque ſimilium iudicio tota res tranſacta fuerit. Vale, E noſtro muſæo Parisienſi, Martio menſe anni à ab orbe redemptio 1567.

TEMPORVM AD CHRISTVM VSQVE BREVIS DESCRIPTIO, QVATENVS SCRIPTVRIS SACRIS, AVT receptis Hebræorū veterum Annalibus confirmari potest, cum multiplici Hebræorum, Græcorum, & Latinorum Theologorum enumeratione atque causis, cur hi inter se dissentiant.

GILB. GENEBRARDO THEOLOGO PARIISIENSI AVCTORE

SEX AETATVM FORMULAE.

A B orbe cœdito vsq; ad elationem suam anni 1656. dies 6.

A B elatione ad ortū Abrahami anni 297. dies 10.

A B Abrahami ortu, ad egressionem Israhelitarum ex Aegypto anni 722.

A B egressu Israhelitarum ad vsque illa templa fundamenta, anni 430.

A B fundamentis templi ad captiuitatem Babilonicam anni sunt 470. mensis 6.

A B Babilonica captiuitate ad Christū, anni 55.

Summa, an. 413. mens. 6. dies 16. Quod membratim sic demonstrari poterit.

PRIMA AETAS.

Deus è nihilo, id est, nulla antegrediente materia cœlū & quatuor elemēta: deinde ex his reliqua quæ sub solum cadūt, procreauit, diebus 6.

Ad extremum dici sexti, quod erat initiū dici septimi, Adam è limo fingit, eique è nihilo mentem infundit.

Adam genuit Seth ætatis suæ anno 130. Seth gen. Enos an. 105.

M

VNDVM sex mille annis duratum non est Eliz Tesbitis Prophetæ vaticinatio, sed cuiusdam Eliz Rabbinus Iudæorū Cabbalici commentū, in Talmud, tractatu Saucedrin, cap. Helec: & in tractatu de Idololatria, cap. Libæ: & in tractatu de Sabbato, Cuius coniecturas asserit Rabbi Isaac in primum caput Genesios. Præcipue sunt hæ: Primus versus Genesis, qui continet summam operis Domini, sexies literam M. exprimit:

Aleph autē nulle significat. Deinde Deus sex diebus abfoluit mundum, septimo quieuit, ac sabbatum cōsecrauit. Iam mille anni sunt, apud Deum sicut dies hesterni, quæ præterit. Postremò sex primi parentes, Adam, Seth, Enos, Canan, Malaleel, Jared mortui sunt, & primus Enneh tianus in cœlum translatus est. Post igitur mille annos sex, quibus labor & mors vigerit, septimus initium erit quietis & immortalis vitæ. Hæcine quæ coniecturis frigidis nutantur, possunt videri propheticæ? Quæ annotare libuit contra insulsum & suspensiosam eorum opinionem, qui quasi in numerato habeant seculorum fines, occinente dictum Eliz nobis breui extremū diem minitantur, cū ne Angelis quidem ille pateat. Vide clarissima Christi verba Mar. 13. quæ, vt nō simpliciter inficiatur aliqua posse esse argumenta, quibus mundi impendens tuius declaretur (nam nonnulla Scripturæ protulerunt) ita docent non esse studiosius inquirendum in dies, horas & momenta, quæ Deus, posuit in sua potestate.

Hebræi à Nouilunio Septembris annum ordiuntur, existimantque eo mense orbem fuisse conditum, sequenti sententiam R. Eleazaris, qui id contra R. Iosum defendit. Vnde & solum Tubarum, quod primo die Septembris celebrabatur, vocant caput seu principium anni. Nec nisi ratione atque ordine seclorum Nisan (qui fere Martio nostro respondet) primum mēsum Enod. 12. dici interpretantur. Quod sit vt in cætris negotiis, sine priuatis, sine publicis à Tizri. 1. Septembris numerent. Quos etiam in Ecclesiasticis sequitur hodie Græci, vt constat ex ipsorum ἀπὸ τοῦ ἡμερολογίου & ἀπὸ τοῦ μηνολογίου Mytiliense. Tamen nostrorum communio opinio est, Martium mundo dedisse principiu quo mēse Christus de cruce pepēdit: ad quæ etiā annorū supputatione in hæc Chronologia dirigim, propter Danie 16, qui suas Hebdomadas deduxit ad Christum perpeffione. Adde me imitari nostras Ecclesias Gallicas, quæ ductæ iudicio & consuetudine D Hieronymi, Sophronii, & Isidori, annos hinc deinceps supputarunt. Nec est mirum hanc discrepantiam inter nosse perire, cūm etiā R. Abraham scribat in 7. caput Danielis, suorū quosdam annum incipere à Tizri, quod id sit principium orbis conditi: alios à Nisan, quod eo Patres egressi sint ex Aegypto.

Abel alcedorum pecorum artem primas inuenit, in usum lanarum & pelliam. Nondum enim eus carniū ante diluuium receptus fuit. Genes. 9.

Gm. l.

Anni mundi.

218

Cain agros colere, ferere, & metere docuit, excogitavitque cum filio suo Enoch artem ædificandarum ædium.

Enoch vrbū prima, hanc in Libano fuisse scribunt.

Bigamia ab vxore Lamech introducta. Venationis exemplum polleris reliquit. Rabini in quartum Geneleos.

Label autem pastoritiam nece Abelis intermortuam restituit, cui adiecit vsū habitandi in tabernaculis, eaque circumduco di, vt gregem pasceret, Nomadam auctor.

Iubal Musices & instrumentorum eius inuentor: Iubilandi vocabulum inde in aliquot linguas fluxit.

Tubal-cain artem fabrilem adinuenit, noo Vulcanus, primūsq; metalla effudit.

b Tempore Enos cepit Idololatria, scilicetiorūq; Deorū cultus. Hic solus in sua familia veram & auitam religionem tenuit. In hac sententiam extrema verba capitis 4. Genes. Hebræorum doctores accipiunt in Genesi magna.

c Enoch ambulat cū Deo, ac de eius vëtore iudicio vaticinatur, Translatas est ne videret mortem. Gen. 5. Hebr. 11. Omnium primus videtur libris sue literis aliqui mandasse. Iudas Apost.

d Adam moriturs annos natus 930. Sepultus est (vt constat est Hebræorum traditio) in terra Israel, vbi & fuerat procreatus, vbi etiam hæc ætas tradita est, hominibus nondum dispersis. Rabbi Isaac in Genesim.

Ex nefando concubitu posterorū Seth & Enos, in quorū familiaribus colebatur Deus, & posterorū Cain, qui idolis dudum seruebant, propagantur Gigantes homines immanis magnitudinis. Ex istiusmodi disparium cultu coniunctione, agnitio Dei prorsus in aliis extincta est, quam in Noe, tribus filiis, & quatuor eorū coniugibus, vt Deus iudignatus eluuiue reliquum hominū genus deleuerit.

e Noë reparatorem orbis, prophani mundi Genesim ignorantes, Cælum, lauum & patrem Deorum appellarunt. Hic primus vitem syluescentem satiuam fecit, & viniq; vsū hominibus monstrauit. Geneleos 9. Ab hoc inuento Ianus fortasse dictus est: Nam Iain Hebræis vltis vti dicitur Mechanicas quas posteri Cain repererant, hinc docet Mathematicas ab Adamo bene præcedentibus Patriarchis inuentas, duabus ingentibus columnis (quarū una lateritia erat, ne conflagratione periret: altera marmorea, ne diluuiū absumeretur) imprimis atque consignat. Iosephus primo Antiquitatū, Instrumentum & vsū nauigandi, præceptore Deo, hominibus monstrauit: Nam vltis, qua voce eius arcam nominauit Moses, non est propriè Aron. Iasca, sed vas nauigationi aptum. Quo factum, vt postliti dūce Iaphet, mari se audacter commiserint, repleuerint; Occidentis insulas.

Zoroastres Cham, vt fama est, Magiā Introducte.

Doctores Hebræi, vt scribit Rab. Leui in 9. cap. Genes. tradunt Cham exercuisse retilculos patri, ne deinceps liberos procrearet. Quid simile Poëtæ nostri de Cælo & Saturno fabulantur.

f Nimrod nepos Cham, primus affectato imperio regni formam in Chaldea instituit. Babylon eius erat regia. Primus etiam post diluuiū venatoriā exercuit.

Apud Assyrios paulo post nouum regnum exortum per Assur filium Sem. Regni metropolis Ninive, Geneleos decimo.

Magna probabilitate Hebræorum pleriq; docent Iaphet primo loco à Noë fuisse genitum, 500. scilicet patri annos Cham, secundo 501. Sem autem omnium postremo, cum pater peruenisset ad 505. vel 509. Sed eius nihil interest ad nostræ Ecclesiasticæ historię ferriem.

Corrupte apud 70. interpretes Arphaxad dicitur genuisse Cainan, & Cainan Sale. Nam nullum exemplar Hebræicum hoc loco huius mentionem facit, Quin etiā veritissimi Hebræi ooinatim notant à Noë ad Abraham tantū decem esse generationes, quot erant ab Adam ad Noë. B. quidem Lucas 3. cap. vndecim numerat, ac Cainan insert in hunc ordinem, sed id Græcorū, ad quos scribebāt, & quibus sola exemplaria 70. nota erant, causa. Ceterū quia Arphaxad vixit 438. peruenit ad Abrahæ 144. annum. Hæc methodo, quinam, quibuscūq; & quandū vixerint, facillè deducet.

b Enos genuit Cainan ætatis suæ anno 90. 115

Cainā genuit Malaleel anno 70. 195

Malaleel genuit Iared anno 65. 460

Iared genuit Enoch anno 162. 622

Enoch genuit Mathusalem anno 65. 687

Mathusalem genuit Lamech anno 187. 874

Lamech genuit Noe anno 182. 1056

Noe in diluuiū natus erat annos 600. 1656

Summa, anni 1656.

dies 6.

SECUNDA
AETAS.

Diluuiū durauit anno vno, diebus 10. 1657

Sem filius Noë genuit Arphaxad ab eluuiōe anno 2. 1659

Arphaxad genuit Sale ætatis suæ anno 35. 1694

Sale genuit Heber anno 30. 1724

Heber genuit Phalegh anno 34. 1758

Phalegh genuit Re-
hú ætatis suæ anno 30.
Rehú genuit Saruch
anno 32.
Saruch genuit Na-
hor anno 30.
Nahor genuit Thare
anno 29.
Thare genuit Abrám
anno 70.

*Summa, anni 293. dies
decem.*

TERTIA AETAS.

Abrahá genuit Isaac
anno ætatis suæ 100.
Isaac genuit Iacob
anno 60.
Iacob descēdit in AE-
gyptum natus an. 130.
Iacobæi máserūt in
Ægypto annis 430.

Summa, ann. 720.

QUARTA AETAS.

Moses populi ex AE-
gypto educti Remp.
in deserto administra-
uit annis 40.

g Phalegh à diuisione nomen habuit, patre eius afflato numine quodam prophetico. Eius enim sæculo terra diuidenda erat inter filios Noë. Ex quibus Sem, qui & Melchisedech sacerdos Dei vini, cum suis Orientalem Syriæ partem obtinet. Cham Zoroastres Iudæam, Arabiam, Ægyptum, Æthiopiæ, totam denique per ordinem successionis Africam. Iapbet, siue Iapetus, Europam insulam & littoralem Asiæ partem. Nomina posterorum eorum Hebraica id clarè indicant Genes. 10. & 1. Paralip. Ne Græci gloriantur se terris imposuisse nomina.

1788 Turris Babel ædificatur: quæ fabulæ de Gigantibus cum Ioue bellantibus materiam præbuit. Ex vñ à lingua Hebrææ, multæ, nêpe 72. vt Hebræis placet, factæ sunt: quod colligunt è capitibus familiarum, quæ tot recensentur Genes. 10.

1820 Hebraica, quæ antea communis erat, apud Hebrum (à quo lingua & populi nomen) remansit in corrupta, quòd neque consiliis, neque operis eorum quibus turrim in cælum erigere placebat, interfuisset. Qui turrim ædificauerunt, appellati sunt Meropes, ob diuisam vocem.

1850 Aiuist autem hanc confusionem linguarum existisse 48. ætatis Abrahæ, 10. ante obitum Noë. Vnde incertum an nòe. post diluuium huiusmodi confusio acciderit, quòd tamen nonnullis placet. Si enim vera est Hebræorum historia, illam oportet factâ post annum à diluuiio trecentè simum: quòd est vto propius. Oportuit enim prius iusto aliquo tempore multiplicari stirpes, quam in tam varias orbis partes dispergi.

1879 h Noë moritur anno ætatis suæ 950. Tum namq; Abraham, natus erat 2n. 58.

1949 Duodecim annis post mortem eius, iubet Deus Abrahám egredi è patria sua in Cbananzorum terram. Et sanè in certa familia Sem, ex qua descendit Abraham, veri Dei cultus vtoque per miferat. Vtunque dixi, quoniam ipsi etiam incipiebant sese dedere, & receptam idolomaniam complecti, vt docet Iosue 24. cap. vbi & Abraham inter Idololatrias numerat.

Abraham natus annos 70. proficiscitur ab Vr Chaldæorum, Genes. 7. Descendens in Ægyptum, Mathematicæ sacerdos tradit, vt scribit Iosephus. Quod videtur Cicero confirmare, cum, de Diuinatione Chaldæos recenset primos inuētores Astrologiæ. Ægypti autem illas ita excuterunt, vt putet inuētores Geometriæ, vt & Phœnicæ Arithmeticæ: cuius tamen lineas ab eodem Patriarcha, cum in Palestinam profectus est, acceperat.

2109 i Iacob omniū primus votū nūcupauit Deo. R. Abahn in Talmud. Ac certè de illo primū legitur, Votum etiam vouit Deo dicens. Genes. 28. Sem peruenit ad 50. vsque annum ætatis Iacob, ac omnium diuinitimè post diluuium vitis. Heber etiam attigit septuagesimū Iacob.

2239 Anan primus equum & asinam edomiscit, vnde malorum origo. Genes. 36.

2379 Ioseph somniorum intelligentiam adiuuenit. Iustin. histo. lib. 36. Sacerdotet Ægyptiæ de Prytaneo siue horreo regis alebantur Genes. 47.

2469 Iacobzi insanas illas Pyramidum & vanitatis Ægyptiacæ substructiones, quæ in septem mundi miraculsi collocantur, cogente Pharaone fabricant.

k Hic reicitur commentum Rabbiorum, qui præter diserta Exodi verba scribunt suos tantum mansisse in Ægypto 30. annis. Vide Rab. Leti Ben Gersom in 15. Geneleos. Qui tamen hodie temporum rationem è Bibliis subducere se aiunt, illorum traditionem sequuntur, vt non mirum sit illorum supputationem esse plenam cōtrouersarum, nec conciliare caput septimum Actorum, & multa alia loca cum veteri Testamento.

2709 Illis imposuit quod Paulus ad Galatas 3. videtur scribere 430. annis post promissionem factam Abrahæ de suscipiēdo semine, qui est Christus, datam esse legem Moisi. Atqui Paulus nos suis verbis tantum remittit ad scripturam Exodi, atque se non de quolibet Testamento siue pacto cum Abrahá percusso, sed de illo demum loqui, quod scribitur esse *lex facta post 430. annos.* Non vtiq; à promissione (nam repugnat locus Exod. 12. ad quem alludit) sed à descensu Israelitarum in Ægyptum. illic enim Post, non retulit

ad promissionem, sed ad legem factam eo tempore, quod Moses designauerat. A quoque, vt hoc addis, falsum esset oraculum Genesi 18. quod sine figuris prædixit, Semen Abrahæ 400. annis feruaturum in Ægypto, ac deinde eripiendum. In eo sui prolixior, quòd B. Hieronymus se neficè professus sit, quo pacto his tribus Scripturis satisfaciendum esset.

Iob his Patriarcharum temporibus vixit, fuit ex posteris Nabor. Diuus Hieronymus & Rab. Selomo. Moses huius historiam ex Abrabico conuertit, Hebræi.

Ipso anno egressionis, mense secundo data est lex Israëlitis: mense autem tertio, decalogus. Anno secundo iterum data est lex die quatuordecimo.

Aaron creatus est Pontifex. Ab illo ad Dinahum qui est illi tempore per discordiam Pontifex ordinatus est, numero omnes 87. fere. Sub tabernaculo 53. Sub templo Salomonico 12. Reliqui stante templo secundo: qui plurimi sunt, quoniam non vt ante, mortuis, sed viuis viui subrogabantur. Egesippus lib. 1. cap. 13.

Moyses Pentateuchum, Ioseph commentarium rerum suarum, & extremum caput Deuteronomi scribit.

140. anni his tribus diebus tantum elapsi sunt. Nam illud Iudic. 3. Quiescit quæ terra 40. annis, & mortuus est Othoniel, hunc habet sensum: Terra quam armis ceperat Iosue & Iudæi, mansit quadraginta totis annis penes Israelitas, nemine veterum colororū idellas bello repetente. Tumque mortuus est Othoniel. Et ita exponere quæ in hæc verba per totum librum Iudicum repetuntur: etiam si prima fronte interregna multa indicare videantur. Habes enim simul locutionem vlt. cap. 3. Paral. Celebravit seu cõpleuit terra Sabbara sua, vel quiete suas. i. in illo statu mansit quousque complerentur 70. anni prædicti ab Hieremia. Id intelligitur ex lexto cap. tertii Regum, vbi omnino anni huius quartæ ætatis numerantur 480.

Iosue Chananos partim interfecit, partim terra sancta depulit. Horum reliquæ traduntur migrasse in Germaniam, Sclauoniam, & regiones vicinas, in Seder Olam. Et certè illa ætate totum Occidentem fuisse vacuum, paulatim verò in eius regiones venisse Orientales populos, apparet è crebris in Europam populorum infusionibus, quarum meminerit historici.

Etenim ante tres mille annos tota ferè Europa vacua erat, vt qui primi eam inhabitare ceperint, appellati sint Aborigines, locis maritimis primùm omnium habitatis, culisque, vt Italia, Dalmatia, Gallia Narbonensis, quòd illæ primas & facilior propter mare esset transitus.

Raab nupsit Iosue. Rab Mosese precept. neg. 12. & Salmoni. Mat. 5. Cum exploratores recepit, erat meretrix, vt nostris placet: vt Hebræis, cauponaria: nam zonâ veramque significat. Iosue 2.

Iudices lvi vsque ad Samuelem dicti sunt, quòd penes eos auctoritas esset diuinius, & administrandi Republicam. Diademate aut sceptro, vt Reges non utebantur: hæreditarii non erant, sed partim auctoritate prudentium hominum creabantur, partim à Deo excitabantur vocatibus penitentiari. Eorum potestas non erat regia siue arbitraria, sed politica: nempe populum regerant iuxta ipsius leges & instituta, vt qui Dux appellatur apud Venetos.

Historia Michæ, consupplicatio 3. xoris Leuitæ, & ceteris vniuersæ ferè tribus Beniamin euenerit diebus Othoniæ, vt auctori Seder Olam placet: vt Iosepho, paulo ante Othonielem. Ita quinque vltima capitula libri Iudicum, secundum caput proximè præcedere, aut mox sequi deberant. Nam certè inter Samsonem & Heli nullum fuisse videtur interuallum.

Phinees ea tempestate adhuc erat in vivis. Itaque qui illa inter Samsonem & Heli contigisse volunt, sentiunt Phineem annis amplius trecentis vixisse, vt R. Mose Ægyptius in suo Mishna.

In castris Beniaminitarum septingenti reperti sunt ambidextri, & ita lapidem iaculantes, vt capillum possent percussere, reliquis intactis. Iud. 10.

m Aiod Egionem regem Moab, qui graui seruitute populum Dei premebat, sic in semur defixa interemit. factus est populi index & dux.

Samgar pugnans pro Israele sexcentos homines cædit simul bouum, seu vomeræ.

n Historia Ruth contigit huius temporibus, vt Hebræi tradunt. Quinetiam hinc Abesam aiunt esse Booz, cui nupsit Ruth. Iosepho tamen Ruth vixit temporibus Heli.

o Tempora Heroica incurrant in hoc seculum Samsonis, Heli, & Samueles, ante quæ apud Græcos nihil certi extat, cum tamen hæc in historia Hebræica admodum recentia sint.

Bellum Thebanum

Bellum Troianum

p Samuel scribit librum Ruth, & maximam partem libri primi Regum, quem eius nomine alius ad regnū vsque Salomonis perduxit. Heb.

Dauid metu Saulis duodecies sedes mutat, à 21. cap. lib. 1. Reg.

Ann
mundi

1 ^{mi} .	Iosue, Iudas, & Othoniel annis 40.	2749
3 ^o .	Aiod ambidexter cū interregno annis 80.	2829
	Debora & Barac ann. 40.	2869
	Gedeon annis 40.	2909
9	Abimelech eius filius annis 3.	2912
10	Thola annis 23.	2935
10 ^o	lair annis 22.	2957
10	Inde nullum ducem habuerunt vsque ad Iephten, annis 18.	2975
12	Iephte, annis 6.	2981
12 ^o	Abesam, annis 7.	2988
13	Ahialon, annis 10.	2998
21	Abdon, annis 8.	3006
16 ^o	Samson, annis 20.	3026
1. R. G.	Heli iudex, idemque sacerdos, annis 40.	3066
L.	Samuel & Saul regnarunt annis 40.	3106

P	David imperavit annis 40.	Anno mōdi 3106	Nathan vates prædicit Christum venturum qui Ecclesiam ædificaret, 1. Reg. 7. Dauidem adulteri arguit, Salomoni regnum procurat, 3. Regum 1. Abiathar pontifex, 1. Reg. 11.
	Salomon templum ædificare cœpit regni sui anno 4.	3149	Gad propheta monet Dauidem vt fugiat in Hareth, 1. Reg. 22, eique nuntiat Deum iratum, quid populum numerasset, 1. Reg. 24. Asaph cum fratribus, nobilis Musica & sacra eruditione, 1. Par. 6. q Bohanan, primus fuit templi quod Salomō ædificauit pontifex. Antea illis in locis sacrificare fas fuit, vbi arca vel tabernaculum a Mose fabricatum conlitterat. Ionathan & Iddo propheta. Ahias Sylonites Prophet a missus à Deo, tradit decem tribus Ieroboam, prædicit mortē filii eius, & totius regni exitū, 3. Reg. 11. & 14. Homerus centum plus minus, annis post bellum Troianum, sexcentis ante Aristotē, lem. r Regnum bifariam per seditionem diuiditur: huius maiori parti in Samaria præficit Hieroboam. Achimas Pontifex. Sennias vir Dei dehortatur Roboam ne bellat contra decem tribus, quæ à se defecerant, 3. Reg. 12.
	<i>Summa, ann. 480. Et totidē ab egressione Israelitarum ex AEGYPTO, ad quartum annum Salomonis, numerat liber tertius Reg. cap. 6.</i>		
Q V I N T A A E T A S			
3. Reg. 11.	q Salomon regnavit ad huc annis 36.	3185	I Ioam prænunciat Iosiam Regem tredecim post annis nasciturum, qui Idololatriam destruat, cumque reuerteretur ab increpando Ieroboam impiæ religionis, in via à leone occisus est, quod cuidam se ad cibum vocanti inconluto Deo paruisset, sed tamen leo assidens illæsum corpus seruauit, dum in funis efferretur. 3. Reg. 13. Sub Abia Azarias pontifex. f Abimelech pontifex max. 3. Reg. 15. Anani propheta bella in Afam exortitur, quod hominibus, non Deo fidisset, vnde & in necum conuicitur. 1. Para. 16, Hanani videns.
2. Par. 12.	r Roboam 17.	3202	Iehu filius Hanani vaticinatur contra Baasa regem Israel, à quo & occiditur, 3. Reg. 16. Azarias prædicit regni Israel futurum absq; Deo vero, sacerdotē, doctore & Rege. 1. Paralip. 15.
3. Reg. 15.	Abra annis 5.	3208	t Elias vir pilosus, zona pellicea incinctus, magno zelo religionem tuetur, 3. Reg. 17. Iam trāllatus in celum. 4. Reg. 2. ante decimum octauum regni Iosaphat. 4. Reg. 3. misit cœlitus literas ad Ioram Regem Iuda, filium Iosaphat, in quibus facta eius explicabat. 2. Par. 21. Iozz summus sacerdot.
3. Reg. 13.	f Afa annis 41.	3246	Michæas Iemla prædicit populum dispergendū, & Achab Regem Israel occidendū, 4. Reg. 1. & 2. Paralip. 24. quorum princeps Sedechias & Eliezer, 3. Reg. 22.
4. R. 25. 8.	r Iosaphat annis 25.	3271	Abdias vaticinatur in Idumzōs, Ecclesiæ ædificationem & propagationem libello vnico prædicit. Prophetas pascit in specubus. Nam Hebræi veteres hunc eundem esse tradunt. Iahaziel & Eliezer vaticinatiois munere fignati apud Iosaphat. Iesiodus. Lycurgus Lacedæmoniorum legislator.
	v Ioram annis 8.	3279	
	Ochozias annis 1.	3280	
	Athalia Regina, Achab soror 7.	3287	
	Iosaphat legisdoctore & magistratus probos vbique constituit.		
	Vt Ochozias plures vno anno regnauerit, siue solus, siue aliter, non est probabile, ne sint à Roboam ad sextum Ezechiz, quo euersum est Imperium decem tribuum, 181. anni. Sic enim successio Regum Israel quæ continuata serie, successioni Regum Iuda respondet, in lib. Reg. & Paralip. 40. annis ab altera superaretur. Nam à primo Roboam, vsque ad vltimum Ofæz, qui regnum illud amisit, anni tantum sunt 241. Nec alleganda sunt interregna, cum eorum vestigium nullum extet in Scriptura: in qua cetero contrario, qui quibus perpetuo ordine successerint, aperte traditum est. Hinc adducor vt credam cum veteribus Hebræis, quos sequuntur R. Selomo, & R. Leui, errare eos, à quibus Ochozias 11. an. id est, 30. cū patre, & vno sol' regnasse fertur, ex eo quod, 7. Paral. 32, quadraginta duos annos, & 4. Regum 8. viginti duos tantum natus, regni clauum suscepisse proditur. Nam vtroque loco Ioram tantum 7. ann. & Ochozias vnus assignantur. Qui igitur, inquit, potuit Ochozias quadragessimū 2. ætatis inire regnum, cum pater mortuus sit quadragesimo: Num filius antiquior erat patre? Audi R. Leui. Sane, inquit, anni 42. qui recenlentur in libris Paralip. non sunt accipiendi ab antiquo Ochoziz, sed à tempore quo vltimè regnum Amri, quod Ochoziz, quia erat de eius semine, (ex parte matris) contigerit, vt occideretur cum Ioram rege Israel. Id apparet ex eo quod post 31. annum Afz, regnavit Amri ann. 6. in vniuersum Israel (4. Reg. 16.) & Achab filius eius 22. & Ochozias (alter) duobus. Ioram autem Rex quoque Israel erat in anno regni sui duodecimo. Vltis 42. annis regnum Israel stetit penes familiam Amri. Hæc ille.		
	Ionadab filius Rechab clarus Propheta 4. Reg. 10.		
	Sub Ioram Ioarib summus pontifex. Sub Ochozia Iosaphat. in Seder olam.		
	Elifæus miris & iniustis operibus insignis 4. Regum. 13. Ad eius ossium contactum suscitatur mortuus 4. Regum. 13.		
	Ioas annis 40.	3327	Ioiada pontifex. Zacharias eius filius, qui in ipso templo occiditur. Huius sanguis vsque ad aduentum Njgubodonozoris, inflat olla bollentis, quasi vltionem postcas, feruisse traditur. Phadaia Pontifex.
	Amazias annis 29.	3356	x Sedechias Pontifex. Ionas vaticinatur in Ieroboam filium Ioas Regem.

<p>Regem If. zel. concionatur in Ninivitas, vt ex eius libro constat. Sub hęc tempora cępit regnum Macedonum per Carrannu. y Initium Olympiadum. Olympias SPATIUM 4. annorum, quod labebatur inter duos ludos Olympicos. Tyconronis lateris pres, quinquaginta menses (lunares) fuisse ait.</p>	<p>Anni mudi.</p>	<p>15 y Ozias qui & Azarias annis 52. 1443</p>
<p>Tempore Ozie Amulius apud Latinos, Agamestor vndecimus apud Athenienses regnabat. Hieronymus epistola 2 ad Damasum. Ioel (non propheta, sed alter) summum Pontificatum gerebat. Osee & Amos vaticinantur in decem tribus, obiter etiam in duas tribus, id est, regnum Iuda.</p>		<p>15 z Ioathan annis 16. 1444</p>
<p>Esaías de Christo eiusque rebus gestis, de vocatione gentium, reliquisque mysteriis ita scribit, vt potius Euangelista, quam vates videatur, inserens multas vaticinationes de plurimis regnis & gen- tibus.</p>		<p>16 a Achaz ann. 16. 1440</p>
<p>Illum Hebræi commemorant ortum regio sanguine, ac non tantum habuisse patrum Amaziam Regem, sed & foecerum fuisse Regis Manassæ, à quo factus miserè dicitur. Tam clarus viages fuit, vt etiam Cyrum Regem Persarum nominari ducetis annis prius, quam nasceretur, & eius gesta descripserit. Ec 45. & Vriam Sacer- dotem centum ante annis, Ec 8.</p>		<p>16 b Ezechias ann. 29. 1449</p>
<p>Romulus & Remus Olympiadis 6. anno 3. Romam condunt. Hinc, vt Florus annotauit in 2. Epitome, ad 20. Augusti, tempus fuit septingentorum propè annorum. Quos à 24. Ozie reperi- es. z Michæas Morabitæ ex 20. quo styrum sumum stringit id doas & decem tribus, vt titulus illius satis indicat. De Christo multa vati- cinatur.</p>		
<p>Numa Pompilius Romæ sacra & ceremonias Moisaicis consimi- les instituit, siue Iudæorum imitatione: quorum tum flores erat nomen & imperium: siue sathanæ insidiu, qui Dei simis sibi ea- dem apud gentes exhiberi exoptabat, quæ illis Deus. Et sanè in il- lis inducendis dicebat se cum dea Aegeria congressi. Quamquam hunc cum dea congressum videatur commen- tus, vt suum inuentum populo adhuc rudi & Martio melius insillaret, atque religionis metum sibi fidelis ob- stringeret. Erat enim alio qui insignis Deorum contemptor: & ceremonias, quas publicè colebat, priuatim li- bris iudicabatur: qui post quadringetos annos ex eius tumulo de solis insu Senatus, ea de causa in foro concre- mati sunt. Mirum autem cur Romani, cum cunctarum Gentium Deos reciperent, nunquam tamen Deo Iudæo- rum, quibus, vt dixi, magna ceremoniarum similitate congruebant, locum apud se dare voluerint. Næ mihi fa- ctisistis ratio, quam Cicerò pro Flacco agens, Numeo illud nimis abhoruisse à splendore imperii Magis arripit quod Augustinus libro de consensu Evangelistarum scribit non fuisse receptum, quia ipse solus volebat coli, ac eius religio ceteras excedebat. Nam illo vno præterito Senatus olim rogatus, Christum inter Deos vobis refer- re recusauit, vt est apud Tertollianum.</p>		
<p>a Obed propheta milites arguit crudelitatis. 2. Paral. 18. Esaías Christum de Virgine: Michæas in Bethlehem nascitrum prædicunt. b Ezechie sexto anno vrbe Samarizæ petitus est Rex Assy. Salmanazar. Ita durauit hoc regnum annos ducē- tos quadraginta vnum, menses septem. Qui transfugerunt, non leguntur rediisse, quoniam is credibile sit eorum multos solum patrium repetiuisse sub Regibus Persarum: & contra, duæ tribus, quæ in exilium exigi cępere post ann. 123. sub Ioachim (Dan. 1) leguntur rediisse, & tamen eorum plurimi in exilio hæserunt. Quo factum, vt B. Iacobus ep. solam ad 11. tribus dispersas scriberet.</p>		
<p>Tobias apud Ninivæ captiuus, vt cõstat ex eius libro, quæ & Hebraicè vulgatur ante paucos annos Germania. Angelus delet exercitum Sennacherib propter blasphemiam. Ipse autem in fine decem suorum Natiuz sacerificans à filiis interficitur. Regnauit tandem filius Asaraddon (Pul cognomento Regum Assyriorum) id est, Sardanapalus, si vobis ligis lite- rarum aliquid tribuendum sit, 4. Reg. 19. Hunc Nabugodonozor exiit imperio, & ad incendium compulit. Nam Nabugodonozorem vel certè patrem eius Merodac fuisse, qui imperium Sardanapalo ademit, ex eo perspicuū patet, quod sub illa tempora illa imperium Orientem affectare cęperint. Quinimò R. Salomon è Talmudicis historiis in caput Danielis narrat Nabugodonozorem vni eorum decem fuisse, qui soli cū Sennacherib euasie manum Angeli missi diuinitus ad illius delendum exercitum. Quamquam potius id de patre Merodac credide- rim, quia Nabugod. nimis fuisse senex temporibus Babylonicæ captiuitatis. Reges Assyriorum præcedentes à li- bris Regum & Paralip. sursum versus ad prisca secula, quibus eorum imperium floruit, facile perducet.</p>		
<p>Romæ Tullus Hostilius annos 32. e Osaías & Sellum summi sacerdotis. Ioel de duabus tribubus, earumque per Christum restitutione, Nahum in Ninivitas: Abacuc in Chaldaeos scribant. Hebræi in Seder olam.</p>		<p>18 Manassæ an. 55. 1444</p>
<p>Romæ Ancus Martius Rex. 4. annos 38. d Sophonia, quod iam decem tribus abductæ essent in Assyriam, de duabus reliquis Prophetiam texit. Reclatitæ mandato patris in perpetuum vino abstinent. Hier. 35. Helcias summus Pontifex. Vriam propheta Hier. 26. quem Esaías</p>		<p>21 Amon an. 2. 1446</p> <p>22 d Iosias an. 31. 1557</p> <p>23 Ioachas mensibus 3.</p>

nominarat

Anni
mūdi.

nominarat multis ante annis. Efa. 8.
Olda prophetissa floret: scholas Hierosolimitanas moderatur.
4. Reg. 22.

Hieremias concionatur, Threnosque edit in necem pii Regis Iosif: inchoatum suū prophetiz librū sequentibus Regibus absoluit.
Tarquinius Priscus an. 38. Baruch notarius Hieremiz

Quoniam historia eorum temporum satis confusa in Scripturis narrata est, & refert eam habere exploratam, propter Hieremiam & Prophetas, qui infra illius ætatem scripserunt, hic hæret paucis libet. Ioachim sub finem anni tertii regni sui se obsequium tradidit

Daniel, Ananias, Azarias, Misael, & parte valorum templi Domiti.
Dan. 1. Tributarius autem in regno suo adhuc relinquitur, donec grauisimæ seruitutis onere depressus, ad Aegyptiorum regem diuertens, missio rursus de Babylone exercitu comprehensus & tractus priusquam ad urbem veniret, in campo Babylonis vndecimo regni, interficitur 4. Reg. 24. quod Hieremias prædixerat 32. cap. Ita Ioachim bis fuit captus.

31 c Ioakim Eliachim
annis 11. 3568

Nabugodonozori datis obsequiis, inter quo Dan. 1. Tributarius autem in regno suo adhuc relinquitur, donec grauisimæ seruitutis onere depressus, ad Aegyptiorum regem diuertens, missio rursus de Babylone exercitu comprehensus & tractus priusquam ad urbem veniret, in campo Babylonis vndecimo regni, interficitur 4. Reg. 24. quod Hieremias prædixerat 32. cap. Ita Ioachim bis fuit captus.

Interim autem dum hæc ageretur, in eius locum, Ioachim filius qui & Iechonias, à populo Rex constituitur, sed regni mense tertio, vbi reuerfus Chaldæorum exercitus, urbem obsedit, monente Hieremia, ne ciuitas cremaretur, cum matre se dedit. Vnde cum vniuersa profapia Babylonem ductus, initium præbuit captiuitati seu transmigrationi Babylonicæ, quam 70. annos duraturam Hieremias præmonuerat. Hier. 25. Quanquam illam Hebræi ordiuntur ab vndecimo Sedechiz, vt videre est apud Abben Ezram in. 1. & 9. cap. Danielis.

Cæterū pro Iechonia in regnū à Chaldæo susceptus patruus Sedechias Iosif filius propter rebellionem, regni vndecimo post quinquentium obsidionem superatur, & tam Hierusalem quam Templum solo æquatur, cunctis penè, qui è prima captiuitate supererant, in exilium deportatis. Ex quo perspicuum est urbem ter à Babyloniis captam, regnantibus videlicet per ordinem Ioachim, Iechonia, Sedechia.

Seruius Tullius Rom. 44.

34 f Ioachin Ieconias
mensibus tribus.

Summa, anni 419. menses 6. Atque hæc æras est quinta. Nam cum Ieconias Babylonem abduceretur, initium captiuitatis Babylonicæ factum est, vt liquet è Matthæi primo capite.

REGES ISRAEL

Hac quinta ætate regnabat in Samaria post scisū Dauidis regnū,

g Hieroboam filius Nabat de tribu Ephraim, annis 22.

15 Nabad an. 2.

Ibidem. Basa de tribu Issacharis an. 24.

Ela ann. 2.

Ibidem. Amri diebus septem.

Ibidem. Amri an. 12.

Daniel anno 15. ætatis ductus est Babylonem. 3. anno Ioachim, qui postea octo annos regnum tenuit, à quibus ad finem captiuitatis anni fuerunt 70. Ita vixit 91. annos, antequam transferretur ad Medos, vbi tribus annis post, decimi capitis visionem habuit. Erat igitur admodū senex, fortasse mortuus diebus Ester, neque ad xdem posterioiorem cum aliis ascendit. Abben Ezra in 1. Daniel.

Prædixit 12. capitibus futurum statum Ecclesiæ à suo tempore ad extremum mundi, ac inter cætera docuit quinque regna sese per ordinem consecutura, quæ intra illud spatium populum Dominum grauius oppugneret, Babyloniurum, Persarum, Græcorum, Romanorum, Gog, & Magog 4. Saracenorum & Turcarum, quos per obscuro & ignobile cornu designauit. Consolatur autem sanctos in eo, quod dicit in medio istorum reghorum perseueraturam Ecclesiam, Christūque post 70. Hebdomadas reuelandum, regnaturū in medio inimicorum suorum, imo vero vniuersa illa imperia contritum, & suis daturum regnum, quod in æternum frangendum non sit: Nempe quoniam regnum Christianorum deletis cæteris interceptur à beata immortalitate.

Ananias, Azarias, Misael. Per hos apud Chaldæos & Persas latè propagata est Dei religio. Abacn alter.

Azarias pontifex.

f Ezechiel cum Iechonia Rege in Babyloniā captiuus abduci- tur, ibique captiuus vaticinatur, librūque scribit tantis mysteriis & difficultatibus refertum, vt Hebræi non magis ad principii & finis ipsius, quam ad trium primorum capitum Geneleos & totius Cantici Canticorum Salomonis lætionem, iuuenes admittant.

Saraias pontifex.

g Hic vt regnum suum, quod seditione post obitum Salomonis orta consecutus fuerat, conlitteret, prohibet populū suū adire Hierosolymam, vbi erat legitima sacerdotum successio, & altare contra altare erigit, vitulosque duos, vnum in Bethel, alterum in Dan duobus regni sui finibus religionis ergò collocat.

Quam regnandi rationem sibi displicere satis ostendit Deus è crebra sceptri in alienam familiam translatione, sublatis de medio per toniturationem Regibus. Sceptrum enim nūquam vltra quartum gradum transit ad posteros in aliqua familia, præterquam in Iehu, cuius stirps potita est rerum ad quintam vsque sobolem.

Ad hanc stirpium mutationem designandam, tibi minusculis literis capita familiarum notauimus. Etenim regni huius sceptrum ab aliis in alios translatur, donec à primo Hieroboam ad vltimum Osee, in nonam familiam migraret, non quidem legitima vocatione, sed proditionibus atque pericidiis, vno Amri patre Achab excepto, qui electione regno inauguratus est.

B Iezabel

h Izabel huius vxor feruēti idololatria prophetas Domini vbiq; psequitur. Eliaz se ipsius conatib⁹ opponit. Sacerdotes Baal occidit.
 i Iehu interfecit vxorem, filios & fratres Achab, & sacrificios omnes Baal, ex cuius templo latinas fecit.
 k Decem tribus, capta post bienni obfidionem Samaria, per Salmanazarem Assyrium Rogero, in mōtes Medorum abductæ sunt, missis aliis in eorum terram. Hæ Orienti & Septentrioni insuæ, Iudaorum clausorum fabulæ dedere causam: quæ de re extat Eldad Danims à nobis versus.

Tarquinius superbus Romæ. 35. Antequâ paulò explerentur 70. anni captiuitatis, illic Respublica per Cōsules administrari coepit. Sylla, Cumana nouem libros de fatiis Pōp. Rom. Tarq. Superbo emendos obtulit, quorū tres in sacris cōdit, Sybillini dicti sunt. Gellius lib. 1. cap. 19. Hanc nonnulli cum Cumæa cōfundunt, quæ & ipsa quidē Italica, sed tamē multo Itiquior. Fuit enim mater Euādi, cum quæ congressus est A. Enecas. T. Lilius lib. 1.

Samaritanorum origo, quorum in religione feminidæ, quàm planè Paganam male se Deus immisis leonibus declarauit. 4. Reg. 17. l. Vertētibus 70. captiuitatis annis orare coepit Daniel 9. 2a. Deum pro restauranda Hierosolyma, & ab angelo accepit ab exitu verbi de restitutiōis captiuis decem; restitūda vrbe, vsq; ad Christi ducis necem interfluxuras hebdomadas 69. Porro extus illius verbi fact⁹ est in o propter Cyril. Illo enim captiuis primū dimissis fuit, vt completeretur verbum q. dixerat Dominus ore Hieremias, Ezræ 1. vide Hier. 29.

m Hebdomas vna continet annos 7. Leuit. 25. Neque enim Daniell loquitur de altero Hebdomadam genere, quod septem diebus absoluitur. Leuit. 25. Id constat ē quarti Ezræ 7. cap. qui inquit CHRISTVM reuelandum esse, id est, nasciturum, post quadragesimos annos. His enim si addas 33. vitæ Christi, ex Hebdomadibus 69. tunc supererunt 50. Nēpe fuit Ezræ Daniele his annis posterior.

Hebdomas septuagesima quæ confirmat nouum fœdus, cadit in Apostolos, qui in Iudæa per septem annorum spatium a ntequam orbem ad Euangelizandum sibi diuiderent, gratiam Christi Iudæis primū obtulerūt; in Hebdomadis dimidio synodo publica. A. 45. Mōis sacrificia & ceremonias abrogantes, re Iudæica in detentius ad interitum vsque, qui à Romanis allatus est, deinceps abeunte:

Christiana autem latius quosidie sese diuendunt. Quod si synodus illa celebrata est sub aunum Christi 17. vt aliquibus placere video, qui non animaduertunt *Evangelij* passim in Scripturis, nihil comen perit de 7 Septuagesimæ intelligentia. Nam certum est non longè post Christum Petro reuelatam fuisse per visum Gētium vocatiōnem, atque deinceps libertatem ab hostiis, atque adeo lege prædicatam. A. 10.

* Hos anos reperies ab octauo regni Nabugodonozoris, à quo incipiunt 70. anni captiuitatis, ad decimum octauum vsque Tyberii Cæsaris, qui est perpersionis Domini annus. Nam Monarchia Babylonica præterea mansit an. 70. Persica 147. Ab Alexandro ad Cleopatram Antonii 376. atque hinc ad Tyberii decimum octauum 61. Summa 514. Nam quod Macedonica à Christo tam retrò abfuerit, constat ex his M. Ciceronis in 2. de Diuinatione versis. Demosthenes abhinc annos propè trecentos fuit.

Aggæus & Zacharias adhortantur Iudæos, vt restaurent antiqū Reip. statum, t. Ezræ 5. Aggæus libro sub vrget templum, Zacharias vrbe magis.

Matthias Reip. mores constituit, fuitque præcedentibus paulò posterior, prophetarūque vltimus. A Thalmudicis putatur esse Ezræ scriba, & sanè eadem reprehēdit in sua propheta, quæ Ezræ 9. & 10. capitibus sui libri.

u Prophetis succedit synagoga magna, cuius principes Ezras, Neemias, Mardocheus, Zorobabel, Iosue. Hi præferunt concilio, quod centum vlginti homines, quorum alii nobiles, alii plebei erant, de emendandis libris sacris, eorū que constituendo canone iuxta præscriptum Cabbala, inseruēt, vbi & sanxerunt Iosuan ita fuisse edōctum à Mose, à Iosua Seniores, à Senioribus Prophetas. Concilii notarius fuit scriba fuit Ezras, cui etiam interfuisse aut potius præ fuisse tradunt Daniele, Ananiam, Azariam, Misaelem, Aggæum; Zachariam, & Malachū Elias præf. 7. Masoreth Hammahoreth.

Mardocheus scribit historiam Esther nepcis suæ. Tū scribebat in Thesalia Hippocrates, Seder Olam.

1000	Achab an.	22.	Anni mudi.
22	h Ochosis annis	2.	
	Ioram an.	12.	
9	i Iehu an.	28.	
31	Ioachas an.	17.	
1000	Ioas an.	16.	
34	Hieroboā fil⁹ Ioas	41.	
15	Zacharias mens. 6.		
1000	Sellum mense vno vel dieb. 28.		
1000	Menahem Tarsensis annis	10.	
1000	Phaceias Menahē ann.	2.	
1000	Phaceias Romeliaz an.	20.	
17	k Osee filius Ela an.	9.	
	Summa an. 241. menses 6. dies 7.		

SEXTA AETAS.

1000	l Temp⁹ captiuitatis fuit annorum	70.	1638
1000	m A 70. illo captiuitatis anno ad Christū Hebdomades 69. id est, anni	483.	4122
	* Summa 553.		
	Ita ab orbe condito ad Christum sunt anni 4122. menses 6. dies 16.		
	n Hac interim sextate per hos administrata est Respub. Iudæica.		
	SACERDOTES. n DVCES.		
Zach.	Iesus fil⁹ Ioseph. Zorobabel.		
3-	Ioachim.	Mesullam.	
Neh. 3	Eliashib.	Hanania.	
	Ioiada.	Berechia.	
	Ioathan.		
Neh. 12.	Iaddus, qui occurrit Alexandro		
	Magno		

	magno.		
	* Onias Priscus.	Hafadia.	
	Simon Priscus.	Eftaia.	
2. Mach.	Eleazarus.	Hafmoni.	
4.	Manasses.		
	Simon Iustus.	Mathatia.	
	o Onias.		
1. Mach.	Sub his lapsi sunt an. plus minus		
4. & 15.	280. Nam ab alexandro ad Machab. fuerunt anni 180. vt Rabbi Iose annotauit.		
	Sacerdotes simul ac Duces		
	P Machabæi.		
	Mathatia an.	1.	1919
1. Mach.	Iudas Machabæus regnum suscepit anno nono Epiphaniæ,		
2. Mach.	quod administrauit annis 4.		1930
3. Mach.	Jonathan annis 18.		1934
9. ad 12.	Simeon annis 8.		1938
1. Mach.	q Ioannes Hyrcanus Simeonis filius an.	31.	1960
7. & 9.	r Aristobulus an.	1.	1961
	s Alexander crudelis an.	27.	1992
	t Alexander an.	9.	4019
	v Hyrcanus an.	34.	4038
	x Herodes Afcalonita an.	37.	4062

Summa 170.

ARISTOBVLVS, cuius filij tres, Agrippa, post Philip-
pum Tetrarcha & Rex.
Herodes, quom corruerunt
vermes. Act. 12. Iacobum
maiores interfecit.
Herodias vxor Philippi, con-
sulina Antipæ. Mar. 6.
ANTIPATVS, qui & Hero-
des Tetrarcha Galilee. Luc.
ca 3. Baptistam interfecit.
CHRISTVM comprehen-
sum ioculariter traxit, an-
no regni sui vigesimo. Vt ipse
dicitur ad Luc. 23. Vnd cum Herodade
Iudæam emulatum mittitur.
ARCHELAVS, qui reg-
nauit in Iudæa. Mach. 3.
anno mox. Hoc in exilium
Vienne oblegatus, Iudæa in
formam prouincie redacta
est, & adianctæ Syria, eo
missis pratoribus, ut Capaneo
et Palato &c.
PHILIPPVS Tetrarcha
Itoræa & Trachonitidis, Lu-
ca 3.

**HERO-
DIS**
Magni
filij.

Ezras librum Paralip. edit de his, quæ à Dauide ad captiuita-
tem Babylonicam gesta sunt, & librum, qui nomine ipsius inscribitur.
Scripturas à Babilonis, pricipie militæ Nabuzardan, incensas
restituit, & in hunc ordinem, quem hodie Hebræi magna ex parte
seruant, reduxit.

Quidam cum authorem faciunt punctorum & accentuum, qui-
bus afficiuntur hodie Biblia Hebræica. sed illi errant, cum coniter
ex libris beati Hieronymi ipsius tempora nulla existisse. Sicut au-
tem adinuenta paulò post tempora Honorij Imperatoris, anno ab
euerfo tempn 436. qui est à C H A 1 1 5 7 0 476. in Tyberiadæ vrbe
Galilææ. Huius muneris principis inere Aaron Aferis, & læobus
Nephtalis filij, qui dum de nõnullarum vocum punctis inter se dis-
sentiant, Iudæos in duas partes diuidunt. Orientales enim, qui que
Babyloniæ incolunt ad Batium Nerdâ, posterioris, Occidentales
prioris lectionem conseruât. Iisdem temporibus è veteri Mag-
isterorũ scriptis à R. Ase collectũ Talmud seu doctrinale perficitur.
Cõcinet autem Iudæorum ius canonicũ, quod etate C H A 1 1 5 7 1,
pleno scripto nondum mandatum erat, sed partim ex fragmentis,
partim ex oris traditionibus seruabatur.

n Duces hoc ordine habentur in chronis Hebræorum: Sacerdo-
tes vero numerantur ex Iosepho: quanquam sex primi ad ipsum
Iudæum vsque, quem Alexander summa veneratione profecutus
est, nominatum erant, Nehem. 12. Ex quo intelligimus, quod etiam
notatur in Seder Olam, Aggæum, Zachariam, Malachiam, Ezram,
Nehemiam artisse seculum 3. Monarchiæ.

Quæ antem deinceps vsque ad Machabæos desiderantur in no-
stris Bibliis, peti debent ex Iosepho Antiquitatibus Iudicis, à cap.
7. lib. 11. Antiq. ad cap. 7. lib. 12. Sic quæ post Machabæos gesta sunt
vsque ad Christum, apud eundem explicantur à cap. 16. lib. 13. ad vsq;
caput 5. lib. 18. vbi in signe testimonium Iosephi de Christo. Alioqui
Machabæorum libri desunt in Ioannis Simeonis filio.

Templum ædificare coeperunt anno secundo Cyrii. Ezræ 3. an-
nis quadraginta sex absolutum Ioan. 3. Præter quod Hierosolymis
pæterentim Synagoga, domus orationis & prædicationis, ad qua
singuli ædificati sunt temporibus conueniebant, ædificatae sunt ad
quadringentas & octoginta, R. Menahem. Hierosolyma enim erat
urbium Orientis amplissima. Plinius lib. 5. & Tacitus in Angulali-
bus, nempe capiebat 24. plateas: quarum quæque haberet 24. in-
gressus, singuli autem ingressus 24. vicos. Hebræi in Echa Rabba.

Templum autem, qui iolus erat locus sacrificacionis, & si diuini
quàm prius Salomonicum steterit, nempe 421. (errat enim Kimhi
qui in 2. Aggæum, tantum 410. numerat, & R. Leui in Daniele, qui
437. & dimidium) tamen in multis fuit inferius. Quinque enim re-
bus carebat: quæ peius mirum in modum præbebant augustum &
venerabile. Primo diuina presentia, quæ ad propitiatorũ respõsa
oraculaq; edebat. 2. Spiritu sine afflatu sancto, qui Prophetas olim
corripiebat: Nam à Malachia ad Ioannem C H A 1 1 5 7 1 Baptistam
nulli Prophetæ extiterit. 3. igne sacro, cuius custodiam tam anxie
Moses Leuit. 6. præceperat: nonquam enim comparuit ex quo in
puteum à sacerdotibus, ne in impiorum manus caderet, merfus est,
2. Machab. 1. 4. Vrim & Thumim, qui erant lapides in pectorali
Pontificis, quorum conspectu sacerdotis oculata intelligebant, &
populo denunciabant. 5. arca, ipsiusque tegmine. i. propitiatorio, &
duobus Cherubim arce hærentibus, in quibus Deus sedere diceba-
tur, propter sui copiam, quam illic Pontificibus faciebat. Nec pro-
pterea Deus populum suum reliquerat. Nam vt ad C H A 1 1 5 7 1
perduceret, sæpe edebantur oracula per Bath Kol. i. enilem quan-
dam vocem, aliaque signa continuabantur in populo quæ recensentur
à Thalmudicis in tractatu Auoth.

* Sub Onia Prisco Ptolemæus Lagi multos Iudæos in Aegypto
captiuos duxit. Sed hos filius Philadelphus, fauore 70. interpetum
in patriam remisit cum multis muneribus.

o Post Oniam qui tempore Antiochi Magni, & Seleuci eius filij
pontificatum administrabat, propter persecutiones perturbata est
sacerdotum successio: nam Isaron frater eius, & Menelaus frater Si-
monis de summo sacerdotio contententes, causam præbuerunt (2.
Mach. 14.) vt Epiphanes per vim Alcimum hominem impiũ & ritũ
gentilitio cõtaminatum, qui alienus erat à linea sacerdotali, Pon-
tificem

tificem createt.

Tumque sacerdotium deuolutum est ad Machabzoz qui ad illud iuris habebant aliquid.

o Ad Oniam Lacedz moniorum rex Arius legatos mitit.

Ananias eius frater praefectus in Aegyptum obtinuit à Ptolomæo Philometore, vt apud Heliopolim construeret templum Hierosolymitano simile, illicque Pontificatu fungeretur. Egesipp. lib. 2. cap. 11. abutetur loco Esaiæ 19. cap.

p Iudxi, vt notat Kimhi in Agguz, arbitrantur Machabzoz non fuisse de tribu Iuda, sed Leui, ac eo nomine adeptos esse sacerdotium. In qua sententia video Nostros, qui tamè addunt genere materno fuisse de regia sobole, ac eà ob rem cum sacerdotio delatam illis fuisse Reip. summam, persecutionis Antiochorum, qui totam ferè nobilitatem extinxerant, temporibus, non sine insigni Dei prouidentia, qui impletam cupiebat prædictionem Iacob, Non auferetur sceptrum de Iuda, donec veniat Silò. Genes. 49. Ego verò lubens contrarium crediderim, genere paterno fuisse de tribu Regia, materno Leuina, vt dux illz tribus sese solebant matrimonio colligare. Sic enim prædictio Iacob cum euentu melius congruet.

Sub his autem principibus templum augustinus fabricatum, adeo vt etiam externarum gentium amicitias mereretur, Romanorum, Lacedæmoniorum, Atheniensium.

q Ioannes Hyrcanus diruit sanctuarium quod Samaritani in monte Garizim extruxerant; & Hæreticos mactauit, qui extra templum offerebant. Sub finem regni factus est Sadduceus. In Seder Olam.

Pharisæorum, Sadduceorum, & Essenorum sectæ.

Dux nobiles familie vz collegia Sammai, & Hillel, ex quibus orti sunt Scribz & Pharisæi, quorum susceptio scholam Rabbi Akibas, quem magistrum Aquilz Profelyti nonnulli putant. Er post Akibam Meir, cui successit Iohannan filius Zachari, & post eum Eliezer, ac per ordinem Delphon, & rursus Ioseph Galilæus, denique vsq; ad capitiuam Hierusalem, Iosue. Hieronymus ex Nazareis in 8. cap. Esaiæ. Aquilam autè hunc verius quidam existimarent esse Onkelos interpretem Chaldaicæ Mosaicæ Pentateuchii, quam eum, qui vixit Adriano Imp.

Antignus Sochzus, cuius discipuli Sados & Baierhos, sectâ Sadduceorum, quæ etiam hodie Constantinopoli perseuerat, introducunt, negantes legem ore traditam, nec fidei habentes vlli rei, quæ non esset quinq; libris Mosaicis consignata. Vnde Karaim q. Biblici seu Legistæ dicti sunt Elias in Thisbi. Quare neque Prophetas & Hagiographos recipiebant, neque Spiritus sancti aut Angelorum subsistentiam, vt nec mortuorum resurrectionem credebant. Acto.

Ab Antigno Cabbalâ docti sunt Rabbi Iose filius Iosafar, & Iose filius Iohanâ. Ab his deinde Iudas filius Tabzi, & Nathæus Arbelites.

Simcon Ben fata & Iosue filius Prahaiz. Posterioris discipulum fuisse Iesum conseruatorum nostrum addita fabula ioculari mentiuntur in Talmud & Seder Olam. Ad cuius consutationem temporum ratio satis est. Nam inter vtrumque est interuallum 100. annorum.

r Aristobulus primus post capitiuam Regem Iudzorum suscepto diademate se appellauit. Antea enim nuncupabatur duces, quod obnoxii essent ditioni regum exterarum. Matrem in carcere fame encauit, vix anno tyrannidis exacto misere mortuus.

s Huic frater Alexander successit beneficio Salomes quæ & Alexandra, Aristoboli viduæ: eam enim cum regno in vxorem accepit, pace cum Cleopatra Aegypti, quæ Ptolomæum filium suum maiorem bello persequebatur, facta.

Hillelis doctoris insignis 80. discipuli. Clariore Jonathan filius Vzziel, cuius paraphrasis Chaldaica in vetus testamentum magna ex parte extat, & Simeon Iustus, qui Christum vlnis excepit.

In Simeone spiritum Synagoge magnæ defecisse authores sunt Talmudici in tractatu Pirke Auoth Rabbi Mose Aegyptius, non tantum discipulum, sed & filium Hillelis fuisse, scribit, Gamalielique (ad cuius pedes legem Paulus didicit) præceptorum.

t Alexander moriens regnum non filiis, sed vxori reliquit, consulens vt omnem potestatem Phariseis, quos multis modis ipse cruciauerat, daret, sic que tranquillè regnaret. Multa enim apud populum isti poterant.

v Alexandra regnum perturbatum filii reliquit. Nam hi, teste etiam Strabone Geogr. lib. 16. de imperio discipulantes an sâm præbuerunt, vt sic regnum à Romanis occupatum, per varias clades ad Herodem alienigenâ tandem deuolueretur.

Nam anno ante Christi ortum 61. Iudza in potestatem Romanorum venit captis à Pompeio Hierosolymis & muris solo æquatis, eo ipso anno quo Cleero Consul à Catilinæ coniuratione Rempus liberatus.

Relictz tamen sunt Iudæuz sive leges & ritus, ac Hyrcano Secundo pronepti Simonis Maclabzi summum sacerdotium confirmatum est.

Eodem anno natus est Ioachim Mariz parens, vt notat in Philonem Annius.

Pompeium victorem pecunias Templi contrefcare noluisse, & vrbes suis habitatoribus reddidisse demptis Gadaris, quas restauratas Demetrio liberti suo donauit, author est Ioseph lib. 14. Antiquitatum cap. 8.

Non ea religioe fuit M. Crassus: is enim post annis contra Parthos proficiscens Templum spoliatis ablati 60. auri modios. Sed ideo statim à Parthis trucidatur.

Apud Hyrcanum in magna autoritate & potentia fuit Antipater Idumæus, Herodis magni pater.

Hic iuuit Gabinium in restitutione Ptolomæi Auletæ, & proinde ipsi & Hyrcano concessum, vt muros Hierosolymorum restaurarent.

Ocasione belli ciuilibinter Cæsarem & Pompeium Herodes ad regnum peruenit: nam quia Antipater in bello Alexandrino Cæsarem iuuerat, tutor Iudæz à Cæsare constitutus, Herodem filium Galilæz præfecit.

Quadragesimo secundo anno ante natum Christum, Cæsar interfectus à Coniuratis, ex quibus Cassius in Syriam veniens 4. auri modios à Iudæis exegit.

x Herodes ab Antonio Triumuiro Tetrarcha Iudæz cõstituitur, anno sequenti, quo Cicero interfectus est, & Brutus

Hac sexta etate Monarchia erat per ordinem, penes Chaldaos, Persas & Græcos.

Brutus Philippis victus.

Paulo post Parchis in Indeam reducentibus Antigonum Hyrcani Regis nepotem in Aegyptum ad Cleopatram fugit. Deinde Romam pergens ab Augusto & Antonio rex Iudææ creatur, & ab his adiutus Hierosolymam expugnauit quarto anno postquam Rex fuisset declaratus. i. anno 33. ante ortum Domini.

Discipulorum Hillelis, Iohanan Ben Zachari minimus fuit eruditione, quem tamen vniuersum Cabbalæ & Scripturarum corpus, cunctas etiam Philosophiæ partes exactissimè tenuisse, ac sebo læ Scribatum & Pharisæorum magna cum laude præfuisse asseuerant.

Ab Augusto vbi victus fuisset Antonius ad Actium, regnum Herodi quâuis sequuto partes hostiles audiit est. Herodes ludos scenicos & gladiatorum lanienas Hierosolymis instituit.

Aquilam auream in signum Romani Imperii in honorem Augusti ad templi superliminarè crexit.

Istius 33. anno natus est Christus, nempe post Hirtiû & Paniam extremos Consules, an. 43. id est, Augusti Cæsaris, qui iam templum Iani clauserat, & orbem pacarat, quadagesimo primo. Ireneus lib. 3. cap. 21.

Maria anno ætatis decimo quarto filium Dei concipit, Martii die 15.

Herodis 25. Magi adoraturi Christum è Perside, quæ est in Oriente terra Israël, venere. Epiph. hæref. 51. duobus post, horrendo morbo interit, Ioseph.

Penes eius familiam regnum Iudææ fuit an. 109. auctore Rabbi Ioseph.

Christo quat nordecim annos nato, nempe regni sui decimo, Archelaus Romæ accusatus fuit apud Augustum tyrannidis & crudelitatis, quodd tria millia Iudæorum, qui in Templum confugerant, in Paschate trucidasset, summamque sacerdotum traderet & eriperet quibus vellet. Quare tractus Viennam Galliæ, bonis publicatis, causam dedit, vt regnum Iudææ desineret, ac prouincia Syriæ adiungeretur, ex eo factis partim præfecturis, partim toparchiis. Ios. lib. 17. aut cap. vlt. & lib. 18. cap. 1.

Anno sequenti mortuus est Augustus, cum serè impetasset annos 56.

Anna filia Phanuel Prophetissa.

Zacharias Baptiste parens sacerdos & Propheta

Ioannes Christi Baptista & præcursor.

Attingens Christus annum 30. prædicare cepit in biennium integrum & aliquot menses. Nam dicitur passus 15. die Martii, quinto verò Maii ascendisse in cælum, & decimoquinto effudisse Spiritum sanctum.

Cõmunis tamè sententia est veteris Ecclesiæ CHAISTVM prædicasse tres annos, & semis. Vt sit, constat ipsum orsum esse munus concionandi Tyberii 15. anno, Iudææ decimo autem octauo pro nobis mortuum.

Pilatus vltimo. i. decimo anno præfectura suæ, Samaritanorum sanguinem miscuit cum ipsorum sacrificiis. Ob quam crudelitatem Romam accessit vltimo anno Tyberii, quinq; annis post obitum Christi, in exilium missus est Ioseph. Antiquit. Iudaic. lib. 18. cap. 7.

Idem de Galiliæ olium fecit ante Christi obitum, 13. cap. Lucæ.

Pilatus imaginem Cæsaris portari iussit Hierosolymam, quoniam tamen rogatu Iudæorum interdictum legis prætendentium Cæsarem transtulit.

Idem Petronius Iudææ præfectus de Cæli imagine tentauit, non sine multorum Iudæorum renitentium cõde, vt refert Iosephus adeo vt iritatus Cæus Caligula, vi Iouis idolum intulisse feratur in Templi adytum, non suscepta Philonis legatione.

Quod etiam ausus est Adrianus Imperator. Vbi quondam (inquit Hieronymus in 1. Epiistolâ) erat templum & religio Dei, sibi Adriani statua, & Iouis idolum collocatum est. Quæ sanè implebant vaticinationem Danielis qui scriperat in propinquo fore tuum Iudæorum, cum in loco sancto posita esset desolationis abominatio. Sic enim Hebræi idola & impios cultus nonnant.

Ab eo ergo tempore cuncta Iudæis peruerse credere cõperunt, vt præmonuerat Christus prophetarû nomen, Matth. 24. & Mar. 11.

Nam Neronis tempore Vespasianus Gadatam primo impetu cepit, & aduersus eos, qui Gadatus fugerant, equitatu inmittens, tota regione trans Iordanem potitus est vsque ad Machærunta.

Altero deinde prælio Hiericuntem cepit, & ad muros Iudæos compulsi, Tito filio ad excindendam Hierosolymam relicto.

Titus autem, vbi pater per Alexandriam ad imperium capessendum profectus fuisset, anno post secundo in Paschate, quo die Christum in crucem ante quadraginta duos annos egerant, urbem expugnauit, sexcentis hominum millibus gladio & fame consumptis, & centum aliis millibus publicè in mancipia venundatis. Ioseph. de bello Iudaico lib. 3. cap. 6.

Reliquos, qui duce Barcosba (Is vnus fuit è quinque, qui se Iudæis Christum in lege promissum perferaserunt, magno ipsorum detrimento) arma cõperant, aggressos templum restanare, Adrianus funditus perdidit.

Ter enim id conati sunt, sub Adriano, sub Constantino magno, sub Iuliano Apostata, qui hostis Christi etiam pecunias cõtulit, & artifices vniquæ euocauit furès, vt Domini sententiæ euerteret, qui nõ patitur templi Salomonico deiiceps insaturari. Vnde vbi aperuissent fundamenta, & manû zdificationi adiuuissent, ignis è fundameto emicans multos exussit. Sed & Imperator flammam cum plerisque aliis viæ euasit. Cantacuzenus oratione secundâ contra Mahometem. Atque hæc quidem de veteri populo.

DE HIS QUÆ AD CHRISTVM SPECTANT EXTERIORVM TESTIMONIA.

Iosephus libro 1. Antiquitatum, vbi tesu veram doctrinam & resurrectionem cõfessus fuisset, inquit Christus hic erat, &c.

Romani ex Sibyllinis oraculis sibi cauebant, ne quis suorum Regem Aegypti redoceret. Esse enim in factis, vt statim vnueris monarcha nasceretur. Hoc oraculum attingit Cicero prima Epistoliarum familiarium ad Leutulum, quid negotii sibi ptebat. Ac sanè vbi Ptolemæus à Gabinio reductus esset, rebus diu in senatu agitatatis, Christus paulo postnatus est. Vide finem libri secundi Oraculorum Sibyllinorum, quæ Græcè extant.

Sibyllæ versus obseruamus aliquem appellandum esse Regem, si salui esse velimus. Cicero 2. de Diuinatione, vbi & meminit Acrostichidis, quæ regis alius nomen primis literis versuum esse primebat. Locus autem est in 8.

Oraculorum Sibyllinorum, in quo Acrosichus est hæc *Isus xpius dei qm, ev'ter, crucis* Iesus Christus Dei filius, servator, cruc.

Anno
mouidi.

Integra est Virgilio Ecloga 4. de Christo, vt à Cumza Sibylla descriptus fuerat, cuius veribus consideratis Secundianus pictor, & Marcellinus orator Christiani effecti sunt.

Fama erat: esse in fastis, vt eo tempore Iudæa profecta terum potirentur, Suetonius in Vespasiano cap. 4. Herodes puerus in Syria, inter quos & filium suum, necat. Macrobius lib. 2. Saturnalium capite quarto.

Maximus terræ memoria mortalium exitit motus, Tyberii Cæsaris principatu, duodecim vrbibus Afix vna nocte prostratis. Plinius lib. 2. Natur. historiz. cap. 86. Is est, quem Matth. 28. Angelus die resurrectionis Christi excitat.

In insulis maris Mediterranei vox hæc imp. Tyberio audita est: Magnus Pan hodie mortuus est, Plutarchus inter rationes libri, cur oracula defecerint.

a Chaldaeorum Monarchia 78. annos continuauit. Tres tantum habuit Reges Hiereem. a 7. Incepit octo annis ante captiuitatem Babylonicam: nam prius Nabugodonozor incidit in sinem tertis Ioachim, Dan. 2. hoc est, fuit quartus Ioachim, Hiereem. 25.

Archilochus, Phocylides, Epimenides poete paulo ante captiuitatem: Simonides inchoante captiuitate, Sappho, Stesichorus, Alcæus, Pherecydes, Draco, Solon, & alii sapientes. Thales Mileti philosophiz Ionice primus autor. Anaxagoras Pherecydis discipulus. b Nabugodonozor à regno ob insaniam pulsus: cum feris annos 7. in agro egit: postea ad se reuersus, Deum que agnoscens, in tegnum reducitur. Dan. 4.

Primo regni anno Ninium subuertit, & Assyriorum imperio, qui mille trecentis ferè annis Regum amplissimum in Asia possederant (Hieron. in 7. Esaiæ) potitur, Ioachimque Regem Iuda tributarium reddit Rabbi Saadas in t. Danielis c. maiorum traditione.

Regnum Aegyptiorum quod multis seculis Pharaones potentissimum obtinuerant, cepit. Ioseph. lib. 10.

Hinc primum Monarchiz titulum consequutus est. Nam & si iam à prisca seculis, nempe à Nimrod conditore, Imperium Babylonicum in orbe riguit: tamen quia cum Assyrio, cuius fundator Assur, & Aegyptio, quod Erexit Osiris Pharaonum primus, ante Abrahæ renouata, quo Marte Orientem & Libyam possidebat, non prius Monarchiz nomen recepitum est, quam hæc simul fuere addita. Tu enim primo præstantior & maior *isus xpius* pars vni parere didicit.

Pythagoras alterius philosophiz Italice auctor in illa Italia ora quæ olim magna Græcis dicebatur. Nam vetustissimæ philosophiz fuerunt Ionica & Italica, reliquæ recentiores.

c Salathiel filius Iechoniz tertio anno Baltazaris Babylone mortuus est, hæcque post eum Zorobabel filius, qui primo anno Cyri perrexit cum exulibus Hierosolymam, & restaurato templo Babylonem rediit, vbi & mortuus est. Seder Olam.

d In ordine Regum Persarum exteri scriptores à sacris variant. Cyrum enim præponunt Dario, tanquam socerum genero, cum cõtrà Darius vel socer fuerit Cyri, vt Hebraei arbitrantur, vel auunculus, vt Lyranus in 5. caput Danielis annotat.

Quod autem hic fuerit Darius, quem nostri vocat filium Hydaspis Daniel verò Assueri ex genere Medorum, ex eo liquere puto, quod elementa Hebraica monstrant, Assuctum esse, quem Græci appellant Xersem, qui apud vtrosque fuit è primis Persiarum Regibus, vt Iustinus lib. 2. fidem facit, qui que contra Græciam innumerabilem duxit exercitum, & ea per quinquennium gessit, quæ Græcorum narrat historie.

Succedit enim Athenas sub principe Mardonio, & bellum iniit apud Thèrmopylas, & apud Salaminaq; nauale certamen, quando Themistocles ad Persas fugit, & Sophocles atque Euripides clari habebantur.

Nec assentiri possum Lyrano & ceteris, quibus Assuetus est Darius Hydaspis filius, quoniam qui Assuero successit, est Darius Longimanus, cuius præcessorem fuisse Xersem cundè si tentur. Deinde, quis horum quinque die ceretur Xerxes, cuius bellum in Græcos apud vniuersos tantopere decantatum est?

Sambetha Sibylla Chaldaea sine Persica Alexandri Macedonis gesta perinde atque Daniel prædixit. Eius sunt, magna ex parte, quæ supersunt Græcè Oracula Sibyllina. Non rectè confunditur cum Erythra. Nam illa vixit belli Troiani tempore, ac prædixit Græcis Ilium petentibus perituram Troiam, & Homerum mendacia scripturum. Vix quoque de rebus Sibyllarum adieciimus ad librum Perionie de vitis Sanctarum mulierum. Cretæ filus Lydorum Rex, A. Etopos fabulator. Anacharsis. Anaximenes. Heraclides.

e A Cyro facta est omnibus qui vellunt, redendū in Iudæam potestas. Itaq; multi, p̄i præsertim ac reuocati ad 50. ferme millia duce Zorobabele & Pontifice Iesu filio Iosedech reuersi sunt, & Ierusalem zdibus constructis redintegrate ceperunt, Ezræ 1. & 2.

Fundamenta quoque templi iecerunt zdificato altari in quo sacrificarent, sed ab accolis Samaritanis interurbata est zdificatio ad secundum Darii. Idem 3. cap.

- a Monarchia Chaldaeorum pertinuit ab Oriente extremo in Gallias. Iosephus.
- b Nabugodonozor filius Merodac a. n. 45. 3160
- Euilmerodach an. 23. 3005
- c Baltazar anno 10. 3011

Hunc Darius & Cyrus vino somnoque sepulcū oppresserunt, Monarchiamque ad suos transfulerunt.
Summa 78.

Monarchia Persarum patuit ab India vsque in Aethiopiā per centū 27. prouincias. Esther. 1.

- d Darius Medus, socer Cyri an. 2. 3168

Efra 3 ^a	Cyrus gener Darii, rex Persarū succedit Me- do, vnumque è duo- bus imperium facit an. 30.	Anni mādi.	His annis absente Cyro in bello Scythico regnat filius Camby- ses, impedit executionem edicti à patre in gratiam Iudæorum fan- citi, & moritur. Hellepontia Sibylla Solonis & Cyri temporibus, vt scripsit Heraclides Ponticus. f Hic Esther duxit in vxorem, ex qua genuit Darium Longima- num, vt est in Hebræis Annalibus.
3	Assuerus, quem nostri Xersem vocāt, Chal- dæi Artaxersem pri- mum, annis 20.	3640	Initio regni prohibuit ædificari templum, criminatione nonnul- lorum. Itaque restauratio intermissa est vsque ad annum 1. Darii, Ezræ 4. Nec ea est accusatio, qua ab Haman apud Assuerum delati sunt Iudæi, in lib. Esther. Nam hæc facta à non est regni eius principio. g Huius anno 21. tota vrbs ædificata est. Nehem. 6. Thucydides se sub Longimano vixisse scribit. Hippocrates, He- rodotus, Democritus, Bacchylides. Græcia in duas partes scissa bel- li intestinis feruet.
4	Darius Longimanus, Artaxerxes 2. an. 40.	3670	Miltiades, Cimon, Empedocles, Aristides, Pericles, Anacreon, Gorgias, Aeschylus tragicus. Darius omnibus modis Indæis sanet, fortasse quòd filius esset Es- theris, & certe eius ànis Regina Esther vidua & mater videtur mul- tum potuisse. Nam liber Ezræ & Nehemias passim illam & Mardo- cheum inculcat.
Nehem. 2. 5.	Artaxerxes tertius, cu- ius regni ann ^o trige- simus secundus. Ne- h. 1. 3. memoratur, re- gnasse dicitur an. 55.	3690	Iubet Iudæos repetere ædificationem & vrbs & templi. Ezræ 6. collatis muneribus & priuilegijs amplissimis. Hinc à fluuio Babylo- nis Ahava Hierosolymam Ezræ scriba cum multis alijs cōcedit, & ædificauit murum ciuitatis. Ezræ 7. & seq. Deinde à Susis castris post annis 15. Nehemias Regius pincerna, Elisib Pontifex. Nehem. 1. & seq. Nec verò cuncti rediere. Etenim exulum multitudo, vt Iosephus Antiquit. lib. 8. cap. 11. & Talmudici narant, vrbes ad Euphratis ri- pani condidit, quam Chaldaica voce (paulatim enim Iudæi Baby- lonē abducti, ibique. 70. an. exilio & feruitute pressi, linguam He- braicam dediderat, senibus vita defunctis & pueris linguam pe- reginam imbibentibus) Neardica. q. fluuium scientie appellauit. Synagogis atque Academijs construxit, quæ in multa seculis omni scientiarum genere floruerunt.
	Is est Darius quem vi- cit Alexander Mace- do, sed hic paulò post mortuus nō re- liquit successorem: ita Macedonica Mo- narchia in quatuor distributa est iuxta vaticiniū Daniel. 11.	3745	Vnde longo post tempore post annum Christi 470. Talmud Ba- bylonicum multa rerum cognitione pleuum ediderunt. Ad quorū imitationem ceteri, quos in Iudæam Zorobabel, Ezræ & Neemias reducerant, Hierosolymis gymnasia multa literarum instituerunt, Talmudque Hierosolymitanum altero quatuor partibus minus tandem euulgarunt. Carthaginenses cum eorum regnum floretet, Oceanum Atlan- ticum dimensi sunt, terrasque aperuerunt, in quibus erant arbores pulcherrime, & cælum gluberimum. Quare cum multi eò nauiga- rent, & capti amonitate loci non reuertentur in patriam, eius ob bella & asperitatem perire, pona capitis cautum est, ne quis deinceps in istas terras nauigaret, nempe ne Africa habitatoribus ex- hausti reuertatur. Atque ita huiusmodi nauigatio desit. Aristot. de mira- bilibus auditionibus. Ea est America & Brasilia, quam Afrorū colo- nia esse dubitandum non est. Hanc autem iterum auorum ætate Luisant & Castiliæ an. Christi 1497. repererunt.
i	Summa. 147.		Alcibiades, Lyfander, Conon, Epaminondas, Archytas Tarenti- nus primus Geometriam cum Mechanica coniungit. Socrates, Aristophanes, Euclides, Phocion, Dionysius ty- rannus Syracusanus, Xenophon, Plato, Isocrates, Polybins, Praxiteles, Metasthenes. b Huius tempore Iudith (etsi ferè loceatur sub Cambyse) in cui ⁹ historia nominatur Nabugodonozor. Ex Ba- gadone, qui fuit in castris Holoserus id deprehenditur. Nam eius quoq; meminere sub hæc tēpora externi scri- ptores. Vide Senerū Sulpitiū lib. 1. hist. Regis autē meminuit Dan. 8. cap. sub nomine Arietis cōligētis cum hircio. Aristoteles præceptor Alexandri, Demosthenes, Diogenes, Aeschines. i Hebræi tamen tradunt Persarum Monarchiam tantum durasse annis 51. Nostri numerant 210. nempe quo- niam multò plures, nempe 14. reges faciunt. Sed perspicue non plures quatuor post Darium (aut certe Cyrum iuxta R. Mosem) imperatori affirmantur, Daniëlis ut. nec plures in Scriptura nominantur. Illic lege Rabbi Abra- ham, quem in his nominandis numerandisque suffragatorem habeo. Accosus Alexandrum non ita multo post tedium Iudæorum ab exilio res suas gessisse, vt author libri Ma- chabæorum indicat, & Aggæus extremo suæ prophetiæ: Adhuc modicum, inquit, & commouebo cælum & ter- ram, & regna subuertam &c. Nam Nehemias qui fuit è reductibus, peruenit ad Pontificem Iaddum, Nehem. 12. quem indubitatum est oc- cursisse Alexandro, eique de Dario promississe victoriam, demonstraro oraculo, quod Daniel cap. 8. tradiderat. Vnde quidam verisimile putant Nehemias & Ezeram huiusmodi ingressui Alexandri in Hierosolymam in- terfuisse. Berofus Chaldæus Historicus.

k Eratostratus, vt nobilitaretur aliquo farinore, inrédit templum Dianæ Ephesæ, quo die natus est Alexander. Vnde vates augurati sunt illa die natam pestem Afæ.

Alexander, Illyricis, Thracibusque superatis, vidit Græcia, Thebisque subuerfis traiecit in Asiam, & fugatis Darii ducibus, vrbem Sardis cepit: posteaque capta India & vrbe Alexandria rondita, cum triginta duos haberet ætatis annos, & duodecimum Imperii, in Babylone veneno perit. Hieron. in Daniel. u.

l Istorum successiones prætermiffæ sunt, quia eorum enumeratio nihil confert ad Scripturæ historiam. Secus habet de Syriæ Regibus & Ægypti, propter gesta Marhabzorum & vaticinationes Danielis.

Satis autem est nosse Monarchiam hanc in posteris Alexandri dnrasse vsque ad Iulium & Augustum Cæsares, sub quibus quarta cepit.

Tum enim primum cum reliqui orbis præstantiori parte, Alexander vniuersa posteritas imperio Romano subiugata est. Nā pridem L. P. Æmilius Perseus vltimus Mædoniæ Reges vicerat: Scipio Asiaticus, Asiam: Lurins Sylla, Græciam: Pompeius, vt ceterorum præteream victorias, Pontum, Armeniam, Albaniam, Colchidem, Hæmochiam, Cyprios, Iberos, Parthos, Arabas atque Iudæos, cum magno sui terrore corperat.

Ab Augusto etiam Ægyptus, & cæteræ imperii subactæ regiones in formam prouinciarum redactæ sunt, vt iuxta oraculū Efaiz 11. & 19. Apostolus Christi liberum iter sterneretur ad predicandum in omnes gentes Euangelium.

m Lyranus in Dauidem, & initio commentar. in Marhabos secundam Alexandri successione Afæ Reges (non Thraciæ & Pontici) facit. Ego quia eosdem reperio fuisse Afæ & Syriæ Reges, & Scipionem dictum fuisse Asiaticum, quod Antiochum Magnum superasset, omnino renseo quaternarium Danielis replere Reges Pontici.

Habuit quidem multos alios successores Alexander, qui orbem sibi in multas toparchias diuiserūt, vt Iulianus hist. lib. 11. narrat, sed tantum quatuor, post 14. an. à morte Alexandri obituerunt & peruenierunt ad iulium Regni titulum.

n Duæ autem successiones extreme tantum attingit Scripturas, quoniam Iudæa, Syriam ab Aquilone, & Ægyptum ab Austro habens, vtr ab huius, nunc ab illius Regibus tenebatur, & Scripturæ propositum est non externorum, sed populi Domini historiam texere.

Daniel vndecimo cap. res describit Regum Syriæ & Ægypti, à Seleuco Nica. & Ptolomæo Lagi per ordinem vsque ad Demetriū Soterem, & Ptol. Euergetem Secundum. De Ant. Epiphane sunt duæ visiones 8. & 11. cap. Dan.

o Rabbenu Haccadōs Antiocho charissimus, vt scribit Rabbi Leui. Daniel 9. fuit etiam alius hoc nomine rharus Seuero & Antonino Imperatorib. qui Iudæos plurimum dilexerūt, vt scribit Hieronymus in Danielis 11. cuius liber à Rabbi Mose Haddarfan in Bereschith Rabba ad octauum caput Genesios citatur: vbi ille per modum Dialogi Antonino Imperatori multa legis sacramenta pædit. Quod etiam innuit Rabbi Mose de Kofis præfatione in Spher Miznoth. Deus, inquit, dedit gratiam magistro Hakkados apud Antoninum Imperatorem. Ideoque collegit vniuersos terrarū sapientes, & constituit sex ordines Misna (cōtextus Talmudici) iuxta præscriptum Cabbalæ &c.

Annibal à Romanis victus ad Ant. Magnum sese in Asiam propugnat.

p Seleuci ætate, cum Onias esset pontifex, Heliodorus ad spoliandam ærarium Hierosolymam missus est.

q Antiochus Nobilis siue Epiphanes traditus fuit à Magno, Romanis obses. Adita autem patris morte & inertia Seleuci fratris rlam in Syriam venit, & ab aliquibus ciuitatibus receptus tandem regnum obtinuit. Vnde inter posteros eius & fratris longa fuit de Regno concertatio successioque vicissitudinaria.

Illius persequentes & tyrannici narratur. Machab. ad caput vsq. 6. in quo iteritur. sed qui misere cap. 9. lib. 1. Hebræi in Tractatu de

k Monarchia Mædoniæ patuit à mari Adriatico in Indicū vsq. trās Gangem ad Emodios montes. Hieron. in 7. cap. Dan.

1. Machab. 1. Alexāder Magnus annos sex post cōfectū Dariū. Alioqui imperauit an. 12.

REGES MÆDONIÆ.

l Philippus, Cæsāder & cæteri vsq. ad Perseum, quem Lucius P. Æmilius vicit.

REGES THRACIÆ ET PONTI.

m Lysimachus vsque ad Mythridatē, quem Pompeius Magnus domuit.

REGESSYRIÆ ET ASIÆ.

n Quorum postremo Pompeius regnum ademit Inst. lib. 40.

1. Machab. 3. Seleucus Nicanor an. 32.

Antiochus Soter ann. 19.

Antioch. Theos an. 15.

Seleucus Callinicus an. 20.

Seleuc' Ceraunus an. 3.

o Antiochus Magnus frater an. 36.

p Seleuc' Philopator, qui & Soter an. 12.

q Antiochus illustris, siue Epiphanes, Seleuci frater. an. 11.

1. Mac 1.

Prima.

Secunda.

Tertia.

1. Machab. 3.

1. Machab. 8.

2. Machab. 3.

1. Machab. 7.

Anno mundi.

1780

1786

1786

1788

1837

1812

1872

1875

1891

1895

Disortus

		Anni mundi.	
r. Mach. 6.	r Antiochus Eupa- tor. an.	2. 3934.	Diuortii, aiunt perisse Musca, quæ in eius nares inuolarat, & maximo cruciatu earû interiora sensim depafcebat.
r. Mach. 7. & 2. Mac. 14.	f Demetrius Seleuci Soter an.	9. 3936.	Machabæi fratres, Eleazarus venerandæ caniciei senex, & multa alia Iudæorum millia consilium martyrium pro patriis legibus subeunt. Vide à primo cap. libri secundæ Machab. ad 10. Nam etiam illo libro illius res describuntur.
r. Mach. 10.	Alexander an.	10. 3945.	Vbi obseruandum duos libros Machabæorum à diuersis esse scriptos de eadem re. Superest etiã in Bibliis Græcis tertius, sed is primo loco collocadus erat. Nam describit quæ præcellerunt Machabæorum tempora, dum Ptol. Philopator apud AEGYPTIOS rerum potestur.
r. Mach. 0. & 11.	Demetrius an.	3. 3955.	Quartus est vmbatica & Philosophica cuiusdam Iosippi commentatio de martyrio matris & 7. fratrum &c. Eusebius autem in Chronico videtur significare se in alios incidisse.
r. Mach. 11. & 13.	Antiochus Sedetes Pius. an.	9. 3958.	Antiochus impius vetuit legem Moysi publicè legi. Nempe antea lex pronũmero serè Hebdomadam anni, distributa in 52. sectiones, siue parashot (quarum singulæ consistant 136. versibus) singulis sabbathis legebatur. (Act. 13. & 15.) Cæterû tunc earum loco, deceptæ sunt è Prophetiis libris totidem sectiones, quæ antiquæ dici lectioi sensu congruerent. Quare etiamnũ hodie quibus desierit Antiochi tyrannicum edictû. Inter Iudæos mos perseuerat, vt sabbathis post diei legale sectionem canant Propheticam: quam vocant haphara. q. missam siue missionem. Ea enim absoluta plebè dimittunt. Elias in Thibi.
r. Mach. 14.	Demetrius Secundus an.	4. 3967.	r Eupatoris in Iudæos gesta. 1. Mach. 1. 6. & seq. & 2. Machab. 10. & c. Hi enim duo sunt Antiochi, qui infestissimo fuerit animo aduersas Dei religionem, quod etiam Daniel prænuñtiarat.
r. Mach. 15. & 16.	Antiochus Gryppus an.	30. 3962.	Istorum temporibus regnabat apud AEGYPTIOS Ptolomæus Philometor. 1. Mach. 9. cuius regni 3no decimo Iudas Machabæus templû, quod Genes. sub Antiocho contaminauerant, repurgauit, altari nouo nouis è lapidibus instaurato.
	Antioch' Cyzicenus an.	18. 3981.	Deinde eius <i>synagoga</i> magna lætitia celebravit & à posteris inuacit celebrari imperauit. 1. Mach. 4. Quod æuo Christi adhuc Iudæi multa cum religione seruabant. Ioan. 10.
	Philippus an.	2. 3999.	A tempore purgati per Machabæum templi Iudæi nunquam deinceps leguntur idola coluisse. Itaque exilium, quod miseri hodie perferunt, non suæ idololatriæ, sed Christi impiè crucifixi peccato ascribât necesse est. Vide Ofex 1. cap.
	Summa an.	216. 4000.	f Sequentes Reges Syriæ ita bella gessere cum Iudæis, vt ad legis repudium non congeret. Lege septimum cap. 1. lib. Machab. ad finem vsque.
	REGES AEGY- PTI.		Hieremias & Onias iustus apparent in somnis Machabæo, orantes pro populo. 1. Machab. 15.
Quarta.	r Ptolomæus Lagi Soter an.	40. 3786.	t Mercurius Trimegillus. Mihi enim videntur errare qui eum propinquum Moysi eundemque cum Deo Mercurio faciunt. Nam AEGYPTUS Græcum idioma vix ante Alexandrû Magnûm audierat, vt Græcè multa de verbo Dei, congruentia oraculis diuinis scribere poterit.
	u Ptolomæus Philadelphus an.	38. 363.	Theophrastus, Zeno Cittiens Stoicæ sectæ princeps. Epicurus Epicureorum auctor. Menander.
	u Alexandriæ bibliothecam 54. millium & octingentorum librorum instruit.		Romani bellum gerunt cum Pyrrho rege Epirotarû.
	Vetus testamentû in linguâ Græcâ per 72. interpretes cõuertit iussit, recentis plus minus ante Christû annis.		
	Mirum autem est Talmudicos scribere septuaginta interpretes quinque dumtaxat legis Moysiæ libros conuertisse, & duobus tantum in locis, idque consulo, à veritate Hebræica discessisse.		
	Quod si verum est, illorum interpretationem oportet vultu esse corruptam, vt omnino crederim. Non enim probabile est rot tantoq; viros tam sedè multis in locis 12. librorum decrasse ab Hebræicis voluminibus atque adeo vero literæ sensu.		
	Hieronymus in quadam epistola ad Augustinum, quæ est inter ipsius Aug. epistolas vndecima, narrat Origenem eos,		

nem eorūdam emendare optaret corrupisse, & alibi ante Origenem, quot essent codices, tantam fuisse diuersita-
tem exemplarū, quæ vel ad sua vsq; tempora perduravit & sua inuēta egerit, altericis & virgulis prænotatis.

Vnde factum vt multi alii quondam de integro vertendi labore susceperint, Aquila Iudeus tempore Adria-
ni Cæsaris, deinde Theodotus Imperatore Commodi, tum Symmachus sub Seuero, postea quinzæ additionis
Hierosolymis inuentæ, demum sextæ auctores iugeri.

Ex quibus omnibus sua Hexapla cõstituit Origenes. Ea enim sic appellauit, q̄ sextuplicia propter sex interpre-
tationes in vnum volumen coactas, non à numero columnarum, quas octo fuisse conilat, vt dux caperent con-
textum Hebræum, Hebræis & Græcis caracteribus, instar octapli Pfalleris Episcopi Nebiſis. Præterea & correxit
id est corrupit, vt Hiero. interpretatur, versionem 70. quæ deinde sola videtur obtinuisse in Græca Ecclesia. Epi-
phanus hæretic. 64. contra Origenianos.

Vt vt sit, non sine Dei erga Gentes, quas in suam Ecclesiam colligere paulo post cupiebat mirabili prouidē-
tia, qualiscumq; seruatæ est, cum reliqua bibliotheca bello Alexandrino, quod Iulius Cæsar gessit contra Pto-
lemæum, vt Cleopitram ab ipso Hebræico nauis incruptius concremata sit.

Nec minore erga suos beneuolentia Deus de Hieronymo postea Ecclesie prouidit. Is enim non modò veteres
additiones, vt potuit emendauit, sed etiam septimam, quæ mox à Sophronio Græco sermone donata est, vt Pie-
raque alia tanti viri opera, de ipso Hebræico nauis incruptius tranſiit.

Ea est, qua nunc studio Damasci & sequentium Pontificum vitium in Ecclesia, quàmque editionem vulgatam
nominauit, vt probat Eugubinus præfatione in suos ad Mosem commentarios, vbi rectè excipit in interpretationē
nē Pfalorum, quæ non potuit scripi, quod iam Veteris cantus in templis tritus esset. Hieronymiana tamen
supereſt inter eius opera. Hebræi quoque, inter quos R. Ioseph Albo, R. Selomo, R. David, Elias Leuita, nostræ
vulgatæ additionis interpretem Hieronymum agnoscunt, & frequenter nos sine honoris titulo & præfatione ci-
tant, vt alibi docuimus.

Eleazarus Iudeorum Pontifex. Berechia Dux. Antiochus Theos Rex Syriæ, Antiochiam condidit.
Præter viginti duos libros sacros, alii septuaginta duo apocryphi in A Egyptum delati sunt, auctore Epi-
phanio in libro de multis, & ponderibus scripturæ. Vnde fortassis libri Tobie, Baruch, Iudith, & similes, qui in no-
stris Bibliis Græcis & Latinis hodie reperiuntur, ad nos peruenerunt. Alioquin enim apud recentes Hebræos
aut non extant, aut certè non sunt Authentici. Quoniam eorum Canon iam erat conditus ab illa magna Syno-
do, cuius scriba erat Ezra, vt supra docuit, & præterea docent Heb. Tract. de voeis in Tal. & R. Mose de kothus
præfati Sepher Mizuoth.

Iesus filius Syrach auctor Ecclesiasticus fuisse fertur vnus è septuaginta duobus interpretibus, ad Simonem
Iulium, qui Manassæ successit, peruenit: Nam eius in libro suo fecit mentionem.

Tempore Aristotelis dubitabatur num Africa ambiretur mari, donec quidam Eudoxus iram Ptolomæi fugi-
ens à mari rubro peruenit nauigatione ad fretum Gaditanum, auctore Mela.

Aristeas Philadelphi cubicularius scribit historiâ de 72. interpretibus.

Romæ bellum Punicum primum. Regulus.

Demetrius Phalereus Regius Bibliothecarius.

Chryſippus, Carneades, Lycophron, è cuius tragediis vnica extat Cassandra, Philadelpho charus, non tam
propter poësim quàm ob Anagrammatismos.

x Post Phalereū Bibliothecæ præfuit Callimachus. Oſtingētos libros scripſiſſe fertur. Soli autē hymni supersit.

Coxtaneos sex alios poetas habuit, qui omnes à pleiadis numero pleiades dicebantur: Lycophrones, Ara-
tum, Theocritum, Nicandrum, Philicum, Homerum Iuniorem. Vide Tazetzel Lycophronis interpretem.

Abhinc seruo A Egyptus Philosphari Græcè, & Græcæ scholas institueret: quosritans per totum Orientem
Græcus sermo vigere cepit. Hierony. in proæmio lib. 2. commentariorum ad Galatas.

Imò verò per Occidentem, ita vt cum Græcorum imperio eorum quoque discipuluz, leges & sermo in mun-
do, vt sit, propagata sint, sicuti attingit Cicero pro Archia. Nam etiam nostri Galli linguam Græcam coluerunt,
Druidis & Senmothæis (voes sunt Græcæ Originis) apud se instituit qui rebus diuinis interessent, sacra,
priuata & publica procurarent, religiones interpretantur iuuentutem erudirent, de controuersis publicis pri-
uatisque responderent, præmiis penitusque impoſitis. Cæsar lib. 6. de bello Gallico.

Eudylla Theocritus, Aratus scribit Phenomena, Nicander Theriaca & Alexipharmaca.

Vfus papyri, qua abūdant Nilus & mare A Egyptium rubrum, siue chartæ iunceæ inuenus est, cum ab Attalo
rege Pergami membranas Philadelphus obtinere ad parandam laborum tantam suscepisset, non potuiſ-
set. Antea scribebatur in libris siue corticibus arborum.

Huius autem æmulatione Atralus inſiguum quidē, sed tamē multò inferiorē bibliothecam parat viris doctis,
quales plurimos istud zelus ferebat, è Græcia cõquisiſit, y Sapientia Salomonis sub hoc tempus videtur aut
condita, aut in Græcum versa.

Simon Iulius Iudeorum Pontifex.

Iesus Sirach Nepos superioris Ecclesiasticum, quem
librum Hebræicè sub titulo prouerborum, Miſle, aut
conſcripserat, in Græcū vertit. Viuebat enim sub Pto-
lemæo Euergete, vt ipſemet in prolog. Ecclesiastic. testatur.

Romani bellum Punicum secundum.

Scipiones, Fabius Maximus, Marcellus, Lilius pri-
mus poëtarum Latinorum.

Hannibal vincitur à Scipione Africano maiore,
Eratosthenes Grammaticus.

Apollonius Rhodius, qui scripsit Argonautica. Cal-
limachi discipulus. Post præceptorem præfatus fuit Bibliothecæ.

In prola.
ecclesia-
stic.

y Ptolomæus Euer-
getes an. 26.

Anni
mōdū.

384.

Anni au-
te Chri-
sti natū.

225

AD CHRISTVM VSQVE

		Anni muedi.	Anni an te Christ. natalem.	
Mach. 3lib.	z Ptolomæus Philo- pator. an.	16.	3890.	199.
r. Mach. 10. C. 11.	a Ptolomæus Epi- phanes an.	24.	3906.	183.
z. Mach. 10.	b Ptolomæus Phi- lometor an.	25.	3930.	159.
1. Mach. 45.	c Ptolomæus Euer- getes secundus an.	20.	3995.	114.
	d Ptolomæus Phi- scon. an.	17.	3975.	114.
	Ptolomæus Alexā- der cum matre Cleo- patra an.	10.	3992.	97.
	e Ptolomæus Lathy- rus an.	8.	4002.	87.
	f Ptolomæus Aule- tes an.	30.	4010.	79.
	g Cleopatra Anto- nij an.	20.	4040.	49.
	<i>Summa</i>	270	4060.	
	h Deuicto Antonio August. solus ad Chri- sti vsque natalem im- perium tenuit. an.	29.	4060.	29.
	i Post Christum ad- huc imperat an.	14.	4089.	0.
	Christus mortuus est Tyberij an.	18.	4107.	15.
	<i>Summa</i>	61.	4122.	35.

z Hic indigna multa commisit in religionē. Mach. Patrem, matrem, forem coniuēgēque exiunxit. Romanis bellum Macedonicū cum Philippo rege, & Asiaticū, cum Antiocho magno, & Hannibale profi- go. a Cato Maior, Ennius, Næuius, Plautus, Pañctius. b Philometor sub tutela populi Romani cōtra impi- um Antiochū Epiphānem, qui eius regno p̄textu cō- sanguinitatis (erat enim ex matre auunculus) insidia- batur. Philometoris hortatu Aristobulus insignis Hebrō- rum philosophus in Mosē commentarios edidit. c R. Iodan. R. Ibbā. R. Iohai. d Perseus ab AEmilio vincitur, & Macedonia vertitur in populi Romani prouinciam. Tertium bellum Punicum, Achaicum, Num̄tinum. Quis tum Romāz Reipub. status esset, egregie de- scribitur i. Mach. a. Scipio minor, Lælius, Terentius. d Romāz bellum seruile. Leges Græchorum agrariz. Iason Cyreneus quinq; libros scribit de rebus Mac- cab. quorum Epitome est noster secundus i. Maccab. a. e Bellum Iagurtinum. & sociale. R. Simcon Ben Iohai auctor libri Zoar. f Bellum Cimbricū, Mitridaticum, Ciuile inter Mari- um & Syllam. Lucullus, Crassus, Antonius, oratores clarissimi. Lucretius poēta Epicureorum. Hæc ætas multos habuit Epicureos vt Atticū, Velle- leium & c. g R. Nethēmas ben Haccāna auctor Epistolz secreto- rum, in qua dicebat se tantū distare 30. annis à Chri- sti ortu. Aulctes per Gabinium restituitur. Pompeius superat Hieram, Sertorium, piratas, Ti- granem, Mitridatem. & c. M. Varro Hælluo librorum & literatorū doctissimus, quadringentos & nonaginta libros scripsit. Gell. lib. 3. Vetus paruxia fuit, cum tot tantāque scripsisse vt ni- hil videatur potuisse legere: tantum ē conuerso legisse, vt videretur nihil potuisse scribere. Catilinæ coniuratio. Cicero exulat. h Cæsar nouem annis subigit Gallias, in quibus, vt i- ple de se scribit, & Eutropius repetit, ter fuit victus: se- mel in Aruernia p̄textus ad Gergoniam, metropolim regni, quod per diu Aruerni tēuerant, in Aquitaniam & partem Celticæ: bis in Germania abens. Annis quinque post victum Pompeium imperat. AÆgypti regnum, cæso Ptolomæo (qui Pompeium ad se confugientem securi proditoriē percussit) Cleo- patrz forori eius, amāz suæ restituit. Deuictis in Afræa Pompei partibus Romam reuer- sus à Bruto & Cassio & reliquis coniuratoribus 33. vul- neribus in Senatu confoditur. Apollonius Rhodius Philosopher Rhodi docet. Illic autem literarum gymnasium erat celeberrimum. Crassus mactatur à Parthis. Catullus, Diodorus Siculus, Salustius. Virgilius nascitur. Seneca duodecimū annum attingit, antequam pro- scribatur Cicero. Hortēsius, Trebatius Iuriscōsultus, Cratippus stoicos.

Sofigenes Mathematicus, cuius consilio Iulius Cæsar fastos, sive Calendarium Numz Pompili, qui Luna- ribus mensibus annos distinxerat, corrigi & ad cursum solis reuocat, solares menses in fastis reponens. i. Diofcorides. Strabo. Dionysius auctor libri de situ orbis poēta Geographus. Horatius, Propertius, Tibullus, Vitruuius. Hortēsia Hortēnsij filia, Iuculeusam orationem ad Augustum habuit. Messala Coruinius orator haud vulgaris, morbo rerū omnium memoriam, sui etiam nominis amittit. Ouidius ad Gætas in exilium ablegatus.

a Hebraei suis nimium additi traditionibus, aliter numerum annorum notant. Nonnihil etiam indulgent odio, quo Christianos hebdomadas Danielis ad 12348 снн12348 pertinere demonstrantes insequuntur.

Illarum enim septuaginta in diem, quo à Tito Cæsare euerdium est templum, eadem afferant, & снн12348, quem Daniel predicat post 69. Hebdomadas occidendum, Agripam Herodianorum postremum inter pretantur.

Quare ut hoc doceat plurimos annos (quos ex aliis historicis restituumus) ab imperiis Persarum, Græcorum, & Macchabæorum nobis abutit surripunt.

b Sic Græci & Latini veteres ob corrupta septuaginta interpretum exemplaria. Excipio Hieronymum & Bedam, qui ob veritatis Hebraicæ peritiam, parum abunt à vero calculo Recentiores minimò distent, cnius rei ratio maxè explicabitur.

Falsi autem sunt 70. quòd s. cap. Genesios pro centis, ducentos semper habeant, atq; ita redùcent mille ducentis 49. annis. Hiero. in quæstion. Hebr.

Præterea veteres labiunt, quia 2 annos Hebræorum sup putarunt quasi lunares, vt Iulius Africanus lib. 5. de ratione temporum, Hippolytus martyr in temporum canonibus, Euseb. lib. 8. de Demost. Hieronymus in 9. cap. Dan. August. epist. 78. Beda in com. 2. lib. Ezr. cap. 16.

Noster calculus qui est ann. 4131. menses 6. dies un 16 hõs superat vno centenario & paucis aliquot, quoniam (vti antea dictum est) simpliciter accipimus locù Exodi cap. 12. quo dicitur Iacobus in AEGYPTO mansisse 430. ann.

c Rursus causâ cõtrouersiz, quæ inter Hebræos, Nos, & recentiores Latinos cernitur, pendet ex 70. annis captiuitatis Babylonicæ & Hebdomadis 69. Danielis, dum alii aliunde illas incipere coguntur, quòd secuti vitiosas discrepantesque Græcorum & Latinorum historiz, 200. & amplius annos, falsò, vt supra docuimus, imperio Persarum tribuunt. Hoc enim constituto, compelluntur multò post Cysium Hedomas aduspici, vt illz præfinitè cadant in necem Christi.

Ob eas igitur causas tot ferè inuenies de annis mundi sententias quot sunt scriptores. Sed comparanti loca scripturarum, quæ annotantur, spero nostram habitum iri omnium simplicissimam, & maxime scnotam *deo tñ Iesum anj puz in vnam.*

Eis vero menses scripturæ Lunares sunt, eius tamen anni in Solaribus haberi debent. Nam etiam nò hodie Hebræi, tertio quoque anno, vt ratio Lunæ, motui Solis respõdeat, vnam Lunam, siue Lunarem mensem, intercalant, illumquæ annum mensium tredecim, extremo (quem Adar nominat & in nostrum Februarium ferè incurrit) cum hac copula, *Veadar*, repetito faciunt. Quamquam etiam primus potest repeti, vt mensis intercalaris sit *Venifin*, qui & *Martius*. Ita enim solebant veteres dicere, vt Talmudicæ narrat.

Quod à patribus acceptum esse, satis ex Noe historia intelligitur. Vbi enim traditum est Noe integrum annum episc. in arca, mensibus duodecim Lunaribus, adduntur reliqui dies qui vocantur *laxalu*. *Ingressus est* (inquat) *Noe in arcam mense secundo, die decimo septimo. Deinde vbi nominatus facta est mentio septimi mensis & postea decimi, & post hunc diertm quadraginta & amplius, ac denique primi mensis. Egreitur (ait) ex arca vntus mense secundo, die vigesimo septimo. Interz igitur exacti sunt menses duodecim & accedunt dies decem, qui ter sumpti, mensem integrum, id est, decimum tertium anno tertio reddunt. Quem admodum nos solemus quarto quoque anno inserere vnu diem ad sextum Calendis Martii, quem ob id bissextem appellamus.*

Sed hæc de te scribentem in Genes. primum caput Iulium Episcopum Africanu audi. Luna cum duodecies spatia sui cursus peregerit, anni facit communem dièr 354. & vt anno Solari p. cist concordare circuitus, tertio quoque vel secundo anno, tertiumdecimum addit mensem, quem Embolismicum vocant nostri calculatores, & si dieum trecentorum octoginta & quatuor. Atque hæc quidem ille præclarè.

Etenim, nisi hæc heret intercalatio, cum per legem debeant 12. die mensis Nisan festum paschæ celebrare, necesse est vt sequenti anno diebus vndecim, pascha ipsam anteuertent, Tertio anno alius vndecim, atque ita retrorsum versus, quo vsque in Augusto vel Septembri celebrarent. Falsi igitur sunt Iulius Africanus, Eusebius Cæsariensis, August. epistola 78. & plerique veterum, qui ex eo quòd menses Hebræorum Lunares erant, existimauerunt ipsorum quoque anno esse lunares, qui solaribus vndecim diebus contraiores sunt.

Baal sicut holera, à mundi procreatore ad resurrectionem templi sibi Vespasiano tantum numerat annos 358. id est, ad Christum 356.

Talmudici ab urbe ad Christum an. 3724. Rabbi recitantes an. 3760. menses 4.

Rabbi Nahson. in lib. de cyclo Pasche. 3740.

Rabbi Levi 3786. in 12. Danielis.

Rabbi Moses Gerandus 4082. mens. 5. Iosaphat 4192. menses 6. dies 10.

Annus ab urbe cõditæ nã vti supputant.

Græci. Methodorus 5000. Eusebius. 5190. Theophilus Antiochenus ad Adulicum. 5476.

Hieronymus in Quæst. Heb. 3941.

Angustinus 5351. Iulianus 5. Eusebius in Chronogrammatum 5110.

Latini. Orusius Eusebium sequitur.

Beda cap. 32. lib. de rat. temporum. 3952.

Astronomi 5327. Alphonsus 5924.

Recentiores. Aliqui 3974. mens. 6. dies 10. Alij. 3954. Nonnulli. 3960. Quidam. 3969.

SECUNDVS LIBER
CHRONOGRAPHIAE. DE
REBUS GESTIS A CHRI-
STO NATO AD NOSTRA
VSQVE TEMPORA. ID
EST. AD ANNUM
M. D. L. X. VII.

AR. PONTACO BURDE-
galensi auctore.

PARISIIS.

1 5 6 7;

R. D. ANTONIO PREVOT
 ARCHIEPISCOPO BURDEGALEN-
 SI AR. PONTACVS BURDEGALENSIS.

LETTERIAM agitur annus & eo amplius (presul aplissime) quo temporū seriem & historias à CHRISTO Seruatore ad nostram vsque aetatem per Romanorum Pontificum catalogum in pauculis paginis breui quasi tabella depinxeram, eo quidem primū animo, ut legendis historiographorum monumentis meorum duntaxat studiorum memorie consulere.

Verū postea, cum à familiaribus, qua erant in me voluntatis propensione rem nimis aestimantibus, ad eorum aditionem excitatus essem, ea in tuo nomine emitte ausus sum: non quòd te digna, sed quia meliorem defensorem Pontificum te Pontifice arbitrabar neminem. Neque sanè mea falsus sum expectatione. Tuis enim felicissimis auspiciis nostra non paucis (siquidem omnibus placere perdifficile

Throg.
 in sciam.

Εὐχ' ὑμῶν κάρτερος ἀνδ' ἀρετῶν, ἔντι μὲν
 -εὐστὶ γὰρ ὁ ζῆλος

accepta sic fuere, ut, eodem ipso anno quo scidimus, exēplaria uniuersa prorsum diuendita distractaque sint. Itaque quadam erga te & ipsos animi significatione, nolui ut iterum diuulgarentur, quin prius quasi sub incudem reuocata, magis elaborata, limatiore, multis denique locis locupletata prodirent. In ea etenim tanquam in aluicarium reposui, quæ ex diuersis flosculis historicorum, cum Ecclesiasticorum, tum ethnicorum, isto biennio, prout à feriis & grauioribus studiis vacabat, decerpseram. Superest igitur ut hunc factum, olim quidem minus excultum, & fortiasse ante tempus aditum, nunc vero auctoris sui labore quodammodo efformatum, velut tuum agnosces, ab inuidia improborum, quibus, cum ipsi nihil enisi possint, criminari promptius est quàm imitari, tua auctoritate, vicē sanctimonia, doctrinaque tueare. Vale, Lutetia,

Non. Aprilis. 1567.

CHRO.

CHRONOGRAPHIAE LIBER SECVNDVS.

Anni ab erbe con- dito.	An. 2 Chri. nato.	Num. Ponti- ficum	SEPTIMA AETAS.	An- nos.	Men- fes.	Dies.	a
4088	2		<p>IESVS CHRIS- tus Pontifex Maxi- mus, et AETERNUS, cuius hi princi- pes ministri & vicarij fuerunt, vixit, Octauio Augusto & Claud. Tiberio ex ordine successionis Imperatoribus Romanis, annos</p>	32	3	10	<p>IESVS CHRIS- tus ex tribu Iuda nascitur in Bethlehem Iudae, s. Calen. Ianua. media nocte, anno Imperii Augusti 41. serē completo, & 42. ineunte, vrbis 752. Cons. C. Cesare Osa uio, & M. Plautio Syluano, indictione 4. (aiunt Beda & Dionys.) Jan. 4. & vlti. Olympi. 194. & Clodij Sycambroorum seu orientalis in Germania Francorum Regis an. 10. Tritemius & Ansel.</p> <p>Die natiuitatis CHRISTI mandauit Augustus, ne quis Dominum se vocaret, sentiens, credo, verum orbis principem natū fuisse. Dei enim cognomen tum est. Orof. lib. 6. cap. 12.</p> <p>P R I M V M in Christianos bellum (vt Opta. lib. 3. loquitur) seu persecutio mota est à scribis, in qua Stephanus moritur. Act. 6. Euseb. lib. 2. cap. 2.</p> <p>Tiberius Imp. tam erat dignus rigidis & articulatis, vt malū recens terebaret. Suet.</p> <p>Titus Lilius historiograph^{us} obiit (Euseb. in Chron.) Historiā antor. 746. ab vrbe condita 38. Augusti .i. 4. ante Christum completur.</p> <p>Dionys^{us} Alicarnas. Diodor^{us} Sicul. Valerius Max. Strabo. Xistus Pitagorici nascitur.</p> <p>Ouidi^{us} poeta, Feneffella historici obierunt. Eusebius in Cron,</p> <p>Clemens de quo Philip. 4.</p>
4132	44	2	<p>b Martyr, P E T R V S Bethsaldésis, Galilæus, primus Romanæ Ecclesie Pontifex, Claudio, & post eum Nerone Imp. Marcomiro, Clodomero, Antenore per successionem Francorum Regibus. sedit annos.</p>	24	5	12	

primus ex Gentibus & Græcis in Christum credidit, & fuit ex eius 70. discipulis. Doroth.

b Negare non potes, scire te in vrbe Roma Petro primo cathedram episcopalem esse collatam, in qua sederit omnium Apostolorum caput. Optatus lib. 2. contra Parmenianum.

Simon Magus, primum baptizatus à Philippo, inter alias hæreses negat liberum arbitrium. (Clem. recogn. lib. 1.) sors radix, atque pater omnium hæreticorum Romanus venit sub Claudio Iustin. in Apolog. Iren. lib. 1. cap. 19. & 20. & præfatio lib. 7. Tertulia. lib. de hæres. Iosep. lib. 20. cap. 19. Aiebat nos sola fide iustificari. Iren. 1. cap. 20.

S E C V N D V M bellum in Christianos excitatur à Nerone, in eo Petrus & Paulus occubuerunt Romæ eodem anno & die: Philippus crucifigitur Hieropoli (Egesip. 3. cap. 1. Euseb. 1. cap. 15.) Tunc Christiani miseris mortibus in fontes conficiuntur. Tacit. lib. 15. Suet. in Nero.

Iu dei à Claudio Romæ pulsi sunt (Suet.) Persius, Syluius Italicus poëtz, Seneca, Columella, Plinius Maior, Pomponius Mela, Latini & Ethnici scriptores floreat.

Iacobus frater Domini & Marcus Euangelista Alexandriz sue Aquilegiz (quæ secunda Roma quondam dicebatur) Episcopus, (qui ibidem rogatus Romanis suum Euangelium conscripsit Græcè, siue etiam Latine, vt voluit Rodulph. Armacanus lib. 9. de questio. Voagesenes serm. de S. Marco, & Syri vniuersi, vt tacitam eos qui Latini in archetypum adferuari putant Venetiis in Martiani thesauris) an. Christi 67. martyrio coronatur.

CHRONOGRAPHIAE

	Anni ab arbe condita.	Anni à Xpo nato.	Nom. Pontific.	Annos.	Menfes.	Dieb.
c Huius meminit Paulus. 1. Timor. vlti. Vespasiani an. 2. ferè completo, 8. Septeb. capitur Hierosolyma per Titu filiu eius. Ioseph. lib. 7. de bel. Iud. cap. 17 Tacit. lib. 2. Niceph. in Chro. Plutarchus Cheronensis, Quintilianus, Higinius, Lucanus, fati noti auctores. Tacit. lib. 15. & Eutrop. lib. 8.	415.	70	2			
d De quo Philip. 4. vt sit summe impudèntia contra omnem antiquitatem negare eum nunquam existisse. Et errât qui, decepti fortasse affinitate vocabuli, confundunt eû Anacleto: què ex Damas & eius Decretal. certum est successisse Clementi.	416.	81	3			
Ascenius Pedianus, Flau. Iosephus & Ioseph. filius Gorionis Iudæi historici. Ios. prolog. lib. de bello Iudæico.						
e Multa scripsit. EBIONITARVM & NICOLAITARVM hæreses, varietate aliz hæreticorū turmæ. Iren. cap. 21. 22. & seqq. Hilari. lib. 1. de trinitate.	418.	93	4			
TERTIVM bellû auctore Domitiano. Euseb. 3. ca. 12. Eutrop. lib. 9.						
Iuuenalis & Martialis poetæ. Volater.						
Sextus Empiric ⁹ philosoph. nep. Plutar. Scatius Teogus.	419.	102	5			
f QUARTVM bellum motum per Traianum, & aliquandiu per Adrianum continuatum: in eo occubuerunt Romæ Anacleto & Ignatius Antiochenus. Plin. epist. lib. 2. Euseb. 3. cap. 26. 27. & 29. Orof. 7. cap. 11.						
Vixit tunc Papias Hierapoleus Episc. Plati. & Trith. Lucianus apostata & atheos. Plinius Iunior.	420.	112	6			
g Statuit, connubium esse incestum, quod sacerdos non consecrasset, aut parètes non approbassent. tom. 7. concil. Illud Sother iterum iussit ratum haberi. Plati.						
Philo Iudæus. Hiero. in catal. Inlius Celsus Iuriconsultus. Agrippa Castor scriptor ecclesi. Euseb. 4. cap. 7.						
Solinus. Cornelius Tacitus historiam annor. 56. cõtingens. Suetonius an. 144. Lucius Florus ipse lib. 1.	421.	121	7			
h Decretis aquam misceri in sacramento altaris (iuxta apostolicam traditionem esse Iust. Apolog. 2. ad Antoc. & Cypri. 1. epist. 3. tom. 1. con-						
c M. L. I. N. V. S. Tufcus, Galba, Othone, Vitellio, Vespasiano, & Tito ex ordine Impp. Rathero seu Chatero Fran. Reg. sedit	11	3	12			
d M. C. L. E. T. V. S., seu Clytus, Romanus, Tito, & postea Domitiano Impp. Rathero Francorū Reg. sedit	12	1	11			
Vacat sedes Pontificia dies						20
e M. C. L. E. M. E. N. S. Romanus, Domitiano, Nerua, & Traiano ex ordine Impp. Richimero Fran. Rege sedit	9	6	7			
Vacat sedes						13
f M. A. N. A. C. L. E. T. us (Anencletus Ireneo & Græcis) Atheniensis, Traiano Imp. Richimero Francorū Reg. sedit	9	2	10			
Vacat sedes						13
g M. E. V. A. R. I. stus, seu Eucharist ⁹ , natione Græcus, patre Bethlehemita, vnde à quibusdam Bethlehemites dicitur, eisdem, & A. E. l. t. o. Adriano Imp. sedit	9	10	2			
Vacat sedes						19
h M. A. L. E. X. A. N. der I. Romanus, A. E. l. i. o. Adriano Imp. Odema-						

LIBER SECVNDVS.

An ab orb. cō. dicitur.	Anni. & Xp̄i nata.	Nom. Pontif. sc̄i.	Reg.	Anno.	Mens.	Dies.	Historia.
			ro Francorum Reg. <i>Vacat sedes</i>	7	10	2 25	cil. Plati. Aquam lustralē in templo & domi bus priuatis ad fugandos dæmones feruari. Sigeib. in Chron. in Serp. 3. Cap. aqua de cōsecra. dist. 7 & tom. i. concil. De eius effectu Theodor. lib. 5. cap. 21. Niceph. lib. 12. cap. 27.
4217	129	8	M. SIXTVS seu Zistus Romanus, Aelio Adriano Imp. Odemaro Fran. Reg. <i>Vacat sedes</i>	10	3.	21 2	Vitulum ex diebus ludæorum, quibus pulsus Hierosolyma Aelia dicta conceditur Christianis. Euseb. 4. cap. 5. Dion Casii, in Adria. Adrianus ab Aristide, Quadrato, & Sereno Grannio persuasus, Christianos persecuti desit. Euf. lib. 4. cap. 3. 4. & 9. & in Chron. Iustin. in Apologet. Hiero. de viris illustrib. Cogitabat Christo templum facere eumq; inter deos referre. Lamprid. in Alexa. i. Quadragesimæ ieiunium iam ab Apostolis traditum (Ignati. epist. 4. ad Philip & veteres omnes) obseruari iubet. Plati. tom. 1. concil. Cap. si statimus dist. 5. Proportiones baptismi instituit.
4227	139	9	M. THELEPHORUS Anachoreta, Adriano, T. Aurelio Fuluio Antoni. Pio Imp. Marcomero 4. Francorum Rege. <i>Vacat sedes</i>	11	3	22 7	Basilides Alexandrinus Gnosticonum hæresarcha (qui multa deliramenta de Christi natiuitate cōmentabatur) Saturninus, Carpocrates (qui dicebat solam fidē iustificare Iren. 1. cap. 24.) heretici, Tertull. de hæres. Iren. lib. 1. cap. 22. Euseb. lib. 4. cap. 7. Epiph. hæres. Euseb. in Chron.
4238	150	10	k M. HIGINVS Atheniensis, T. Aurelio Fuluio Antonino (seu Antonio) Pio, Marcome. Fran. Reg. <i>Vacat sedes</i>	4	3	4 4	Aquila (quem quidā ex vicinitate Hebr. nominis eundem esse putant cum Onkelos Chaldæo illo interprete Pentatheuci) ex Christianismo recedens circūciditur, & Sacra Biblia ex Hebræo in Græcum cōuertit. Epiph. lib. de mensur. & pond. E conuerso Hiero. in epist. ad Pamachium, Christiani effectum ex Iudæo scribit.
4242	154	11	l M. PIVS I. Aquileiēsis, Fuluio Antonino Pio Imp. Clodomero 4. Franco. Reg. <i>Vacat</i>	9	4	3 4	Arianus Nicomedienis, Maximus Tyrius; philosophi & præceptores Antonini Pii Imp. Ptolemæus Alexandrinus mathematicus, Phanorinus philosophus, Aulus Gellus, Eulathius, Epictetus, Oppianus poeta. Eutrop. lib. 10. Casiod. & Suid. k. Diuulgantur hæreses Valentini & Cerdonis (cuius fuit discipulus Martion) ac Valentinus veniens Romam vixit vsque ad Anicetum. Iren. lib. 3. ca. 4. Euseb. lib. 4. ca. 11.
4251	163	12	m M. ANICETUS Syrus, Marco Aelio Aurelio Antonino Vero philosopho, cum fratre L. Comodo Vero Antonino Imp. Clodome. Fran. Reg. <i>Vacat sedes</i>	9	4	13 17	Galenus Pergamenus medicus, Eutrop. lib. 10. Euseb. in Chron. Iustinus Trogi Pompei epitomista. Pausanias Cæfariensis. L. Apuleius Madaurensis, magus & philosophus Platonicus. l. Resurrectionem Domini die dominica celebrari iussit. Euseb. in Chron. Marcus decimus quartus, at primus ex gentibus, Hierosolymorum episcopus. Euseb. lib. 4. cap. 6. Martion Põticus & Gnostici suum virus dilatatant Iren. lib. 3. cap. 4. Rabbi Hakadofeh summi apud Hebræos nominis. Lib. seder olam. Scripsit ad Antoninum Higeret Hasodot. i. epistolam mysteriorum.
							m. QVINTVM bellum seu persecutio Christianorum in Asia & Gallis, per M. Antonium & L. Comodum Ver. Imp. tunc martyrium passi sunt Polycarpus Ioh. discipulus & Smyrnenis episcopus, an. ætatis 80. Iustinus, Apollonius Senator, & Potinus primus Lugdunenſis episcopus Euseb. 4. ca.

	An. ab orb. cōdit.	Anni à X ^{po} nato.	Num. Pontificū.		Ann.	Mens.	Dies.
<p>13. & lib. 4. cap. 1. Grego. Turon. lib. 1. cap. 29. Hic PP. Clericos comam & barbam rade re in signum clericatus iussit. ca. prohibete disti. 24. Plat. Polyd. Virgil lib. 4. cap. 8. de rerum inuento. Nanclerus tale institutum tribuit Anacleto.</p>	4260	172	13	<p>M. (SOTHERI- cus Nicephoro) Fun- danus, Campanus, solo M. Aelio Aurel. Antonino, Faraberto Fran. Reg. sedit. <i>Vacat sedes</i></p>	9	3	21 21
<p>Egesippus historicus, Theophilus Antio- chenus, Modestus, Melito, Apollinaris, qui fuit hereses Chiliarum & scripsit cōtra Montanos, doctores ecclesiasticos. Euseb. lib. 4. cap. 7. Niceph. lib. 4. cap. 9, 10, & 11.</p>							
<p>Tum primum Romani imperium duos tulit æquo iure Imperantes, cum antea sin- gulos semper habuisset Augustos. Eutrop. lib. 8. Iul. Capitol. in M. Anton. Oros. lib. 7. cap. 18.</p>							
<p>Prolemæus, Secundus, Heracleon, Co- lbarbasus, Marcus Valentiniani, Lucanus Martioni hæreses resuscitavit. Iren. lib. 1. Au- gust. de hæres. Epiph. heres. 31. & seqq.</p>	4269	181	14	<p>n M. ELEVTHE- rius Nicopolitanus Græcus, M. Aelio Aurel. Antonino cū fil. L. Antonino Cō- modo 2. postea solo Commodo Imp. Fa- raber. Fran. Reg.</p>	15	3	2 5
<p>Apollonius deicus, Basilides Syropoli- tanus philosophi Veri Imp. preceptores, Ap- pianus Alexandrinus historicus, Athenæus, Macrobijus. Athenagoras philosophus Chri- stianus.</p>							
<p>n Prima Christianorū schola auctore Pā- tano apud Alexandriam Theologiam do- cente. Euseb. lib. 5. ca. 10. Hiero. in catal. Ad- eius instar institute censentur ecclesie col- legata.</p>							
<p>Ireneus Lugdunensis Episcopus Fotini successor. Euseb. lib. 5. cap. 6. & ipse lib. 1. cap. 3. Dionysius Corinthius, Melito Hiero. in catalog. Euseb. lib. 2. cap. 22.</p>							
<p>Theodoton Ponticus (sive Ephesus) ve- nit Titibem. primo Marcionista, demū cir- cuncisione ludæus factus, vniuersa Biblia sacra ex Hebræo in Græcum transtulit. Epi- pha. lib. de mēsur. & ponder. Quidam ex no- minis significatione eūdem putant eum lo- nathan Chaldoo paraphrasit.</p>				<p><i>Vacat sedes</i></p>			
<p>Volutus, Metianus, Salsianus, Iulianus, Secuola, Iulifconsulti, Iul. Pollux. Aphtho- nius. Philosophatus.</p>	4284	196	15	<p>o M. VICTOR I. Apher, solo Com- modo, P. Aelio Pertin- nace Did. Iuliano, L. Septi. Scuero, ex ordi- successio. Imp. Sun- no Fran. Reg.</p>	10	3	10 12
<p>Lucius Rex Britannie insule primus om- nium regum, predicationibus Fngarii & Damiani fidem Christi amplectitur. Naucl. & Polyd. lib. 2. de Angli. rebus. Inde Britan- nia omnium regionum prima publicè fidē Christi ad præteretur. M. Diocletianū Imp. vsque, sub quo omni fere religione extir- pta, ad idolatriam rediit.</p>							
<p>Montanus & Apelles (quem Theodoton nominat maximum hæreticorum) cum Pri- scilla & Maximilla Caethaphrygarum hære- sim spargunt, Negantes Christum verum ho- minem. Euseb. lib. 5. cap. 15. & 18. Augusti. in ca- tal. hæ. Epiph. in panario.</p>							
<p>Hæresis Eucratitarum à continentium, prohibentium vberē, iobentium abstinere à carnibus & viuo, Tatiano, & Scuero au- stribus, de quibus intelligendum est cap. 4. Tomo. 1. Euseb. lib. 4. cap. 16. Epiph. hæ. 45. Hiero. in Amos.</p>				<p><i>Vacat sedes.</i></p>			
<p>o Prima inter ecclesiam Romanā & Asia- nam dissensio ærox, propter diē Paschatis, & ieiunij, ac Asiāna tanquā hæretica à cor- pore vnitatis scissa est. Euseb. lib. 5. cap. 23. & 24.</p>				<p>PRIMUM post Apostolorum tempora concilium Casariense in Palestina de die Pascha- tis. Euseb. 5. cap. 22.</p>			

Ann. Ab Abd. dir.	Ann. Xpo. nata.	Num. Ponti. fidei.	Ann.	Mens.	Dieb.	
4194	206	16				<p>p M. ZEPHERINUS (sive Seuerinus) Romanus. L. Septi. Se uero cum fil. Aurelio Bassiano Antonino Caracalla Imp. Sunno Fran. Reg.</p> <p><i>Vacat sedes</i></p>
4193	214	17	7	7	10	<p>q M. CALIXTUS I. Aurelio M. Bassiano Antonino Caracalla, post eum Opilio Macrino Imp. Hilderico Frac. Reg. sed.</p> <p><i>Vacat sedes</i></p>
4198	220	18	6	1	10	<p>r M. VRBANVS I. Romanus, M. Antonino Helogab. Imp. & Hilderico Franco. Reg.</p> <p><i>Vacat sedes</i></p>
4192	224	19	4	10	12	<p>s M. PONTIANUS Romanus, Aurel. Alexand. Seuero fil. Mammeæ Imp. Hilderico Fran. Reg.</p> <p><i>Vacat sedes</i></p>
4122	234	20	9	5	2	<p>t M. ANTERVVS Græcus, Seuero & postea Iul. Maximino, seu Maximiano, cum filio Inpp. Hilderico Fran. Reg.</p> <p><i>Vacat sedes</i></p>
4127	239	21	5	1	12	<p>u M. FABIANVS mirabili electione. Euseb. 6. cap. 20. (Græcis Flavianus) Iul. Maximino, & post eum Pupieno, Balbino, & Gordiano Iuniorum simul Imp. postea Philippo cum fil. Imp. & tandem Decio Imp. Hil-</p>
						<p>p SEXTVM bellum per Seuerum & Aurelium eius fil. in quo periuntur Leonides Orig. pater, Calixtus PP. & plerique alii. Euseb. lib. 6. cap. 1. Orof. 7. cap. 17.</p> <p>Hyppolitus, Cains, Clemens Alexandrinus Pantani discipulus, Ammonius philosophus verè Christianus, Victor Capuanus, Euseb. lib. 6. cap. 2. 10. 11. 15 & 16. Niceph. lib. 4. cap. 12.</p> <p>Papinians Asylum iuris, Cassius, & Marcellus Iuriconsulti, Velleius Patereulus historicus.</p> <p>q Primus Ecclesiam in honorem B. Virginis edificauit in Transiberina regione. Polyd. lib. 5. cap. 6. & lib. 8. cap. 1.</p> <p>leiuia quatuor temporum in quibus ordines sacri conferretur insinuit, cum antea in anno semel tantum, id est, mense Decembris clerici promouerentur. Plati. Polyd.</p> <p>Tertullianus D. Cypriano Latinorum scriptorum princeps. Niceph. 4. cap. 12. Ioena. de temp.</p> <p>Symmachus, ex Samaritano Iudæus & E-bionens, Sacra Biblia in Græcum trāsulit. Epipha. lib. de mens. & 6d. Eucl. lib. 6. cap. 17.</p> <p>r Hæc rhefaus suos legasse ferunt Alexander. Seuerus, qui ita pie lentus de Christo, ut eum inter Deos referret, ac templum ei consecrare statueret. Lamprid. in eius vita.</p> <p>Ulpianus, Pomponius, Gordianus, Sabinius, Heronogenes, Africanus, Modestinus, Celsus, insignes Iuriconsulti quondam auditores Papiniani, Alexander Aphrodisæus philosophus, Spartia.</p> <p>Dion Cassius Nicæus, historiam annor. 981. ab vrbe ad Christi 231. contexit.</p> <p>s SEPTIMUM bellum in Christianos per Maximinum, cuius cum Imperio capit & desit. Euseb. lib. 6. cap. 19. Orof. lib. 7. cap. 19. Iul. Capitolin.</p> <p>Quidam inter hunc & Pontianum, Alii ante Fabianum nominant Cyriacum quemdam, quem fabulatus propterea inter Pontifices non adnumerari, quod contra clericorum voluntatem se episcopo adiecisset, ut eum 12. millibus Virginum peregrinaretur. Iul. Africanus historicus. Euseb. lib. 6. cap. 22.</p> <p>t Philippus Arabs, primus Imperatorum Christianorum, baptizatur simul cum fil. Euseb. 6. cap. 24. Orof. 7. cap. 20. & Cassiodor. Galias Imperatorias tradidit Fabiano, qui idcirco à Decio Imperat. interfici iubetur. Io. le Maire tract. schism. Imperii Philip. anno 2. completus est annus 1000. Urbis, quo seculares Iudi celebrati sunt. Pompon. Lætus.</p> <p>OCTAVVM bellum seu persecutio Christianorum à Decio religionis face sœuissima in odium Philipporum excitatur, & durat vsque ad Galienum obierunt Fabianus, Cornelius, Serapion, Macarius, Babylonius, Theophilus Anthiochenus, Agatha, Sarurninus Episcopus Tholose ac infiniti alii totius</p>

CONCILIUM Chartaginense 1. circa hæc tempora de baptismo hæreticorum. Cyr. epist. ad Inbasianum. Augusti. lib. 4. de baptis. cap. 6.

CHRONOGRAPHIAE

to orbe. Euseb. 6. cap. 28. & 30. Eutrop. lib. 9. Hanc Opta. lib. 1. comparat Leoni Daniel. 7. Eam Deus vltus est pessilientia per vniuersum Impetium Roma. immissa. Eutrop. lib. 9. Cypri. lib. de mortalita.

Herodianus histor. 60. annoru cōscriptis.
u Quæstio inter Romanam & Aphricanam ecclesiam, num hæretici rebaptizandi essent. Euseb. lib. 7. cap. 2. & seqq.

Gothii siue Getz prouincias Romanas ad Dannbium tunc primò inuadunt.

x Moritur Origenes 70. æta. anno. Euseb. 7. cap. 1. Sena millia librorum scripsit. Epiph. hæret. 64. Auctor fuit ecclesiastiarum, vt vocant, collegiarum. Hiero.

y Primus vestes sacerdotales & tegumenta altarium instituit. Iulio, Inter Missarum solemnias occiditur. Platina.

Imperium Romanum tunc cadere cepit exorientibus vbiq; tyrannis, quorum 30. Galienus partim occidit, partim debellauit: vnde quidam hic constitunt Interregnum. Trebel. Pollio. Orof. 7. cap. 22.

Sabellū hæresis oritur. Euseb. 7. cap. 4. & 5. Hilari. lib. 6. de trinit. Basil. contra Sabell. Epiph. in pan. Tamē Caluinus in Instit. libro 1. cap. 13. sect. 4. scribit eum post Arrium vixisse.

* Floret impius ille philosophus, nomine Malcus, cognomēto Porphyrius, Plotini discipulus. Ipse in vita Plotini, Euseb. 6. ca. 14. Scripsit in Christianos 14. libros. Suidas, & Hiero. in Daniel.

NONVM bellum in Christianos per Valerianū Imp. Euseb. 7. cap. 9. & seqq. Orof. 7. cap. 21. Pompon. Lat. in Valer. In eo Cyprianus trūcato capite, Si xtus PP. Hypopolitus, Lanrentius diaconus & alii quamplures martyres occubuerūt. Euseb. in Chro.

z Victorinus P. & iuicēsus, Phileas Thebaidæ, Archelaus Mesopotamix, Eusebius Laodicēsis Episcopi, & Melchior Antiochenus presbyter, contra hæreses & in Sacra Biblia scribunt. Hiero. in Chro. Triith. de script. ecclesiast.

a Huius origo ignoratur. Tunc obiit Dionysius Alexand. Euseb. 7. cap. 26. Floret Gregorius Neocæsariensis Ponti Episcopus, à Latinis magnus, à Grecis mirabilis (seu mirificus ob crebra miracula cognominatus, dictusq; Theodosius Euseb. 7. cap. 24. Plati.

Paul. Samoitenus Artemonis & Ebionitarum hæresim refuscitat, Christum à Maria ortum docens. Euf. 7. cap. 23. & lib. 5. cap. 27. Eam cum Arriana confundit Caluinus cōtra libel. de offi. pū viri.

Cladius Imp. 310000. Gothos, Macedoniam, Illyricum, & Italiam vastantes occidit. Trebel. Polin Claud.

An. ab orb. cōditio. 4340
An. à Xp̄i. natō. 252
Num. Post. usq; cō. 22

4342 254 23

4345 257 24

4352 264 25

4355 267 26

derico Fran. Reg.

Vacat sedes

u M. CORNELIUS Romanus, Decio Imp. & Barthero Frā. Reg.

Vacat sedes

Schifina primum.

NOVATIANSVS presbyter Romanus & hæresiarcha ep̄e Nouati presbyteri Charraginēsis (quem Theodoretum lib. de fabul. hæ. eccl. & s̄p̄e Epaph. Euseb. se plerique alii confundunt cum Nouatiano) creatur in Anapipam. Cypri. ep̄ist. ad lobulianum & ad Pompo. Hiero. in oral. Cōtra eum acta sunt duo Concilia. Romanū ep̄ist. 60. cū presbyteris incidit in 5. plurimum diaconos. Plati. Euseb. 6. cap. 19. & Charraginēsis. Cypri. ep̄ist. ad Cornel. Negat requiri Oleum in cōfirmatione. Theod. de fab. hæ. Reuicū satisfactioes pro peccatis peccatorum. Cypri. lib. 4. ep̄ist. 2.

TRIA Concilia celebrat Charragin. Cypri. ad Iulianū. Celiberrimū fuit contra negantes infantes baptizandos ante 8. diem. Cypri. lib. 4. ep̄ist. & Augustin. ep̄ist. 42.

x M. LVCIVS I. (Lucianus Niceph.) Romanus, Gallo Hostiliano cum fil. Volusiano, vsq; ad Valerianum & Galie. Imp. Barthero Franc. Reg.

Vacat sedes

y M. STEPHANUS I. Romanus P. Licinio Valeriano cū fil. Cornel. Licinio Galieno Imp. & Barthero Franc. Reg.

Vacat sedes

z M. SIXTVS II. Athenicēsis philosophus, eisdē Imp.

Vacat sedes

a M. DIONYSIUS primus ex monacho PP. solo Galieno

(qui aliquam pacem dedit Christianis. Euseb. 7. cap. 20.) & post eum Flauio Claudio Imp. Barthero Francorum Reg.

Ann.	Menf.	Dief.
13		11
		6
2	2	3
	1	5
3	3	3
	1	5
7	5	2
		22
2	10	23
	1	5
6	2	4
		6

Vacat sedes

An. ab orb. cō dis.	An. d Xp̄i mō.	Num. Pont fic.	DVO Concilio Antiocheno contra Pa. Samosatēnē, Euseb. 7. cap. 23. C. 25.	An.	Menf.	Dieb.	b
4364	273	27	b M. FOELIX I. Romanus, Aureliano Imp. Clodio II. Frā. Reg. <i>Vacat sedes</i>	4	3	15	DECIMVM bellum seu persecutio per Aurelium Imp. qui primus Imp. dia- dema capiti imposuit. Vsp̄erg. Euf. 7. cap. 27. Manicheorum hæresis à Manete eius Ma- nichæo Persa sumit originem. Euseb. 7. cap. 26. Negabat liberum arbitriū. August. lib. de libe. arbitrio. Rex Perfidis ei cutem detra- hi iussit & ita interfici. Epiph. hæ. 66. Ase- rebat, Baptismum in aqua nihil cuiquā sa- luris afferre. August. de hærese. cap. 46.
4465	277	28	c M. EVTHY- chianus Lunēsis Tus- cus, eisdē Imperatib. <i>Vacat sedes.</i>	1	1	1	Cyrillus Antiochenus Episcopus. Doro- theus eunuchus doctus in Hebræicis & Græ- cis. Euseb. in Chron. & histō. eccle. 7. cap. 27. e Martyres Christi 300. suis manibus sepe- luit. Plati Suple. Chron. Quidam inter hunc & Felicem numerat Marcum confessorum, quem dicit sedisse 8. an. M. 1. D. 10. quod ex veteribus historis & ratione temporum consistere nequit. d Sacros ordines quatuor minores, duos maiores ante sacerdotium instituisse fertar. Volaterr. e Metu mortis coluit idola, sed postea in Sinuesano concilio suum agnoscens pecca- tum liberè martyrium passus est. Plati. f Hunc omittunt Euseb. in Chron. Theo- dor. & alii Græci, fortasse vicinitate nomi- num Marcelli & Marcellini decepti. Lucinia virgo potentissima & diues ad- modum, illi omnia sua bona legat. Polyd. 6. de inuent. cap. vlti. Iulius Capitolinus, Aelius Lampridius, Flau. Vopiscus, Thebel. Pollio, historici Ro- mani.
4366	278	29	d M. CAIVS (O- prato. Gaius) Dalma- tæus genere, Diocle- tiani Imp. Aureliano, Tacito, Floriāo, Pro- bo, Caro cū filiis Ca- rino & Numeriano, Diocletia. ordine suc- cessionis Imp̄p. Clod- dio Franc. Reg. <i>Vacat sedes</i>	71	4	12	VNDECIMVM bellum omniū gra- uissimū à Diocletiano in Oriē & Maximia- no in occid. excitatur, adeo feruens vt legio Christianorum Thebanorum duce S. Mauri- cio à militibus Cæsarianis iugulata sit, & 17. Christiani, millia intra 30. dies variis crucia- tibus perierint. Euseb. 8. cap. 1. & feqq. Orul. 7. cap. 25. Noctē Natalitiōrū Christi 20. mil- lia Christiani in templo comburantur. Nice- pho. 7. cap. 6. Durat an. 11. viq. ad 7. an. Con- stans Magni, Epiph. lib. de mensur. Propre- ta lues & fames maxima fuit p̄ vniuersum orbem diuina ultione Euseb. 9. cap. 8. Martyrium patiuntur, Sebastianus, Vin- centius, Christophorus, Blasius, Gerasios, Protagoras, Cosmas, Damianus, Quirinus, Gorgonius, Agnes, Lucia, Pantaleon, Boni- facius, Methodius, Euphemia, Georgius, & Barbara alique infiniti. Euseb. lib. 1. cap. 14. Niceph. lib. 7. cap. 7. & feqq.
4377	289	30	e M. MARCEL- linus Roma. Diocle- tiano cū M. Valerio Maximiano Hercul. Imp. Clod. Frā. Reg. <i>Vacat sedes</i>	6	2	16	Lignum crucis Dominicæ inuenitur & ab Helena matre Constantini theoris argen- teis exornatur. Rufin. 1. cap. 8. Hist. Tripa. ca. 18. Ambros. de obitu Theod. Eutop. lib. 2. Paulin. epist. 4. Sulpit. lib. 1. Socrat. 1. cap. 17. Theod. 1. cap. 12. Sozom. 3. cap. 1. Euseb. in Chron. Qui omnes summi impudentia ar- guunt Magdeburgenses Cen. 4. cap. 13. vbi talem inuentionem audent negare. Vbi Diocletianus & Maximianus Herc. vel ob ætatis defectum, vel perturbatione animi. vno die, hic Mediolani, ille Nicome- diæ, vltro purpura deposita imperio se abdi- cassent, Constantianus & Galerius Imp̄p. fa-
4390	302	31	f M. MARCELIVS Romanus, Diocletiano in Ori. & Valer. Maxi- miano Herc. in Occid. Imp̄p. Cō- stantio & Galerio Cæsaribus: Vua- thero Fran. Rege. <i>Vacat sedes</i>	6	5	21	20
4395	307	32	g M. EVSEBIVS Græcus, medicus				

	An. ab arb. cō dies.	An. à Xpo. nato.	Num. Poni fci.	eisdem Imp. postea Constatio Chloro & post eum Constatio Mag. Occid. Maxi- miano Galerio Oriē- tis Imp. Vualtero Fran. Reg.	Anni.	Mens.	Dies.
<p>si, ita imperium diuidunt, vt Constantius Galliz, Hispaniz, Aphricz, Italiz & occidentis præfct. Galerius Illyrico, Græciz & Orienti. Postea Constatio Imperij Aphricæ & Italiz recusanti, Galerius Seuerū fil. adopti. illis præfct & Maximianum Orienti. Demū audita Seueri morte, collegam sibi adiunxit Licinium. Euseb. 8. cap. 15. & 16. Oro. lib. 7. cap. 15.</p>							
<p>h DVODECIMVM bellum per Maximianum (quem multi cum Maximino confundunt) Imp. in Oriente: in quo occubuit Miltiades PP. & plerique alii. Euseb. 8. cap. 17. Orof. 7. cap. 18.</p>					4	1	3.
<p>i Huic & eius successoribus Constantinus Imp. dono dedit Romam & omnia imperatoria indumenta ac ornamenta: vt manifestè probat Eugubinus duobus libris, & testatur Photius patriarcha Græcus tit. 8. Nomenclanonis cap. 1. Respuit tamen diadema aureum sibi à Const. oblatum. Sabel.</p> <p>Constantinus Imp. fit Christianus visione ignez crucis, cuius signum primas in militaria vestilla transformat & nimos eo obgnari iussit, quod deinceps à Christianis obseruatum fuit. Euseb. 9. cap. 9. Sozom. l. cap. 1. Diem Dominicam ex consuetudine veteris ecclesiz à iudiciis & laboribus sanctam esse decreuit. L. omnes iudices, Co. de fer. Histo. trip. l. cap. 9. Tempa idolorum claudi mandauit. l. 1. de paga. Cod. Tradit Hieronymus senem eū, idq; ab Arriano fuisse baptisatū, sed deceptus est vicini nominis, & falso in more: sibi enim in terræ angulo posito (vt loquitur) multa ignota esse potuisse scietur lib. de Vir. illust. Itaque quod de Constantino filio dicebatur id traduxit ad patrem: ille enim in extrema etate gratis rebaptisatus, & vt ait Damas. ab Euseb. Nicomedienū Arriano. vide Theophan.</p>	4399	311	33				
<p>Ashanasius Alexandrinus, Hilarinus Pictauicēsis, Episcopi. Arnobius presbyter præceptor Lactantii, Inuēus poeta Hispanus, Rufin. cap. 19. & 20. Hieron. in Chron.</p>							
<p>Donatus: à quo Donatistæ sive Donatiani, Numida (Nam alius fuit Chætaginēsis a. episcopus Donatistarum) suum virus dilatata, quod an. 305. corperat excitare, occasione edicti Diocletiani de comburendis libris Christianorum. Augusti lib. 3. contra Crescon. cap. 27. & lib. 7. de baptis. cap. 7.</p>					4	7.	9
<p>Clodomerus Fran. Rex an. 316. cepit Turingiam, Galliam inuasit, Suevis iugum Rom. imperij deposuit, cum superiores Reges Fran. Zelandiam, Holandiam, Sycambriam & Traiectū incoluissent. Ireni. lib. 3. exegesicos Germa. cap. 76.</p>							17
<p>Illic PP. festum ad vincula Christi instituit rogatu Constantini. Polyd. 6. de inuēt. cap. 7.</p>							
<p>Festum exaltationis crucis Hierosolymis cepit. Niceph. 8. cap. 19. Festum item inuentionis crucis. Nam quod lib. 1. concil. in epist. Eusebii, tribuit eius institutionem Eusebio Papæ constare non potest.</p> <p>Eusebii, ob arctā necessitudinē cum Pamphilo, cognomento Pamphili, Cæsariensis Episcopus, annos 315. complexus, à Christo</p>	4403	311	14				
<p>Concilium Ancyranum 2. episc. & Celebratum quoque est concilium Chæræsi. episcop. 70. insignem quod referam Magdeburgi in concilio ecclesiastico, & singulis fuisse Chæræsiense 1. cum August. in Breuicula, & Optat. lib. 1. illud innotum & insignem pronunciam.</p>							
<p>h M.MILTIADES sive Melchtiades Apher, Constantino Magno Occid. Maximiano Gale. cum Licinio Oric. Imp. & tyrānis Maxentio in Italia (quē vicit Constant.) Maximino (quē duobus præliis Licinius debellauit) in Orientis & Aegypti partibus: Degēberto seu Dagoberto Fran. Rege.</p>							
<p><i>Vacat sedes</i></p> <p>CONCIL. Neocaesariense, confirmatum in Trullo. 164. sum. 2. concil.</p>							
<p>1 SANCTUS SYLVESTER I. Romanus, Constantino Magno Occid. & Licinio Oric. postea solo Constantino Imp. Degemberto, Clodio II. & Clodomero Fran. Regg.</p>					23	10	11
<p><i>Vacat sedes</i></p>							15

An. ab orb. cōditio.	An. à Xpo. nato.	Num. Pontificum.	S. PRIMVM Vniuersale Concilium Nicenum, pro diuinitate Christi contra Arium, suam in mortuum vt vult Epipha. her. 68. & 69. & colligitur ex epistol. Synodicali lib. 5. Socrati. cap. 9. sine auidium & presentem, vt aiunt Socrates lib. 1. cap. 14. Theod. hist. trip. lib. 2. cap. 4. Rufinus & alii, legatis Rom. Pontificis Vincentio, V. cloro seu Vinto sine Vitali presbyteris Hist. trip. lib. 2. cap. 1. Niceph. 8. cap. 14. Episcop. 318. Epiph. her. 69. & lib. Anconatus. Rufin. 1. cap. 1. Niceph. 15. c. 2. Theodor. 1. c. 7. Iustina. lib. 4. de sum. trin. & ferè alii sine Epif. 320. Sozom. 1. cap. 17. Eusebi. lib. 3. de vita Constantii, ait plures fuisse. 250. quod repetit Socrati. c. 8. In litteris Imperatoris apud Socrati. 1. c. 9. legatur affuisse plures 300. idem Niceph. 8. c. 14. hist. trip. 2. cap. 1. In scriptis Eustachii Anthiocheni apud Theodor. 1. c. 8. perhibentur. 270. & apud Niceph. 8. cap. 21. fere 270. Nam certum numerum in tanta multitudine reperiri non potuisse fatentur.	Ann.	Menf.	Dies.	ad constantinum Magnum historiam ecclesiasticam conscripsit ex Philone, Iosepho, Clemente Alexandrino, Egesippo, Hippolyto, Papias & aliis. Niceph. 1. ca. 1. Nicenum concilium caput 14. sub Iulio. Eusebio in Choro. Platini in Syncler. Regulo, & pleriq; alii. Quidam volunt sub Iulio. Sozom. 1. c. 18. Hitor. trip. 2. c. 1. Niceph. 8. ca. 14. Platina. in Agathone. Beda in Choro. Durat. 3. an. & paulo plus. Niceph. 8. c. 26. Eius imitium varle à scriptoribus traditur. Alii referunt ad annu Christi 322. quida vt Euf. in Choro. ad 324. quida ad 330. quida vt pleriq; Græci ad 333. quida ad 338. vt Vولات. & Bed. Alii ad Consulatu Paulini & Iuliani qui fuit an. 17. sine (vt alii volunt) 18. Constantini Mag. Socra. 1. c. 13. Niceph. 8. ca. 26. quorum ille ad 20. diem Maii, hic ad vndecim. Onuphr. ad Aprilem, alii ad 19. Iunij conferunt. Eū an. alii dicunt esse Christi 325. alii 326. alii 327. alii 328. Tanta est annorum à Christo incertitudo, quod veteres per annos Imperatorum numerarent, non Christi: qui mos, vt censent quidam, tantum ab anno eius circiter 600. inualuit. Romani Imperii sedes transfertur Constantinopolim à Constantino Mag. vere & palam Christiano Imp. qui pacem integram ecclesie reddidit impens illud Apoc. 11. Nunc facta est salus & cæ: Fuit fundator Imperii & religionis. k Iberi prædicationibus S. Patricii (qui anno vitæ suæ 12. obiit) fidem Christi recipiunt. Rufin. 1. c. 11. Niceph. 8. c. 94. Sigeb. in Chro. Sic Indi interiores miro modo per Edisum & Frumierum iuuenes. Ruf. 1. c. 10. Socrati. cap. 19. Scoti quoque. Sabel. quorum primus fuit episcopus Palladius missus à Celestino PP. Prosp. in Chron. Item Armenii. Shid. Tunc primu res Romana sub vno Augusto & 3. Cæsariibus esse cepit. Eutrop lib. 10. Hic PP. Nicenum symbolum inseruit Missæ, in locum Symboli Apostoloru. Plati. primus constituit vt Hostiensis episcopus pallio vteretur & ab eo Pontifex Rom. consecraretur. Volater. eum tamen Græci ferè omnes prætermittunt. A Erius Arianus, dictus Atheus primus damnat orationes pro mortuis, & iceniua certo tempore statuta, presbyterum æquat episcopo, ac immutat antiquas Ecclesie cæremomias. Augusti lib. de hystor. cap. 53. Epiph. her. 75. Socra. lib. 2. cap. 35. Donatus Grammaticus, Victorius rethor præceptores Hieronymi, Maximus Alexandrinus, & Methodorus Philosophi, Marcellus, D. Nicolaus Myrtensis (erant enim qui putant eum vixisse sub Iustina 60.) episcopi. Hiero. in catalog. Niceph. 8. cap. 14.
			Quatuor concilia prononcilia Isid. tom. 1. concil. Romanum episc. 268. seu 275. Elibertinum seu, vt aiunt, Granata in Hispania Epif. 19. hic refertur à quibusdam. quod quam sit incertum quisque iudicet. Gangrense 1. in Paphlagonia in Trullo confirmatum, contra Eustathium Sebastiensem episcopum & eius sectatores A Erium & alios. Arclatenf. 1. & 2. in Gallis, vbi causa Ceciliani est indicata. Augusti. epif. 162. Quidam addunt Aurelianense 1. præfuld episcopo Martino.				ad constantinum Magnum historiam ecclesiasticam conscripsit ex Philone, Iosepho, Clemente Alexandrino, Egesippo, Hippolyto, Papias & aliis. Niceph. 1. ca. 1. Nicenum concilium caput 14. sub Iulio. Eusebio in Choro. Platini in Syncler. Regulo, & pleriq; alii. Quidam volunt sub Iulio. Sozom. 1. c. 18. Hitor. trip. 2. c. 1. Niceph. 8. ca. 14. Platina. in Agathone. Beda in Choro. Durat. 3. an. & paulo plus. Niceph. 8. c. 26. Eius imitium varle à scriptoribus traditur. Alii referunt ad annu Christi 322. quida vt Euf. in Choro. ad 324. quida ad 330. quida vt pleriq; Græci ad 333. quida ad 338. vt Vولات. & Bed. Alii ad Consulatu Paulini & Iuliani qui fuit an. 17. sine (vt alii volunt) 18. Constantini Mag. Socra. 1. c. 13. Niceph. 8. ca. 26. quorum ille ad 20. diem Maii, hic ad vndecim. Onuphr. ad Aprilem, alii ad 19. Iunij conferunt. Eū an. alii dicunt esse Christi 325. alii 326. alii 327. alii 328. Tanta est annorum à Christo incertitudo, quod veteres per annos Imperatorum numerarent, non Christi: qui mos, vt censent quidam, tantum ab anno eius circiter 600. inualuit. Romani Imperii sedes transfertur Constantinopolim à Constantino Mag. vere & palam Christiano Imp. qui pacem integram ecclesie reddidit impens illud Apoc. 11. Nunc facta est salus & cæ: Fuit fundator Imperii & religionis. k Iberi prædicationibus S. Patricii (qui anno vitæ suæ 12. obiit) fidem Christi recipiunt. Rufin. 1. c. 11. Niceph. 8. c. 94. Sigeb. in Chro. Sic Indi interiores miro modo per Edisum & Frumierum iuuenes. Ruf. 1. c. 10. Socrati. cap. 19. Scoti quoque. Sabel. quorum primus fuit episcopus Palladius missus à Celestino PP. Prosp. in Chron. Item Armenii. Shid. Tunc primu res Romana sub vno Augusto & 3. Cæsariibus esse cepit. Eutrop lib. 10. Hic PP. Nicenum symbolum inseruit Missæ, in locum Symboli Apostoloru. Plati. primus constituit vt Hostiensis episcopus pallio vteretur & ab eo Pontifex Rom. consecraretur. Volater. eum tamen Græci ferè omnes prætermittunt. A Erius Arianus, dictus Atheus primus damnat orationes pro mortuis, & iceniua certo tempore statuta, presbyterum æquat episcopo, ac immutat antiquas Ecclesie cæremomias. Augusti lib. de hystor. cap. 53. Epiph. her. 75. Socra. lib. 2. cap. 35. Donatus Grammaticus, Victorius rethor præceptores Hieronymi, Maximus Alexandrinus, & Methodorus Philosophi, Marcellus, D. Nicolaus Myrtensis (erant enim qui putant eum vixisse sub Iustina 60.) episcopi. Hiero. in catalog. Niceph. 8. cap. 14.
4426	338	35	k S. M A R C V S Rom. Cōstātinō Magno Imp. & Cæsariū eius filii, Clodomer. Franc. Reg.	2	8	20	
			Vacat sedes			20	
4439	341	36	l S. I V L I V S I: Romanus, Constantino patre & filii, Constantino 2. in Gallis, Constantino Ariano cum Dalmatio patruo in Oriente, & Constante in Italia &				

	Ann. orb. cō. dōn.	Ann. à Xpo nato.	Num. Ponti. fci.		Ann.	Menf.	Die.
<p>m. Hunc immerito inter PP. adnumerari, quod cū Arrianiſis ſubſcripſiſſet, cenſet Platina, poſt Hiero. de vir. illuſtr. qui hæc de re nihil præter audita habere poterat. At eum beatiſſimum prædicant Baſil. epl. 74 Ambroſ. lib. 3. de virginit. Epiph. hæz. 75 & Athanaſ. Apolog. 2. eum liberat ab Arriana labe.</p> <p>Paulus, & Ammon eremitæ. Sozom. t. c. 14. obiit S. Antonius eremita anno vitæ 110. Som. t. cap. 13. Ruſin. 1. c. 8. Nauclet. & Beda.</p> <p>Arriana hæreſis ſiſſa eſt in Eunomianos Macedonianos, Euſtathianos, Meletianos. Baſil. Cont. Eanomi. Hiſt. trip. 5. c. 15. Epiph. hæz. 76 & 68.</p> <p>Eunomius monachus & notarius AÆrii, inter alias hæreſes negat Virginitatem maioris eſſe meriti quam cōiugii: Relicto monachatu: ſeduxit virgines vt nubrent, Fidē ſine operibus ait ſufficere nec opera eſſe ad ſalutem neceſſaria Auguſti. lib. de hæreſe. 54. Hiero. in 4. Ofce. Tempa martyrum non ingrediebatur ne cogeret Sandtos (vt dicebat) adorare. Hiero. in eum.</p> <p>Iouinianus Imp. noluit prius inſignia imperii ſuſcipere q̄ milites vno ore ſe Chriſtianos profiterentur negans ſe Chriſtianū paganis imperare poſſe. Niceph. 10. c. 28. Ruſ. 2. c. 1.</p> <p>Marcellus Ancyraꝝ epiſcopus hæreticus, docet regnum Chriſti finem habiturum. Niceph. 11. cap. 48. Bonſin. 2. dec. 1.</p> <p>Verſus ille, Gloria patri & filio ex. (à Flauiano Anthiocheno adiutore Chriſoſtomo compoſitus Niceph. 18. c. 51. & lib. 9. cap. 34.) aliter à Catholicis Græcis in fine Pſalmorum canebatur aliter ab Arrianis. Sozom. 3. cap. 20 Theod. 2. c. 14. Niceph. 9. cap. 24. poſtea conſilio Hieronymi in eccleſia Latina additur ſini Pſalmbrum à Damoſo. Hiero. epiſt. ad Damoſ. vt erent qui hoc tribunt Gregorio I. PP.</p> <p>DECIMVM quartum bellum ſeu perſecutio Chriſtianorum per Iulianum Imp. apoſtatam. Ruſ. 1. c. 31. & 36. Ammia. lib. 20. Eutrop. lib. 10. In eo cecidit Dorotheus Tyri epiſcopus anno vitæ 107.</p> <p>n. Vitas Pontificum Roma. conſcripſit & Biblius 55. à Hierony. verſus prius dedit auctoritatem. Plati. Symbolum Conſtantinopolitanū in locum Niceni cantari iuſſit ad miſſarum ſolēnia: quod vſque hodie perdurat. Siegb. Rupert. lib. de Diuin. offi. c. 2. 21.</p> <p>Gregor. Nazianzenus cogno. theologus, Cæſarius eius frater (cuius quæſtiones theologicas Conſtātinopoli nuper allatas Græcè apud me habeo) Baſilius Cæſarienſis & Greg. Nyſſenus fratres, Io. Chriſoſtomus, Eſtrem eremita, Cyrillus Hieroſoly. Philaſter, Euſtathius, Eſuperius, Ambroſius Mediolan. Martinus Turon. S. Romanus Gal. Vegetius, Eutropius, Themilius Philoſophus, Geor. Pachimeres hiſtoricus, inſignes ſcriptores.</p> <p>Ammianus Marcellinus hiſtoriā Romanam ab an. Chriſti 987 ſq. ad 372. pertexit.</p> <p>Ambroſius ritum Antiphonarum, ſeu reſponſoriorum, hymnorum, à Græca ec-</p>							
	4433	345		<p>Aphrica Imp. R. chimero Franc. Reg.</p> <p>Vacat ſedes</p> <p>CONCIL. Romanum epiſ. 116. 1 ſed.</p> <p>Nieruſolymitanum hiſt. trip. 1. cap. 13. Theod. 1. cap. 30.</p> <p>Anthocheanum confirmatū in Trullo epiſ. 90. 1 ſed.</p> <p>Agrippinenſe. 1 ſed.</p> <p>Sardicenſe. epiſ. 300. 807. om. 3. c. 11. ſeu epiſ. 210. Theod. 2. cap. 7.</p> <p>Syrmeneſe contra Pſeudū. Niceph. 9. c. 31. Sacral. 1. cap. 29. 507. om. 4. c. 6.</p>	15	2	6
	4439	351		<p>m. S. LIBERIVS Romanus, dictus Leo, Conſtantio Arriano Ori. Cōſtāte Occid. Iuliano, & poſtea Iouiano ſeu Iouinianio Ori. & Occiden. Imp. Theodometro Franc. Reg.</p> <p>Vacat ſedes</p> <p>CONCIL. Mediolanenſe. epiſ. plures 300. propter Athanaſium. Sacr. 2. c. 36. Theod. 12. c. 15. Hiſt. trip. 2. c. 36. Ruſin. 1. c. 20.</p> <p>Alexandrianum. Ruſ. 1. c. 28.</p> <p>Arminienſe. Sacr. 2. c. 37. 507. om. 4. c. 17. hiſt. trip. 5. cap. 20. Damatur ab Ambro. epiſ. 32.</p> <p>Romanum, in quo Felix electus eſt Papa. Plat. 1 ſed. tom. 1. concil. Non ingitur ab Arrianiſis creatus eſt vt voluit uſſin. & Hiero. contra Niceph. 9. c. 35.</p>	12	3	4
	4444	356	17	<p>M. F O E L I X II. Romanus, Valēte Arriano, Ori. & Valētiniano Occid. Imp. Clogio Fran. Reg.</p> <p>CONCIL. Ledicennan, confirmatum in Trullo. 1 ſed. tom. 1. concil. Lampſaccorum. 2179. lib. 10. Niceph. 11. c. 3. Hiſt. trip. lib. 7. c. 12.</p>			
	4449	361		<p>n. S. DAMASVS Luſitanus, Valēte, & coexuſto, Theodoſio</p>			
	4456	368	38				
	4457	369	39				

An. ab orb. cōditio.	An. à Xpo. nato.	Num. Ponti. ficū.	1.	Ann.	Menf.	Dies.	Text
			1. Magno Oriēt. Valentiniano, & post eum Valentiniano 2. Gratiano, eius filii Occid. Imp. Clogio, et post eum, Marcomero Franc. Reg.	19	3.	11	<p>clesia in Latinā primus transtulit. Sigeb. in Chron. Nancler. Illorū primus auctor apud Græcos creditur fuisse Ignatius. Socra. 6. c. 8.</p> <p>Gothi ab Hūnis gēte Scythica suis sedibus expelluntur. Nicep. n. c. 48. Bonfin. 2. dec. 1. Sarraceni & Gothi sunt Christiani. Socrat. 4. c. 33. & 36. & labuntur in Arriani fūm. Iornand. de reb. Geti. & Ab. Vspergenfi.</p> <p>Messalliani, qui Psalliani, Euchitæ q. orantes & Enthouastæ i. Deo afflati, vocantur, negant carnem Domini prodesse vel obesse sumptam in sacramento Eucharistia. Theod. 4. c. 11. semper orant, docent Baptismum non conferre gratiam, & non posse esse ieiunare. hist. trip. 7. c. 11. Damasc. de hæret.</p> <p>Vigilantius & Iovinianus hæretici, ille SS. venerādos & orandos negat: cæremonias ecclesie respuit: hic damnat delectum ciborum: monachis & monialibus post uotū nuptias permittit: hæretic peccata omnia esse æqualia: uirginitatē eiusdem esse meritū cū coniugio: liberum esse hominē post Baptismum ad bene agendum, sed non ad peccādum: nullam meritorum distantiam fore in futuro seculo: eum idem anathematizat August. de temp. in festo Trinita. serm. 3. & lib. de heres. in eos scripsit Hier. tom. 3.</p> <p>Hæretici Nestoriani negabant Corpus Christi esse in Sacramento nisi in ipso vsu. contra quos Cyril. epist. ad Calo.</p> <p>Nihil in doctrina Catholica à tempore Apostolorū ad hanc vsque ætatem immutatum fuit, maxime Romæ, notat Io. Caluanus inlitu. Gallic. lib. 4. cap. 3. sed. 3. & epistol. ad Sadoletū. Statue tibi quæso (inquit) ob oculos veterem illam ecclesie faciē, qualem Chrysolomus ait Basiliū gēte apud Græcos, Cyprianū, Ambrosiū, Augustini seculo apud Latinos extitisse ipsorum monumenta fidem faciunt</p> <p>o Epiphanius Salaminius in Cypro, Theophilus Alexandrinus, Synesius Cyrenicæ Episcopus. Opratus. ipse lib. 2. Isychius presbyter Paulinus cognom. Pontius apud Ausonium. Claudianus poeta.</p> <p>Marcomerus Franc. Rex Gallias inuadit, & omnia loca quæ Maximus occuparat recepit preter Armoricā, siue Britanniam minorem: quo cæso à Valentiniano, Regum suū penes duces aliquid.</p> <p>p Cassianus & Eugrius monachi, Primachus, Orofius, Tiberianus, Maximus Taurinensis, scriptores ecclesiastici. Ausonius Burdegalēsis, Prudētius & Sedulius poetæ. Vincentius Lyripensis, Isidorus senior Episcopus Cordubensis, Palladius, Hilarius Arclatenfis, Polybius.</p> <p>Prima Romæ directio an. 413. 8. seu 9. cal. Septemb. per Gottho duce Alarico siue Athanarico (qui fuit primus Rex Hisp. Ritus 1. a. de Reg. Hisp.) Procop. lib. 1. Cuspinia. in vita Cæsar. A. Emyl. lib. 1. Sozom. 9. cap. 8. Orof. lib. 7. cap. 38.</p> <p>Vastonia tūc nomen hoc à Vuifgotthia fortitur.</p> <p>Persecutio Christianorum in Perside per Idigētē Regem & tutorem Imperii Ori-</p>
			<i>Vacat sedes</i>			21	
4471	383		<p>CONCIL. Romanū de S. Spiritu cōtra Arriū, Macedonium, Photinū & Appollinarē. uero. in Chron. Isid. in Damas. Hist. trip. 9. c. 16. In eo additur Niceno Symbolo, F L I O que, cōtra eos qui dicebant S. Spiritum esse filium filii, nepotem Patris, ut legi in quodam manu scripto libello Græco anonymo de S. Spiritu à filio processisse, quod cōuenit cum Hug. Etteriano. l. 3. de process. Spiritus Sancti cap. 16. Et cum Magistr. Sent. li. 1. dist. 11. Errat enim Beza, qui in suo nouo testam. inter ea que à Synodo Constantin. Symbolo Niceno addita fuerunt hanc dictionem reponit, summa antiquitatis ignoratiue.</p> <p>Illyricū de trinitatis unitate, Theodo. 4. c. 9. Hist. trip. 7. c. 8.</p> <p>Aquiliensē, quod Beza & alii perperam existimant fuisse uniuersale.</p> <p>Valentinum in Gallia, epi. 30. Isid.</p> <p>S. SECVNDVM Oecumenicum Concilium, Constantinopolitanum 1. ab Orientalibus tantū celebratum contra Macedonium & oppugnatores Diuinitatis S. Spiritus. Episcopus. 150. siue ut ait Prosper in Chron. 180. à Theodosio Mag. indicū, à Damascio suo D. Ambrosii cōfirmatum. Theodo. 5. c. 9. Hist. trip. 9. c. 32.</p> <p>Schisma 2.</p> <p>Vrsinus, siue Vrelicinus sedit in schismate contra Damasum. Rub. 2. cap. 10. Annia. Marcel. lib. 27.</p>	15	11	25	
			<i>Vacat sedes</i>			20	
4491	403	41	<p>CONCIL. Romanum. Telenfe. Isid. Tom. 1. Conc.</p> <p>S ANASTASIUS I. Romanus, Arcadio Oriē. Honorio Occid. Imp. Dagoberto Franc. Duce.</p>	3		10	
			<i>Vacat sedes</i>			21	
4492	404		<p>CONCIL. Alexandrinum contra Origenem. Ab. Vberg. Tolitanum 1. cōfirmatum à Leone PP. episcopus 18. siue 15. in quo damnatur Priscilianus. Isid. Tom. 1. Concil.</p>				
4494	406	43	<p>p S. INNOCENTIUS I. Albanus, siue Scoros, eisdem Imp. &</p>				

cotis. Hist. trip. lib. 10, cap. 30.	An. ab orb. cō ditō.	An. à Xpo. nasc.	Nom. Ponti. fca.	post mortem Arcadii Theodosio 2. iuniore Oriē. Imp. Genebaldo Fran. ad Moenum & Salam Duce	Anni.	Menſ.	Die.
Vuandali metu Gothorum Gallias relinquentes, cum Alanis & Sueuis Hispanias occupant, quas ferè 30. an. incolunt. Siegeb. in Chron. Procop. lib. 3.				Vocat sedes			
Pelagius Britannus, Heluidius, Audrus, Bortolus, hæretici. Augusti. de hæref. Chryſoſt. & Iſid.				COLLEGIUM Carthaginenſis inter ill. epiſc. Catholicoſ, & nonnull. loſ Donatiſtas, inſiſſe Honorio, & ſudio Auguſtini habita. Aug. epiſt. 68. & in Breuicula.	15	2	25
Innocentius primus Romæ Nouatianos pellere cepit, & multas eccleſias illis ademit. Socrat. 6. cap. 9.	4497	413		CONCILIUM Carthaginenſe (ſive reliquitur Aug. provincia Carthaginenſi) præſide Aurelio epiſc. 17. nobiliſſimum contra Pelagianos, confirmatum in Trallo, cui patris Auguſtini intereſſe. Aug. epiſt. 47. 94. 95. & 106.			22
Franci traiectione Rheno iterum Gallias incedentes, Treuerim urbem incendunt, & magnam Gallie partem occupant. Siegeb. AEmil. lib. 1.				Militentium in Numidia cetera Pelagianos & Donatiſtas, cui interſiſſe Auguſtini, & approbatum eſt ab Innocentio. Auguſt. epiſt. 92. & 157.			
Ercacianus Consul in Aphrica cum incredibili classe 1070. nauium quantas nunquam habuit Xerxes, vel Alexander contra Romam venit. Siegeb.				Burdigalenſe contra Priſcillianum præſente S. Martino. Sulph. ſeu. lib. 3. Pleſi. Proſp. in Chron.			
Burgundi partem Gallie ad Rhenum occupant. Sabel.				q S. SOZIMVS Græcus, Theodosio 2. Oriē. & Honorio Occid. Imp. Genebaldo Franç. Occidentaliū duce, Faramūdo Marcomeri filio Orientalium in Fræconia Germaniæ duce	1	3	12
Scoti & Picti vaſtat Britanniam. Blond. a. dec. 1.				Vocat sedes			11
Prædeſtinatorū hærefis ex libris D. Auguſtini male intelledis cepit an. 415. Omnia prædeſtinationi & reprobationi ita tribuit, vt neget opera vel prodeſſe vel obdeſſe ad ſalutem. Siegeb. in Chron. Lutzenburg. de hæf.				CONCILE. aliud Carthaginenſe Auguſtino Aphricanum, contra Pelagianos. Auguſt. epiſt. 47.			
q Hieronymus corpore defecto cum è lecto ſeſe erigere nõ poſſet, niſi à prehẽſo ſuone qui de trabe pendeſſet, obiit in Bethleem an. Chriſti 422. & ætatis ſuæ 91. vt ait Proſper. vel 98. Diacon. lib. 14. & Siegeb. in Chron. vel etiam 99. vt vult Trithemius.	4505	421	43	r S. BONIFACIUS I. Romanus, eisdem Imp. Faramūdo tam GalloFræcorum quàm Germano Fræcorū cõſeſu, Rege declarato ſedit			
r Vigiliæ nocturnas ad ſepulchra Martyrum ſuſtulit, ieiunia retinuit.				Vocat sedes			
Chronica Francorum ab hoc Faramūdo Reges enumerare incipiunt.				Schisma 3.			
Florus Monachus ex libris Auguſtini contra Pelagianos gratiam Dei ita extollebat, vt negaret liberum arbitrium, Auguſt. de gratia & lib. arbi.				Estalius in ſchifmate cõtra Bonificiũ electus, ab Honorio expellitur. Pla.			
Vuandali, Alani, Sueui, ſive Alamanni, in tria regna Hiſp. niſi diuidentes in teſtino bello inter ſe collidiſſent. contra quos mittitur ab Honorio Caſtius duz. Sig. in Chron.				f S. CELESTINVS ſue			
f Socrates, Sozomenus, & Theodoretus, Eufebii hiltoriam continuantes tempus ferè 140. annorū pertexerūt. Niceph. 1. cap. 1.				Vocat sedes			
Burgundi & Occidentalium magna pars fidem Chriſtianiã recipiunt. Niceph. 14. ca. 40. Socr. 7. cap. 30. Getmanni Altiſtodorienſis, & Lupus Trecaſſinus epiſcopi, Britannos à Pelagianismo ad veram fidem reuocant. Proſp. in Chron. Palladius à Celeftino PP. in Scotiam miſſus Chriſtum ibi docet. Maior lib. de reb. Scot.	4507	423	44	f S. CELESTINVS ſue	3	8	7
Clodius Franc. Rex Thoringiã Germaniæ inuadens, Diſpergum caſtellum occupat, vbi ſedem regni aliquandiu conſtituit. Siegeb. in Chron. Greg. Turonen. lib. 1. ca. 9.				f S. CELESTINVS ſue			
Mortur magnus ille Anguſtini in Hypone non an. Chriſti 440. vt ait Siegeb. in Chron. vel 446. Bed. ſed 432. Diac. lib. 14. ſue 431. Proſper in Chron. anno antem vitæ ſuæ 73. & epiſcopatus 40. Siegeb. ſine vitæ ſuæ 76. Diac. lib. 14. Proſp. in Chron. Poſſid. in eius	4510	426	45	f S. CELESTINVS ſue			

AN. ab orb. cf. dno.	AN. d. Xpo nat.	NUM. Pontis scilicet.	CELESTIVS, Campanus, seu, ut alii volunt, Romanus, Theodosio 2. Ori. Honorio Occid. & post eum Valentiniano 3. Imp. Faramundo & postea Clodouo, siue Clogione, siue Clodio Crinito siue Capillato Franco. Gallorum Rege	AN. Mens.	DIES.	<p>vita. siue ut alii d. Baptizatur an. 30. etatus, fuit Manichæus ferè 9. annis, ut ait lib. 2. de morib. Manich. cap. 19. & lib. 2. de morib. Eccles. Cathol. cap. 18.</p> <p>3 Bononiensis Academia instituta est à Theodosio Imp. Volater.</p> <p>Endoxia Imperatrix festum ad vincula Petri celebrari Cal. Augusti obtinuit à Syxto, maxime ut populum à gentilitate reuocaret, quæ eod. die recollebatur festum pro victoria Octauii Augusti de Antonio & Cleopatra. Siegb. in Chron.</p> <p>Britanni cum Pictorum & Scottorum imperis amplius ferè non possent, ethnicam Anglorum gentem à Saxonibus ad sui defensionem inuaserunt, quibus tantam terræ partem est quædam corium tauri per corrigias potuit extendi. Siegb. Krantz. L. cap. 18. Polyd. in hist. Angli. lib. 3.</p> <p>Perfidis magna pars Christo credidit, Sigerde fil. Regis à demonio liberato precibus Maruthe episcopi, qui legatione apud eosungebatur, Siegb.</p> <p>Hic PP. doctissime scripsit, & primus omnium Pontificum Roma. sepultus est in Basilica S. Petri in Vaticano.</p> <p>Acephalorum hæresis (quod sine auctore & quasi sine capite esset) docet Christum in vna substantia adorandum, & vna natura ex Deitate & humanitate mixta consistere. Plat. & Honor. in catal. hæz.</p> <p>Possidius (vulgo Possidonius) Apher, Eucherius Lugdunensis. Gennad. in catal. A sym Curienis presbiter episcopus Rheto. Prosper Aquitanicus. Genouefa, Siegb. in Chron. Scxtus Rufus historicus.</p> <p>Atella, flagellum Dei, cum 900. millibus Hunorum siue Chunorum vniersam ferè Europam depopulatur, Bonif. 3. deca. 1. Callimach. in Act. Blond. 1. dec. lib. 2.</p> <p>Roma iterò an. 457. Vuandalis in prædam exposita est ducæ Genseric, iam Carthagine ab eis expugnata & Africa subacta. lrg. 1. c. de offi. pref. prætorio Africæ.</p> <p>Omnia loca Galliz quæ tenebat Meroneus Franc. Rex Clodii fil. seu vt alii voluit consanguineus, Fræciæ nomine vocari coepit. A Emil. lib. 1. Ab hoc Franci Meroningi dicti sunt. Gagel. lib. 1.</p> <p>Clodius Francos à Francordia in Gallias traduxit vsque ad urbem Cameracum, exinde ad Somenam siue Sumoni fluium omnia loca occupat. Masse. & Guilel. de Nangiac. in sua Chronographia, quæ est apud Germanos in mss. arch. Lutetiz. Greg. Turon. lib. 2. cap. 10.</p> <p>Persecutio Christianorum in Perside per Gararanem Regem durat an. 30. Siegb. Ab. Vsperg.</p> <p>Apud Tholosam ex eius medio tota die sanguis largissimo fluxit. Siegb.</p> <p>Germania, Dacia, Sarmatia, & ceteræ prouinciz ad Danubium & Rhenum fixæ, Hispania etiam vltior, & Aquitania omnino ab Imperio Romano deficiunt. Blond. lib. 2. dec. 1. Irenic. lib. 3.</p> <p>Venetia vrb. ob hostium terrorem in insulis edificari coepit. Blond. dec. 2. lib. 3.</p>
4517	433		<p><i>Vacat sedes</i></p> <p>STERTIV M Occumenicum concilium Ephesinum contra Nestoribus vocè eussivus à Despara auerstantem pro vna persona Christi, Episc. 200. in quo nominis Celestius præfuerunt, Cyrillus Alexandrinus & Arcadius episcopi. Euag. 1. cap. 4. Sect. 7. cap. 34. Hist. Imp. 12. cap. 5. Tom. 1. concil. Plat.</p>	8	10	17
4518	434	46	<p>S. SIXTVS 3. Rom. Theodosio 2. Oric. & Valentiniano 3. Occid. Imp. Clodio Franc. Reg.</p> <p><i>Vacat sedes</i></p> <p>CONCIL. Regiensis episc. 13. Agathense in Gallis episc. 35. Romanum episc. 56. Siegb. vel 57. Plat. & Tom. 1. concil.</p>	8	18	22
4519	435		<p>S. LEO I. cognom. Magnus, Tuscus, siue iuxta alios Romanus, eisdem Imp. Martiano, qui primus à patriarcha Anatolio coronatus est, & postea Leone Magno, Orient. & Maioriano Occid. Imp. Clodio, Meroueo, Childerico, per ordinem, Franc. Regibus.</p> <p><i>Vacat sedes</i></p>	21	1	13
4520	442	47			8	

CHRONOGRAPHIAE

	An. ab orb. cō ditō.	An. d Xp̄i nato.	Nam. Pon- tificū.		Ann.	Menf.	Dies	
u Victorinus in Aqritania, Saluianus Massiliæ, Chryſologus Epifcopus Rauēnz, Sidonius Apollinaris Epifcopus Claramō- tētis in Armeria, Proſper Regineūſis, Ge- nad. in catal. & Palmer. in Chron.	4538	454		5. QVARTVM generale con- cilium Chalcedonenſe contra Euthycen & Dioſcorū hereticos, pro duobus na- turis in Chrifto & proprietas: in quā Paſchaſium, Lucianus Epifcopo & Boniſianus preſbyter nomine Leonis Pp. praſertunt. Euaſt. 2. cap. 2. & 4. Epifcop. 620. Niceph. 15. cap. 2. Sigeb. & Flai. Quidam 830. Adii 600.				
Mamercus (quem Trith. vocat Clandiū) epifcopus Viennēſis in Gallia, vtiliſſimo experimento, reuerendiſſimo exemplo pri- mus inuexit ſolemnitatem Rogationum (quæ hodie Chriſtiani Syri vocant Nini- uitarum ieiuniū) in quibus ieiunatur, ora- tur, pſallitur, ſicut, ait Sidonius libro 5. epiſt. 14. Rationem inſtituti adfert Greg. Turon. lib. 2. cap. 34. quod Viennę aſſiduus terrę motus contingeret, lupique ac alie ferę hyulēſtres vrbes ingredientē homines deoraret. Igitur qui cum Polyd. li. 4. de in- uento. rer. cap. 10. tribunt Leoni 3. PP. in- ſtitutionem litaniarum trium dierum ante Aſcenſionem, vel errant, vel illum ſignifi- cant ſtatutum tempus præfixiſſe.	4544	456		CONCIL. Arauſicanum ſive Aurificanum, ſive Arauſiense primum & ſecundum de libero arbitrio. Valeſe ſeu Valeſe in Gallia epif. 18. Carpenturaſenſe. Arelateſe 3. epif. 35. ſine 24. Romanū citra Euthyc. Niceph. 15. c. 4. Conſtantinopolitanum aduerſus eū- dem. Euaſt. 1. cap. 9. Tyrim. } Inſerta aſſimil. 2. Heriſenſe. } 9. c. 10. cōcilii Chal- cedon. Lib. concil.				
x Suis ſcripſit Eccleſiam illuſtrat. Trith.	4551	463	48	u S. HILARIUS Sardus, Leone Ori. Maioriano, & poſt eū Seuero ſeu Seueriano Occid. Imp. Chil- derico Franc. Reg.	7	3	10	
Romanū Occidentis Imperium tunc in Auguſtulo defecit, deinceps barbaris & pe- regrinis dominis Italiam occupantibus an- nis 335. vſque ad Carolum Mag. ex quo vſque in hunc diem Imperium manet ſtabi- le. Niceph. 15. cap. 11. Diacon. lib. 16. Palmer. in Chron. Blond. lib. 2. dec. 1.				Vacat ſedes CONCIL. Turonenſe epif. 2. Romanum epif. 50. Lib. concil.			10	
Seuerianus Damafcenus, Marinus Nea- politanus, Procli philoſophi diſcipuli Suid.				x S. SIMPLICIUS (Sul- pitius Palmerio) Tiburtinus Leone, & eo mortuo, Zenone Iſauro heretico Arriano, Oric. Seuero, Anthemio, Olybrio 7. mēſib⁹, Glycerio an. 1. Nepote di. 56. Auguſtulo an. 1. Occid. ex ordine ſucceſſionis Imp. p. vſque ad Odeacrum Turcili in gorum & Italia Regem: Chil- derico Franc. Reg.		15	1	7
Notet hic mecum ſector, Plures eiuſ- dem nominis regna & imperia creuiſſe ac eadem labefactiſſe. Darius primus cum Cy- ro capta Babylone Imperium Perſarum cō- ſtituit, Darius Arſanus fil. penitus amiſit: ait Iuſt. Conſtātinus Mag. primus Imperator Conſtātinopolitanus, Conſtātinus vlti- mus Imperium cum vita perdidit: Baldi- nus primus ex Francis Imper. Conſtantino- politano, Balduinus illius abſcopus vltimus: Vrbano 1. PP. Hieruſalem eſt recepta, Ve- bano 3. recidit in ſeruitutem: Auguſtus Ro- manum Imperium condidit, Auguſtulus hic noſter vir omniſi nominis labefac- tauit.	4558	470	49	Vacat ſedes			26	
y Honoricus Vuandalorum Rex Arria- nus, 474. ſine vt ait Sigeb. 444. Catholicos Aphricę epifcopos mittit in exilium. Diacon. in Odeacr. lib. 16. Ab. Viſperg. in Zeno. (mi- rum tot olim fuiſſe vnus regionis epifco- pos) verū biennio poſt corroſus à vermibus miſerē perit. Procop. lib. 3. de bel. Vuand.	4573	485	50	y S. F O E L I X III. Roma. Flau. Zenone Iſauro ſeu Iſau- rico Oric. Imp. Odeacro Ita- lię, & Childerico Frāco. Reg. vſq; ad Clodoueam	6	11	17	
z Clodoueus primus Regum Francorū fit Chriſtianus, & baptiſatur à S. Remigio Remē- ſi archiepiſcopo, qui ei Lindouici nomen impofuit. Gregor. Turon. lib. 2. cap. 30. & 31. A Emil. lib. 1. Quicquid Galliarū à Rhe- no ad Ligerim ſub iure erat Romanorum ad ius Francorum tranſſert. Sigeb.				Vacat ſedes			5	

Anab. reb. civ. dno.	Anni. à Xpo. nata.	Nom. Ponti. ficis.	CŒCIL. Terraconense epif. 10. Aurelianense 2. Francicum epif. 30. sine 33. inſu Clodou. Grandenſe in Hiſpa. Lib. concil.	Ann.	Moſ.	Dieſ.	Prima Chriſtianorum pugna contra infideles Viuiſigothos ſcilicet conſecra per Clodouem. Sabel. lib. 2. AENEAD. & ita gens Franca prima omnium pro religione ſigna cum Chriſti hoſtibus eſcruit. AEmil. lib. 2. Xenaias ſive Philoxenus Hierapoleas epifcopus Eutichianus, primus euomuit Chriſti & Sanctorum Imagines venerandas non eſſe. Niceph. 16. cap. 27. & Cedrenus. Remigius & Patricius Sueſſionēſis Epifcopus fratres. Vedasti Atrebatenſis Epifcopus, Auitus Viennēſis, qui Gallias ab Arriana hæreſi defendit, Epiphanius Ticinenſis, Fulgentius Ruſpēſis Epifcopi. Idacius, qui Chronica ſua à primo Theodoſio conſulatu vſque ad an. 490 perduxit Sigeb. in Chron. Caſſiodorus monachus ex ſenatore. Pomerius. Gennadius Maſſilienſis. Heſychius Mileſius. Merlinus vates. Suid.
4580	492	51	Z. S. GELASIVS I. Apher, doctiſſimus, Anaſtaſio cognom. Dicorus hæretico Euthichiano, Oriē. Imp. Theoderico Arriano, Italix, & Clodoueo Franco. Regg. 2.	5	8	17 7	
			<i>Vacat ſedes</i> CONCIL. Epaunenſe epif. 70.				
4586	498	52	S. ANASTASIUS . 2. Rom. Anaſtaſio Imp. Theoderico ſiue Dietericho Oſtrogotthorū ac Italix R. Clodoueo Fran. Regg.	1	10	24 4	
			<i>Vacat ſedes</i>				
4588	500	53	a. S. SYMMACHUS Sardus eiſdem Imperatibus ſedet an.	15	6	22 7	
			<i>Vacat ſedes</i> ſiſma 4. LAURENTIVS in ſchiſmate cōtra Symmachum Papa deſignatus ſed Symmachus in concilio Romanū preſente Theoderico confirmatur. Diac. in Anaſt. lib. 16. Blond. 3. dec. 1. Plaſi.				
			CONCIL. Rutenenſe, Herdenſe, epif. 2. Valentianum epif. 6. Romanum epif. 122. lib. concil. Alia 5. concilia Roma celebrantur. Lib. concil.				
4603	515	54	b. S. HORMISDA Frufiuonius Cāpanus, Anaſtaſio, & poſt eū luſtino, Oriē. Imp. Theoderico Italix Re. Clodoueo & poſtea Childeberto (aliis Childerico) Frā. Regg. 9	9		18 6	
			<i>Vacat ſedes</i> ALLANICO Viuiſigothorū Rege vita cū vnuerſo regno, cuius regia erat Th loſa, expulſo, Francicum regnum ad Pyreneos y ſq; montes extendit, & à Ligeri ad Rhodanum fluuium, qui erat limes regni Viuiſigothici. Sigeb. & Guilel. de Nangiaco. Inde Anaſtaſius Imp. titulum & inſignia conſularis ac patriciatus ei contulit, quōd Gotthos ſeu Viuiſigothos ab vtraque Aquitania expulſiſſet. Gregor. Turon. lib. 10. AEmil. lib. 1. Sigeb. in Chron. Symmachus P. P. quotidiana præbet ſubſidia 230 epifcopis in Sardiniam exilio relegatis, per Tranſmundum Vuandalorum Regem. Diac. in Anaſta lib. 17. Guilel. de Nangiaco. b Adhuc vſque tempora Arrianos templa & publicos conuentus habentes, Iuſtinus pius Imp. exterminant. Diac. lib. 17. ſicut Euthichianos & Neſtorianos. AEmil. lib. 1. Blond. lib. 3. dec. 1. Quatuor filii Clodouei regnum inter ſe diuidunt, Lotharius ſeu Clotarius ſedem regni ſui habuit apud Sueſſionem, Theodericus ex concubina fil. Methis, Clodomirus Aurelianus, Childebertus Laterix Parisiorum. Sigeb. in Chron. In Alexandria multi vtriuſque ſexus demoniaci quali canes latrabant. Sigeb.				

c Iulianus primus omnium Imperatorum coronatur à Roma. Pontifice. Blond. lib. 3. dec. 1. Melanb. in Chron.	An. ab orb. dñi.	Anni à Xpo nato.	Nati. Panti. scilicet.	CONCIL. Romanū contra Eustichianus & Nestorianos. Bled. lib. 3. d. 1. Aurelianus 4. Joan. le Maire & Tom. 1. concil. Cefaræus & Nisæus. Epist. 1. lib. cont. Sarracenis & Gerudis in Hist.	Ann.	Menf.	Dies.
Hic PP. quodd à Iustino honorificè susceptus esset, Theodericus carceis aſſiſſione peremit. Diaeo, lib. 17. qu: 98. die poſt ſubita morte obiit.	4613	524	55	c S. IOANNES I. Tuſcus, Fla. Anicio Iuſtino Imp. Theoderico Ital. Childeberto cū Lothario Frā. Reg.	2	8	28
S. Brigida, ſue Birgita, ſue Pyrgita virgo Scotica prophetiſſa & mulierum terrorum fundatrix. Plati. & Volat. Duo SS. Germani alter Pariſienſis Epicoſus, alter Capuanus, Arator ſubdiaconus poeta, Priftianus grammaticus Caſarſis apud Conſtantinopolim. Diaeo. lib. 18. Palmer. in Chr.	4615	527	56	Vacat ſedes S. FOELIX 4. Samius, eiſdē Imperatib⁹ vſque ad Iuſtinianum Imp. & Alaricum Ital. Reg.	4	2	13
S. Benedictus Nurfinus monaſterū mōtis Caſſini abbas, cū ſore ſore Scolaſtica, miraculis clarus ordinem Benedictorū inſtituit. Dia. lib. 18 Palmer. Greg. lib. 1. dialog. cap. 1. & 33. obiitque an. 543. vt ſcribit Fauſtus eius diſcipulus.	4619	531	57	d S. BONIFACIUS 2. Romanus, Fl. Anicio Iuſtiniano, Imp. Adetricho, ſen Athalarico, ſive Alarico, cū matre Amelaſinuta Ital. & Childeberto cum Lothario Franc. Reg.	2	2	2
Longobardi ſeu Langbardi Pannoniam occupant expulſis Hunnis & Oſtrogothis. Dia. lib. 18. Bonſin. dec. 1.	4619	531	57	Vacat ſedes Schiffma 5. DIOSCORVS in ſchiffmate contra Bonifaſium ſedit dies.	4	2	3
d Iuſtinianus ex tribus codicibus Hermogeniano, Gregoriano, & Theodoſiano nouum Codicē ex ſuo nomine Iuſtinianeum ſeri curauit per Tribonianum & alios iuriſconſultos. Cod. tit. De nouo Cod. ſci. & tit. De Iuſtin. Cod. confirmando.	4621	533	59	e S. IOANNES 2. Rom. Iuſtinian. Imp. Alarico Ital. Childeberto Franc. Reg.	2	4	6
Dionyſius Alba Romanus paſchalē calculum compoſuit. Dia. lib. 17. S. Arnolphus ſeu Arnaldus, & Vedallus primus Atrebatenſis Epicoſus, diſcipuli Remigii. Sigeb.	4623	535	59	f S. AGAPETVS 1. Rom. eiſdem Imp. & Amataſinuta cum Theodato Gotthorū & Ital. Regina	2	4	6
Iuſtinianus diem feſtum Hypapātis Domini. exceptionis (qui dicitur dies Purificationis) vbique celebrari inſtituit. Nicep. lib. 17. cap. 22.	4623	535	59	Vacat ſedes CONCIL. Toleſanū 2. Lib. cōcl.	2	4	6
e Cæcum illuminat. Greg. lib. 3. dial. ca. 2. Aphrica redacta in diſtione Imper. vidit Vuandalis 105. annos ex quo eam occupant. Dia. lib. 17. & leg. 1. Cod. de offi. præt. Afr. Procop. lib. 1.	4623	535	59	i. Rom. eiſdem Imp. & Amataſinuta cum Theodato Gotthorū & Ital. Regina	2	4	6
f Mutum & claudum ſanat adminiſtratione Corporis Chriſti. Greg. lib. 3. dial. cap. 3. Diebus dominicis circumire templa minori proceſſione iſtituit. Plati. & Volat. li. 16.	4623	535	59	Vacat ſedes	2	4	6
Tribonianus cum aliis Iuſtiniani mandato, ex immenſis legum multitudi- ne, quæ in librorum duo millia, & verſuum tre- cecis cetera millia excreuerat, 50. libros Pandectarum ſeu Digeforum per titulos ordine digeſſit. Proem. Digef. & Proc. lib. 1.	4623	535	59	i. Rom. eiſdem Imp. & Amataſinuta cum Theodato Gotthorū & Ital. Regina	2	4	6
Agapetus Iuſtinianū Imp. ab Eufichiana hæreſi reuocauit, quem prius cum videret non ſecti rationibus, Chriſtiana audacia in hæc verba prorupit: Ego ad Iuſtinianum Imperatorem Chriſtianiſſimum venire deſideraui, ſed Diocletianū inueni. Dia. lib. 17.	4623	535	59	Vacat ſedes	2	4	6

An. ab orb. cō dat.	Anni. à X ^{to} nate.	Num. Pontifici.	CONCIL. Hierosolymitanum 2. de quo actio 1. Constantinop. 2.	Ann.	Menf.	Die.	g. Iordanēs sine Iordanus Gothorum Episcopus & historicus. Procopius histor. 14. pertexit vsque ad an. Christi 552. à quo Agathias eodem tēpore suam historiam deduxit ad an. 566. S. Mauritius obiit in Dalmatia. Sabel.
4624	536	60	S. SYLVERIUS (Palmer. Liberius 2.) Campanus doctissimus eiusdem Imp. <i>Vacat sedes.</i>	1	5	12	Iustinianus partem Gallie cōcessit Germanis. Procop. lib. 3.
4625	537	61	g. VIGILIUS Rom. eiusdem Imp. vsq; ad Birtigē. Tēdibaldum Totilam, siue Badiullā, Teiam seu Tegā ex ordine successione Gothorum & Italie Regem <i>Vacat sedes</i>	18	6	26	Gothi ducē Totila Romam capiunt, Lincanos & Bruiros subigunt. Procop. lib. 3. Diac. lib. 17. Palmer. in Chron. Tanta fames per vniuersam orbem maximē apud Liguriam & Italiam, vt matres coegerentur vesci carnibus filiorum. Diac. lib. 17. Procop. lib. 3.
4640	552		QVINTVM Generale conciliū Constantinopolitanum 2. Episcop. 165. presidebat Vigilius cum Eusebio & Apollinari Patriarcha. ait Zenaras (ab Euagr. lib. 4. cap. 38. pass. abfuisse) circa Anthimum & Theodorum hereticos negat. D. Vitiū esse Desparū, & ad abfentiam generales synodus. circa eū Origēnum. Plat. & Lib. com. CONCIL. Antiochenū cetera Patri. Suerū, & Anthimū heret. L. cōc. Aurlianense 2. & 3. ant. inuē alicui. <i>Armenie</i>	3	5		h Fertur instituisse septem horas canonicas. Polyd. lib. 6. de inuent. re. cap. 5. Eum omisit Euagr. S. Medardus Nonionensis, & Gildardus Rothomagensis Episcopi & fratres eodem die nati, pontifices cōsecrati, & mortui an. 556. Guile. de Nangiaco & Siegb. in Chron. Medardus S. Radegundam vxorem Lotharii assensu viri in monasterium consecrauit. Pert. de natalibus.
4645	555	62	h. S. PELAGIVS I. Rom. Iustiniano Imp. Teia Ital. Reg. & Narsete, eo interfecto & subactis Gothis p. cōsule in Italia, Childeberto cū Lothario postea solo Lothario Franc. Regibus. <i>Vacat sedes</i>	6	10	28	Phreculphus historicus ab orbe cōdito ad annū Chri. 560 Chronica digerit. Fortunatus pōeta, & Episcopus Pictaueus. Tritib. & Plat. Sieg. Hermolaus grāmaticus. Suid.
4650	562	63	CONCIL. Tarracone 2. Aurlianense 4. & 6. vel 7. & 8. Parisiense 1. & 2. Lib. Concil. i. S. IOANNES 3. Rom. cognom. Catilina (ait Euagr.) Iustiniano 2. siue Iustino 2. Iunior Pelagiano	3		26	Eruli incolæ Istri, siue Chrii suscipiunt accepta ob id pecunia à Iustiniano. Euagr. lib. 4. cap. 30. Gothorum regnum in Italia finem habuit 70. anno ex quo eam occupauerunt, per Narsetem, qui postea in odium Augulæ Lōgobardos gentē Germanicā in Italiam vocauit, quam tenuerunt 104. annis. primus eorum rex fuit Alboinus. Procop. lib. 3. AEmul. lib. 1. Plati. in Adria. i Longinus Græcus primus Italie Exarchus constituitur Rauenne ab Imperatore Blond. deca. 1. lib. 8. Nam non assentior Palmerio scribenti id sub Gregorio accidisse, & Patricium Romanum primum calem magistratum suscepisse. Durauit illa dignitas annis 164. sine vt alii voluerit 134. Eius erat confirmare electionem Romæ. Pontifici. Armenii iterum siue Chrii suscipiunt. Siegb. in Chron. & Plati. Lothario Franc. Rege mortuo filii regnū diuidunt, Hilpericus Sueffioni sedem regni habuit, Heriberus Lutetia, Guntrannus Aurelia, Siegbertus Metis, Siegb. in Chron. Maglorius Dolēsis archiepiscopus Sanctus vir in Britannia. S. Amanus natus an. 571. Gregorius Turonensis historicus. Mer. Caledonius S. Leonardus. S. Goar. Siegb. & Volat. & Ab. V. sparg. Franci & Hispani de Paschate celebrando dissentiunt, Hispani 13. Calend. April. Franci 14. Calend. Maii Pascha celebrantibus. Siegb.

k Ante hunc Euagrius post Bonifacium nominat Inhanneum alterum à precedenti.
Euagrius Epiphaniensis praeter, hiberniam suam notatur ubi desinit hibernia tripartita, vsque ad Iustini aetatem, id est, an. 595. tempus annorum circiter 140. completet, Niceph. lib. 1. cap. 7.

Finet Michael Syngelas.
Hilpericus, siue Chilpericus primus & solus (quod mirum est) Regum Francorum à subditis celsus est suavis Fredegundæ uxoris & insidiis Lauderici maioris domus, siue comitis Palatii, quem hodie Cnechtubulum vocamus Chron. Francorum.

Hermingildus Lemingildi, siue Leonigildi, siue Lennigildi Vuitgotthorū in Hispania Regis fil. praedicatione Leandri Hispanensis Episcopi & adhaerentiae suae coniugis ab Arianæ heresi conuersus, iussu patris iugulatur, quod onnet fidem eatholicae enotare. Sigeb. A Emilii. Guilel. de Nigia. Greg. 3. dialog. cap. 31. Ipse Leander multos Arianos ex Africa in Hispaniam venientes refellit. Gregor. lib. 1. epist. cap. 41. & lib. 4. cap. 9.

Hereticus Manichæorum repullulat in Africa. Greg. lib. 4. epist. e. 50.

Lupi Burdegalam ingressi deunarunt eam. Sigeb. Hinc dictus est vicus luporum, I Hunc esse Roman. pontificum vltimum Caluinus scribit in insit. illis tamen Funicus etiam adnumerat Sabinianum.

Angli Cantuarii (nam gentes Aquilanae Anglorum Mercii & Nordimbrii nondū Christum audierant sub Regibus Edelfrid & Elle. Sigeb.) ex idolatria ad fidem Christianam conuertuntur cum suo Rege Edilberto, id procurante Gregorio PP. per Augustinum Cantuariensem, & Melitnem seu Melitem Londinensem postea episcopus, & Inhanneum. Sigeb. & Greg. lib. 5. epist. c. 7. lib. 7. epist. c. 113. & lib. 9. c. 52. & 60. Aimo in lib. 3. cap. 74.

Inanes Philoponus auctor heresis Trithemitarum. Niceph. lib. 18. cap. 46.

Genthi & Hispani magna ex parte cū suo Rege Sisebute Aarii heresim ciuantes, Christianam fidem amplectuntur. Platin. & Sabel. A Encad. 8. lib. 5. Lombardi sūt Christiani per Gregorium. Suplem. chro.

Manetes ille impius, ab Ihsaacle originē ducens Abdala pater, Hennis matre, vige sima tertia stirpe, nascitur an. 600. Palmer. in Chro. Primus dux Arabum seu Ismaelitarū, siue Sarraeenorum (vel à Sara vxore Abrahæ, vel potius à Sara mōte, quem alim ipsi inenlebāt) eorumque pseudopropheta edocētus à Sergin & Inanne haereticis Arianis monachis, legē ex ludæis, Gētibus & Christianis composuit, quam partim verbis & prodigijs mendacibus eulamba, tauri, comitalis morbi, & lunæ, partim vi & armis infamiae multitudini perussit. Zonar. Codrenus in Chronogr. Blond. dec. 1. lib. 6. Vin. est. in Specu. li. 24. c. 4. & alii hūm. Hūc facile crediderim esse Antichristū aut salte regni Antichristi ebditorē. Nā *μαρτυρα* reddidit nomen; hūmānis belij 666. de quon Apoc. 7.

an. ab orb. cō. dno.	An. à Xpo. nato.	Num. Pontificum.
4663	576	64
4667	579	65
4687	590	66

Imp. Clephe Longobardorum & Ital. reg. Heriberto cum fratribus & postea solo Hilperico Fr. R.

Vacat
CONCIL. Gradenf. Sabel. AE. meade 8. lib. 5.

S. BENEDI-
ctus I. (Bonosus Eua-
grio) Rom. Tiberio
Anicio Constantino
Imp. Antharo Ital. &
Hilperico Franc. RR.
Vacat sedes.

CONCIL. Constantinopolitanum
citra Monothelitas epist. 150. Lib. Concil.

k S. PELAGIVS
2. Rom. eisdē Imp.
postea Mauritio Imp.
Antharo Lōgobardo-
rum & Ital. Reg. Lo-
thario 2. Franc. RR.

Vacat sedes

CONCIL. Hispanens. 7.
Toletanum 3.
Matiscomens. 1. & 2. Lib. Concil.

l S. GREGO-
rius Mag. Romanus,
vir doctissimus & in-
uitō electus, Mauri-
tio & postea Phoca
Imp. Agilulpho, siue
Agone Longobardorū
& Ital. Reg. Lothario
Fr. R. sedit.

Vacat.

Ann.	Menf.	Dies.
12	11	26
	10	3
4	1	28
	2	10
10	2	10
	6	28
13	6	10
	5	19

Quidam

Ann. ab Ab. G. dies.	Ann. d X po nata.	Nam. Ponti ficij.	Ann.	Menf.	Dies.	
4683	595					<p>Quidam Gallus Biturigēſis nomine Epif- thens, poſtquam aliquos ægrotos ſanaffet, prædicat ſe eſſe Chriſtum, & pro Chriſto adorandum. Gregor. Thoro. lib. 10. cap. 35. Sigeb. Guilel. de Nangiac.</p> <p>Cum Anguſtini iuxta Dorocæſtriam prædicaret gentes illius loci caudas Rari- rum veſtibus illius appendebant: hinc ipſi et eorum poſteri caudas ſicut pecudes refe- runtur habuiſſe. Guilel. de Nangiac.</p> <p>Tunica Domini inſeta in ciuitate Zaphat. Sigeb. Ab. Vſperg. Naucler. Aimo. l. 3. c. 78. Frontinianiſtæ, Monophyſitæ, Agnoitæ, hæretici. Greg. lib. 7. epiſt. cap. 35. 36. & 42. lib. 11. cap. 55. Niceph. 18. cap. 45. 46. 49. Donatiſtæ repullant in Aphrica. Greg. lib. 3. cap. 35.</p> <p>Gregorius multa inſtituit in Eccleſia, Antiphonas in Miſſæ Modis chori & Pſal- modias: Litanias ſeu ſupplicationes maio- res (quæ 1697 antea erant in viſi apud Gre- cos, teſte Baſilio epiſt. 63.) in feſto S. Marci ordinauit: quatuor dies ab initio Quadra- geſimæ adiecit: nouies Kyrie eleiſon: Alleluia & Offertorium dicere inſtit: ſtatim diebus eccleſias frequentati delictorum pœnas ca- nonicas condonauit: præpoſuit hois ca- nonicis verſum, Deus in adiutorium & cet. tres petitiones, Dieſque noſtros in tua pace et ex. canoni Miſſæ (cuius auctorem fuiſſe Scholaſticum meminit Episto. 62. li. 7.) ad- iecit: Stationes Romæ, & Scholas muſicæ adorationem crucis nudis pedibus feria 6. in paſſione, & multa alia inſtituit. Plat. Lib. Conciſ. & in Decretis. ipſe lib. 4. epiſt. cap. 88. & lib. 9. cap. 9. & 45. & aliis locis. Errat qui putant nomen Miſſæ tunc excogitatum, cum reperitur apud Ambrōſiū (ſi ceteros taceam) Miſſam facere: lib. 6. epiſt. 13. & apud Auguſti bis ſer. de temp. 237. & 91. quos ſermones eſſe Auguſtini aſſertit Petr. Martyr Vermilius in cap. 1. Indic. m Poſt Gregorium Nicephali. lib. 8. cap. 56. nominat Innocentium Roma Pontificem. n Contentio inter Conſtantinopolitanum Patriarcham & Rom. Pontificem de primatu ſedis. Pronunciante autem ex veteribus Cœ- ciliis & patribus Phoca Imper. Romanam Eccleſiam caput omnium eccleſiarum eſſe iterum decernitur. Plat. Ab. Vſperg. Volat. Blond. lib. 9. dec. 1. o Hieruſalem capit Coſdras Perſarum Rex: Lignum Crucis dominicæ ex Calua- ria in Perſidæ trãſiit, illudque in throno ſtatuit aureo, & gemis fabricato, cuius ex- trema ſuperficie: in ſimilitudinem cœli cir- cumagebatur. Sabel. lib. 6. A. Enead. 3. Blod. lib. 9. dec. 1. Sigeb. in Chron.</p> <p>Hic Pantheon i. templum omniū deo- rum, Romæ à M. Agrippa ædificatum, ab Impera. Phoca impetratum, vertit in eccle- ſiam S. Marie, & omniū Martyrum, ibique ad calend. Nouembrii inſtituit ſolemnitatē omniū Martyrum. Aimoſt lib. 4. cap. 4. quæ poſtea ſub Gregor. 4. dicata eſt omnib. Sanctis. Sigez. amen Romani hoc etiam no- mine eam celebrant ex inſtituto huius Bo- nificij. Sigeb.</p>
						<p>CONCIL. Romanum Epif. 24. Greg. lib. 1. epiſt. c. 49. & lib. 7. cap. 88.</p>
4692	604	67				<p>m SABINIA- nus (Sabinus Palme- rio) Bledenſis, Phoca Imp. Agilulpho Ital. R. Lothario ſiue Clo- thario 2. Frãcor. Reg.</p>
						<p>Vacat.</p>
4493	607	68				<p>n S. BONIFA- cius 3. Roma. eiſdem Imp.</p>
						<p>Vacat.</p>
						<p>CONCIL. Romanum Epif. 70. preſby. 30. Plat. & ca. nullis, diſt. 79.</p>
4695	608	69				<p>o S. BONIFACI- us 4. Valeriſis, Mar- ſus, eiſdem Imperan- tibus, vſque ad Hera- clium hæret. Mono- thelitam Imp.</p>
						<p>Vacat.</p>
						<p>6 8 13</p>
						<p>7 25</p>

An. ab urb. cō diti.	An. d Xpō. nato.	Num. Ponti- ficum	p S. DEVS DE- dit, siue Teodatus, siue Dorotheus Romanus, Heraclio Imp. Agi- lulpho Ital. R. & Lo- thario Franc.	Ann.	Menf.	Dies.
470j	619	70	<i>Vacat.</i>	3	3	20
4706	628	71	CONCIL. Antiochenſe. Lib. cōc.		1	16
4711	633	72	q S. BONIFA- cius ꝑ Neapolitanus, Heraclio Imp. Adal- ualdo ſiue Adulou- ualdo Ital. R. & Lo- thario Fr. R.	5		20
4714	636		<i>Vacat ſedes</i>			13
4724	636	73	r HONORIVS I. Cāpanus, eiſdē Impꝑ. & Dagoberto Fr. R.	12	11	17
4726	638	74	<i>Vacat ſedes</i>	1	7	13
4723	640	75	CONCIL. Hiſpalenſe 2. Toletanum 4. epif. 70. Lib. Concil. Aquilanſe. Valaer.	1	7	13
4726	638	74	SEVERINVS Roman. eiſdem Im- perantibus.	1	2	
4723	640	75	<i>Vacat ſedes</i>	4		29
4726	638	74	CONCIL. Toletanum quintum epif. 2. & Sextum epif. 12.	1	9	9
4723	640	75	s IOANNES 4. Dalmata eiſdem Impꝑ.	1	9	9
4723	640	75	<i>Vacat ſedes</i>	1		13
4723	640	75	t S. THEODO- rus 1. ſiue Theodo- ſius Græcus, Heraclio Constantino 3. eius fil. 4. menſibus, He- raclæona cum Marti- na matre an. 2. & Cō- ſtante 2. (ſiue Conſtan- tino 4. ſiue Conſtantio 2. Nam variè appellatur)			

An. d. Xp. nata.	Num. Passiv.	ex ordine successions	Ano.	Menf.	Die.	privus Episcopus Argentinensis, Eutropius Episcopus Hispaniz, & S. Reginalpha virgo in Gallia. Platin. Sigeb.
		Imp. Rhotari Arriano Ita. Reg. Dagoberto Fr. R.	6	5	18	v Casarea regina Persidis venit Constantinopolim vt baptifaretur, eoque impulfit precibus regem accedere, & cum militib. 60. (sive vt alii 40.) millibus abluu sacro lauacro. Diac. lib. ii. Plati.
645	76	<i>Vacat</i> v <i>Martyr.</i> M A R T I N U S I. Tudertinus, Costate 2. hær. Monothetarū, Imp. Rothari It. R. Clodoueo 2. (alii Ludouic ^o I.) Fr. R.	6	1	22	Sarraceni maximam partem Africæ, & Rhodum cum vicinis insulis occupant, Siciliam vastant, Europam inuadunt. Sigeb. Blond. 9. dect. Sabel. A. Enead. 8. lib. 8.
651		<i>Vacat</i> CONCILL. Lateranense episc. 150. contra Monothelitas. Plati. Blon. 9. dect. 1. Toletanum septimum episc. 10. Oslanum episc. 55. sive 59. Nonam episc. 16. Decimum episc. 17.	6	1	26	Ofin. Nordimbrorū Anglorum rex Mercios, eorum rege trucidato, fidem Christi suscipere coegit, Pictos regno Anglorū subdidit. Sigeb. in Chron.
653	77	x E V G E N I V S I. Roman ^o , eisdē Imp.	2	9		x. Decreuit vt episcopi carceres haberent ad delicta clericorum punienda. Volater. & Suppl. Chron.
657	78	<i>Vacat.</i> y V I T A L I A N U S Volscus, Constante 2. Imp. Rodoaldo, & post eum, Ariperto Ita. RR. Clodoueo, Lothario 3. & Hilderico 2. ex ordine successions Franc. RR.	1	1	8.	y Organa & musica instrumenta ecclesiis adhibet. Volater. & Platin.
		<i>Vacat</i> CONCILL. Toletanum 12. Romanum episc. 100. Bracarense 3. Anglicanum 1. Sigeb.	14	6	35.	S. Berta abbatisa & martyr. S. Ninardus Archiepiscopus Remensis, Sigeb. Elogius Notionensis, Lampertus Traiectensis, Florentius Argentinensis, Claudius Archiepiscopus in Burgundia, Casarius Arclatensis, episcopi & sancti viri.
671	79	S. A D E O D A T V S. Rom. monachus Constantino 4. (iuxta alios 5.) Pogonato. i. barbato Imp. Grimoaldo Ital. Reg. Hilderico 2. Franc. R.	4	2	5	A primo an. Clotarii Reg. qui fuit Christi 662. vsque ad 750. regnum Franciz gubernatum est per maiores domus, solo nomine regis penes filios regum remanente, qui domi morabantur luxu indulgentes, & semel tantum in anno videbantur à populo ad Calend. Maii in conuentu publico Lutetiz, ubi sedentes in solio, salutabantur, & salutabant, obsequia & dona accipiebant, & aliis rependebant. Sigeb. & Chron. Franc.
		<i>Vacat</i>				z. Circa hæc tempora ignis ardens excoigitatus dicitur à Callinico architecto Syro. vulgus vocat <i>Fen Gregyis</i> .
675	80	D O N N V S I. sive <i>Domnus</i> , sive <i>Donio</i> Ro. eisd. Imp.	5	5	10	Bulgari gens Schytica Pannoniæ & Thraciam inuadentes, post victum Imperatoris exercitum, e consensu ipsius magnam Thraciz partem occupant Rege ipsorum Bathaia. Sigeb. Blon. lib. 9.
680	81	<i>Vacat</i> z A G A T H O Sicul. monachus	5	3	16	Concilium Constantinopolitanū finitur sub Iustiniano Rhinometo, collectis 227. episcopis in eis palatio, qui dicebatur Trullus. Ibi reconciliatae sunt Ecclesia Latina & Græca.
						Notat Platina in eo errorem Monothetarum magis auctoritate veterum Theologorum.

	An. ab urb. cō ditō.	An. à Xpō. metō.	Num. Ponti ficū.		Ann.	Menf.	Dieb.
à Longobardis extinguitur, cū vigulisset annos 164. Nacler. Blond. lib. 10. dec. 1.				Bardanio, Anastasio 2. cogn. Artemio, Theodosio Adiramiteno, & Leone 3. Isau-ro Iconomacho ex ordine successionis Imper. Ariberto Ita. R. Clodoueo 4. siue Dagoberto 2. Chilperico 2. Theodorico 2. Cala, per ordinem Franc. Regg.	16	9	11
à Beda Venerabilis Anglus monachus, Sancti, Hubertus, seu Gurbertus, & Erminus episcopi obierunt. Sigeb.				<i>Vacat</i>		1	5
Flotent Iudocus, Adriannus, Theodorus, Vilibrordus, in Anglia sancti monachi. Sigeb.				CONCIL. Angustinum apud Vindelicus pro confirmanda fide. Mist.			
Carolus Martellus Lugduno & alijs ciuitatibus captis, Burgundiam sibi subiugat. Item Aquitania caelo Eudone, eiusque filijs Gaifero & Himaldo victis, Aninum recepit à Sarracenis, quos à tota Gallia expulit. Sigeb. Guilcl. de Nangiaco. Plat. Blond. 10. dec. 1.	4818	730	92	à i GREGORI-us 3. Syrus, Leone 3. (qui dictus est Cono, Iconomachus, Theomachus) Imp. Alprando Ital. R. Theodorico 2. Cala Franc. R. vsque ad Hildericu	10	8	14
Arriana hæresis repellatur in Hispania. Volater. quam Alphonfus Rex Gallicie extirpauit, vnde nomē CATHOLICI sibi & suis posteris meruit. Mich. Ritius.				<i>Vacat</i>			8
Ioannes Damascenus Theologus multa Græcè tunc scripsit, & si nonnullis credimus, etiam Arabicè. Zonar. tom 3. Suid. Trithemius ait duos fuisse Ioan. Damascenos, hunc, & alterum sub Theodosio Magno. At probatissimi historici vnius dumtaxat meminerunt, qui hac ætate floruerit, & fanè omnes libri qui eius nomine eatant superius tēpus ferre non possunt.	4821	733		CONCIL. Romanum pro Imaginibus retinendis cūtra Leuonem Imp. episc. 703. Sigeb. Palmer.			
Hic primus cepit Francos iuramento fidelitatis absoluerē. AEmil. lib. 2. can. alius 17. qu. 6.	4829	741	93	à k ZACHARI-as 1. Græcus Cōstantino 5. Copronymo Imper. Rachiso Ital. Reg. Hilderico 3. Stupido siue Infesato Franc. Reg. vsque ad Pipinum Regē electū	10	3	12
Luitprādus Longobardorum Rex dono ei dedit nomine S. Petri Harniam, Anconam, & Humanam vrbes. Blond. dec. 1. lib. 10.				<i>Vacat sedes dies</i>			
Petrus Damascenus Episcopus in Syria à Sarracenis martyrio coronatur. Sigeb.				CONCIL. Francicum profide S. Bonifacio Moguntia Archiepiscopo. Naucle. Arelatenfē 3. Lib. concil.			
Childerico Franco. Reg. in monasterium truso, Pipinus Martelli fil. dictus Breuis, ex maiore domus, concilio Pontificis à Gallia proceribus Rex declaratur, & à S. Bonifacio siue Benifido Germanorū apostolo inungitur Sueffioni. Sigeb. Regino in Chro. Aimoinus lib. 4. can. 61. cap. alius 17. qu. 6. Nec in eo defecit penitus genus regum Francorum. Nam Blatildis filia Clotarii. 1. nupta Harberto duci, & senatori Austris peperit Arnoldum, Arnoldus genuit Arnulphum Metensem Episcopum, Arnulph. Angegism, Angef. Pipinum Grossum, Pip. Carolum Martellum, Carol. Pipinum hunc cognoscunt.	4846	752	94	STEPHANVS 2. Rom. Constanti.			

An. ab orb. cōditō.	An. à Xp̄o nate.	Num Pontificum.	Imp. Aistulfo Ital. & Pipino Fr.RR.	Ann.	Menf.	Dies.	1 Blond. lib. 1. decad. 2. & Irenic. c. 70. nominant hoc loco Gregorium 4. cui voluit Pipinum dedisse Ræuennatæ Exarchatum. Plati. & Regino id referunt ad Stephanum. Deficiente Orientis Imperio & Imperatore catholicos vexante, hic pontifex insignia, dignitates, & titulos Imperis ad reges Francorum transfert. Palmer. in Chron. Naucler.
4840	753	95	3. dia. 2. Roma. Constantino 5. Copronyno Imp. Aistulfo, & post eum Desyderio vltimo Longobardorum & Ita. Reg. Pipino Fr.R.	5	1	3	Turci sive Turcomanni ex Scythia Hyperboreis que montibus erumpentes, Halanos, Colchos, Armenios, ad extremum Persas & Saracenos gladio interfecerunt, rege eorum Selduch. Egnati. Lib. 2. Guilel. Tyrius lib. 1. de Hieros. cap. 7. Plati. Tūc suaso Christianorum incompertus se in modum crucis tondere propter lucem quæ apud eos grababatur. Siegb.
4844	756	96	<i>Vacat</i> CONCIL. Romanum. Platin. m PAVLVS LRO manus eisdem Impp.	10	1	2	m Pipinus rebellētem Gayserū seu Vuirpharium Ducem Aquitaniz septem annis præliis vicit, & totam Aquitaniam ad Garonnam fluuium vsque iterū subegit. Siegb.
4854	766		<i>Vacat</i> CONCIL. Gentilicum in Francia præfente Pipino ex legato Imperatoris, contra Grecos de Trinitate & SS. imaginibus. Siegb. Abb. V. p̄ter. Lib. Cē. Regino in Chron. A Emil. Lib. 2. Aimonius Lib. 4. c. 67. Ade in Chron. Schisma 8.	1	1	1	Pipinus creauit Senatum, vulgo Parlamentū, mobile quidem, nunc autem ex Cōstitutione Hutini Regis Ratiarum Lutetiz Parisiorum. Gagui. lib. 4.
4861	757		Theophylactus Rom. contra Paulum sedit in schismate aliquot menses.				Theophylactus Patriarcha Antiochenus, scriptor ecclesiasticus. S. Sturmus primus Abbas Fuldenfis. S. Burchardus Episcopus Herbipolenfis ducatum Orientalis Francie nauus est à Pipino: nec is est qui omnia decreta Conciliorum & Pontificum digessit in locos communes. Siegb. Iren. lib. 3. c. 76.
4855	767		Constantinus 2. ex Laico contra canones electus, sedit. Hinc quodam sacer pontifices numerant.	1	1	11	n Carolus Magnus Aquitanos omnes & Vascones in dedicationem accepit, & bellum Aquitanicum finit capto Hunaldo Duce Aquitaniz, & tota eius familia. Iuxta Dordonam fluuium ædificat castrum Francicum (sic enim legitur apud Eginardum) siue, vs vulgō, Fron hacum (quasi, vt quidam iudicāt, Fron Saracenorum.) Siegb.
4855	767		Schisma 9. Philippus siue Philippicus contra Constantinum à Laico & clericis electus itid.	1		24	Cōstantinus Imp. omni scelere imbutus, Deo auersus, tyrannus, apostata, vefanus, Veneris cultor mactatione puerorum, magus, & sacrilegus (aiunt Palmer. Sigē. & Smidas) catholicos, qui SS. imagines apud se habebant, & post votum vxorem nolebant ducere, ac se à iuramentis & immundicijs abstinēbant, erudelisimè ablitit, vt plures occiderit martyres, quàm vllus vaquam Imperatorum gentilium. Siegb. in Chron. vnde igne caelesti perit. Siegb.
4856	768	97	n STEPHANVS 4. dictus 3. Siculus monachus, Constantino 5. Imp. Desyderio Ita.R. Carolo I. Magno Fr.R.	4	5	24	o Inuitit diplomata, seu literas Apostolicas, quas Bullas vocit, plumbo obfirmat, vt diuturnius esset sigillum: nam antea utebantur cera. Polyd. Virg. lib. 8. de inuent. rer. c. x. Alii hęc referunt ad Stephanum 3. Statuit vt quotidiè in atrio Lateranensī alerētur 100. panepes. Plati. Scripsit libros contra Iconomachos Siegb.
4856	768		<i>Vacat</i> CONCIL. Lateranensē Episcoporum Gallie 12. et plurimarū Italia, contra Constantinum p̄fendopapam. Plati. Palmer. Siegb. A Emil. Lib. 2. Naucler. In eo abrogatū 7. falsa Synodus Cōstantinopolitana contra imagines.			9	o Inuitit diplomata, seu literas Apostolicas, quas Bullas vocit, plumbo obfirmat, vt diuturnius esset sigillum: nam antea utebantur cera. Polyd. Virg. lib. 8. de inuent. rer. c. x. Alii hęc referunt ad Stephanum 3. Statuit vt quotidiè in atrio Lateranensī alerētur 100. panepes. Plati. Scripsit libros contra Iconomachos Siegb.
4860	772	98	o ADRIANVS I. Romanus Constantino 5. postea Leone 4. eius fil. Imp. vsque ad Eirenem Imperatricē cum fil. Constantino				Carolus in Italia ab Adria. vocatus contra Longobardos, inuiti & nolentis Pontif. pedes excoluatur. Platin. A Emil. lib. 2. Donationem à Pipino Patre factam Roman. Ecclesiæ non tantum confirmauit, sed etiam auxit. Plati. Vicit Longobardos capto Desyderio eorum rege vltimo, in quo defectit regnū Longobardō.

gobardorum anno à quo cœperat 104. sine
 111. sine 124. (neque enim conuenit inter
 scriptores) Blond. dec. 2. lib. 1.
 Carolus ritum cantus ecclesiastici à Ro-
 mana Ecclesia ad Gallias transfert. Siegb.
 AEmil. lib. 2.
 Primus Flandriæ Comes designatur à
 Carolo Lidericus Harledecensis. Iac. Meir.
 de Flandr. Siegb.
 Spoletini, Reatini sese & vrbes agròsque
 S. Petro & Rom. Pontifici subdiderunt.
 AEmil. lib. 2. Blond. dec. 2. lib. 1.
 Saxones casus suorum 10. mill. sese tandè
 post bellum 33. annorum Carolo dedunt,
 & quia à Christo descenderant, Christiani ite-
 rum fiunt, & VVidekindus eorum Dux ex
 sacro fonte à Carolo suscipitur. Sig. & Chr.
 Misnése. Krant. lib. 1. hist. Sax. cap. 6. Egin-
 har. Aimo in. lib. 5. cap. 4.
 Leo 4. Imp. Coronam aureâ, quam Mau-
 ritius Deo vouerat, ex Ecclesia S. Sophiæ
 abripiens & capiti imponens, carbûculus in
 eo enatis febre & corrept' miserè periit, vltio-
 ne diuina, vt putatur. Blond. dec. 2. li. 1. Plat.
 In Concilio Lateranensi electio Rom.
 Pontificis Archiepiscoporum & episcoporu
 cû omnibus inuestituris sub pœna anathe-
 matis & bonorû publicatione cõcessa est Car-
 olo Mag. Siegb. & Ca. Hadrianus & Ca. in
 synodo 63. diit. Ita tunc primùm tela Ro.
 Pontifici à Constanti inopulitani Imp. ad
 Carol. Mag. Imp. & eius successores, quorû
 est confirmare electionem, transacta est.
 Pa. Diaconus Aquileiensis Cancellarius
 Desyderii simul cum eo à Carolo captus,
 integram Historiam Longobardorum, siue
 Langbardorum, annorum 105. vsque ad an.
 Christi 779. conscripsit.
 p. Coronauit an. 800. vel tot. in Imp. Car-
 olem Magnam, petente vniuerso populo &
 ter acclamante, Carolo Augusto & à Deo
 coronato Magno & pacifico vita & victoria.
 Inde factum est vt etiam hodie Imperato-
 res Occid. inungantur & consecrentur à
 Rom. Pontifice. Sabel. AEned. 1. lib. 9.
 Blond. dec. 2. lib. 1. Aimo in. lib. 4. cap. 90.
 Siegb. Deinceps imperiû Romanû, siue Occi-
 mansit penes Francos ferè 100. annis.
 Carolus conuenit de diuidendo Imperio
 cum Eirene, postea cum Nicephoro, vt ille
 Orienti, ipse verò Occidit' præficeret. Plat.
 Blond. dec. 2. lib. 1.
 Hunni siue Auari à fide deficiunt. Siegb.
 sed postea à Carolo subacti Christiani sũt.
 Gagni. lib. 4. Bonfin. de Vngar. decad. 1.
 hodie vocantur Hungari.
 Veneti ferunt sorduscû Imperatoribus
 Ori. & Occid. vt neutri subessent, nisi præ-
 stando vtrique homagium, sed suis legibus
 vererentur. Naucler.
 S. Salus Episcopus Aquitaniz marty-
 rio coronatur. Sig. Hicco Frisingëns Episcopus
 versione SS. Biblio. pro virili restituit.
 Carolus duas Academiâs Parisiensem &
 Papiensem instituit. Gagni. lib. 4. Sabel.
 AEned. 1. lib. 9. Bononiensem à Theodosio
 fundatam renouat. Mut. lib. 9.
 Brabantinorum & Flamingorum origo

Ann. orb. cõ-
 dat. Ann. à
 Xpo
 nato. Num.
 Pont.
 fic. 4861 773
 4882 794
 4878 790
 4884 796 99

6. Desyderio Ital. R.
 Carolo I. Magno R.
 Reg.
 CONCIL. Lateranense (quod
 Siegb. vocat vniuersale) presbiter Carolo
 & Episcop. 153. Siegb. & Lib. Concil.
 Hispanicum contra Felicem here-
 ticum. Aimo in. Lib. 4. cap. 33.
 S. SEPTIMUM vniuersale Cõ-
 cilium, Nicenum 2. contra Iconomachus
 pro vniuersis imaginibus, et Græcis pro
 S. Spiritus à filio processione, Epif. 360.
 Palmer. in Chron. sine 331. Naucler. sine
 306. sine 342. sine 330. Cui loco Adria-
 ni (qui illud celebrandum curauerat)
 presbiter Petrus archiepiscopus, & Pe-
 trus monachus presbiter. Ab. Vßberg.
 Lib. concil. Adriani illud confirmant
 180 Parte 4. ca. 127. & 128.
 Francordiensis, Episcoporum Gallo-
 Germa. & Italarum, presbiteribus Le-
 gatis Adriani, Theophilo spa Theophi-
 latio, ac Stephano episcopo, contra Fel-
 licem Virelianum seu Orictianû Epi-
 scopum, qui adoptioni humane naturæ
 Christi inducitur: & contra Constanti-
 nopolitanam scismam p̄fendyma-
 dum, pro retinendis 55. imaginibus
 in orationum Ecclesia & memoriis
 rerum gestarum. Regino in Chron.
 Aimo in. lib. 4. de gest. Franc. cap. 83.
 AEmil. lib. 2. Ab. Vßberg. Ferrari
 quidem in eo concilio damnatum fuisse
 Concilium Elberinum epif. 19. preb.
 36. in Hispania paulò antes celebratû:
 sed quomodo id stare possit non satis
 video, quid Granata regnam, in quo
 efflata vt voluit Elberis, tunc esset
 penes Mearus. Non minus errat Mey-
 delburgenses rapsodi, qui istud Conciliû
 referunt ad an. 700.
 p. LEO 3. Romano
 Constantino 6.
 solo, Eirène sola, Ni-
 cephoro, Stauratio
 Iconomacho, Mi-
 chaele 2. Caropate
 propugnatore SS
 Imaginum, Leone 5.
 Iconomacho, cogn.
 Ameno, ex ordine

Ann. Mthf. Dicit. 23 10 17
 à Saxonibus

Ann. orb. & dno.	An. d. Xpo. nato.	Nam. Pontif. scilicet.	Successionis Orient. Imper. Carolo Mag. Francorum R. & Occid. Imp. vsque ad Ludouicum	Ann. Mens.	Dies.	à Saxonibus in Franciam à Carolo Magno translatis. A Emil. lib. 3. Dnōdecim Pares Franciæ instituti à Carolo: sex Ecclesiastici, Remensis Archiepiscopus, Landnensis, & Lingonensis Episcopi quique duces, Bellouacensis, Nououensis, & Cathalanensis Episcopi comites: sex Laici, qui hodie mutantur pro arbitrio Regū. Gaguli. 4. Guido Caroli Mag. Comes totam Angliam in deditionem accepit, & arma Regū & Ducum, qui se dederant, subscriptis nominibus singulorum obtulit Carolo. Atque ita tunc primum tota Anglia à Gallis subiugata est. Guilel. de Nangiacō. Carolus sibi subegit omnem Aquitaniam, Vasconiam, & vniuersas Gallias, Italiam, Germaniam, Hungariam, Sclauoniam, Barioariam seu Bauriam, Daciam, Saxoniam, Angliam, Britanniam, Frisiam, & optimam partem Hispaniæ. Guilel. de Nangiacō. Alcuinus siue Albinus præceptor Caroli, Claudius, Iuardus, Bedæ auditores, viri doctissimi, primi ornati scholam Parisiensem. Hinnatus Episcopus, Egidius Atheniensis, Eginhardus Caroli Cancellarius, Turpinus Remensis Archiepiscopus, Bertramus presbyter clarent. Paul. Diaconus iussu Caroli vitas Sanctorum conscripsit, ex quibus Carolus vnicuique festo anni convenientem lectionem quæ in Ecclesia legeretur, assignauit. Sigeb. Quidam tribunt Paul. Diacono hymnum: <i>Veniens laus, &c. alii Alcuino.</i> Carolus Ma. triennio ante obitum testamento diuidit Gazas suas in tres partes: vnam secundum morem Christianorum filius, seruis domesticis, & pauperibus: duas alias à Metropolitanis Ecclesiis, quæ solæ suo Imperio suberant, ex quibus erat Burdegalensis, impertitus est. Sigeb. in Chron. & Gaguli. lib. 4. Aimois. lib. 5. c. 10. Carolus Mag. nouæ Cathedralis seu Episcopales sedes erexit: Monasteriensem Lugdoro præfule, Mindensem Heriberto præf. Halberstadensem in Saxonia Hildegino præf. Osnaburgensem in Saxonia S. Vuihōne præf. Bremensem Vuilhado præf. Paderburnensem Harimario præf. Verdensem Suniberto præf. Hamburgensem Heridago præf. Hildemensem Gunthero præf. Duos Episcopatus in Metropolitanas sedes, Hamuagensem, Saltzburgensem, seu Iuanesem. Kranti. lib. 1. Saxon. cap. 5. 6. 10. & lib. 2. c. 14. Irenic. lib. 3. c. 40. & 44. Cornipolitan. in Chron. Michael Cæropalates Imp. Oxi. monacho cuiusdam in Sanctas imagines iniurio linguæ excidi iussit. Zona. in Mich. Errant enim qui scribunt eum, fuisse Iconomachum. q. Ludouicus Imper. rennatiar iuri eligendorum Pontificis, & Romanis restituit. Cōfirmat donationes factas Rom. Pontif. Volat. lib. 3. ca. Ego Ludouicus, & seq. dist. 69. In Tullenis territorio iuxta villam Commerciam puella quædam circiter annorū 12. post factam Communionem, primò per decem menses pane, deinde omni cibo & potu per triennium abstinuit. Aimois. lib. 4. cap. 113. & Sigeb.
			<i>Vacat</i>	20	5	18
4901	813		Carolus quinque Concilia reformatoria (vt vocant) celebrari fecit per Gallias. Sigeb. & Aimois. lib. 4. cap. 104. <i>Moguntinens.</i> <i>Remens.</i> <i>Turonens.</i> <i>Cabilonens. 2.</i> <i>Arelatens. 3.</i>			10
4905	817	100	STEPHANVS 5. dictus 4. Leone 5. Oric. Imp. Ludouico I. Pio Occid. Imp. & Fr. Rege <i>Vacat</i>	6		24
4905	817	101	q. PASCHALIS I. Romanus, monachus, Leone, 5. cognomento Amenio, & post eum Michaele 3. cognomēto Traulo. i. Balbo, Iconomachis Oric. Imperatoribus, Ludouico Pio Occid. Imper. & Franc. Reg. <i>Vacat</i>	7	3	17
						4

CHRONOGRAPHIAE

	an.ab orb. cō dīc.	Anni à Xpo nat.	Nam. Ponti fic.		Ann.	Menſ.	Dier.
Ludovicus Lotharium primogenitum fil. Italiz Regem imperlique conſortem fecit: Pipinum ſecundo natum Aquitaniz: Ludovicum Juniorem Bavariz Regem deſignavit. A Emil. lib. 3. Blond. lib. 2. deca. 2. Kranti. lib. 2. cap. 25. Quz diuifio, licet ſtramētis Optimatū Imperii confirmata, mortuo patre maxima bella & cruciatz ſtrages peperit, vt nulla maior cordes legatur apud Francos vnquam extitiſſe. Gagui. lib. 4. & Naucler. in Chron. Verūm aliquandiu poſt inito federe aliter inter ſe & Carolum Caluum Regnum diuidunt.	4908	810		CONCILIUM Aquigranſe primum & 2. pro Canonica regala, & contra Iconomachos. Plat. Siegb. Lib. concil. Valefrid. Strabo lib. De egridi. & incrua. verum & ceteris. cap. 8. Armenia lib. 5. cap. 10. Naucleris collocat ſub Gregorio 4.			
& Rabbanus Maurus Fuldenſis Abbas, & poſtea ſub Leone 4. Moguntinenſis Archiepiſcopus, Strabus Fuldenſis Monachus primus ſcriptor Gloſſz ordinarię, Haymo Alcuinū auditor, & tertius Halberſtatenſis Epifcopus, S. Auſgarinus Epifcopus Hambugenſis, Amalaricus Treuerenſis, Anſegius Abbas Lobienſis, Angelonius, viri celebres & ſcriptores Eccleſiaſtici. Trith. Kranti. lib. 2. cap. 25. Siegb. in Chron.	4911	824	102	Romanum Epif. 30. Plat. Siegb. Blond. dec. 2. lib. 2.			
Suetia & Dania tunc primò fidem Chriſtianam profitentur, Rege Danorum Haraldo ſive Hnoldo, ſive etiam Horaldo cō coniuge & filiis baptizato Mogitiz. Aimo. lib. 4. cap. 114. Siegb. Saxo Grammati. lib. 9. de Dania. At paulò poſt à fide deſiciunt.				EVGENIVS 2. Rom. cogn. pater pauperum, Michaele 3. Balbo Iconomacho Orient. Imp. Ludouico I. Pio cum fil. Lothario Imper. & Franc. Reg.	4	6	24
Inſtrumentum muſicum vulgo Organū tunc primū copit in Francia ad Græcorū imitationem, induſtria cuiuſdam Georgij & ſumptibus Ludouici Regis. Aimo. lib. 4. de geſt. Franc. cap. 114.	4916	828	103	<i>Vacat</i> ſchisma Io. ZINZINVS in ſchifmate contra Eugenium & quibuſdam creatis ſedit dicta aliquot.			3
Feſtum omnium Sanctorum iam ante 230 an. inſtitutum Romæ, monēte hoc Pontifice, & cōſentientibus vniuerſis Epifcopis, Ludouicus Imp. in Galliaz & Germaniaz inuexit. Siegb. Guilel. de Nangiaco.				VALENTINUS Roma. eiſdem Imperantibus	1		10
Aimoinus ſive Annonius monachus & notari⁹ monaſterij S. Germani Pariſiorū, hiſtoriz Francorū ad hæc tēpora cōſcripſit. Ipſe lib. 4. cap. 41. & alijs ſæpe. Certiſſimum argumentū falſo ei adſcribi integrum librū quintū, cūm contineat hiſtoriaz vſque ad an. 1165.	4916	828	104	<i>Vacat</i> GREGORIUS 4. (alias Leo 4.) Roma. eiſdem Imp. & Theophilo Iconomacho Ori. Imp.			3
Annona, ſive Manna vt alij volūt, ſimilis frumēto plant de celo in Vaſconia apud pagū Aginſem Aimo. li. 4. ca. 119. Siegb. in Chr.				<i>Vacat</i> CONCIL. Romanum. Plat.			15
Hic PP. ſuit vir pius, primuſq; Pontifici mutauit nomen ſuum. Plat. Succēſſores magna ex parte eum ſunt immitatī.	4932	844	105	SERGIVS 2. Rom. Theophilo Ori. Imp. Lothario Occid. Imp. Carolo 2. Caluo eius frat. Franc. Reg.			
Auſtraſia ab Lothario Imp. qui ei imperabar Lotharingiz nomē obtinuit. Plat. Fallūt qui ſcribunt eō fuiſſe Regē Fran. & Imp. Galliz pars ab Oceano Britannico vſq; ad Moſam fluuium, ex quo ceſſit Carolo Caluo poſt diuiſum Regnum inter fratres, deinceps obtinuit nomen Franciz. Siegb.				<i>Vacat</i> LEO 4. (Siegb. 5.) Roma. eiſdem Imp. & Theodora cum fil. Michaele 4. Ori. Auguſta	3		
Rudolphus iuxta quōſdam primus Aquitaniz Dux, cūm antea eſſet Regnum.	4915	847	106	<i>Vacat</i>			15
Anaſtaſius Bibliothecarius Rom. Eccleſiz in Rom. Cōcilio ab officio & ſacerdotio deponitur, quōd parochiam ſuam annis quinque deſeruiſſet. Plat.					8	3	6
Adilulphus, ſeu Arhulphus Rex Angliz Inſulā ſuā voto tributariam facit Pontifici, abundantius quam fecerant ſuperiores Reges, Inas n. Anglorū ſive Occiduous Saxonum Rex, & Offa Merciorum Rex, an. Chriſti 740. Polyd. lib. 4. & 5. Angl. & Sabelli, Theodora iuſſit SS. Imagines in templis reſtitui. Zonar. in Theodor.						2	15

Ann. ab erbo dito.	Ann. Xpo nato.	Num. Ponti fici.	CONCIL. Romanū Episc. 47. sine 53. Plati. Maguntinum, in quo Godefridus ha- reticus damnatur. Sigeb. & Bernard. de Lut. Emb.	Ann.	Meis.	Die.	Nortmani, sive Dani, Gallias bellis in- festant, Aquitaniam & eius metropolim Bur- degalam, Pictavos, Sanctones, Aurelianen- ses, Turonenses, Parisenses, & multa alia op- pida depopulantur. A Emil. lib. 3. Blond. lib. 2. dec. 2.
4936	848		x BENE- DICTUS 3. Rom. nolens & inuitus PP. creatus Mi- chaele solo Oriē. Imp. & Lothario monaste- rium spontē ingresso, Ludouico 2. Occid. Imp. Carolo 2. Cal. Fr. R. sedit				Suidas meo iudicio floruit circa hæc tem- pora. Errant enim qui eum antiquiorem faci- unt, nam meminit eorum qui hæc tempora attigerunt. Nicolaitarum hæresis repullulat. Sigeb. x Post Leonem 4. nonnulli recentiores nominant quendam Ioannem 8. sive vt Sa- bellicus numerat, 7. Anglicum, quem nu- gantur emérito sexu sedisse an. M. I. I. D. 4. alii Ann. 2. cum semisse. Tamen cum nemo illius ætatis, aut etiã eorum qui c. 60. an. post sequuti sunt, quidpiam tale meminerit, imò nec Ioannis alicuius hoc loco, quo solet col- locari, mentionem fecerit, perspicuum inde est illud esse conimentum recentiorum, for- tasse in odium Romanæ sedis post dissidium coortum inter Rom. Pontifices & Impera- tores, deinde à Martino Polono, qui huius fabulæ primus scriptor reperitur, temerè conscriptus, nisi hoc illi forsan adasperum sit licet nec ipse, nec alii post eum vt veram & certam historiã, sed quasi ab intertoto var- re acceptam referant, ac prouide tam variè, vt vix duo conueniant in omnibus. Nec obest Sigebertum in Chron. testari suo tem- pore huius rei fuisse famam: id Sigeberto affictum satis fidè faciunt tum antiqua eius manu scripta exemplaria, quæ nullam hu- iusmodi narrationem complectuntur, tum Chronica Guilel. de Nangiacio in quibus cum totus alioqui Sigeberti liber descri- ptus sit, huius rei nulla sit mentio. Valeant igitur qui iactant suas aniles nugas de qua- dam statua fœminæ, & sede stercoraria. y Hic mirè variant Historici in adnota- tione annorum. Slavi & Dalmatæ vnã cum Sueropilo suo Rege, prædicationibus Cyrilli & Methodii fratrum Christiani sunt. Chron. Pottion. Bon- fin. lib. 10. dec. 1. Blond. deca. 2. lib. 2.
4946	858	108	y NICOLAVS I. magnus et piissimus Romanus, absens & inuitus eligitur, Mi- chaele solo Oriē. Imp. Ludouico 2. Occiden. Imp. Carolo 2. Caluo Fr. R.	2	6	9 15	Theodoricus ex genere Regū Francorū, primus Comes Hollandiæ cõstituitur à Ca- rolo Caluo. Mater histor. Hunni & Bulgari magna ex parte cū suo Rege Trebellio (qui paulò post ingressus est monasterium) iterum ab idololatria ad Christi fidem studio Rom. Pontificis con- uertuntur. Plati. Sigeb. & Regi. lib. 2. Britanni ingenti numero Gallias ingres- si, cuncta ferè deprædantur. Palmer. Ann. 86. in agro Brixiensī triduo sangui- nem pluit.
4953	865		z ADRIANVS 2. doctus & optimus Roman. cisdem Imp. & Basilio Ori. Imp.	9	7	13 7	z Hic primus Alfredum sextum Anglorū Regem corona regia insigniuit. Polyd. lib. 5. hist. Anglic. Tunc primò Græci cœperunt vti campis beneficio Venetorum. Sabel. A. Enead. 9. lib. 1. 2 Scriptis quatuor libris vitam D. Grego- rii Pontificis Romani. Suppl. Chron. Tres Imperatores coronauit intra qua- tuor annos, quod nulli alii Pontificum vn- quam
4956	868	109	z ADRIANVS 2. doctus & optimus Roman. cisdem Imp. & Basilio Ori. Imp.	5	9	12	z Hic primus Alfredum sextum Anglorū Regem corona regia insigniuit. Polyd. lib. 5. hist. Anglic. Tunc primò Græci cœperunt vti campis beneficio Venetorum. Sabel. A. Enead. 9. lib. 1. 2 Scriptis quatuor libris vitam D. Grego- rii Pontificis Romani. Suppl. Chron. Tres Imperatores coronauit intra qua- tuor annos, quod nulli alii Pontificum vn- quam
4958	870		a IOANNES 8. Roman. doctus, antea				
4962	874	110	a IOANNES 8. Roman. doctus, antea				

quam contigit. AEmil. lib. 1.	An. ab orb. cō. dīta.	An. à Xp̄o. nato.	Num. Pontificū.	Cardinalis, eisd. Imp. & Carolo 2. Caluo, Ludouico 3. die. 2. Balbo, per ordinem Occid. Imp. & Fra. Regib. Carolo 3. Crafo siue Grosso, primò 2. annis cū Balbo, postea solo Occid. Imp. & Ludouico 4. cum fratre Carolomanno, filiis spuris Balbi Franc. Reg.	Ann.	Menf.	Dieb.
Remigius Antiffiodorensis. Ioan. Scōtus (alter à Franciscano doctore subtili, nam Palmerius videtur confundere) Dionysii Hierarchiam in Latinam & Graeco trātulit. Sigeb. Naucler.							
Nortmani siue Dani totum Angliæ tractum à Septentrionali parte Tamasis fluvii sibi subiecerunt, postea Galliam repetentes Andegavum urbem occupant. Guilel. de Nangia.							
Anastasius Romanæ urbis Bibliothecarius vertit à Graeco in Latinam Dionysii Hierarchiam & septimam Oecumenicam synodum Nicenam. Nanceler.							
Britones mortuo Salomone eorū Rege, de regno inter se contententes, à crebris Galliarum incurfionibus cessarunt. Palme. in Chron.							
Guilelmus Dux Aquitanie & Aruerniq. Comes, vir pius, Cluniacense monasterium in fundo paterno inchoavit, & Bernonem primum Abbatem prefecit designatis promeritis ad vicium monachorum. Plant.							
Nonnulli historici secuti Sigebertum in Chron. post Marinum PP. nominant quēdam Agapitum PP. qui fedit an. 1. & inter hunc & Stephanum collocant Basilium, quem voluit sedisse an. 4. Nos sequimur Platinam & magnam partem scriptorum.	4967	878					
Nortmani post varias incurfiones in Franciam à Carolo subacti, cum Rollode Duce suo (qui postea dictus est Robertus) baptizantur, & ex contractu matrimonii Ducis eorum cum Gista filia Simplicis, habuerunt ad habitandum ultra Sequanam fluvium Neustriam regionem (quod ea esset rebellis in Francos) eamque ex suo nomine Nortmaniam vocaverunt. Blond. dec. 2. lib. 2. Guilel. de Nangiaco.	4972	884	III				
Albaregnes summus Mathematicus omnium exactissimè comperit annum solarē consistare diebus 365. & quarta diei minus centesima sexta parte ipsius diei, ut ipse scribit. cap. 52. & 53. libri sui.							
Genus Russica cura Basilii Imper. post miraculum libri Euangeliorum ab igne illesū sit Christiana. Zonar. tom. 3.	4973	885	IIII				
Multi ludzi prebita & promissa ipsi ab Imper. Orientis pecunia, Christianam fidē amplectuntur. Ibidem.							
Supplicium feruentis aquæ & candentis ferri (quod in vñ quæstionum erat) prohibuit. ca. Consalutisi 1. qn. 5.	4974	886	IIII				
Bulgari ruptis fœderibus bellum gerunt cum Grecis, sed eos devicit Leo Imp. nec non & Agarenos. Zonar. tom. 3. & Cedreus.							
Leo Imper. ob quartas nuptias notatur censura Ecclesiastica. Ibidem.							
Sarraceni ex Aphrica in Italiam descendentes, Fraxinetum castrum occupant, & ex tunc magno exitio Italiae esse coeperunt. Sigeb. Guilel. de Nangia.							
Hic Arnulphum Imperatorem coronavit. Rhegi. lib. 2. Blond. lib. 2. dec. 1. Sigeb.							
Hatto Abbas & Moguntinēsis Archiepiscopus. Sigeb.	4980	892	IIII				
Negligentia Episcoporum multi abusus							
				<i>Vacat</i>			
				MARTINVS			
				2. (siue priori nomine vt quidam aiunt) Marinus 1. Gallus, Basilio Oric. Imper. Carolo 3. Occid. Ludouico & Carolomāno Frā. Regibus	I	5	
				ADRIANVS			
				3. Roma. eisdē Imp.	I	2	
				STEPHANVS			
				6. dictus 5. Rom. Leone 6. Philosopho Oric. Imp. Carolo 3. Occid. Imp. & Fran. Rege ad Eudonē siue Odonem seu Ottonē Fr. Reg. vsque, sedit	6		II
				<i>Vacat</i>			
				FORMOSVS			
				Rom. eisdem Imper.	5	6	5

An. ab urb. cō dno.	An. 2 Xpo. nato.	Num. Pont. sc̄i.	Schisma 12. Sergius 3. electus in schismate contra Formosum sc̄dit dies aliquot.	An.	Menf.	Dief.	irreperunt in Ecclesiam, qui propter bella non poterant reprimi. Plati.
4983	895		<i>Vacat</i> CONCIL. Triburienſe Episc. 26. pro tueda Episcopali auctoritate, contra quosdam Laicos. R. Regi. lib. 2. Chron. & Gratian. 2. qu. 5. Sigeb. illud reuocat ad an. 899.			2	Cyrillus Morauorū p̄sul Suarocopum Regem Morauie ad fidem Christi perduxit. A. Eneas Syl. hist. Bohemiz ca. 13.
4986	898	115	BONIFACIUS sextus Tuscus (<i>ſeu ut aliis placet Romanus</i>) eisdem Imperantibus.			26	Ioan. le Maire 2. parte promptuarii Concil. ſcribit Viennæ Delphinatus Gallia ſub Formoſo an. 892. iuſſu Ludouici Balbi celebratum fuiſſe Concilium Episcoporum Galliz, p̄ſidibus Paſchali & Ioāne legatis Pontificis Rom. ſed vt multis aliis in locis, ſic hic nimium credulus fuiſſe videtur: nam certum eſt ex Sigeb. Naucler. & aliis, Ludouicum Balbum obiſſe an. 880. & non potuiſſe attingere tempora Formoſi. Quod ſit adnotatum propter eos, qui tale concilium ſatis imprudenter profeſunt contra Eccleſiaſticum cōſilium.
4986	898	116	STEPHANVS ſeptimus dict. ſextus Romanus, eiſd. Impp.	I		3	
			<i>Vacat</i>			3	
4987	899	117	ROMANVS, Galleſianus Tuscus, eiſd. Impp.			3	e Hungari e ſuis ſiſibus erumpentes, ope Arnulphi Imperatoris Saxoniam, Thuringiam, Alemaniam, Franciam & Italiam ferro igneque vaſtarunt. Sigeb. Regino lib. 2. Guilel. de Nangiac.
			<i>Vacat</i>			8	
4987	899	118	THEODORUS 2. Rom. eiſd. Impp.			20	
			<i>Vacat</i>			11	Fames maxima hoc tempore, vt multi cōgerētur veſci humanis carnibus. Ab. Vſper.
4987	899	119	IOANNES 9. Romanus, monachus eiſdem Impp. & Carolo 4. Simplicio Fr. Reg.			2	
			<i>Vacat</i>			15	Inſœlix ſeculum, exhaustum hominibus ingenio & doctrina claris, in quo nihil ſerē dignum memoria poſteritatis geſtū eſt: vnde ſerunt tunc repertum fuiſſe quoddam monſtrum capite canino & cæteris membris humanis; quod ſtatuſ illius temporis miſericē referret.
4987	899		CONCIL. Rauenneſe episc. 74. p̄ſentibus Francorum Archiepiscopis, pro ordinatione Formoſi cōtra ſynodum Stephani, cuius ſynodi acta coram Episcopis combuſta ſunt. Plati. Sigeb.			9	
4989	901	120	BENEDICTUS 4. Roman. Leone 6. Alexandro 2. Constantino 7. Leonis fil. per ordinem, Orien. Impp. Arnulpho, & poſt eū Ludouico Iuniore 4. dict. 3. Occid. Imp. Carolo 4. Simplicio Fr. Rege			3	f Quidam hunc ſabulantur martyrio coronatum Hayburgi, quæ vrbs eſt Germaniz, nuſquam enim legitur Pontificem Romanum illic fuiſſe præter Benedictū quintum, qui eo loci relegatus ab Orhone Imperatore, rædio animi moritur, vt ait Platina in eius vita.
			<i>Vacat</i>			4	Imperium Occidentis, quo annis circiter centum & decem Franci poſiti fuerant, ad Longobardos transfertur, Berengario 4. Longobardo Duce Forouilienſi à quibuſdam Italis electo in Imperatorem, & Vuidone in Regem Italiz. Blond. dec. 2. lib. 2. & Luithprandus lib. 1. De rebus per Europam geſtis cap. 6.

	An. ab orb. cōdit.	An. a X. Jo. nata scā.	Num. Posti scā.	Ann.	Menf.	Dieb.
g Regino Monacho & Abbas Prumienfis, suos annales à Christi natiuitate ad annum 905. deluxit.	4995	904	121			
Floret Luitprandus Ticinensis Diaconus doctiffimus, vt ferēbant tempora, Plati.						
Sarraceni à Fraxineto & Gareliano mote exeuntes Calabriam, Apuliam, Beneuentum, ac Romanorum vrbes ita occupant, vt vnamquamque mediam Romani, mediam Sarraceni tenerent, Siegeb.						
Annus Christi 912. erat an. 1000. conditæ vrbis Florentiæ. Palmeri.						
h Mortuo Ludouicò Iuniore sine masculis, genus Carlinguorum, festi Caroli Magni defecit in Imperatoribus. Conradus enim Imper. non fuit (vt quidam censent) Ludouici filius, sed Conradi Ducis Saxonū, vti Honor. & Contraſtus scribunt.	4993	905	122			
Ado Vienenſis hoc tempore hiftoriam per sex ætates digellam, vsque ad annū 800. perduxit.						
Bulgari variis incursionibus vaſtarunt Græciam. Zonar. tom. 3. & Cedren.	5001	913	124			
Amputato capite statuz referētis Simeonem Bulgarorum Principem, ipse statim (quod mirum est) compertus est mortuus Zonar. tom. 3.						
Oddo siue Ortho (quem quidam cum Odilone 4. Abbate Cluniacensi confundunt) instituit in Burgundia Ordinem Cluniacensem sub regula D. Benedicti. an. 913. Vincentius in Specul. lib. 14. Antonin. 2. parte hysto. tit. 15. cap. 16. Sabel. AEnead. 3. lib. 1.	5003	915	125			
Vngari & Sarraceni Italiani depopulantur. Antonin. 2. par. hystor. ibidem.						
i Ludouicū 3. Conradus 1. & Henricus 1. coronam imperii non habuerunt. Hinc nonnulli eos vocant tantum Germanorum Reges, & non Imperatores.	5004	916	126			
Zipicicus Dux Bohemix factus est Christianus. Siegeb. & Plati.						
Guibertus, seu Vuicpertus, siue etiā Viſpertus (varie enim eius nomen scriptum legitur) Princeps Lotharingæ ingressus monasterium sancte vixit. Siegeb. Plati.						
Henricus Imper. latronibus & sicariis valentibus, non modo veniam, sed arma & agros conferbat, vt ipsis in bello contra Barbaros vteretur. Siegeb.						
k Siegeburtus & nonnulli alii vocant Leonem hunc Ioannem. Alii eius quidem meminerūt, sed ante ipsum collocadum esse Ioannem vndecimum. Nos sequimur Plati- nam & alios plures hystoricos.	5007	919	127			
LEO 5. Ardeatinus. Constantino 7. Orient. Imp. & Romano Lacapeno eius vitrico imperium occupante per 26. ānos, Luduico 4. Occid. Imp. Carolō 4. Simplicie Fra. Rege sedit					1	10
CHRISTOPHORUS 1. Romanus eiusdem Imp.					7	
g SERGIUS 3. Rom. eiusdem Imper.				7	4	16
Vacat						7
h ANASTASIUS 3. Romanus, Constantino 7. cum Romano Orient. Imp. Conrado I. Occiden. Imp. & Carolo 4. Simplicie Fran. Rege.				2		
Vacat						2
LANDVS, siue Lando, Sabinensis, eiusdem Imperatibus.					6	21
Vacat						26
i IOANNES 10. Romanus. Constantino 7. cum Romano Orient. Imp. Cōrado I. & postea Hērico I. Ancipe Occid. Imp. Carolo 4. Sī- plicie Franc. Reg. & postea fugato in Angliā Ludouico eius filio,						
Rodulpho Fra. Reg.				13	2	3
k LEO 6. Roma.						

LIBER SECVNDVS.

An. ab urb. cō ditio.	An. a Xpo nata.	Nom. Præsu fici.	Ann.	Mens.	Dies.	
		Constantino cum Ro mano, Orien. Imper. Hérico I. Occid. Imp. Ludouico 6. dict. 4. ex Anglia reuerso, Fr. R. <i>Vacat</i>				1. Nuba Danorum, seu Normātorū Rex ab Henrico Imperatore superatus, cogitur cum suis baptisimū suscipere, & Bosho ipse Christum adnunciat. Vitich. lib. 1. Saxon. & Lauthprandus lib. 3. cap. 13.
1008	930	118		7	15	Henricus Imp. Regem Abroditarū Chri stianum facit Siegeb.
		1		1		m Torneamenta militaria & equestria no bilitum tum primū apud Germanos sunt excogitata ab Henrico Imper. & magna cō solemnitate Magdeburgi habita ann. 938. in quibus decemur puniēda esse Magnatum scelera. Munster. in Cosmog.
1020	932	129	2	1	12	Fons sanguinis largissimē fluxit Genue, in præcipiū fortasse imminētis ruine ipsius: nam eodē anno capta est à Sarracenis. Mar tin. in Chron. Siegeb. & Antonin. 2. par. histo ria, tit. 16. cap. 1. par. 15.
		<i>Vacat</i>	4	10	15	Brandeburgenses opera Henrici Impera toris sunt Christiani. Munster. in Cosmog.
1025	937	130			12	Firthehanus primus Episcopus Vinto niensis in Anglia. Polydor. lib. 6. hist. Angli.
		LEO 7. Romanus, Constātino 7. cum Ro mano Lacapeno Orie. Imp. Otthone I. cog nom. Magno, Occid. Imp. vel potius Ger manorū Rege, & Lu douico Fr. Rege <i>Vacat</i>	3	6	10	n Antropomorphistarum hæresis repul lat, dicentium Deum esse corporeum, & ha bere humanam formam. Eos sua eruditione repressit Racherius Veronenis Episcopus. Siegeb. Prins exorta fuerat circa annum 400. bozom. lib. 3. cap. 10.
1025	937				3	S. Haldrichus Augustanus Episcopus an nis 50. S. Conradus Constantiensis. S. Vigil bertus Lotharingus.
1023	940	131				Meideburgum sūt Archiepiscopus, & ti subiiciuntur sex suffraganei: Merisburgensis, Misenensis, Gizenensis, Brandenburgensis, Hamburgensis, & Borentensis. Kranti. lib. 3. ca. 24. Irenic. lib. 3. ca. 36.
1023	940	131	3	4	12	o Ottho bis Italiā ingressus, primō vicit Berengarium tertium Italorum Regem, se cundō eum Regno pellit. Palmer. & Volat. Idem Ottho Magdeburgum ciuitatem Ger maniz condidit, ad petitionē Edictz vxoris suz, cum antea esset ibi tantum arx extructa.
1023	943	132			10	Hungari Noricam, Italiam, Franciā que petunt, & Baioriam depopulantes vicit ab Otthone, immensa cæde iuxta Augustani urbem Alemaniz, necantur. Herm. Contra. in Chron.
1023	943		3	6	10	Constantinus Imperator regnauit cum Leone patre, Alexandro patruo, & matre annos tredecim, cū Romano Lacapeno vi ginti sex, postremo solus quindecim. Zonar. 10m. 3.
1023	943		7	9	10	
1025	947	133			12	
		CONCIL. Erhardiensē contra Imperatorem qui monachos eiecerat à claustris, Lambert. Schafsa. in hist. Germa. German.				
		n STEPHANVS 9. dict. 8. Germanus, cisdem Imp. <i>Vacat</i>	3	4	12	
1023	943	132				
		MARTINVS 3. (sive Martinus Siegeb.) Romanus, cisdem Im perantibus <i>Vacat</i>	3	6	10	
1023	943				12	
1023	943					
1025	947	133				
		CONCIL. Bonnenis Episcop. 22. Lambert. Schafsa. in hist. German. & Reginonis Continuatio lib. 2.				
		o AGAPETVS 2. Iunior Roman. cisd. Imper. & Constanti no solo Orient. Imp. <i>Vacat</i>	7	9	10	

	An. ab erb. cō dito.	An. d Xpo nato.	Nam. Ponti ficum		Ann.	Men.	Dies.
P Ottho Ioanne 11. coronatur & inungitur in Germanorum primum Imperatorem, atque à Romano populo salutatur Augustus. Siegb. AEnyl. lib. 3. Palmer. in Chron. Luithprand. lib. 6. ca. 6. Fuit primus qui post transfatum ad Germanos Imperiū Imperiales titulos rectè suscepit. Palmer.	5056	948					
Regnum Nauarræ ultra montes Pyreneos, ab Eneco Comite Bigorre sumptit originem, anno 961. Nam è montibus Pyrenæis in viciniam Nauarræ planitiem descendens cum magno exercitu, eam totam regionem à potestate Sarrazenorum eripiens, neruit primus Rex in eo loco salutari. Volater. lib. 12.	5059	951					
Sequentes Pontifices variè ab historicis collocantur.							
Cruces in vestibus apparuerūt, & signum in sole. Her. Contra, in Chron. Multa horrenda portenta contigerunt. Siegb.	5043	955	114				
Tres Reguli Hugarorū bello per Otthonem capti suspendio perierunt: & Hungarita iterum prælio attriti sunt, vt ultra mutire anū non fuerint. Siegb. in Chron.					9	3	5
Malta monasteria per Otthonem, aut restaurantur, aut ampliuntur, aut ædificantur. Siegb.	5046	958					
q Hic damnato per contumaciam Ioanne 12. in Concilio Romano, ex Laico electus est Roman. Pontifex: unde natus sunt Romæ maximæ seditiones. Siegb. Palmer. Luithpr. lib. 6. cap. 8. & 9. Ipse cum toto clero & populo Romano in Concilio potestatem eligendi Rom. Pontificis, & ius inuestituræ Imperatori iterum contulit. Plat. Siegb. & Ca. in Synodo disti. 6j.	5051	963					
Nicephorus Imperator Orientis licet fines imperii propagaret, tamen ob leges iniquas fuit omnibus exosus. Prætextu enim bellorū omnis generis exactionibus subditos premebat. Ob frequentes expeditiones Æthiopiam pecuniis cassando annua dona iam olim templis & piis domibus concessa penitus sustulit. Deceruit ne fundi Ecclesiarum auferentur, quod illæ opes à sacerdotibus in Ecclesiæ utilitatem non conferrentur. Sumpta occasione contentionis inter Episcopos & Patriarcham de suffragiis, auctoritatem designandi Episcopos sibi vendicauit. Vnde in vacantem Ecclesiam mittebat aliquem suorum seruorum, quo parè sumptus necessarios faciente, ipse reliqua sibi vendicabat. Præterea decreto sanxit vt milites in bellis interfecti pari cum Martyribus honore colerentur: quod ratum non fuit, sed euauit sine executione, Patriarcha Polyuisto, primoribus sacerdotū, & principibus Senatus strenuè resistentibus. Zonar. tom. 3.	505t	963	135				
	5052	964					
	5053	964					
	5053	964					
Platina & nonnulli alii hunc numerant inter Romæ Pontifices.							
CONCIL. Ingelbrimense Episcop. 30. vel 34. præfide Martino sine Martino legato Apostolico, præsentibus Othone Germanorum, & Ludouico Francorū Regibus, Herma. Citraflus in Chron. Lamb. Schafo. An. hist. Germa. & Continuatio Rbergianis, lib. 2.							
Augustinum 2. apud Vindelicis Episcop. 25. præfente Imperatore. Her. Contr.							
P IOANNES 12. Romanus, Constantino solo & post eum, Romano cogn. Pucro, eius filio Orie. Imp. Otthone I. Mag. Germanorū & Romanorū Imp. & Lothario Frac. Reg.				9	3	5	
Vatat							1
CONCIL. Ingelbrimense 2. Episcop. 16. præfente Othone. Continuatio Rbergianis.							
CONCIL. Romanum plurimorum Archiepiscoporum, omnium præp. Episcoporum Italia, præfente Othone Imper. qui illud coegit contra Ioannem 12. Papam. Continuatio Rbergianis, & Luithprand. lib. 6. ca. 6. & sequentibus. In eo electus est Pontifex Rom. Leo 8.							
q LEO 8. Romanus, eisdem Imp. et post Romanū, Nicephoro Phoca Orie. Imp.					1	4	
IOANNES 12. profugus, Leone 8. vrbe fugato, iterum Pontificatū obtinuit.							28
IN CONCILIO quorundam Episcoporum Leonem 8. deposuit & damnatum eius alii, & Concilium Romanum collectum ab Othone. Siegb. Schisma 13.							
BENEDICTVS 5. Romanus mortuo Ioanne 12. à Romanis contra Leonem 8. electus, sedis					6	5	
LEO 8. Romanus, post Benedicti coactam abdicacionē							

An. ab arb. cō dab.	An. d X. pa. actio.	Num. Ponti ficum	restitutus ab Impera tore sedit	Ann.	Menf.	Die.	
			<i>Vacat.</i>		8	22	In remunerationem collati in se benefi ciii ab Orthone Imper. Orthone cuius filii Augustum appellauit. Palmer.
5051	964		CONCIL. Romanum multorum Episcoporum presente Imper. contra Be nedictum 5. Cantu. Rhoginont.		6	15	Gerardus Cameracensis Episcopus do ctissimus. Quidam ad hæc tempora referūt Stephanum Episcopum Heduensem.
5053	965	136	S IOANNES 13. Romanus, Nicepho ro Phoca, & eo cæso, Ioanne Zimisce Ori. Imp. Orthone Occid. Imp. & Lothario Frã corum Reg.				Vuitichindus siue Vuidichinus mona chus Corbeiensis, vitam Pauli Eremitæ, & Orthonis 1. Imper. ac historiam de gestis Saxo num vsque ad an. 973. cõscripsit. Sigeb. ex tat eius historia.
			<i>Vacat</i>	6	11	5	Mieslaus siue Miesclaus 14. Polonię Dux omnium Ducũ Polo. primus Christianus fuit. Ex quo tempore tota Polonia Christianã si dem retinet. Bonif. lib. 1. de reb. Vngar. dec. 1. & Mart. Croner. lib. 3. histor. Polon.
5060	972	137	BENEDI ctus 5. dictus 6. Ro manus, eisdem Impe rantibus vsque ad Ot thonem 2. sedit			13	Haraldus Rex Danorum cum vxore & Sueuone filio baptizatur, conficiatur Pop ponem adhuc clericum per miraculum fer rum ponderosissimum candens in fidei Chri stianæ probationem manibus citra noxam gestantem vnde iussit subditos omnem pro fius idololatriã eiuare, & vnum solum Deũ adorare, cum antea Christum simul & idola colerent. Sigeb. & Krant. li. 3. ca. 15. Vuitichin. lib. 3. histor. Saxon.
5060	972		CONCIL. Ingelheimensẽ 3. propter Adalbertum Sancti Vualtrici Augustanensis Episcopi nepotẽ. Germania. Cant. in Chron. Anglicanum, Polyd. lib. 6. hist. Angl.	1	6		Otto Imperator in Saxonia auri & ar genti fodinas primus aperuit. Sigeb.
5061	973	138	T DONVS 2. siue Donnus, Romanus, Ioanne Zimisce Ori. Imper. Orthone 2. Iunior Occid. Imp. & Lothario Fr. Reg.				Supererãt adhuc in Oriente Manichæo rum reliquæ, quas precibus Theodori Pa triarchæ Cõstantinopolitani Ioan. Zimisces Imperator ex Orientis partibus Philippo polim transtulit. Zonar. rom. 3.
			<i>Vacat</i>	1			Vuormatiensẽ, Spirensẽ, & Mogunti nensẽs canonici, monasticam vitam commu tant in secularẽ. Monst. in Cosmog.
5062	974	139	V BONIFACI us 7. Romanus eif dem Imperantibus			2	Hic omittitur à quibusdam: apud Sigeb ertum mendosẽ legitur Nomus, nã in an tiquis exãplaribus manuscriptis est Douus.
			<i>Vacat</i>				Tres sequentes Pontifices inuicẽ con tendunt de Papatu.
5063	975	140	X BENEDI ctus 6. dictus 7. Ro manus, eisdẽ Imp. & Basilio, Porphy rogenito, Orientis Imper.		7	5 20	Regnum Vngarię inuicẽ tũc primũ acc cepit à S. Stephano Geisse filio, qui postquã ab Imperio defecisset, à S. martyre Adelber to Prageni Episcopo factus est Christianus, & studio Gizle vxoris, cõ tota sua gẽte, quæ hactenus idololatriæ fuerat dedita, bap tizatus fuit Riccius lã. AENEAS Syl. 16. hist. Bohem. Bonif. dec. 1. lib. 1. Nacler. Alii hoc referunt ad Sergium. 4. Sigeb.
			<i>Vacat</i>	8	6		Otto 2. coronam Imperii in signe à Be nedictio suscepit, & bellũ gessit contra Gra cos & Sarracenos in Italia. Palmer & Lam bert. Schafnaburge, in histor. German.
			<i>Vacat</i>			5	Confuse sunt admodum istorum tempo rum historiz, vt vix duo scriptores conse niant

	An. ab orb. dno.	An. d. Xps. naty.	Nom. Ponti. sic.	IOANNES 14. Papiensis (aut iuxta alios Romanus) Basilio Porphyrogenito Orient. Imp. Otthone 3. ob eximias virtutes dictus Mirabilia mundi Occid. Imp. & Lothario Francor. Reg.	Ann.	Menf.	Dier.
niant quo ad annos & numerum Pontificum Roman. Nus sequitur Siebertum, Platinam, & quosdam alios.	5073	984	140				
Genus Leucicorum ad idololatriam delabitur. Guilel. de Nangia. y Sigisfrandus Liberus in Moscoua, & Vlodimirus Ppulsia Dux Christianam fidem simul cum baptifmate fufcipiunt. Munft. in Cosmog. & Chron. Polon. lib. 3. cap. 3.							
Mortuo Ludouico Rege Francorum sine herede, Regnum per Hugonem Capetum tranfit ad nonam & tertiam progeniem, fcilicet Comitum Parisienfium. Nec tamen penitus defecit genus Carlingorum: nam Hugocapetus per moliebrem uxorem i. Carolo Magno defcendebat. Habuit enim Haucidam matrem, filiam Henrici Imperatoris ex Matilde, filia Ludouici 3. Iunioris Imp. quem diximus fuiffe yltimum Imperatorem ex familia Caroli Magni. vide Chronica Francorum.							
Anglia fit tributaria Dacia. Polyd. Virg. lib. 7. hifto. Angli.							
Grana tritici & pifciculos minores imbribus immixtos pluisse in Gallia apud Albanium ferunt. Palmer. in Chron. & Siegb.							
S. Odilo 4. Abbas Cluniacensis prouexit illum ordinem Primus creditur inftituisse festum (vt vocant) omnium Animarum per omnia fua monasteria. Volater. lib. 3. & Antonin. 2. parte tit. 25. cap. 11. Quidam feribunt Ioanem 14. eius confilio edidiffe illud festum in omnibus Ecclesijs celebrari. Poly. lib. 6. de inuent. re. cap. 3. & R. Barns citat ex Ioan. Stella.	5073	984	141	IOANNES 15. Romanus, eisdem Imperantibus			
Imposuit Otthoni 3. Coronam in figne imperii. Imperii Germani penitus coeclit. Cofequenti Otthone in fynodo Romana Septemuiros ELECTORES Imperii inftituit, Moguntinum, Colonienfem Agrippinam, & Treuirenfem Archiepifcopos: Ducem Baxonie, Comitem Palatinum, Marchionem Brandeburgenfem, & vt eorum arbitrium, Ducem Bohemie (nondum enim dicebatur Rex) Deceffit praterea, vt qui ab his Germani Proceribus electus effet, diceretur Caeſar: post confirmationem autem & coronationem ab Epifcopo Romano fufceptam vocaretur Auguſtus. Itaque (vt feribit Geruafius lib. ad Otthone 4. Imp.) ex eo tempore a Romana fede pcedit Germanorum Imperium. vide Blond. deca. 3. lib. 3. Irenic. lib. 3. Kranium lib. 4. ca. 25. & Platinam.	5073	985	141	Vacat IOANNES 16. Romanus, eisdem Imp. Lothario, Ludouico 7. dicto 5. vltimo R. ex Caroli Magni genere, Hugone Capeto primo ex Gallis & Parisienfium Comitum familia, successiuè Frac. Reg.			
Sabaudienfis Comitatus erigitur. Fascic. temp.				Vacat			
Almarus primus Dux Montiferratenfis. Sabel. AEncad. 9. lib. 3.				CONCILIVM Remenſe Epifcoporum inſius Fracia. per Hugonem Capetum collectum. Siegb. & Volater. Quidam poſt Ioan. le Maire 2. parti. Concil. hoc Concilium referunt ad tempora Benedicli 7. Sed quomodo id fieri poſſit non ſatis videt.			
Vuillderolphus pzfuf Argentinenfis vir ſcleratae vitæ, ſecreto Dei iudicio a muribus corroditur. Munft. in Cosmog.							
Imperatrix Maria nomine filia Regis Aragonum ob adulterium publice igne concrematur. Kranium lib. 4. cap. 26. hifto. Saxo.							
Vlodimirus Ruſſia Dux ducta Anna ſore Imperatorum Conſtantinopolitanorū Chriſti ſdem ſuſcepit. Math. Mechoui. lib. 3. Chron. Polo. ca. 13.	5083	995	143	GREGORIUS 5. Saxo, Basilio Porphyrogenito Orient. Imp. Otthone 3. Occid. ſeu potius Ger-			

Ann. orb. ci. dist.	Ar. d. Xpo. nato.	Nam. Pontific.	mahorū Imp. & Huguone Capeto Fr. R. cū filio Roberto sedic	Ann.	Menf.	Dies.	a
			<i>Vacat</i>	2	5	10	Nonnulli recentiores hiftorici hunc ex albo Pontificum Roman. prorfus expungūt quōd vi & contra canones Pontificatū Roman. inuaserit. Hinc (inquiunt) in nominis numero nulla est ejus ratio habita à tribus Pontificibus proximè succedentibus, qui Ioannis nomen habuerūt.
1081	991		CONCILIVM unum de fœderatione electionis Imperatoris in Germania. Platina.			15	b Quidam loco illius nominant Agapitū quendam. Boleslaus cognomento Crobius, primus Poloniz Rex appellatus à Pontifice Roma. & Imperatore. Marti. Cromerus in hist. Polon. Krant. lib. 4. histo. Saxon. cap. 16. Math. Mechour. libro Chron. Polon.
1085	997	145	a IOANNES 17. Græcus, Basilio Orisc. & Otthone 3. Occid. Imppe. & S. Roberto solo Franc. Rege			10	Hermanus monachus S. Galli cōposuit <i>Salve regina, &c. & Alma redemptrix, &c.</i> Trieth. lib. de scripto.
			<i>Vacat</i>			20	Fulbertus Carnotensis Episcopus edidit illa Responsoria (vt vocant) <i>Sine ulla, &c. & Chorus una Hierusalem</i> , Composuit etiam hymnos & orationes quasdam. Triethem.
1086	998	146	b SYLVESTER 2. Aquitanus (antea Gerebertus, vocatus) eiusdem Imper.	4	1	10	Herigerus Abbas Lobicensis inter alia scripsit librum de corpore & sanguine Christi. Trieth.
			<i>Vacat</i>			23	c Henricus 1. primus Imperator creatus à septem Electoribus. Deinceps non per successionem sanguinis, sed vi electionis constituti sunt Imperatores Germani.
1090	1003	147	IOANNES cognom. Siccus (ait Blond) 18. aliis 17. Romanus eiusd. Imppe.	4	1	10	Basilius Orientis Imper. totam Bælgariā subegit. Zonar. tom. 1.
			<i>Vacat</i>			19	Bruno Herpopolitanus Episcopus in sacra Biblia commentatur. Trieth.
1090	1003	148	c IOANNES 19. aliis 18. Basilio Impe. Orient. Otthone 3. & post eum S. Henrico 2. cognom. Claudio (non Claudio vt perperā quidam scribūt) Occid. Impera. & S. Roberto Fr. Rege	4	20	19	d In Lotharingia iuxta montem Castellorū font aquæ in sanguinē vertitur. Sigeb. Burchardus primo Lobienfis monachus, deinde Episcopus Vuormaticensis, veteres Ecclesie canones in vnum volumē congregit, adiutus ab Olberto Leodiensi Abbate. Sigeb. Eos postea Gratianus dum redegit in episcopaten non parum corrupit. Quamquam alii malunt eum sua ex decreto Iuonis Carnotensis Episcopi delibasse.
			<i>Vacat</i>			15	Nonnulli volunt circa hæc tempora Ratem medicum Arabē fuisse, à Mansore Sarracenorum Rege, cui dicitur sua scripta.
1091	1007	149	d SERGIUS 4. Roman. eiusdem Imperantibus sedic	2		8	e Riazus lib. de Reg. Sicil. putat hunc nominatum fuisse Stephanum. Henricus Imper. coronam suscepit Imperii ab hoc Pontifice, qui eum salutavit Augustum. Sigeb. Palmer.
			<i>Vacat</i>			19	Pannonæ Christianam religionem publicè receperūt quidam scribunt. Palmer.
1097	1009	150	e BENEDICTUS 7. dict. 8. Tuscu-	4	4	19	Comitatus Bellouacensis in Francia dicitur ab Odone Comite Capaniæ, Rogerio Bellouacensi Episcopo, in permutatione Castri, quod dicitur sanctum Cesaris, fuit Sincerium apud Biturigas, quod iure patriamni erat ipsius Episcopi. Sigeb. & Guilel. de Nangiac. Ipse vna cum Aliacn & Montiacō eū Comitatum Ecclesie cathedrali S. Petri suæ Episcopatus in perpetuum donauit. Sigeb.
			<i>Vacat</i>			15	Rex Noricum reuerus è Francia in Regnū suū, a gente sua perimitur, quōd ab iurata idololatria baptizatus esset. Guilel. de Nangiac.
1097	1009	150	e BENEDICTUS 7. dict. 8. Tuscu-	2		8	Tages an. 1012 Hierosolimam expugnat, & Ecclesie sepulchri Christi demoliuntur. H ³ Palmer.

Palmer. & Naucler.	An. ab erkec dno.	An. a Xpo nata.	Num. Ponti fici.	lanus eidem Impe- rantibus	Ann.	Mens.	Dies.
<p>Apud Saxoniam in Colbeeke villa Halberstadenfi Orbiterius quidam cum decem & octo sodalibus, viris scilicet & foeminis tribus, choreas ducentes nocte Nagraliorum in cimiterio S. Magni, cum non desisterent admoniri a sacerdote, eius dira imprecatione, sine quiete per annum integrum in eodem statu manserunt inuicem manibus heretes, & non multo post interierunt. Vincentii in Speculo, & Krauti lib. 4. cap. 13.</p> <p>Camabulensis ordo a S. Romualdo sumptus initium.</p> <p>Guido Aretinus monachus S. Benedicti in Italia primus excogitavit nouam rationem cantus, quam solmisationem vocant, per sex syllabas seu notulas digitis lenae manus per integrum diapason distinguendas, Ut, re, mi, fa, sol, la, Siegh. in Chron. Palmer.</p> <p>Robertus Francorum Rex aliquos Sequentias & Responsorias (vt vocant) quibus etiam nunc vtitur Romana Ecclesia, composuit, Profam, scilicet, S. Spiritus adit nobis gratia &c: Responsorias de natiuitate Domini, Iuda & Hierusalem & car. de S. Petro, Concede nobis domine & car. & O Constantia Martyrum & c. Guil. de Nangiaco, Trirhem.</p> <p>Cazimirus Cluniacensis monachus atq; Diaconus, Regni Poloniae haeres dispensatione Benedicti, ea de rogari a Polonibus, absolute a religione, coronatur Rex, ann. 1048. Mathias Mechouienfis lib. 2. Chron. Polon. ca. 13.</p> <p>Henricum 3. Imper. coronauit.</p> <p>Berengarius Tronensis, Archidiaconus Andegauensis hereticus declaratur, quod doceret panem & vinum in Eucharistia post consecrationem esse tantum figuram & sacramentum, & non verum Corpus & sanguinem Christi. Volater. Bernard. de Lutzenb. & ca. Ego Berengarius, distin. 2. de consecr. Male etiam sentiebat, (teste Oecolampadio) de matrimonio, & baptismo paruuloru. Multi dicunt eum Magia (erat enim praestigiator. Polyd. lib. 9. Angl. hist.) vna nocte fuisse Romae, & eadem legisse Turoni vnam lectionem. Guil. de Nangia.</p> <p>A Rege Burgundionum Rodulpho, quod subditis saepe in eum infollescere, Burgundia Regnum discedit in Comitatum & Ducatum: ille donatione cessit Conrado Imperatori: hic Henrico 1. Francor. Reg. Gagni. lib. 5. cap. vltim. Plati. AEmil. lib. 3. Siegh. in Chron.</p> <p>Richardus Virdunensis Abbas doctissimus, S. Hugo monachus Cluniacensis. Volater. lib. 21. & Trirhem.</p> <p>Multi volunt nome CARDINALIUM hoc tempore exortum fuisse. Volat. lib. 21. Carion. R. Barnx. Sed quanto sit antiquius vide Vuolfangum Lazium. lib. 2. ca. 2. commentarioum Reipub. Roma.</p> <p>Contra Impera. Constantinopolitanzum Arabes in Mesopotamiam incurrunt, Pazinaca in Bulgariam, Agareni in oram Illyrici maritimam. Zonar. tom. 3.</p>	1108	1020	151	<p>IOANNES 20. alius 19, Tusculanus, Basilio Porphyrogenito, & postea, Constantino 8. eius fratre, Orient. Imp. S. Henrico 2. & post eum, Corado 2. cognom. Saliquo, Occ. Imp. & S. Roberto & postea eius filio Henrico 1. Fr. Regg.</p>	11	I	13
<p>Vacas</p> <p>CONCIL. Triburiense iussu Conradus Imper. In eo agitur de statu Ecclesie, & praecipue de sinu. Siegh. Plat. Irreuc. lib. 3. cap. 48.</p>	1108	1030		<p>g BENEDICTUS 8. DIC. 9. Tusculanus, Romano Argiropolo, Michael 5. Paphlagone, Michael 6. Calaphate, per ordinem successionis Orient. Imp. Conrado 2. & post eum Henrico 3. Occid. Imp. & Henrico 1. Franc. Reg.</p>	11	I	9
<p>Richardus Virdunensis Abbas doctissimus, S. Hugo monachus Cluniacensis. Volater. lib. 21. & Trirhem.</p> <p>Multi volunt nome CARDINALIUM hoc tempore exortum fuisse. Volat. lib. 21. Carion. R. Barnx. Sed quanto sit antiquius vide Vuolfangum Lazium. lib. 2. ca. 2. commentarioum Reipub. Roma.</p> <p>Contra Impera. Constantinopolitanzum Arabes in Mesopotamiam incurrunt, Pazinaca in Bulgariam, Agareni in oram Illyrici maritimam. Zonar. tom. 3.</p>	1108	1030	152	<p>h I O A N N E S 20. alius 19, Tusculanus, Basilio Porphyrogenito, & postea, Constantino 8. eius fratre, Orient. Imp. S. Henrico 2. & post eum, Corado 2. cognom. Saliquo, Occ. Imp. & S. Roberto & postea eius filio Henrico 1. Fr. Regg.</p>	11	I	9
<p>Richardus Virdunensis Abbas doctissimus, S. Hugo monachus Cluniacensis. Volater. lib. 21. & Trirhem.</p> <p>Multi volunt nome CARDINALIUM hoc tempore exortum fuisse. Volat. lib. 21. Carion. R. Barnx. Sed quanto sit antiquius vide Vuolfangum Lazium. lib. 2. ca. 2. commentarioum Reipub. Roma.</p> <p>Contra Impera. Constantinopolitanzum Arabes in Mesopotamiam incurrunt, Pazinaca in Bulgariam, Agareni in oram Illyrici maritimam. Zonar. tom. 3.</p>	1132	1044		<p>SYLVESTER 3. Romanus, contra Benedictum, eidem Imperantibus</p>	13	4	9
			153		1	19	h Vngari

an. ab orb. cō. dicit.	An. d. Xpo natu.	Natu. Ponti. fic.	BENEDICTVS 8. Pulo Syllitro restituitur, & sedicū Joanne 80. necem. Tandem eadē Pontificū Joanne 80. & Benedicto 8. durante etiam schismate electus est Gregorius.	Ann.	Mens.	Dies.	h Vngari a Christiana religione deficientes in paganismum, pena capiti Christianismum retinere coguntur ab Andree Rege quarto Vngarie, & Vela eius fratre. Naucler. & Boanlib. 1. det.
5132	1044	154	h GREGORIUS 6. Roma. Theodora cum Zoe sorore Imper. in Oriēte, postea Cōstātino 9. Monomacho siue Gladiatore, Orient. Imp. Henrico 3. cognom. Nigro, Occid. Imp. & Henrico 1. Fr. Reg.			1	23
5134	1046		CONCIL. Papiens. Her. Cōm. CONCIL. Sutrūm non longē ab vrbe Roma, praesente Imperatore Henrico 3. ad tollendū schisma celebratū. Itaque, Benedicto, qui residet in Palatio Lateranensi, Synestro, qui sedem Pontificiam ad S. Petrum collocauerat, & Gregorio qui sub sedē habebat ad D. Marth, Pontificatus expulsi, electus est Sincerym, siue Svingerus Brambergenis Episcopus, qui postea dicitur esse Clemens 2. Blond. lib. 3. det. 2. Herma. Contraclau.	2	7		23
5134	1046	155	i CLEMENS 2. Saxo, eisdem Imp. Vacat			9	9
5136	1048	156	DAMASVS 2. Bavarus eisdem Imp. Vacat			9	23
5136	1048	157	k LEO 9. Alsatus in Germania, eisdem Imperantibus Vacat	5		2	6
5137	1049		CONCIL. Romanum, Episcoporum Italia, praeside Rom. Pontific. de statu Ecclesiarum. Her. Contracl. in Chron.			11	26
5137	1049		Papiens. praeside Rom. Pontific. de componendo statu Ecclesiarum. Herma. Contr. in Chron.				
5137	1049		Remens. praeside Romano Pontific. cum Galliarum Episcopis, de statu Ecclesiarum. Herma. Contra. Sigeb.				
5138	1050		Moguntinam Episcoporum 40. vlt. 42. (nam valde errant qui numerant 130) praeside Rom. Pontific. & assidue Imperatore Henrico, ac aliis Principibus, propter componendum statum Ecclesiarum & reformationem clericorū.				
							h Die natalis Domini quo ipse in Pontificem consecratus est, Henricum 3. Imper. & eius coningem Angrem coronauit, Herin. Contra. & Naucler. in Chron.
							S. Algera non ex Cambiens. (siue putat Trisemius) sed ex Leodiens. canonico monacho Cluniacens. Adelmannus Briziacensis Episcopus, S. Lanfrancus Abbas Cadomensis postea Cantuariensis Archiepiscopus, Guido Abbas de Seruce & S. Loofred, doctissimis suis scriptis, quorum nōnulla extant, se opponunt Berēgario. Hes Calmus pro sua modestia vocat imperitos, barbaros, & Sophistas.
							S. Osmundus Scaberiens. secundus Episcopus fertur primus digessisse horarias preces, hoc est, diuinum officium, quod vocant, quia catholici in Anglia etiamnum obseruant. Poly d. lib. 9. Angl. hist.
							h Hic ab Henrico Imperatore renunciatus Roma. Pontifex, consilio Hugonis Cluniacensis Abbatis, & Hildebrandi monachi, deposito Pontificali ornato, vt priuatus Romanus ingreditur: quod Imperator Pēajficus creādi nulli ius haberet, illo ad clerum populūq; Romanū pertinente. Propterea eō libentius eligitur PP. a clero Rom. & in suo Pōtificatu ita pie degit, vt ad eius sepulchra edita sint miracula. Sig. Plat. De multis Sāctis cantus composuit, & multa alia scripsit, praesertim librum contra varios Graecorum errores quibus imbuēbatur d. Michaele Patriarcha Constantinopolitano, & Leone Achridano Bulgarorum Episcopo. Sigeb.
							Per epistolam Constantinū Imperatorem sibi concilians, misit tres legatos Constantinopolim ad conuincendos 14. Graecorum errores, qui vt Symoniaci domni Dei vendebant vt Valesii, hospites suos castratos etiā ad Episcopatuū promouebant vt Ariani, rebaptizabāt Latinos baptizatos in nomine S. Trinitatis vt Donatistae in sola Africa, sic illi in sola Graecia orthodoxā esse Ecclesiam

Ann. ab urb. cōdit.	Ann. d. nato.	Num. Pontificum.	Her. Cōm. & Imper. Schiffo. Krū. lib. 4. cap. 45.	Ann. d. Men.	Die.
513	1050		Her. Cōm. & Imper. Schiffo. Krū. lib. 4. cap. 45.		
514	1051		1. Romanorum aliud. Her. Cōm. Fortasse est illud in quo ait Lanfranc. lib. de Sacra. doctrina fuisse Berengariū & Iuan. Scotam.		
			Vercellensi, prefate Leone Rom. Pontifici, contra Berengarium errorem. Guaimundus lib. 1. de Sacra. Palmer.		
			Her. Cōtra. Iste tunc primus fuit errorum reuocatus. Itau. Guil. Malmeibor. lib. 3. de gestis Anglor. licet Lanfrancus lib. de Sacra. doctrina non adfuisse nisi per duos legatos clericos. Errant qui ad Syluestrum 9. referunt. et Sabel. A. Euseb. 9. lib. 2. Grauius laudat Calanum qui ad Innocentium ad Vercellensē ait Gregorium septimum aliud cogisse.		
514	1051		Robianum aliud. Herma. Cōtra.		
514	1051	158	VICTOR		
			Sueuus, eisdē Imperantibus, & Theodora Orient. Imper.	2	3
			Vacat		14
			CONCIL. Florentinum prefate Pontifici Rom. & prefate Imperatore Henrico, de statu Ecclesiastico. In eo multi Episcopi propter simoniam, & simoniacam damnantur. Her. Cōm. Palmer. Plat.		4
514	1055		Turonis, prefate Hildebraldi Rom. Archidiacono (qui postea factus Pontifex, dictus est Gregorius 7.) legato Pontifici Rom. contra Berengariū qui tunc iterum sui erroris recusat Palmodiam, & manus propria subseripsit. Guaimundus lib. 1. de Sacra. Guil. Malmeibor. lib. 3. de gestis Anglor.		
			* STEPHANVS		
			10. di. 9. Lotharingus, Theodora Imperatrice Oriē. Henrico 4. Occid. Imp. Henrico 1. Fra. Reg.		7
			Vacat		18
			BENEDI		
			ctus 9. di. 10. Campanus, eisdem Imp. & Michaelē 7. Seniore cognom. Stratoticus siue militaris Orient. Imper.		13
				9	20
				m	Tunc

elefiam iactabant: vt Nicolaitar, nuptias sacerdotibus concedebant vt Seueriani, maledictam dicebant legem Moſis: vt Pneumatomachi, professionem S. Spiritus à symbolo detrahebāt: vt Nazarenī, Iudaismum obſeruabant; p̄uolui morientes ante oclum unum diem à natiuitate baptizari; mulieres in partu vel menſtruo periclitantes eodem nunciari; vel si paganae eſſent baptizari, prohibebant. Etrinos vocabant ſaximitas, eorum Eccleſias claudabant de fermentato ſacrificabant: Romanæ Eccleſie Conſtantinopolitanam præponebant. Sigeb. peus quem horum fides eſto.

Obtinerūt legati ab Imperatore, vt Nicetas Monachus cogn. Picioratus, quem ipſi coram eo vicerant, librum ſuum contra Romanos inſcriptum de Azimo, de Sabbatho, & de oſpitiis ſacerdotum, anathematizaret & incenderet. Sigeb.

Hic Leo 9. Rom. Pontifex natus ex nobiliſſimis parentibus claruit magnis miraculis.

Tempſu ſepulchri Chriſti Hieroſolymis à Sarracenis & Turcis deſtratum, Leone 9. Romanorum Pontifice procurante id apud Imperatorem Conſtantinopolitanum, eſt reſtitutum. Palmer. Plat.

Henricus Imperator in Saxonia, apud Goſlarum omnium conſenſu iuſſit patibulo ſuſpendi quosdam hæreticos, qui inter alios errores, omnis animalis eſum iuxta Manichæos execrabantur. Herma. Cōtra.

Henricus Imper. deſit Leoni Pontifici Beneuentum urbem Italiz. Nauder.

Petrus Damianus Epicoſopus Hoſienſis, Theodorus Epicoſopus Leodiſis, viri celebres. Trithem. de ſcrip. eccleſ. Antoni. titul. 16. cap. 3.

Bizetillus Bohemiz decimus octauus Dux, ex matrimonio cum Iutha Orthonis Ruſſi filia, quam ex Ratiſbonenſi monaſterio an. 1050. raptam in vxorem duxerat, eas nuptias confirmante poſtea Imperatore relictuens quinque filios obiit anno. 1052. A. Eneas Sylu. Inſt. Bohem. cap. 19.

* Mediolanenſis Eccleſia quæ ante 300. circiter annos ſe à Romano Pontifice ſubſtraxerat huic Stephano PP. ſe ſubdidit. Sabel.

Quidam hiſtorici hunc non numerant inter Pontifices; quod legitimis ſuffragiis renunciatos Pontifex non fuerit. Sequor Sigebertum, Palmerium, Platinam & cæ.

Ann. vrb. cō. dno.	Ann. d. Xpo. nata. scō.	Novi Pontif. scō.	Ann.	Menf.	Dief.	m.
5147	1059	161				<p>m NICOLAVS 2. Allobrox, suffragiū omnium Cardinalium electus fedit, Michaele Stratiotico, & post eū Ifaacio Cōneno Oriē. Imp. Henrico 4. Occid. Imp. & Philippo 1. Fra. Rege <i>Vacat</i></p>
5147	1059		3	6	26	<p>CONCIL. Surtinum contra Benedictum 3. Papam. Plati. CONCIL. Lateranēse contra Berengariū in pseudopontificē, Epifc. 114. vel 117. vel 118. praefide Pontificē. Plati. Ca. In nomine Domini, dist. 23. In eo Berengariasterid abstraxit suam heresim, libellus fons publici in Concilio crematus, & confessionē quam Tertius videlicet praestitit idem dī propria manu sacramenta remouit. Tunc plarium contra eū disputatum est de praesentia corporis in Eucharistia, & de transubstantiatione. Ca. Ego Berengarius de confic. dist. 1. Guimandus in. l. de Sacram. & Alger. lib. 1. de Sacram.</p>
5150	1062	162				<p>n ALEXAN- der 2. Mediolanensis, à Cardinalibus absēs electus, fedit, Ifaacio, Constantino 10. Duca, Eudoxia cū filiis, Romano Diogene per ordinē successio nis in Oriente Imperantibus, Henrico 4. Rom. Imp. & Philippo 1. Franco. Rege <i>Schisma 15.</i></p>
5150	1062		11	6		<p>Honorius 3. Cadulus antea vocatus, auctoritate Henrici Imper. in concilio Cardinalibus Pontificē venenarius fedit contra Almazandrum CONCIL. Mantuanum, contra Honorium pseudopapam subdinosus clerici, & Berengariū (quem vultum rationibus compulerunt querit ad paludiam. Lanfra. de Sacram.) praesentibus Imperatore Henrico 4. et Almazandro Roma. Pontif. qui in reuocando se à crimine Simonia libertatis, confirmatus in Pontificatu.</p>
5153	1065		1			<p>m Tubo primū Lateranensi Concilio Romanorum Pontificem electio ad Cardinales Episcopos est delata, ita tamen vt à clericis Cardinalibus reliquoque clero & populo Romano comprobando esset. Ca. In nomine Domini, dist. 17. In collocandis Imperatoribus Constantinopolitanis mirè admodum variant scriptores, tam Graeci quam Latini. n Statuit ne quis Ecclesiastica beneficia ab vllō Laico accipiat, quod tunc simonia dicebatur. Ca. per Laicos 16. qu. 7. Monachos accet claustris & à populorū predicatione. Ca. iuxta 16. qu. 1. Galli ad debellandos Sarracenos in Hispanias proficiscuntur. Siegh. Alii dicunt Baldanum tutorem Philippi illud bellum simulasse, vt facilius quosdam nobiles Vasco niz Regi rebelles reprimere. Ordo Vallis umbrosae à Benedictinis descendens, per Ioannem Gualbertum Florētinum ann. 1070 originem capit. Palmerius Chron. Volater. lib. 31. Sub eo fuit Syluestri eodē habitu, dicti à quodā Syluestro qui cum ordinem inchoauit in monte Fano prope Fabianum in Marchia Anconitana. Hinc Franci, hinc Scoti Angliam incurfantibus, Angli miserè fame pereunt, plurimis eorum humanis caribus vescentibus. Siegh. Hermannus Contraſtus Comes Veringensis tunc scripsit suum Chronicon ab ope be condito ad annum Christi 1066. Vuandali interfecto Gottſhalo suo Duce piusq; omnibus, à fide Christiana ad Paganismum deficient ann. 1065. Munſter. in Cosmog. In Concilio Mantuano iterum (vt quidā volunt) statuitur, Papam à folis Cardinalibus eligendum esse: Nempe debere interesse Missae sacerdotis quem certò noie esse combinari m. Ca. prater hoc dist. 3. Quidam vir alioqui robustus dum esset in mensa consumitur à muribus caeteris qui acumbebant illi. Falsc. temp. & Naucler. in Chron. Guillelmus Galfardus nothūs, Normannorum Dux, Haraldō vltimo Anglorum totius Angliæ Rege victo & caeso, Regnū Angliæ est adeptus. Ex eo tempore Normanni ex Dacia orti Angliam occuparunt. Polyd. Virgil. lib. 8. Angl. Regnum Normannorum in Anglia durauit 69. an. & menses 1. hoc est ad an. Christi 1154. quo translatus est ad Francos. Polyd. lib. 11. histor. Angl. An. 1065. quarta pars Hierosolymę datur incolenda folis Christianis, à Calypha Aegyptio</p>

gyptio Bonifacio Elmonthesabe, cum antea promissum habitaret eum Saracenis. Hinc illa quarta pars semper deinceps cessavit in ius Patriarchae. Tyri. lib. 9. cap. 17. & 18.	An. ab orb. cō dya.	Anno d Xpo natu.	Num. Ponti ficū.	Vasormensis. Sabel. A. E. anal. 9. lib. 7. Megontium, prefate Megontium Archiepiscopo, & Imperatore assidue, de ordinatione Caroli Constantini Episcopi, qui successit est ab Episcopo. Lambert. Schafn. in hist. Germaniar. Erphordensis, iudicium ab Episcopo. Megontium, plurimum Episcopo. Germaniam, prefate Imperatore: de decimo Thuringia Megontium Archiepiscopo solvenda. Lambert. Schafn.	Ann. Mens.	Dieb.
o Cōfirmat ordinem monachorum Vallis vembrosæ. Volater. lib. 7. Indicit ex more veteris, abstinētiā carnium in die sabbati. Quia dies. de consecr. disti. 5.	1159	1071				
Marianus Scotus Faldensis Monachus Theologus & insignis historiographus, annales ab Orbe condito deduxit vsque ad annum Domini 1088. qui erat ætatis suæ 64. Siegb.	1161	1073				
Ioannes Xiphilinus Patriarcha Constantinopolitanus tunc Dionis Niczi historici in epitomē redegit, uti testatur in vita Ang. S. Guimundus Lanfranci Canthuariensis quondam discipulus, Aversanus Aquilaz Archiepiscopus, & Hildebertus (qui prius fuerat ex Berengarii sedatoribus) Turonensis Archiepiscopus, aduersus Berengarianam hæzicū acerrimē scripserunt.	1161	1073	63	o GREGORI-		
Giselbertus Anglus commentator io Esaiam Prophetam. Trith. de scrip. Ecclēf. Petrus Eremita Ambienfis, primus modum orandi per calculos (quos vulgè Patē nostros vocamus) docuisse traditur. Polyd. Virg. lib. 5. de inuentio. re. cap. 9. Factus est Dux Christianorum in bello Turcico. Guillel. Tyri. lib. 11. de bello sacro cap. 11. Plati. Bonfin. lib. 5. Vngar. deca. 3.				us 7. proprio nomine Hildebrandus, natione Hetruscus, patria Soanēsis, eisdē Imp̄. & Michaelē Nicephoro, cognom. Bononiate, ac postea Alexio Cōeno Imperatoribus Constātinopolita.		
Ordo Grādimontensis sub regula S. Benedicti inchoatur, per Stephanum Aruernū nobilem, apud Lemouicensē, vbi statuitur illius ordinis prima sedes in quodam mōte, qui toti familiæ nomen dedit. Volater. lib. 21. Guillel. de Nangia. Polyd. lib. 7. de inuent. re. cap. 7.	1161	1074		Vacat	12 I 3	
Bohemis Ducatus tūc primū an. 1086. erigitur in Regnū. Nā Vranslaus quōd debellasset Leopoldum Austriæ marchionem, Mongitur ab Henrico Imper. Rex declaratur, mongitur ab Engelberto seu Gilberto Treuirorum Archiepiscopo. A Encas Syluius histor. Bohe. cap. 22. At Mathi Mechoui in Chron. Polo. lib. 3. cap. 4. ait id euenisse sub Victore ann. 1087.	1161	1074		CONCILI. Romanum ad reformationem morū. Antonia. tit. 26. ca. 1. parag. 21. In eo presertim agitur de simoniacorum excommunicatione. Abb. Vrsper. & prohibitionē vrorum presbyteris facta iuxta antiquos canones. Lambert. Schafn. in hist. Germ.	I 4 27	
Philippus Rex Franco. seculares clericos Ecclesiæ S. Martini de Campis, quam ipse pater Henricus construxerat, mutauit in monachos ordinis Cluniacensis. Guillel. de Nangia.	1162	1074		Erphordensis, prefate Megontium Archiepiscopo, vbi de cultibus sacerdotum actum sit, quidam hic colligunt.		
Turci in Arabes & Saracenos inualerunt, ac Armeniam Syriamque depopulantes, multas vrbes ipsamque Antiochiam ceperunt. Siegb.	1164	1076		Aliud Concilium Romanum Episc. 110. in quo notati sunt Anathemate, Gilbertus Rauhates Archiepiscopus, Hugo Cardinalis, & (si Antoni. credimus) Henricus Imperator, omnes etiam simoniaci, maxime hi qui a Latincis recipere inuoluntatem. (Nam inuoluntatem nos presertim in Imperio, & Episcopi eligentes, & simul ac hec in pastoralis inuoluntate ab Imperatore. Guillel. Tyri. lib. 1. bel. Sa. cap. 11.) Vincent. in Specul. lib. 26. cap. 21. Krentsch. 5. hist. Saxon. cap. 6. Plati. & omnib. optimi R. Barz in vit. Pontificis Imper. vs se videretur, iudicis Concilium Vasormatā Episcop. 24. qui excommunicatione Pontificis Gregorij 7. nullo ad eum cum epistola decretali Concilii Rolando quodam, qui ipse nomine Concilii publicè interduceret montis Pontificis, Abb. Vrsperg in Chron. Lambert. Schafn.		
Quam tunc deploratus fuerit Ecclesiæ status & fermē nostro simillimas cernere licet apud Siegbertum, Vincenti. & Antoni. Magnæ simultates inter Gregororē & Pontificem: Sacerdotes erant moribus deprauatissimis, & propterea ipsi & rei sacre populo contemptibiles: quilibet ex plebe andebat de sacris mysteriis disputare: sacramenta etiam ab infantibus turpiter tractabantur: in extremo vitæ viciū Dominicū contemnebatur: decimæ presbyteris debite igni cremabantur: Corpus Domini sepe pe-	1167	1079		Aliud Concilium Romanum tertio convocat Gregorius PP. in quo excommunicat Sigifridum Megontium Ar-		

An. ab orb. cō dat.	An. d Xpo nato.	Num. Pont. scđ.	chiepiscopum cum omnibus Episcopis & clericis assensibus Henrico Imper. in quem tunc athena renouat, & imperio terrę priuati. Ille uero amittendi Imperij (nam iam Principes propter Pontificiam excommunicationem ab Imperatore se subdcebant) supplicem ueniam petiit Gregorio, qui post preces multorum & ab Imper. profectum inramentum obedientiam et pacem abfuit. Plat. R. Barn. Multo & ferē omnes ita confandum ista tria Concilia Romana, ut uix ex ipforum scriptis indices au unicum uel triplex fuerit. For tassa illud est Concilium R. eman. in quo disputatum est contra Berengerij errorem, quem ipse tuoc iterum quisiō & postremū abouauit. Thom. V. uald. tom. 2. de Sacram. cap. 43. et actis illius Concilij, que ipse legit.	Ann.	Menf.	Die.	diſus conuocabatur, & sanguis effundebatur, multaq; alia scelera in Ecclesijs patrabantur. Qua occasione multi heretici prophani nouitatibus plebem ab Ecclesiastica disciplina auerebant Siegb.
5168	1080		<p>Schilma 16. durat</p> <p>Rodolpho Sueuie Duci, qui à Saxonibus & nonnullis Principibus Theotonicis suis Pontifici electus fuerat Imperator, occiso, Henrico Imper. in Concilio Britanni Episcoporum Italij, Longobardie, & Germanij, purgatus de criminibus sibi obiectis à Pontif. cum iudem infirmatus, & cura: eligi in Pontificem Gilbertum Ratomatē Archiepiscopum, qui dicitur Clemens 3. sedit an. 17. uel ut alij uolunt</p>	19		<p>D. Guilelmus monachus & bibliothecarius Malmesberienſis scripsit historiā Angl. In Londinenſi conuentu an. 1078. auctore Lanfranco, sex Anglię ciuitates, Bathonia, Lincolnia, Sarisberia, Exonia, Cestria, atque Ciceſtria sūt Episcopales sedes, que antea erāt in oppidulis. Poly. lib. 9. hist. Angl. Lampertus Schafnaburgensis, Hermedesig. monachus cursum obiter attingēs prima tempora ab orbe condito ad annum Christi 1040. ab hinc diligenter persequitur historiam suorum temporum per annos 37. usque ad annum Christi 1077.</p>	
5173	1085		<p>Concil. Meanenſium, praesente Henrico Imper. pro Clementis ordinatione contra Gregorium. Siegb.</p>	11		<p>Ordo Carthusienſium an. 1084. fuit initium à S. Brunone Colonienſi theologo, & canonico Remenſi. Siegb. Plat.</p> <p>Hauslo ueneno in sacro calice interit dolo Henrici. Plat. & Fasci. tempor. Alii tradunt eum obisse alui profuſio. R. Barn.</p> <p>Anſul Rex Gallicię Chriſtianus, uicit Sarracenos in Hispania, & Tolletum maximorum eorum urbem per aliquot annos obsessam tandem expugnat. Siegb.</p> <p>q Scripsit contra hereticos. Plat. Ferrus cōfirmalle ut clerici sepe horas canonicas quotidie dicerent: totidiē iuſſit recitari quotidie in laude D. Virginis, & inſinuit ipſius officij in Sabbathis. Anton. citat. 6. c. 1. Namcl.</p>	
5175	1087	164	<p>P VICTOR 3. Beneuētanus, Alexio Comneno Orię Imp. Henrico 4. Occident. Imperatore, & Philippo 1. Fr. Reg.</p> <p><i>Vacat</i></p>	1	4	<p>Ordinem Cisterciensē an. 1098. excitatum in Burgūdia ab Ardingo Anglo, uel ut alij uolunt, Roberto Mollinenſe, primus cōfirmant. Platina.</p> <p>Post orationem Urbani in Concilio Ciromontenſi, inſigatore Petro Eremita an. 1096. expeditio maxima facta eſt cōtra Turcas & Sarracenos, militum 60000. (Fucherius cap. 4.) ad Hierosolymam recuperandam: quæ 490. circiter annis postquam eam Sarraceni occuparant, cepta eſt 39. die obſiſionis, ann. 1099. & idib. Iulij (A Emil. ait 4. Nonas) feria 6. hora qua Chriſtus mortuus eſt, Ducibus Godefrido Bilonenſi, sine de Bullon Lotharingie Principe, Euſtathio & Balduino eius fratribus, Hugone Magno fratre Regis Francorum, Roberto Comite Normannorum, Raymundo Comite Tholozæ (cū Gottho & Gasconibus ait Fucherius) Boanundo Duce Apuliz, & infinitis alijs nobilibus, Guilel. Tyr. lib. 2. de bel. Sac. cap. 17. Blond. dec. 2. lib. 4. Plat. A Emil. lib. 4. Fucher cap. 2. & 19.</p>	
5176	1088	165	<p>q VRBANVS 2. Gallus, ex oppido Castellionis, quod est in diocesi Remenſi, eiſd. Imperantibus</p> <p><i>Vacat</i></p> <p>CONCIL. Melphicum praeside Pontifice. Placentinum, Episcop. utini Italia, praeside Pontif. ad bonum maximi sacerdotum malis moribus corrigendis, in quo inter alia, Gregorii decreta aſſa cōtra Henricum & Clementem 3. confirmantur: Toletanum Archiepiscop. ſi Primas totius Hispania. Plat. V. uald. Tyr. lib. 1. cap. 14.</p> <p>Claromontenſe in Arnerua. praeside Pontifice, Episcoporum & Abbatū 30.</p>	12	4	<p>19</p> <p>13</p> <p>Godefridus Bilonius ab uniuerso exercitu conſtitutus primus Rex Hierosolymitanus, noluit tamen coronam auream ſuſcipere, quod Chriſtus ibi ualiſer pines. Dabertus electus eſt primus Patriarcha. Blond. ibidem. Tyr. lib. 9. cap. 1. & 15.</p> <p>Philippus Rex Francorum Biturigenſem Comitatum emiſ 40000. libe. (ali dicunt 60000. aure.) ab Harpino Cornite, qui profectus eſt Hierosolymam. Guilel. de Nangi. & Mater histor.</p> <p>Fucherius Carnotēſis, in illa expeditione Capella</p>	
5183	1095						

capellanus Balduini fratris Godofredi Ducis Lotharingi, historiam rerum per annos 29. gestarum ab an. 1097. vsque ad 1124. breuiter & magna cum fide perstrinxit. Eius librum nunquam typis excusum apud me habeo, quem vbi otium nactus fuero, fortasse curabo edi in lucem.	An. ab orb. cōditio.	An. d. Xpo nata.	Num. Pontificū scđ.	vt vocatur generale. In eo agitur de Ecclesia reformatione, & principi de expeditione contra Turcos, & decretum est vt singuli presbiteri Hierosolymam signum crucis vel in pileo vel in vestimentis conferrent. Plat. Gaile. Tyri. lib. 1. de bel. sacra. cap. 14. & 15. Fucherus lib. de expediti. Hier. cap. 1. Parisiense de Galis, Anglis, Normānis, Flandris, & Lotharingis celebratum aduersus Turcos. Ab. Vespereg. Melchioris coellum ab Urbano Pāpifice. Causa qui. disti. 32.	Ann. Mens. Dies.
Mirum est quod ipse narrat cap. 5. vt vix credi posset nisi ab oculato teste diceretur: Milites inopia inmentorum vsos fuisse ad farcinas suas reuocibus, capris, fuisibus, arietibus, interdum etiam equitasse bobus. Mirabilis est quod ipse solus omnium scriptorum (ni fallor) meminit. cap. 21. die quo expugnata est Hierosolyma solem retrocessisse aliquot gradibus.	5188	1100	166	<p>PASCHALIS 2. Tuscus, eisdem Imp. vsque ad Hēricum 5. Imper. Occi. & Ludouicū 8. dict. 6. Crassum Francorū Reg.</p>	18 6 7 3
Occiduorum Christianorum in Orientē profectio significata est caelitus, infinita multitudine locustarum orta ab Occidēte, & tanta vt inter volādum nubibus æquipararetur & solem obsideret. Zonar. tom. 3. An. 1097. Nicea vrbs quinta hebdomada obsidionis expugnatur a nostris. Fucherus. cap. 4. Eodē anno Balduinus frater Godofredi fit Comes Edessa Mesopotamiae & Medorum Metropoleis. Fucherus cap. 6. Tyri. lib. 4. cap. 2. An. 1098. Antiochia per deditiōnem recepta a Francis 9. mense obsidionis: Boamundus Dux Apuliz fit eius Princeps. Fucherus. cap. 7. & 17. Tyri. lib. 5. cap. 17.	5190	1103		<p><i>Vacat</i> CONCIL. Lateranense, Episc. Italia & Gallia, In eo Anathema cōtra Henricum 4. Imper. promulgatū confirmatū. Ab. Vespereg. Palmer. Florentinum, Episcoporum 340. pro fide Paschali, contra Florentinum illum loci Episcopum, qui motus quotidianis portens, qua tunc accedebat, dicebat iam inu natum esse Antichristum. Sabel. A. Enead. 9. lib. 3. Palm. Fuit etiam contra Henricum 4. Imp.</p>	18 6 7 3
Henricus 4. sexaginta duo praelia gessit Faeice. temp. Ex eius nomine quod ipse inuēnitur mordicus sibi vendicaret, simonia dicta est Henriciana hēresis. Ab. Vespereg. Expetente populo, eligente clero, collaudate Cardinalium senatu Pontifex efficitur. Plat. Valde hallucinantur hi qui scribunt cum primum inisse decimas perfolui sacerdotibus.	5193	1105		<p>CONC. ad Northobios Thuringia ciuitatem, Mogūino Archiepiscopo & Cassianensi Episcopo vicarius sedis Apostolicae iudicium est ab Henrico 5. vno patre. In eo actum est de doctrina, damnataque eff simonia & nuptia sacerdotum. Ab. Vespereg. & Bern.</p>	18 6 7 3
Iuo Carnotensis Episcopus decreta Pontificum, exemplo Burchardi, redegit in vnu volumen. Sigē. & Trith. de scrip. Eccles. Hildebertus Turoneus Archiepiscopus, Zacharias Chrysolopolitanus Episcopus.	5193	1105		<p>CONC. ad Northobios Thuringia ciuitatem, Mogūino Archiepiscopo & Cassianensi Episcopo vicarius sedis Apostolicae iudicium est ab Henrico 5. vno patre. In eo actum est de doctrina, damnataque eff simonia & nuptia sacerdotum. Ab. Vespereg. & Bern. Guardiaallense in Longobardia, multorum Episc. & Principū: in quo actum est de iure Electionis. Plat. Treccanum in Gallia, praeside Paschalis Rom. Pontificis: vocatur vniuersale de Gaule de Nangia, In eo nuptiae interdicuntur sacerdotibus, & simoniaci, & Laici, colatores beneficiorum Ecclesiasticorum, ab Ecclesia profcribuntur. Pontifex supplicat impiorat a Philippo Rege contra Imperatoris fautores: Gallia sacerdoti ad meliorē frugum reducuntur. Alii referunt ad annum 1107.</p>	18 6 7 3
Anselmus Landunensis, Anselmus Lucēsis Episcopus, & Anselmus Cantuariensis Archiepiscopus, Rupertus Tuicēsis Abbas, Berēgozias Abbas, Hugo Carthusianus, seu Cassini Theologi. Sigēb. Plat. & Trith.	5195	1107		<p>CONC. Lateranense Episc. circiter 100. in quo Pontifex privilegium de immunitate Episcoporum, concilium Henrici 5. Imperatoris, vt per vim imperatorum, rēuocati, siue apud & igni interdicti. Plat. Krauzi. lib. 5. cap. 34. & 37.</p>	18 6 7 3
Cœnobium Clarenallense constituitur sub primo eius Abbate D. Bernardo anno ætatis ipsius 27. Guilel. de Nangia.	5197	1109		<p>CONCIL. celebre Londini celebratum ab Anselmo Cantuariensi</p>	18 6 7 3
Sigebertus Gallus Celbatēsis (seu Gemblaccensis) monachus, Annales sine Tripartitis Historiz, id est, ab anno Christi 181. vsque ad annum 1124. perduxit.	5300	1113			18 6 7 3
S. Agnes nobilis mulier, natione Romana, & Abbatissa Hierosolyma. Tyri. lib. 18. cap. 1. suum ordinem Sanctimonialium aupficatur. Volat. Polyd. lib. 7. De inuent. ca. 1. S. Marina virgo obiit Venetijs an. 1113.					18 6 7 3
Ottho Bambergensis Episcopus, regionem Pomeranam cum Duce Vuersilao ad Christi fidē conuertit. Krauzi lib. 1. ca. 41. Munster. in Cosm. Alii referunt ad tēporis Calixti 2. hoc est, an. 1124. Ab. Vesp. Naucl.					18 6 7 3
Multa vbiq; prodigia contigerūt: Sus in Gallia apud Legi eslem parochiam enixa est					18 6 7 3

AN. ab orb. cō dno.	AN. d Xpo maio.	NUM. PONT. SIC.	Episcopo, qui in eo multa solusaria instituta de reformatione Ecclesiasticis statuta. Publ. lib. 11. Angli.	AN.	MO.	DIES.	fortum humana facie: Gallinaceus quatuor pedibus nascitur: Biceps infans: Iuxta du plex natus est Namurci. Siegb. Guil. de Nangiac: Innumere aures aperto celo dimicantes, exanimis in terram ceciderunt: In Italia sic terra per 40. dies tremuit, vt villa quædam vehementius motus alium in locum sue rit translata: Multi sacro igne accenduntur membris instar carbonum nigrescētibus. Talia multa legūtur tūc accidisse.
5203	1114		<p>Triā Concilia in Gallia celebrātur à Conone Apostolica sedis legato, Guil. de Nangia.</p> <p>Remensē.</p> <p>Bellouacensē. Continuatio Siegb. Cathalanensē.</p>				
5204	1116		<p>Lactarancē aliud, presentibus legatis Henrici 5. Imper. Ea in Concilio iterum Pontifex datum Henrico de impostura privilegium condemnat, & ipsum excommunicat. Agitur & de translatione Episcoporum. Ab. Vrsper. in Chron. Schismatici sub Paschali 2.</p>				
5189	1101		<p>Post Clementem 3. successit in schismate Albertus Arelatensis, qui sedē Sylueller 3. Romanus, antea vocatus Theodoricus succedens Alberto sedē</p>				
5189	1101		<p>Vtrique coadit renunciare Pontificatus successit in schismate Maginophilus Romanus, qui non longe post decessit.</p>	4			
5190	1102					15	
5206	1118	167	<p>I GELASIVS 2. Caictanus, monach^o, vir sanctissimus (Plati.) Ioanne Comneno (cognomēt. Maurus Tyr. lib. 15. cap. 23.) Cōstantinopolitano siue Orient. Imper. Henrico 5. Occident. siue Germanorum Imper. Ludouico 8. dict. 6. cognom. Crasso siue Grosso Fr. Reg.</p> <p><i>Vacat</i></p> <p>Gregorius 8. dicitur antea Burdinus, Bracharenis Episcopus, conatus Gelasium ab Henrico Imp. creatum, in schismate iedit annos aliquot</p>	1			
5207	1119	168	<p>I CALIXTVS 2. Burgundus, eisdem Imperantibus</p> <p><i>Vacat</i></p> <p>NONVM generale & primum apud Latinos archiepiscopus Concilium Lactranensē, Patrum 900. contra Saracenos & Turcos de recuperanda terra Sancta. Florin. Kranus lib. 3. hist. Sacror. cap. 40.</p>	5	10	6	
5207	1119		<p>Remensē prius à Gelasio inditum, celebratur à Calixto presentibus legatis Henrici Imp. Quo in Concilio prescripti sunt ab Ecclesia simoniaci, & pro sepultura, christiani, & baptisim</p>			8	
							<p>Ordo præmonstratensis sub regna D. Augustini an. 1116. initium habuit à Roberto nobili Lotharingo. Continua. Siegb. AEmil. lib. 5. Alii hoc ad an. 117. æticiunt, alii ad tēpora Vrbani 2.</p> <p>102. Zonaras apud Græcos Annales suos ab orbe condito ad mortem vsque Alexii, hoc est, ad an. Christi 117. perduxit, vno tomo Iudæorū, duobus alius Imperatorū gesta recensens. Sic Honorius presbyter Angulodunensis apud Latinos vsque ad idē tempus. Basilus quidam medicus habito monachali auctor & hæresiarca sectæ nefariæ Bogomilorum, communi suffragio & iussu Alexii Imperatoris apud Cōstantinopolim in equestri theatro cōburi. Zonar. tom. 3.</p> <p>Alexius Impe. apud Philippopolim multos Manichæorum qui vulgo Pauliciani dicebantur (nam magnam multitudinem Manichæorum Ioannes Zimisces, vt diximus in ea loca ex Oriente transfulerat) ad fidei catholicam traduxit. Zonar. tom. 3.</p> <p>Polydorus lib. 4. de inuent. rer. cap. 10. & lib. 11. hist. Angli. notat circiter hæc tempora Principes vobique gentium cepisse sibi ius declarandorum Episcoporum vindicare (quod & hodie mordicus tenent) cum hæctenus partim penes solos Archiepiscopos vel Episcopos, partim penes clerū, partim penes populū fuisset. Ego ex illis auerit id esse multo antiquius, vt licet indicare ex præcedentibus.</p> <p>Anselmus Cantuariensis Archiepiscopus acerrimè resistens Henrico Anglorum Regi, qui tale ius sibi iam vsurpabat, recusauit eos cōferre quos ipse Rex elegerat, & tandē obtinuit vt audito iudicio Paschalis Pontificis Romani abstineret ab huiusmodi electione. Polyd. lib. 11. Angli.</p> <p>f. Ordo fratrum Militiæ templi siue Templariorum (sic dicti sunt quod iuxta templum Domini apud Hierosalem in palatio Regio habitarent) instituitur Hierosolymis per quosdam nobiles equestris ordinis, quorum præcipui erant, Hugo de Paganis, & Ganfrédus de sancto Aldemaro. Tyr. lib. 12. cap. 7. AEmil. lib. 6. Eodem serè tempore ceperūt ordines Theutoniorum militum, & Ioannitarum siue Hospitaliorum D. Ioannis, Tyr. lib. 12. cap. 4. & 6.</p> <p>Edmerus Anglus, Hærecus Britannus, Theologi scriptores. Trith.</p> <p>e Calixtum Pontificē fuisse de Deo ac de hominibus bene meritum scribit Platina.</p>

	An. ab urb. cō dito.	An. d Xpo nato.	Num. Ponti ficum		Ann.	Men.	Dies.
Henricus Angliæ Rex ad confirmandum statum sui Regni, cā sacerdotum quā populī Principes conuocauit Sarisberiam: Inde vñ sum Comitiour Angli etiam hodie frequenter retinet. Polyd. lib. ii. Angli. Hiitor.							
Tyrum florentissimam urbem Phœnicū Christiani post longam obsidionem, per deditionem capiunt an. 1124. Tertia pars vrbis Dominico Duci Venetorum est assignata: duz alix partes manserunt penes Balduinum 2. Regem Hierosolymorum. Tyri. lib. 13. cap. 13. & 14. Palmer. in Chron.	5208	1120					
Hic Pontifex familiaritate doctorum & præclarorum virorum mirificè delectabatur. Plati.							
Tandem hæreticus multos Antuerpiæ seduxit sua eloquentia & subtilitate. Hic negabat Corporis & sanguinis Christi perceptionem ad salutem professe: nihili faciebat sacerdotes & Episcopos: suis hæresibus non assentes occidi iubebat per suos sectatores, habebat enim circiter tria millia militum qui eum vbique sequebantur. Continuū. Sigiberti.							
Ad eam hæresim ex hominū animis eradicandam illius loci constitutus est Episcopus Norbertus auctor Præmonstratensis ordinis, qui suis concionibus adeo profecit, vt ferè omnes ad fidem Catholicam conuersi fuerint, adherentes in Ecclesiam Corpus Dominicum quod per decem annos in cistis & foraminibus secluserant. Continuatio Sige. Ex his liquet, etiam tunc Christianos manu propria sumpsisse corpus Christi.	5211	1123					
Gillebertus Porrethanus Pictaouorū Episcopus, ob insignem eruditionē dictus Vniuersalis, profertur ab Ecclesia quod negaret diuinitatem, qua Deus est, esse Deum. Bernard. sup. Cantic. ser. 80. & Continua. Sigiberti.	5213	1125	169				
Circiter hæc tempora conscriptus est liber Iudaicorum Annaliū, cuius titulus Seder Olam, siue series mundi: vt constat ex eius lectione: Summè est auctoritatis apud Iudæos. Nam R. Kimbhi & recentiores Hebræi non rarè eum citare solent.							
Vuillhelmus primus Latinorum Tyri Archiepiscopus. Tyr. lib. 13. cap. 23.							
Hugo de S. Victore Parisiensis Theologus, Franco Hassliguiensis Abbas, Ambergus Archiepiscopus Remensis, Rupertus Abbas Limpurgensis, Odo Episcopus Cameracensis, viri doctissimi. Plati. Trithe.	5215	1127					
In Concilio Cretensi instituta est regula Templariorum militum, decretumque vt candido pallio vereretur. Cū hæctenus noxam tantum essent equites illius ordinis, ex eo tempore adeo excreuerunt numero & opibus, vt ante 50. annos fuerint circiter 300. equites & infiniti penè fratres inferiores quos vocabant Seruientes. Nulla etiam erat regio Christianorum à qua ipsi maximas possessiones dono nō accepissent. Tyri. lib. 12. cap. 7. Contin. Sigiberti.	5218	1130	170				
Lotharius Imperator corona Imperiali ab hoc Pontifice est insignitus, & compefcuit schisma cōtra Innocentiū. Palmer. in Chro.							
pratum exigentes: Imperatori quoque interdiciūm est aqua & igni, quod nollet reconciliari Ecclesia Romana. Guilel. de Nangiaco, Paulo post Henricus Imper. ratione eius Concilij, iratus Francis, proposuit Remensem ciuitatem destruere, sed ei strenuè resistit Ludouicus Franc. Rex.							
Nepopolitanum in Samaria, reformatorium vt vocant, ad corrigendos mores in omnibus penè valde deprauatos, præfide Gwaremundo Hierosolymitano Patriarcha, & præfente Balduino Hierosolym. Rege, cum multis aliis Orientalibus Episcopis. Eo in Concilio editi sunt 15. Canonēs. Guilel. Tyri. lib. 12. de bcl. sac. cap. 13.							
CALIXTVS PP. cū esset Guilelmi Burgundia Comitis filius, & proinde Henrici Imp. consanguineus, (& vt quidam volūt ex genere Francorum Regū) fretus ipsius fauore, apud Sutrium, captum Gregorium 8. pseudo pontificem pelle induit vrsina, ac ita camelo impostum ad Canenic canoniū relegauit. Ita grauissimo & periculossimo schismate finem imposuit. Guil. Tyri. lib. 13. cap. 8.							
Romanum Concilium, in quo pax inter Pontificem & Imperatorem confirmatur: quod Imperator in Comitibus Vnormacie ius inuestiture cessisset Roma. Pontifici. Continuatō Sige.							
Tholozanum præfide Calixto contra quosdam hæreticos monachos, in bona Ecclesia & Sacramentum Eucharistiæ blasphemos. Fascicul. temp.							
V HONORIVS							
2. Imolensis, Calo Ioāne Cōeno. Orient. Imp. Hérico 5, ac post eū Lothario 2. Occi. Imper. Ludouico 8. dict. 6. Magno, cognom. Crasso Franc. Reg.					5	2	
<i>Vacat</i>							8
CONCIL. Cretense in Francia, Tyri. lib. 12. cap. 7.							
Londinens. præfide legato Romani Pontificis, ad corrigendos deprauatos mores sacerdotum. Polyd. lib. 11. Angli. histor.	5218	1130					
Schisma 17.							
CELESTINVS 2. in schismate à quibusdam Cardinalibus Pontifex renunciatu est, ad sedulō seabdicauit & cessit Honorio 2.							
X INNOCENTIVS 2. Romanus, cisdem Imp. vsque ad							

An. ab orb. cō dita.	An. à Xpo. nato.	Num. Pontificū.	Manuelem Orientis Imper. & Conradum 3. Occid. Philippum cum patre, Frā. Regē. & solū Ludouicū 9. dic. 7. Iuniorē seu Lenem Fran. R. sedit	Anu.	Menf.	Dies.	Hic Pontifex confirmat ordines monachorum Præmonstratensium, & Cisterciensium. Plati. Posterior antea receptus fuerat à Rom. Pontifice Paschali.
			Vacat	14	7	13	Lotharius Imperator Pandectas, Codicem, & alios iuris ciuilibus libros suo tempore à tuncis & blattis liberatos per Vuerherū Iuriscōsultum, (eum Accursus nominat Irnerium) edixit legi in scholis publicis, & ex ipsis iura in foro dari. Carion. in Chron. lib. 3. Hinc emerferunt eo tempore doctissimi iuris interpretes, inter quos post illū Vuernerum (qui ob eminentem eruditionem dictus est Lucerna iuris) Azo primus obtinuit, qui obiit Bononiz an. 1200.
5218	1130		CONC. Herbipolense, presente Lothario Imp. In eo confirmatur ordinatio Innocentii. Munster. in Cosmog.				Ludouicus Iunior Fra. Rex vno ferē mense ante mortem patris Alienorā, siue Alienordim, siue etiam Leonoram hæreticæ Guilelmi Ducis Aquitaniz duxit in vxorē apud Burdegalam vrbe. AEmil. lib. 5. Harum nuptiarū causa eius pater Ludouicus Crassus primus (nā & ipse illud idem postea editō confirmauit) remisit diocesē Burdegalensis iura Regalia in eligendis Archiepiscopo, Episcopo, & Abbatibus, vt appareat ex tabulis. camere rationum Lutetianæ.
5219	1131		Remense, preside Innocentio, qui in eo damnat schismaticos, & Ludouicum Iuniorē coronat, presente patre Ludouico Crasso. Guilel. de Nangia.				Petrus Abailardus (qui nonnullis Bailardus, aliis Alardus dicitur) Britannus hæreticus, & summus philosophus, primō relicta vxore monachus apud D. Dionysii, demū Abbas in Britannia. Guilel. de Nangiac. Præter Deum aliquid æternum constiuebat, & quid tertium præter creatorem & creaturas. Bernard. de Lutemb. Docebat Christum non assumpsisse carnem vt hominem liberaret: Timorem Domini caluum nō esse in futuro seculo. Bern. epist. 190. De Trinitate sapiebat Arrium, de persona Christi Nestorium, de gratia Pelagium. Bern. epist. 192. Malē in super sentiebat de processione S. Spiritus, quem negabat esse ex substantia Patris vel Filii: De anima Christi, de descensu Christi ad inferos, de Sacramento altaris, dicens post consecrationem priora accidentia quæ remanent pendere in aère: de potestate clauium, de originali peccato, de concupiscentia, & de aliis multis religionis capitibus. Bern. epist. 188. & 189. & 190. Arnaldus de Brixia alter ex Italia hæreticus se illi adiunxit. Bern. epist. 189. & 195.
5219	1131		Moguntinum, presente Lothario, & preside legato Apostolico, Trithem. in Chr. monast. Hist. aug.				Henricus Tholofanus monachus, hæreticus, negabat oblationes pro mortuis aliquid prodesse: damnabat Sanctorum inuocationem: olei & chrisinatis consecrationē, Ecclesiasticam excommunicationem, peregrinationes religionis voto, omnes denique Ecclesiasticas constitutiones spernabat. Talem in sinu Bernard. epist. 244. vid. lib. 3. de vita Bernardi cap. 5.
5219	1141		Senonense, presente Ludouico Iuniorē, & multis Episcopis atque Abbatibus, contra Petrum Abailardum tunc monachum (errant enim qui scribunt eum postquam conuictus fuisset erroris, tunc demum professus fuisse vitā monasticam) qui timens iudicium Concilii & eorum quos ipsemet elegerat, prouocauit ad sedem Apostolicam. Guilel. de Nangia. Bernard. epist. 189. & 191.				Richardus de S. Victore Theologus Parisiensis, Hugo de Folieto Corbientis monachus auctor libri De claustrorum animæ & corporis. Guilel. de Nangiac. Trithem.
5225	1137		Antiochenum plurimorum Episcoporum Orientis, preside legato Apostolico Petro Archiepiscopo Lugdunensi, contra Radulphum Patriarcham Antiochenum, qui depositus est & reclusus in monasterio. Tyr. lib. 15. cap. 16. & 17.				Quidam Iahus siue Ioannes à Temporibus vel à Stampis fertur vixisse annos 361. à tempore Caroli Magni, cuius ipse erat armiger, vsque ad Ludouicū Iuniorē. Guilel. de Nāg. Gagui. l. 6. Ignatius. Nauc. & Sup. Chr.
5225	1137		Hierosolymitanum, eodem preside, presente Maximo Armeniorum Catholico Episcopo. Eo in Concilio actum est contra Armeniorū errores in fide, quos ipse Episcopus promissi se curaturum emendari. Tyr. lib. 15. cap. 18.				Annō
			Schisma 13.				
5218	1130		Anacletus 2. à quibusdam Cardinalibus electus Pontifex Rom. sedit contra Innocentium	7			
5226	1138		Post eius mortē à suis factionis Cardinalibus creatus est Vidoc 4. qui cum sedisset menses aliquot cōsilio D. Bernardi celsit Innocentio. AEmil. lib. 5. Plati.		9		

Ann. ab orb. cō. dno.	Anni ad X ^{po} nato.	Nam. Pontificū.	CELESTINUS 2. Tuscus, Manuele Cōneno Oric. Imp. Cōrado 3. Occ. Imper. & Ludouico 9. dict. 7. Iuniore Franc. Reg.	Ann.	Menf.	Die.
5231	1144	171	<i>Vacat</i>		5	13
5232	1144	172	y LVCIVS 2. Bononiensis, eisdem Impp.		11	4
5233	1145	173	<i>Vacat</i> z EVGENIVS 3. Pisanus, eisdem Impp.	8	4	20
5233	1145		<i>Vacat</i> CONCILIUM Venerabile suū Venerabile in Burgundia, pro expeditione contra Turcas, preside Eugenio, & presente Ludouico Rege cū Alenora Regina, & aliis Regni Principibus, qui post orationē habitam à D. Bernardo crucem accipiunt sacra militum professi sunt. Ioan. le Maire.			2
5233	1145		Parisiense quoddam Concilium fertur tunc celebratum ab Eugenio, Ioan. Til.			
5233	1145		Remensis, preside Eugenio & presente D. Bernardo, contra heresim Gillesberti Pictunum Episcopi, quam ipse eo in Concilio publicè recamavit. Bernard. ferm. 30 in cantica. Anton. tit. 17. cap. 1. Fuit etiam contra quemdam monachum Eusebium, qui se magnum Prophetam predicabat, & cuius discipulis alios constituebat Angelos, alios Apostolos. Constant. Sigeb. Ortho. Erising. lib. 1. cap. 55.			
5238	1150		Burgensium, in quo Ludouicus Leonem & ortem repudiavit, ex qua habebat duos filios, Maro & Alham. Ioan. Til.			
5241	1153	174	ANASTASIUS 4. Romanus, Manuele Cōneno Orientis Imp. Friderico 1. Ahenobarbo siue Barbarossa Occ. Imp. Ludouico 9. dict. 7. Franc. Reg.	1	4	24
			<i>Vacat</i>			1 per

Anno 1136. mortuo sine virili sobole Hērico 1. Anglorum Rege, Regnum Angliæ à Normanniis translatum est ad Francos per Stephanum Francum illius nepotem ex Adela sorore, & Stephani Blefensis Comitum filium. Polyd. lib. 12. histor. Angli.

Malachias Archiepiscopus Ardinachensis in Hybernia doctissimus & sanctissimus obiit, an. 1148. Bernard. in eius vita.

y S. Amedeus Lausannensis, Drogo Hostienensis Episcopi doctissimi.

Mesopotamiz populi ferè omnes ad fidem Christi conuertuntur. Palmer.

z Instituit Tornacensem Episcopatum in Gallia, cum per annos circiter 600, à tempore S. Medardi fuisset sub Nouiodunensi Episcopatu: Electus est in Episcopum Anselmus Landanensis Abbas. Guicel. de Nangia. Continuatio Sigeb.

Cardinales nutu diuino perciti hunc Pōtificem elegerunt. Platj. Ille per D. Bernardum impetrauit à Conrado Imperatore & Ludouico Francorum Rege, vt Christianis in Asia contra Alcoranitas opem ferrent. Nam vterque cum magno exercitu in terram Sanctam profectus est. Illa fuit 3. expeditio contra Turcas. Tyri. lib. 16. cap. 18.

Ipsi cum venisset Hierosolimam iuclis copus cum Balduino 3. & Hierosolymorum quinto Rege Damasum obsident: sed dissidio ac dolo cuiusdam Assyrii, obsidionem soluere coacti sunt, & ita quisque ad sua nauigauit. Tyri. lib. 17. cap. 3. & AEmyl. lib. 5. Gagui lib. 6.

Rabbi Moses Hispanus, Ben Maimo (qui & contractis dictionibus dicitur Rambam) videtur floruisse circa hæc tempora. Hunc Iudæi habent in summo honore, aded vt eū in signiferis titulo דודן רמבם id est, Doctoris iustitiz.

Ipse in quadam epistola de Astrologia, meminit sua ætate fuisse in Australi plaga quendam impostorem, qui se prædicā præcursorē ac nūcium Messiz siue Christi mouenturū, multos Iudæos ac Arabes seduxit euentis miraculis.

Eustathius Thessalonicensis Archiepiscopus in libros Homeri scripsit commentarios sicut & in Dionysij descriptionē orbis. Nicetas lib. 7.

Alconora repudiata à Ludouico Rege in ipsius odium an. 1152. nupsit Henrico Duci Normanniæ & Andegauenis Comiti, qui postea fuit Rex Angliæ: Ex quo hābuit filios quatuor, Henricum, Richardum, & Ioannem postea Reges Angliæ, & Ganfridum Comitē Britanniz: filias totidem, quarum alia collocata est Regi Castellæ, ex qua nata est Blancha Regina Franciæ, mater S. Ludouici: Altera Alexio Imperatori Orientis Tertis Saxoniz Duci, vnde natus est Ortho Imperator: Quarta Tholozano Comiti. Illæ nuptiz fuerunt causa grauissimi belli inter Francos & Anglos. Guicel. de Nangia. Gagui. lib. 6. AEmyl. lib. 6.

Libri 4. Ioannis Damasceni de Orthodoxa fide à Græco in Latinum transferuntur

An. ab orb. cō. dno.	An. d Xp̄i. natv.	Num. Ponti. ficum		Ann.	Menf.	Dies.	
5242	1154	175	<p>a ADRIANVS 4. Anglus, Manuele Comneno Orien. Imperatore, Frederico 1. Ahenobarbo seu Barbarossa Occid. Impe. Ludouico 9. dict. 7. Francorum Rege</p> <p><i>Vacat</i></p>	4	10		<p>per Burgundionem iudicem & ciuem Pisanū, qui maiorem etiam partem operum D. Chrysofolomi ē Græco in Latinum cōuertit. Antoni. tit. 17. cap. 1.</p> <p>Archiepiscopatus Vlisbonensis in Hispania instituitur an. 1147. Meir. in hist. Fland.</p> <p>Templarii vt essent confectiores suis cādidis clamydibus affuerunt cruces panni rubei. Tyr. lib. 12. cap. 7.</p> <p>2 Norwegiam sua p̄dicatione ad Christi fidem perduxit antequam esset Roma Pontifex. Plati. Ioan. Stella in Chron.</p> <p>Vuilhelmus seu Guilelmus huic Pontifici reconciliatus, ab eo declaratur & coronatur Rex vtriusque Siciliæ, quæ acceperat in feudum. Krant. lib. 6. ca. 16. Ex eo tempore Regnū Siciliæ appellatū est Patrimoniu Petri.</p> <p>D. Bernardus Abbas Clareuallensis oraculum sui seculi, vitæ sanctimonia & summis miraculis clarus obiit an. gratiæ 62. & an. Christi 1151. In eius vita li. 5. ca. 2. Alexander 3. PP. cō in Sanctorum numerū retulit an. 1161.</p> <p>Anno 1158. Liouonia regio, quæ hodie vocatur Liffland, cepta est tūc primū à mercatoribus Christianis explorari, vbi cum plurimi lucti causa sæpe aduentarent, S. Menradus tūc presbyter doctissimus Christum p̄dicans multos eorum, inter quos erat Cobbe Liouoniae Princeps, à gentilitate ad fidem Christianam traduxit. Ipse postea rogatus Cobbe Principis ab Alexandro 3. PP. designatur illius loci Episcopus, vbi nūc est Riga Metropolis. Krant. lib. 7. cap. 13.</p> <p>b Confirmat ordinē Cartusienf. Fasci. tēp.</p> <p>Ad eius pedes procubuit Fredericus Imper. petens absolutionem excommunicationis. Plati. Ferunt Ludouicum Francorum & Hæricum 2. Anglor. Reges, pedes ei inseruisse stratoris officio, ac leua dextraque frenum equi ipsius tenentes eum per Totiacū urbem magna cum pompa deduxisse.</p> <p>Petrus Lombardus Parisiensis Episcopus, cognouento Magister sententiarum, Gratiani Bononiensis monachus, rapodius libri De rectorum, Petrus Trecepis cognouento Comestor vel Manducator, auctor scholasticæ historiæ, si nonnullis credimus, fratres nothi. In vita Gratiani. Alii contra putant eos nec germanos nec consanguineos fuisse: sed ipsi falluntur quod ad eorum tempus pertinet.</p> <p>Ortho Frisingensis Episcopus filius S. Leopoldi, & frater Hærici Ducis Austriæ, Chronologiam ab orbe condito ad annum Christi 1150. pertexit.</p> <p>Helmoldus canonicus Bntsoniensis historiæ Heuetorum siue Sclauorum à Carolo Magno vsque ad ann. Christi 1168. perduxit.</p> <p>Auicenna seu Aben zenna (id est ex posteris Zenox, nomē enim patris sui erat Eli, ait Elias in Tib. in rad. 128) Auerrois, siue Abē Rois, Mefue, medici & philosophi sumi apud suos Arabes nominati. Sabe. AENEAS 9.</p> <p>Rabbi Iehuda Leuites incidit in hæc tēpora, ait Aben Ezra in cap. 9. Daniel.</p> <p>Rabbi Abraham Aben Ezra Indexus Hispanus, qui scripsit in omnes libros receptos in canone Hebræorum, floruit tunc, vt ipse testatur</p>
5247	1159	176	<p>b ALEXANDER. 3. Senensis, Manuele Comneno Cōstantinopolitano siue Orientis Imper. Frederico 1. Ahenobarbo siue Barbarossa Occident. Imperat. Ludouico 9. dicto 7. Francorum Rege</p> <p><i>Vacat</i></p> <p>Schisma 19. quod durauit</p>	21		19	
5247	1159		<p>Victor 4. conera Alexandro à tribus tantum, vel vt alii volunt, quinque Cardinalibus fuisse Imperatoris electus PP. sed</p>	16			
5252	1163		<p>CONCIL Cladmontense, p̄fide de Alexandro Rom. Pont. contra Vltorem, & Fredericum Imper. celebratum fuisse testantur Platina & quidam alii. Sed cum illius temporis historiis nō eius meminerint, mihi est valde suspectum.</p> <p>Turonensē, p̄fide Alexandro PP. quo in Concilio alia Concilia Papiensis in quo Victor p̄sententia, & Fredericus Imp. p̄fuerant, damnata sunt, & vitæque excommunicator. Continus. Sierb. A Emul. lib. 5.</p>	4	7		

	An. ab orb. cō. dis.	An. à Xpo. nate.	Nom. Ponti. ficū.		Ann.	Menf.	Dies.
<p>tellatur ad calcem commentariorum super Daniele & super Malachiam Prophetas.</p> <p>Quidam Sardensis mente capus, elapsus à potentibus, diu more ceruorum vixit, gradens pedibus manibusque & vesces eodem pabulo. Tandem cum Rex Sardinie insula venaretur captusque fuisset cum ceruis aliis, parentibus cum alloquentibus nihil respondit, sed nec appositum panem & vinum gustare voluit, cōtēns herba: vnde & paulò post media nocte clam manns parentum euadens ad ceruus rediit, nunquam postea vifus ab aliquo. Aben Ezra in cap. 4. Danie.</p> <p>Petrus Blesensis Archidiaconus, Thomas Græcus, Arnoldus Abbas Bonazuallia, Guibertus Abbas Gemblacensis, Petrus de Riga Remensis, Ganfredus Antiochensis, Ioannes Episcopus Carnotensis, Baldinus monachus Abbas Fordienfis, postea Vui-gornienfis Episcopus, Baldinus Archiepiscopus Cantuariensis, scriptores Ecclesiastici. Trieth. de scripto. Contina. Siegb.</p> <p>Ordo Vuilhelmitarum seu Gulielmitarum (quos vocant hæremitas) sumpsit initium à Ioanne Bono Mantuano. Sabel AEnead. p. Fascicul. temp.</p> <p>S. Thomas Cantuariensis Archiepiscopus, cognomento Bequetus, sit martyr in Anglia an. 1171. Tyri. lib. 20. cap. 23. Quò ob eadem Hèrico 2. tunc Angliæ Regi specie pōnitentiæ innotūm est inter cætera ab Alexandro Pontifice Rom. ut ipsius subditi possent liberè ad Romanā enrtam prouocare: & ne decepsvillus esset Rex Angliæ quem Roma. Pontifex non designasset. Polydor. lib. 16. histo. Angli. Blond. lib. 4. deca. 2. Henricus 2. Angliæ Rex ipsius S. Martyris reliquias incendit an. 1538.</p> <p>Alexander Pontifex Rom. restitit inter Sanctos, Bernardum Abbatem Clarazuallia an. 1165. & Thomam Cantuariensem Archiepiscopus. an. 1174.</p> <p>Ordo Carmelitarum (qui tūc variegata Oblamyde induebantur) initium habuit in desertis Syriæ. Polyd lib. 7. de inuento. re. cap. 3.</p> <p>Milites D. Iacobi sub ritu S. Angustini approbante Alexandro PP. exoriantur in Hispania.</p> <p>Hugo Heterianus Tuscus multa Græcè & Latinè scriptis: extant ad hunc Alexadri 3. tres eius libri de processione S. Spiritus.</p> <p>Leo Tuscus interpres Liturgiæ D. Ioann. Chrysolostomi se eius <i>avvaym</i> fuisse scribit.</p> <p>Vualdensium (qui sic dicti sunt ab Vualdo Lugdunensium eorum auctore) siue Pauperum de Lugduno, variz hæreses exoriantur anno 1170. vt ait Guido Carmelit. lib. de hæres. Bernardus Lutemburgus ea relicit in annum 1218. Inter multa dogmata quæ ipsi impingit AENEAS SYLIUS cap. 35. hæc sunt, Preces pro mortuis & purgatorium ignem esse inuentum avaritiæ Sacerdotum: delicias sacras imagine: Confirmationem & extremam vnditionem nō esse sacramenta: auricularem confessionem esse nugacem: Sacerdotē quocūque loco quocūque tēpore sacrum Christi corpus cōficere posse</p>	5252	1164					
	5257	1169					
	5259	1171		<p>CALIXTUS 1. Viduari in schismate succedens, sedis fere</p> <p>PASCHALIS 3. antea appellatus Ioanes, à quibusdam electus post mortem Calixti, iussu tandem eò à Friderico Imper. se abdicare pontificatus: hactenus est schisma, postquam sedisset</p> <p>CONCIL. celebre plurimorum Episcoporum, coactum ab Henrico Angliæ Rege Cassib. qua urbi est Hybernia insula, ad corrigēda ea qua minus ritè secundum dogma Christianum stabant in Hybernia (nam singuli pro epibus plurimas habebant uxores) quam ipse Henricus super edomuit, ab Alexandro PP. docto acceptat cum iam ab ignis post Christianam religionem acceptè Hyberni sese ad omnia sua in Romani Pontifici ditione dedidissent. Polyd. lib. 13. Angl. histo.</p>	6		5
	5266	1178		<p>VNDECIMUM generale Concilium, (est secundum vniuersale Lateranense, præsidi Alexandro Rom. Pontif. Episcop. 230. (vel 300. vt ait Tyrinus lib. 21. ca. 16.) cum Orientalium tum Occidentum: continens 50. capitula de reformandis moribus, tam Laicorum quàm Ecclesiasticorum. Antonin. lib. 17. cap. 1. Tom. 3. Concil. Guido Carmelit. puzas scilicet Vualdensium damnatam fuisse in hoc Concilio.</p>			
	5268	1180					
	5269	1177		<p>CONCIL. Northantoni in Angliā celebratur à quodam Cardinale nomine Hugone legato Rom. Pontifici, convocatis id Angliæ quam Scoti Episcopis, ad componēdas lites inter Cantuariensem & Eboracensem Archiepiscopos, qui contendeant de primatu in Scotis Episcopos, qui ceteris Eboracens. Polyd. lib. 13. histo. Angl.</p>			
	5266	1178		<p>Concilium alterū Northantoni coactū Episcoporum Angliæ, præsidi Hugone quodam Cardinale legato sedis Apostolicae. In eo multa et varia pro Christiana religionis statu agitantur. Polyd. lib. 13. Angl. histo.</p>			

An. ab urb. cō dito.	An. d Xfo. nato.	Num. Ponti scō.		Ann.	Mes.	Dier.	
5279	1181	177	<p>c LVCIVS 3. Lucensis, natione Tuscus, Alexio Commeno Orient. Imper. & post eum Andronico Commeno tyranno Orient. Imp. Friderico 1. Barbarossa Occident. Imper. & Philippo 2. cognom. Theodato, & Augusto Fra. Reg.</p> <p><i>Vacat</i></p> <p>CONCIL. Veronense, preside Lucio PP. ut Christiani occidat Principes Asianis contra Turcas ferrent supplicia, & contra Romanorum superbia. Platina.</p>	4	2	18	<p>& sufficere si verba sacramentaria tantum proferat. Eodem fortasse cum hæreticis illius temporis, quos auctor (qui tunc degebat) continuationis historie Sigeberti vocat Agenenses.</p> <p>Berna (id est lingua Heluetica, vrsus; ita dicta, quod cum ea edificaretur casu occurreret vrsus) & Friburgum vrbes edificari ceptæ Nuclei. Monster.</p> <p>Theodorus Balsamon doctissimus iurifconsultus & theologus, Antiochenus postmodum Patriarcha multa hoc tempore scripta, ut ipse de se testatur in præfatione super Nomocanonem, Nicetas quoque lib. 3. de Isaacio.</p> <p>Guilelmus Tyrius Archiepiscopus, quintus ex Latinis, suam historiam de bello sacro Latinorum contra Turcas & Saracenos, 84. annos complectentē, ab anno Christi 1100. vsque ad annum 1184. persequitur.</p> <p>Multi hæretici combusti sunt in Flandria iussu Philippi Flandrensium Comitiss & Guilelmi Remensis Archiepiscopi sedis Apostolicæ legati. Illi dicebant omnia æterna à Deo, corpus autem hominis & temporalia à Lucibelo creata esse: baptismum parulorum & Eucharistiam reprobabant: sacerdotes ex sola avaritia Missas celebrare calumniabantur. Guilel. de Nangia.</p> <p>Septem millia Cotarellorum, qui regionem Biturigensem vallabant, ab illius terræ incolis interficiuntur. Ipsi persequebantur maximè viros Ecclesiasticos, quos miseris mortibus conficiebant: Sacrum Christi corpus pedibus conculcabant, & Ecclesias incendebant. Guilel. de Nangia.</p> <p>Iudæi è Francia expulsi sunt, & eorum synagoga demolita vel mutata in Ecclesiam, edicto Philippi Regis, quod Christianis puerum in Christi ludibrium cruci affixissent, & grauissimis vrsuris vexarent Franciam, AEmil. lib. 5. Gagui. lib. 6. Verum non multo post tempore redeuntes, ab eodem admittuntur. AEmyl. lib. 6.</p>
5283	1185	178	<p>d VRBANVS 3. Mediolanensis, eisdem Imperantibus, & post Andronicum, Isaacio 2. Angelo Orientis Imperatore</p> <p><i>Vacat</i></p> <p>CONCIL. Parisiense, preside Philippo Rege, Episcoporum Gallie pro expeditione contra Turcas. Gagui. lib. 6.</p>	1	10	25	<p>d Dissidentibus inter se Christianis, scilicet, Guydone Rege Hierosolym. & Rainudo Comite Tripolitano, Saladinus Turcarum Rex post maximam stragem nostrorum ferè 22000. recepit Hierosolymam cum suo Rege an. 1187. 2. Octobris, feria 6. anno 83. (AEmyl. 89.) ex quo Regnum Hierosolymorum ceperat esse penes Latinos. AEmyl. lib. 5. Blond. lib. 6. dec. 2.</p> <p>Guilel. de Nangiaco Isaacii Orientis Imperatoris meminit sub nomine Curfac, quæ ait alios vocare Isaquinum: sed id non mirum in historia aliena.</p> <p>e Quidam historiographi hunc prætermittunt.</p>
5285	1187	179	<p>c GREGORIVS 8. Beneuentanus, eisdem Imperantibus</p> <p><i>Vacat</i></p>	1		27	<p>f Fridericus Imperator, Philippus Rex Francorum, Henricus Anglorum Rex, Odo Dux Burgundie, Philippus Comes Flandrie, Henricus Comes Campanie, Theobaldus Comes Blesensis, Episcopi quamplurimi, & omnes ferè Regni Francie Barones, quartâ expeditionem contra Turcas precibus huius Clementis PP. suscipiunt, sequæ cruce iniungunt, cum audissent Hierosolymâ & totam</p>
5286	1188	180	<p>f CLEMENS 3. Romanus, eisdem Imperantibus, vsque ad Henricum 6. Occid. Imper.</p> <p><i>Vacat</i></p>	3		5 8	<p>K Syriam</p>

Syriam, preter tres vrbes Tyrum, Tripolim, & Antiochiam, & qualiam arcem a Saludino fuisse occupatas. Palmer. in Chron. Guagui. lib. 6. Blond. lib. 6. dec. 2.

Verum Philippus & Henricus mox redierunt ad suos, & Fridericus ibi dum in flumine lauaretur submergitur. Continuatior Sigeb. Palmer. Guilel. de Nangia.

Philippus Theolatus fuit A Deo datus, multa miracula vilius instituit Aediles, quos vulgo vocamus Scabios siue Escheuiniore eligendos curauit. Eam vrbe auxit tota illa parte quae a Paruo ponte ad abbatiam S. Genouelicæ tendit, quoniam etiam muribus cinxit, plurimos viros frauit lapidibus, D. Innocentii comiterium extruxit, forum venale vulgo Hallas in plateam quæ Campellos vocabatur ædificauit, nemus Vicenarum (de Vincens) prope vrbe muris cinxit, Guilel. de Nangia, AEmil. lib. 9. Gagui. lib. 6.

Toti Franciæ sacris interdixit obdiuortium Philippi Regis qui Iogebergam seu Gelbergam vxorem repudiauerat. Guilel. de Nangia.

Gilbertus Abbas, Alanus Episcopus Antiochodorensis, Philo Episcopus Carpathius, Guarrius Abbas Igniacensis, Ioachimus Calaber Abbas Florétinus, vt de se testatur supra cap. 9. Apocaply. Godefridus Viterbiensis, Mauritius Episcopus Parisiensis. Ipsius exemplo inualuit mos per aliquot annos in Fræcia vt sacerdotis morientes tabulâ Catholicam fidem de resurrectione cõplendens pectori apponerent, quod tunc multi de ea dubitarent. Guilel. de Nangia.

Ordo Circiferorum oritur in Italia an. 1197. Volater.

S. Guilelmus Biturigenis Episcopus floruit. Honorius 3. PP. cum in Sanctorum numerum retulit.

Fuit doctissimus Theologus & iuriconsultus, multasque Epistolâs decretales de rebus arduis scripsit, vt in libris quinq; Decretalium plura ipsius rescripta reperiantur, quam omnium aliorum simul Pontificum.

Exorti sunt multi ordines religiosorum, siue monachorum. Dominicus Calagariensis Hispanus instituit ordinem Prædicatorum, cuius ordinis feruntur fuisse 4143. cenobia. Franciscus Assisites Italus ordinem Minorum. Palmer. Plat. Horum suo tempore vc. nullia fuisse scribit Sabel. AEncael. dec. 9. lib. 9. Carmelitarum ordo tunc ab Alberto Patriarcha Hierosolymitano instauratur. Ordo Eremitarum S. Augustini. Ordo S. Trinitatis inchoatur a Ioanne Marthâ & Felice Anachoreta. Gagui. lib. 6. Polyd. lib. 7. de inuent. cap. 21.

Abbas Vrspergensis (cuius nomen ignoratur) suum Chronicon ab Orbe cõsulto ad hæc sua tempora. i. annum 1199. conscripsit.

Nicetas Acominatus Choniates scripsit historiam rerum memorabilium quæ in Constantinopolitano Imperio per 18. circiter annos, hoc est, ab anno Christi 1117. in quo desinit Zonaras, vsque ad 1201. cõtingisse.

Guilelmus Episcopus Antiochodorensis,

an. ab
vrb. cõf.
doto.

1279 1197 18.

1286 1198 18.

CONCIL. Parisiensis, cuius summa à Philippo Rege, cui decima ab Erclesiasticis concessa fuit ad bellum gerendum contra Saladinum Turcorum Regem, à quo illa della sacrosâ Salidina. Gag. lib. 6.

* CELESTINUS 3. Romanus, Isaacio 2. Angelo-Orient. Imp. Hérico 6. Occi. Imp. & Philippo 2. cognom. Augusto & Theodato Francor. Reg.

g INNOCENTIUS 3. Anagninus, Isaacio 2. Angelo, Alexio Cõneno eius fratre, Alexio Angelo Isaacii filio, Alexio Duca cognomento Murzufio (aliis Murlypho, aliis, Myrtilo) Balduino, & Hérico, ex ordine Orientis, siue Constantinopolitanis Imperatoribus: Philippo, Otthone 4. Friderico 2. successiue Occidentis Imperatoribus, & Philippo 2. Franco. Reg.

Ann.
1197

1197 18.

16 7 11

18 7 16

Vacat

1

ANAL. orb. cō. dno.	An. d. X. ja. nota.	Nuin. Pon. tificū.	CONCIL. Bialenſe, plurimam Episcoporum Gallia. praefide legato Aſſyſtico, quo ſecundo ex ſententia Concilii Philippi Regis & totius Regni ſacris interdicti propter diuerſū Reſp. & ſecundū matrimonium cum Agne Dacia Moravia filia. Gagni. lib. 6. A. Emil. lib. 6. Rex appellatus ad Pontificē, vel vt alii dicunt, ad generale Concilium.	Ann.	Menſ.	Dies.	Abſalon abbas, Petrus Senonenſis, Stephanus Anglus, Cæſarius Heylſerbarthſis, Euſtathius abbas Anglus, Alexander Nerkan Anglus. Helmandus ſive Helynandus monachus frigidī montis, in Beluaceniſi territorio præter alios libros compoſuit Chronologiā ab orbe condito ad annum Chriſti 1110. Guile. de Nangia. Antonia. tit. 8. cap. 5. Albigenſes, alii Albiani, alii Albii, hæretici, in Comitatu Tholoſano inter alias hæreſes reſiciebant omnia ſacramēta, damnabant nuptias. Vide eorum errores apud Bernard. Lutzeim. in catal. hæretic. Taliſ protectores erant Rex Arragonum, Comes S. Elipii, Princeps Fuxi, & Raymondus Comes Tholoſate. Illi Catholicos miſere trahabant, eosque illudentes quōd Sanctos & D. Virginem venerarentur blaſphemabant in D. Virginem, Haec meretrici ſanctā Maria. Guilel. de Nangiat. Contra eos à Francis, tam clericis quam Laicis variè certatum eſt ſerè per 12. annos. Tandem victi ſunt à Simone Montfortenſi Comite, qui cōtra eos miſſus fuerat à Philippo Rege Franc. Eiq. decreto Lateranenſis Concilii datus eſt Tholoſanus Comitatus. Polyd. Virg. lib. 16. Angli. A. Emil. lib. 6. Blond. lib. 6. de 2. Fascicul. temp. Dominicus etiā plures eorum ad veram fidem reduxit. Platī. Almaricus ſive Amoricus Carnotenſis vir eruditus, ſed hæreticus, conuictus eſt viginti errorum, quorum vnus erat: Corpus Chriſti non magis eſſe in ſacramēto Eucharitiæ, quam in qualibet aliæ. Eius ſeq. nates cum eiufdem oſibus reſuſcit Lutetie poſtea viti ſunt. Gagui. lib. 6. A. Emil. lib. 6. Bernard. Lutzeim. in Catal. hæretic. Alii quidam hæretici blaſphemi in Perſonas S. Trinitatis comburuntur. Parifiſ. Gagui. lib. 6. Alii hæretici in Alſatia eſum carnium in Quadrageſima & quouis alio tempore dicebant eſſe licitum: negabant fornicatiōe eſſe peccatum, quōd coitus eſſet res naturalis. Forſi tereitit octoginta vno die apud Argentinum comburuntur. Naucl. Trit. in Chron. monaſterii Hirſaugienſis. Philippus poſt varia prælia cum Anglo, totam Normanniam ſeptem Episcopatus conſtantem recepit anno 1112. (ali 1260. A. Emil. 1270. Polyd. 116.) poſiquē Carolus Simplex eā conſeſſiſſet Rolloni Ducī Normanorum, Guilel. de Nangiat. A. Emil. lib. 6. Polyd. lib. 14. Angli. hiſt. Gagui. lib. 6. Aquitania etiā ſe tota ſerè ſubdidit Philippo. Ita ab vniuērſa, quam in Gallia habebat, poſſeſſione Ioannes Rex Angliæ ſua ignavia penè eſt depulſus. Polydor. lib. 17. Angliæ. Galli & Veneti expugnata vrbe Conſtantinopoli contra Alexium Comnenam, qui Iſacium Comneni fratrem exaceratū detinebat in carceribus, inter ſe conueniunt, vt Galli Imperatorem Gallum, Veneti Patriarcham Venetum darent: Illi Balduinum Flandrum, hi Thomam Maurocenum nominarunt. Blond. lib. 6. dec. 2. A. Emil. lib. 6. Nicetas
1303	1115		DVODECIMVM ecumenicum Concilium Lateranenſe, omnium que vniquam fuerunt in Europa celebratiſſimum, in quo præſuit Innocentius PP. interſuerunt duo Patriarche, Conſtantinopolitano & Hieroſolimitano: Archiepiſcopi tam Graeci tam Latini 70. Episcopii 400. Abbates 12. Priores conuentuales 800. Simil amos Patres 128; Legati Romani & Graeci Imperatoris, Oratores Regum Franciæ, Hiſpaniæ, Angliæ, Hieroſolym. Cypri, & ca. Et in Concilio aſſum eſt de 70. capitulis contra hæreſes, & ad moreſ aique ſtatum Eccleſieſticis pertinenciū. Tractatum nem eſt de recuperanda Hieroſolyma. Tom. 3. Concil.				
			TRANSUBSTANTIA- tione vocabulum auaritate illius Cōcilii ad cauendas omnes hæreſes ter- gineſitates in Eccleſia uſurpari ce- pitum eſt. C. 1. De ſum. Trinitate. Idque nō ſecum (vt hoc obiter dicam) atque ver- bum Omniaſum antea deſeruo Niceni Concilii: nec aliud ſignificat quā Cy- pricum (ſerm. de carne) panem & vinū in carnem & ſanguinem Domini mu- tari ac conuerſi, & panem omnipoten- tia verbo factum carnem: Enſeſe Emiſ- ſe (homil. 4. in Paſcha.) terrena con- mutati & tranſit: & ſterum, creatu- ras conuerſi in ſubſtantia corporis Chri- ſti: Chryſoſtomus (ſerm. de Eucanſis) ni- hil ſubſtitiæ panis remanere: (in Li- turgia) Deū viſibile in corpus Chriſti mutatū in ſubſtantiam: Auguſtino (ſerm. 28. de verbis Domini) ſum non eſſe panem, ſed corpus Chriſti: Hierony- mo in Marc. Chriſtum tranſfigurare pa- nem in corpus ſuum: Ambroſio (lib. 4. de Sacram. cap. 4. & 5. & lib. de iis qui inuitantur cap. 9.) creaturas & natu- ras ſue ſubſtantiæ mutari: Demoſtreno (lib. 4. de Oratore ſilo cap. 14.) & Hieſychio (Lemo, lib. 6. cap. 12.) panem in carnē Domini ſupernaturaliter tranſ- mutari, & ſeri ſenſibilem tranſlatio- nem & conuentionem: Theophylacto (in 14. cap. Marc. tranſſementari pa- nem in carnem Chriſti, vel tranſformari in 6. cap. Ioan. & in 26. Mat.				
			In hoc Concilio certum habitum eſt In- dan aſſignatus. cap. In nōdū de Ind. & Sarac.				

cetas lib. vii. Sic imperium Orientis mansit penes Gallos 60. ferè annos. Blond. lib. 8. dec. 1.	An. ab orb. cõ dno.	Anni à Xpo nato.	Num. Ponti ficũ.	h HONORIVS 3. Romanus, Petro Altifiodorenſi, Roberto eius filio, ſucceſſiue Constantinopolitanis Imperatoribus, Theodoro Laſcari, & Ioanne Duca Græcor. ex ordine Impp. Friderico 2. nepote Barbaroſſæ Occid. Impe. & Philippo 2. Ludouico 10. dict. 8. per ordinẽ ſucceſſionis Fræcor. Regibus	Ann.	Menſ.	Die.
Balduinus Orientis Imperator Græcam Eccleſiam ad tempus Romanæ audientem & concordem reddidit. Illius vnionis facta eſt mentio ab Innocentio PP. in Concilio Lateranenſi.	5108	1216	183	10	7	13	
Veneti an. 1202. eripiunt Græcorũ Imperatoribus Cretam inſulam, quæ olim inarabica, hodie Candia dicitur. Sabel. AEnead. 9. lib. 9. Circuitus eius 588. millia paſſum continet.							
Ioannes Brennus Chriſtianorum Principum vno conſenſu Rex Hieroſolymitanus designatur, ſed nomine tenus. Blond. lib. 6. dec. 2.							
Ioannes Rex Angliæ vir impius poſt factas res à ſe ſpoliatas, & ſacerdotes pulſos Regno, & redditibus Eccleſiæ per ſex annos retentis, in penam religionis contemptæ excommunicatus à Pontifice Rom. non antea abſoluitur quam diadema capiti adempit Pandulpho legato Apoſtolico traderet, nunquã id ipſe aut hæredes accepturi niſi à Põſtifice Romæ. Angliã item & Hyberniam reddidit feudatarias, Roman. Eccleſiæ, promittens pro Angliã 700. marchas auri, & pro Hybernia 300. Polydor. lib. 15. Angli. hiſto. AEmyl. lib. 6. Blond. lib. 6. dec. 2. Guilel. de Nangia.							
Saxo Grammaticus pertexit hiſtoriam Danorum vſque ad annum ferè 1200.							
Græci odio Latini nominis nolentes parere Conſtantinopolitanis Imperatoribus, ſibi ex ſua natione Theodorum Laſcari Imperatorem creant ad Niceam urbem. Niceph. Gregoras lib. 1.							
h Coronauit Romæ Fridericum 2. Imperatorẽ Occidentis, & Robertum Petri fil. Imperatorem Conſtantinopolitanum cum Iole vxore. Plati. Blond. lib. 7. dec. 2.							
Conſirmauit ordines Prædicatorum & Minorum monachorum, biennio ante mortem D. Franciſci.	5373	1225					
Monachi Valliſcolariũ ordo ſub regula D. Auguſtini originem ſumit in Campania, per Guilelmum Richardum, Eurardum, & Manafſem Theologiæ profefſores: confirmatur ab Honorio.				CONCIL. Germanicum, præſide Conrado Legato Apoſtolico, contra ſchismaticos & cõcubinariũ clericũ. Tom. 3. Concil.			
S. Clara conciuſ Diui Franciſci ab eo edocã ordinem Virginum auſpicatur. Volzer. lib. 21. Alexander 4. eam in numerum Sanctarum Virginum retulit an. 1256.							
Pruteni coguntur à Thentonicis fidem Chriſti ſuſcipere. Monſter in Coſmogr.							
Tartari gens Scythica per Changiuſcam primum ſuum Regem Georgianam Armeniamque maiorem ſibi ſubegerũt, inde Poloniam Hungariamque depopulati ſunt. Blond. lib. 7. dec. 2. Plati.							
Seruitia hominum etiam inter Chriſtianos nondum hiſ temporibus deſiſſe teſtatur cõſtitutiones iſtus Friderici Imperatoris, De ſeruis & ancillis fugitiuis, in Placitis Regni Neapolitani: ſed ea tamen non longè poſt ceſſaſſe conicio ex Bartholo, qui ad hoſtes de captiuũ ſcribit ſuo tempore				Oxonienſe, præſide Stephano Archiepiſcupo, de officio & ſtatu Eccleſiaſticorum, Tom. 3. Concil.			

Ann. ab orb. cō diti.	Ann. à Xpo nato.	Num. Pontifici.	Ann.	Menf.	Dies.	(vivebat an. 1300.) nufquā homines Chriftiani moribus vendi & iampridem fertiuita defiffie.
1375	1227	184				Hierofolyma à Coradino fiue Gordirio Sarraceno filio Saphadini penitus fubrua præter Templum Sancti fepulchri, & arcē quam Turris Dauid appellat. Guilē de Nangia. Trith. in Chron. Monafter. Hirfaugienfis.
			14	3		Floruit tunc Accurfius Florentinus, primus vniuerfi inris gl'offator & adhuc vltimus licēt anno ætatis 37. cepiffet ftudio legum vacare, tamen fummus euafit iurifconfultus, natus 78. mortuus eſt Bononiz ann. Chriſti 1279.
				2	1	Ludouicus Rex Franc. Rochellam urbem expugnauit tum Lemouicenfes, Petragoriti, & omnes Aquitaniz Principes, exceptis Vaſconibus, qui vitra Garumnam habitant, ei fidelitatis sacramentū præſtiterunt. Guilelde Nangiac. Gagni. lib. 7.
						i - S. Dominicum auctorem fratrum prædicatorum & S. Franciſcum minorum biennio poſt eius mortem Sanctorum catalogo adſcribit. Item S. Antonium Viſbonē ſcū Minoritam, qui dicebatur Epifcopus S. Franciſci & Elizabetham Hungariz Regis filiam. Trithem. in Chron. Monaf. Hirfaugienfis. Palmer. Krant. lib. 8. hiſt. Saxo. cap. 4. Plat.
						Venit ius ciuile legi Lutetiz & aliis in locis vicinis. Cap. ſuper ſpectula. de privilegiis.
						Libros quinque Decretalium, eo quo nunc ſunt ordine digeri curauit per Raimundum Barchinonenſem.
1375	1227					Statuit Laicos cuiuſcuq; eſſent ordinis prædicare non poſſe. Cap. ſicut. de hæret.
						Statuit campanas ad Euchariftiz confeſſionem pulſari, & ad ſalutationē & laudes D. virginis. Alii inſud inſtitutum adſcribit Honorio 3. Abb. Verſepg.
						Henricus Anglorum Rex Fracos vicin in Aquitania, Pictones recuperauit, Vaſcones domuit. A Emyl. lib. 7. Polydori. lib. 16. Angl. hiſtor.
1329	1241	185				Odacharus ſeu Othocarus, & Vuentzelanus Reges Bohemiz dantius conſecrandi Reges Bohemiz Archiepiſcopis Moguntinis, qui per multos annos illud retinuerat, donec aliquis eorum tale ius vendidit Eccleſiæ Pragenſi. Trithem. in Chron. Monaf.
						Hierofolyma per Fridericum Imperatorem ſine ſanguinis effuſione ſub certis conditionibus à Soldano Aegyptiorum recuperata eſt cum quibuſdam caſtellis. an. 1229. Trith. in Chron. Monafter.
						Maiorica inſula Sarracenis, qui eam multis annis occupauerant, ab Arragonum Rege eſt erepta. Magna etiam pars terræ quam ipſi in Hiſpania poſſidebant, occupata eſt cum Eremita & Valentia ciuitatibus, à rege Legionis, & eius filio Caſtellæ Rege. Trithem. in Chron. Monafter. Hirſang. Blod. lib. 7. dec. 2.
			1	9	18	Academia Luteciana, quæ propter ciuili in ſcholasticos ſeditiones & exiles delabebatur, quæq; Hæricus Rex Anglus, ad Oroniēſem ſcholā occultis naciſt ad ſe pellicere
						K 3 ſtude-

GREGORIVS
9. Anagninus, Bal-
duino 2. Constanti-
nopolitano Imper. &
Ioanne Duca Græco-
rum Imp. Friderico 2.
Occid Imp. & D. Lu-
douico 11. dict. 9. Frã-
corum Rege

Vacat

CONCIL. Lateranenſi, contra
 Fredericum 2. Imper. Plat.

Londinenſi, præſide Othone Cer-
 dinale legato Apoftolico. In eo Concilio
 poſt longam conſultationem multa leges
 lata ſunt, quæ deinceps ſacerdotalem of-
 dinem conſeruarunt. Polyd. Virgil. lib.
 16. Angliſtor.

CELESTI-
nus 4. Anagnin^o, Bal-
duino 2. Coſtãtinop.
Imperatore, & Ioan-
ne Duca Græcorum
Imperatore, Frideri-
co 2. Occid. Imperat.
& D. Ludouico Fran-
corum Rege

Vacat

fludebat, à S. Ludouico restituitur. Gag. li. 7.
 Annus Christi 1140. est Iudizis quintus milleſimus ab orbe condito, à quo solent ut plorimum numerare.
 S. Edmundus Cantuariensis Episcopus, S. Steuſtus Craconiensis, Ioannes Friburgenſis Episcopus Boffinenſis, S. Samonas Gagenſis Episcopus, doctissimi Theologi.
 Iordanes Dominicanus Theologus suis silentium mense præſcribit. Volater. lib. 21. Geographia.
 Tbolosa & totus Comitatus à Francis in deditionem accipitur: sitque fuit est bellum contra Albios hereticos. A Emil. lib. 7.
 S. Antonius de Padua discipulus S. Frãcisçi obiit an. 1141. Trith in Chron. Monast. Hirſaugienſis.
 Dū dira fames grassaretur in Francia, & tãta ut homines belloarū more herbis campeſtribus veſcerentur (Goilel. de Nangia.) Guillelmus Niuernensis Episcopus singulis diebus alebat duo millia pauperum. Mater Hiſtoria.
 An. 1138. Theologi Parisienses post longam diſputationem definiunt, neminem poſſe duo beneficia, si vnum ſufficeret ad eum alendum, obtinere sine mortali peccato. Chron. Franco. & lac. Meier. in Hiſt. Flandra.
 Factiones Gibellinorum pro Imperatore qui ter fuerat à Gregorio 9. excommunicatus, & Guelphorum pro Rom. Põnifice exoriuntur in Italia, quæ per 160. ferme annos grauiſſima & plus quam intestina bella pepererunt. Plat. Blond. lib. 7. dec. 2. & A Emyl. Kranti. lib. 3. Hiſtor. Saxo. cap. 8. Trith. in Chron. Monast.
 k Scripsit Apparatus Decretalium & Antitheticarum cognominat' est Pater iuris. Volat.
 Steuſſilam Craconiensem Episcopum, & Petrum ordinis Prædicatorum retulit inter Sanctos. Volater. lib. 22.
 Hugo Cardinalis S. Sabinae, antea Barcinonenſis monachus ſcripſit vniuersa Biblia, & composuit Concordantias, vt vocant, Bibliorum.
 Albertus Magnus Dominicanus & Ratisboubenſis Episcopus, S. Bonanetura Frãſicanus, Alexander Aleſius, Ioan. Valleis Anglus, Gualterus Pictaenſis Episcopus, Ioannes de Rupella Parisienſis, Guillelmus Episcopus Parisienſis, Bartholomeus Brianus, Gilbertus Tornacenſis, Bernardus Parmenſis presbyter Composellanus, Hilarinus Episcopus Aurelianenſis, Iacobus Achonenſis Episcopus, Odo Cancellarius Parisienſis, Hẽnicus Ebredunenſis Archiepiſcopus, Theologiæ præſertim Scholaſticae & iuris Canonici doctissimi interpretes.
 Vincentius Bellouacenſis Dominicanus, hiſtoriarum vniuersalem maximè Eccleſiaſticam ab Orbe condita ad an. Christi 1150. in ſuo Speculo hiſtoriali complexus est.
 Hẽnicus primus Dux Brabitiæ cum antea ipſius maiores eſſent Lonanii Comites.
 Circa hæc tempora lingua Germanica cepit ſcribi Latinis charactribus: tunc etiã Germani nomina Sãctorum imponere ce-

An. ab
 orb. cõ
 dit. 5331

An. à
 Xpõ
 nato. 1243

Nom.
 Panti
 ficũ. 126

k INNOCEN-
 tius 4. Genuenſis Bal-
 duino 2. Conſtãtino-
 politano Imper. &
 Ioan. Duca Græcorũ
 Friderico 2. Occident.
 Imperatore & Interre-
 gno Occidentalis Im-
 perii. D. Ludouico 11.
 dict. 9. Francorũ Reg.

Ann. Mens. Dies.
 11 6 12

Vacat non quidem annos 2. ut quidam putat, sed dies 3. vel ut alii

5333 1245

DECIMUM tertium vniuersale Concilium Lugdunenſis, præſide Innocentio Rom. Pontif. contra Fridericum Imperatorem qui vocatus ad Concilium & non comparens, huſus Eccleſia indi-
 catur ac deponitur Imperio: Fuit etiam actum de recuperanda terra Sancta, D. Ludouico Franc. Rege cõſtituto Duce illius quinta expeditionis: qui Cruce ſignatus vbi in Aſia cum ingenti exercitu iraceſſit, rediit in Galliam quinto poſt anno. Plat. A Emyl. lib. 7. Guilel. de Nãgac. Tom. 3. Concil. Viucenti. lib. 32. Gagui. lib. 7.

RUBER PILEVS, & purpura in eo Cõcilio primũ concessa ſunt Cardinalibus, vt admodum ſe ſemper paratũ eſſe debere ſanguinem pro Chriſtiana religione fundere. Ibi etiam conſtitutum eſt vobis ego in vrbe & ferre rubrum galtram. Plat. Gagui. lib. 7. A Emyl. lib. 7.

an. ab orb. cō doto.	An. d Xps. nato.	Num. Ponci ficam	Ann.	Menf.	Dieb.	perunt suis in baptismo, cum antea Peter- grinis Scytharum appellationibus vteren- tur. Curio lib. 2. Chronolog. Alphonfus 10. Rex Castellæ, insignis phi- losophus & Mathematicus reuoluit Im- perium. Trith. in Chron. Monast. Hir Saug. Grossioni gens Arabica insignitane Soltano Babylonico Chirilizon queris modis persequitur in Asia, & expugnata Hiero- solyma templum Sepulchri Domini des- truxerunt Blond. lib. 7. dec. 2. AEmyl. lib. 7. Guilcl. de Nangia. Iacobus Rex Arragonum duos ordines militum instituisse fertur, quorum alterū a- micū albo & nigra cruce insignitū vocauit ordinem D. Matix de redēptione captiuorū sue de mercede, quibus scilicet cura esset de redimēdis captiuis; alterū apellauit ordi- nē militum Mōtelig rubenti cruce insignē. Alii hęc institutionē sciūtiorē faciunt, & incidisse in an. post Christi 1132 & vtrūq; militiū autē fuisse à Gregorio 2. approbat. Ioannes de Sacro Bosco Anglus tunc in- signis Mathematicarum professor Parisiis, vixit ex eius Computi Ecclesiastici sine colligere. Friderico 3. excommunicato & decreto Conciliū expoliato Imperio, vacauit Impe- rium per 27. annos vique ad Rudolphum Palmer. interea multe sunt ortę dissensio- nes inter Principes ob electionem Impera- torum, & tres ordine electi sunt non qui- dem Imperatores sed Reges Romanorum. Nam primō iussu Pōtificis electus est à qui- busdam Principibus, cōtra Fridericum, He- ricus Lidgrauis seu Comes Hassiæ & Thu- ringiæ, qui non consecutus Imperii coronā obit an. 5. Regni, viuo adhuc Friderico, qui ob omnes Pontificis execrationes no- luit cedere Imperio. Mortuo Henrico ann. 1259. statim ab Electoribus Imperii proce- rante PP. per Legatum Petrum Caputium, cōtra Fridericum & Conradum fil. designa- tus est Rex Romanorū & coronatus Vuil- helmus Comes Hollandiæ. Quo mortuo 7. anno Regni, electus est à duobus Electo- ribus & quibusdam Principibus Richardus Cornubiæ Comes, sed anni Regni ipū sunt incerti. Trith. in Chron. Monasterii Hir- saugiensis. Historici mirē variant hoc loco: alii numerant Conradum filium Friderici, & Vuilhelmum, ac constituunt Interregniū annorum tantū 17. alii 22. alii negant sedē Imperii vacasse. Sed omnia optime Trith. Robertus Sorbona Theologus, primus instituit & ditauit Collegium Sorbonæ, pro scholasticis qui vacarent Theologiæ. Guilcl. de Nangia. Chron. Franco. Vnde sunt inepti Historici recentes qui putant Robertum hunc fuisse Fratrem D. Ludouici. 1. Ludonicus multa in Regni vilitatē in- stituit: Dignitates & officia noluit esse ve- nalis: Blasphemus, & in vanum iurantibus per nomē Dei, cauterium in fronte iussit. Lupanaria prohibuit: reuoluit Magistratibus in toto suæ iurisdictionis tractu aut suos emere, aut liberis sacerdotia procurare, aut eos collocare nuptiū distributiones aua- ritia					
5342	1254	187	1			ALEXAN- der 4. Anagninus, Bal- duino 2. Constantino- politano Imper. Theo- doro Lascari iuniore, Duce fil. Græcorum Imp. Michaelē 7. Cō- neno Paleologo Con- stantinopoleos & Græ- corum Imper. Inter- regno Imperii Roma- ni, S. Ludouico Fran- corum Rege sedit.					
						<i>Vacat</i>	6	5	5		
							3		4		
5346	1258					CONCIL. Oxoniensē, contra Pi- ctones quingenti numero confluere in Angliam: quos statuerunt cum ca- teris aliens exterminandos. Polyd. Virgil. lib. 16. Hist. Angliæ.					

multa crenobia & Valetudinaria partim condidit, partim inflauravit & ditavit beneficia Ecclesiastica noluit conferre, sed ius illud restituit collatoribus ordinariis iuxta antiquos Ecclesiarum canones. Gagui, lib. 7. AEmyl. lib. 7. Chronica Francor.

Cum Edouardus filius Henrici 3. Anglorum Regis duxisset in uxorem Aleonoram Alphonii Castellae Regis, foretens, pater enim donavit Principatu Vualliz. Hinc fit ut filius Regis Angliae natus maior vocetur Princeps Vualliz. Polyd. lib. 16. Angli. hiltor. Antea cum Ducatus Normanniae esset sub ditione Anglorum Regis dicebatur Princeps Normanniae a tempore Henrici 1. qui Guilelmum filium suum Duce fecerat eius regionis circa an. 1130. Polyd. lib. 11. Angli. hiltor.

S. Thomas Aquinas Dominicanus discipulus Alberti Magni scholasticae doctrinae princeps.

Henricus de Segusia diſtus Cardinalis Hadienſis, tunc Summam suam edidit: habuit auditorem Guilelmum Durandum qui diſtus est Speculator. Floruit Guilelmus de S. Amore doctor Sorbonicus, qui scripsit contra ordines Mendicantium.

Jacobus de Bellouiso Iurifconsulatus, scripsit in libros feudorum quos septies publice interpretatus fuerat.

Memorable factus an. 1259. (alii 1259.) inter Anglos & Francos, Lutetiae in magno Principum conuſu, praesentibus Ludouico Francorum & Henrico Anglorum Regibus, percussus est: ut Ducatus Normanniae, Comitatus Andegauenſis, Cenomanensis (quorum causa tot olim bella inter Anglos & Francos, & quos a Philippo Augusto receptos Fraci ad eam gratem possidebant) item etiam Troouensis & Pictauenſis cederent in perpetuum Fraco: acciperet vero Anglus pro impensis bellicis 150. millia aureorum & in singulos annos vestigalis nomine dena millia, contentusque esset ulteriori Aquitania, & citerioris parte vsque ad Caratum fluium, cum finibus Agenensium, Lemoenicum, Cadurcorum, de quibus tamen ius clientelare deberet Franco, renuncians iuri quod sibi in Galliae Regno vedicare posset, sicque adscriberentur inter Barones Franciae, ac par Dux quo Aquitaniae vocaretur. Polyd. lib. 16. Angli. hiltor. Gagui. lib. 7. AEmyl. lib. 7. Guibel. de. Nangiac.

in Festum Sacramenti Corporis Christi instituit Trith. in Chron. Monast. Polyd. de inuento. rer. lib. 6. cap. 8. Thomas Aquinas composuit officium illius festi cum hymno & proſa, quae misit ad Urbanum PP. 3. quo in praemium retulit columnam argenteam. Nauder. Extant inter eius opera.

Fuit humili loco ortus, fertur enim habuisse patrem sutorem veteramentarium; cum Cardinales non possent conuenire ad vnum eligendum ex suo collegio, ex Patriarcha Hierosolymitano creatus est Roman. Pontifex. Plati.

Misit in Angliam Orthobonum legatum ad componendum intestinum bellum, inter Henricum Regem & eius optimates. Polyd.

An. ab orb. cō ditio. 5349
An. d. Xp̄i. nato. 1261
Nom. Ponti. ficū. 1288

m VRBANVS
4. Trecentis Michaelē 7. Comneno Paleologo, cognom. Magno, Orient. Impera. existente Interregno Imperii Occident. S. Ludouico Francorum Reg.

Vacat

Aug.	Sept.	Oct.
3	1	4
	5	

Ann.	Mens.	Dies.	lib. 16. Angli.
1265	189	3	Ioannes Semecz cognomen. Theutonicus primus glossator, vt vocant, Decreti, Humbertus, Alexander de Villa Dei minorita, Albinus Abbas Ferrariensis, Adamus de Marisco Anglus, Ioannes Episcopus Boffinensis, Dauid Germanus, Vdalricus Argentinensis Alberti discipulus, Theodorici Thuringus, Ioannes Bisuntinus Episcopus, Adeledinus Sagieſis Episcopus, Theologia scriptores, vt ferebant illa tempora, doctissimi.
		2	9
1266			<p><i>Vacat</i></p> <p>DVO Concilia plurimorum sacerdotum celebrantur in Anglia per Othobunum Apostolicum Legatum, de rebus ad religionem pertinentibus, quibus etiam nunc in Anglia viuuntur. Polyd. Vergil. lib. 16. Angli. histor.</p> <p>alterum } Northantoni fuit } Londini.</p>
1271	190	4	<p>o GREGORIVS 10. Placentinus, Michael 7. Comneno Paleologo Oriet. Imp. & post finitum Interregnum Imperii, Rodulpho Occidet. Imp. S. Ludouico Francor. Reg. & post eum eius filio Philippo 3. Cognom. Audace, Fran. Reg.</p> <p><i>Vacat</i></p>
1273	1272		<p>DECIMUM quartum generale Concilium Lugdunense secundum, preside Rom. Pontifice, Episc. 500. Abbatum 60. & aliorum minorum prelatorum & sacerdotum fere 100. Pro terra Sancta recuperanda (hac de re nihil fuisse definitum ait Ioan. le Maire) & contra Gracos de Processione S. Spiritus &</p>
		10	<p>lib. 16. Angli.</p> <p>Alexius Cesar Strategopolus iussus à Michael Paleologo obiter tentare Constantinopolim, eam cepit cum 800. tantum militibus. Nicephor. Gregoras lib. 4. Ita desit Imperium esse penes Gallos. Illud deinceps inſit apud familiam istius Paleologi 200. fere annis, donec Mahometes Turca Byzantium occupauit an. 1453.</p> <p>Libera Christi pradicatio per Aphricam à Sarracenis concessa. Blond. lib. 8. dec. 2. n Carolum D. Ludouici Fratrem inuixit Romæ, Siciliz & Hierosolymorum Regem, ea lege vt in singulos annos 48. millia aureorum (Nauder. 40. mil.) nomine tributi penderet. Plati. Blond. lib. 8. dec. 2. AEmyl.</p> <p>D. Ludouicus Franco. Rex, signatus cruce relicta Regni administratione, Simonî Neelz & Mathzo Vindocinensi Abbati D. Dionysii, cum tribus filiis, Ioanne, Philippo & Petro, magna classe cõparata traiecit in Africam secundo dimicaturus cõtra Sarracenos; sed anno proximo Carthagine expugnata, Thuneto obfessa, & Ioanne Tritanne priore filio defuncto, ipse ex alui pro fluio (alii peste) obiit ad 8. Cal. Septemb. an. 1270. Gaguin. lib. 7. & AEmyl. Blond. lib. 8. dec. 2. Palmer. in Chron. Bonifacius eum inter Sanctos retulit. Gaguin. lib. 7.</p> <p>Desyderius Longobardus multis scriptis impugnavit ordines mendicantium: contra quem D. Thomas lib. contra impugnantes religionem cap. 6.</p> <p>o Audiens ciuilia bella & frequentes seditiones, ac infinita mala quæ quotidie fiebãt in Germania, quod nullus esset Imperator, monuit electores vt ad certum tempus Imperatorem aliquem designarēt; qui elegerunt Rodulphum Hapsburgensem Comitem. Trithem. in Chron. Monaster.</p> <p>Magna pars historicoꝝ Philippum Francorum Regem cognominant Audacem, sed tanta fuit morum & animi lenitate, vt merito potuerit appellari Lenis. Et fortasse quod dicebatur de Philippo Duce Burgundie, qui fuit vir strenuus & forti animo, ipsi imprudenter traxerunt ad Philippum Regem Francorum.</p> <p>In Concilio Lugdunensi Rodolphus confirmatus est Imperator: Minores 25. annis exclusi sunt à cura Parochialis Ecclesie, ea Licet canon de electio. lib. 6.</p> <p>D. Thomas Aquinas obiit an. 50. ætatis dum Lugdunum ad Concilium euocatus proficisceretur. Mat. histor.</p> <p>Michael Paleologus Imperat. Græcos nolentes</p>

an. ab urb. cō dau.	An. d Xp̄i nat.	Nom. Pau sc̄i.	slis. Interfuerunt Gratianum & Tarnatorum legati (Concil. de Nang. & Gregoras) & si nullis credimus, Michael Paleologus Imper. Græcorū, cuius anctōriate, effrenatissimis pluribus Græci (Nicephor. Gregoras lib. 5. Pachymerus lib. 7.) uocillata est quidem (sive per eū, sive per legatos) decima terra. (Trith. in Chron. Monast. Hirf.) vixit sine ecclesiasticisque Ecclesiis, sed in non dia durauit, sicut nec praedicti. Gagu. lib. 7. A Emul. lib. 7. Tom. 3. Concil. Blaud. dec. 2. lib. 8. pler. Palmer.	Ann.	Menf.	Dies.
5364	1276	191	p INNOCENTIUS 5. Burgundus, Tarentasiensis, eisdem Imperantibus	6	2	
			Vacat sedes			9
5364	1275	192	ADRIANVS 5. Genuensis, eisdem Imperantibus	1	9	
			Vacat			28
5364	1276	193	q IOANNES 21. (aliis 20. aliis 22.) Lusitanus Vlixibonensis, eisdem Imp.	8		
			Vacat	6	7	
5365	1277	194	r NICOLAUS 3. Romanus, ob vitæ integritatē vulgo dictus Compositus, eisdem Imperantibus	3.	8	15
			Vacat	5	20	

An. ab orb. cō dita.	An. à Xp̄o. nat̄a.	Num. Pōn- sificō.	Ann. Mōs. Dies.	Ann. Mōs. Dies.	Chronicon Flandriæ deduxit. Siculi impatientes libidinis & insolētia militaris Gallorum, coniractione facta an. 1281. die Pasche ad pulsam campanarum quæ conuocabit ad vesperas, omnes Gallos ad vnum cum vxoribus etiam grauidis contrucidarunt. Vnde prouerbiū, <i>VESPERSA SICILIAMAR</i> , seu Vesper Siculus, cum significatur subita cædes. A Emil. lib. 7. Deficiunt Siculi ad Petrū Tarracōnēsem, (cui Regnum Siciliæ debebatur iure dēti Constitūte vxoris, filiz Manfredi, quem Carolus vita & Regno spoliauerat) Regem Aragonum in Hispania, qui propterea à Nicolao 3. Rom. Pontifice sacris prohibetur, & hostis Ecclesiæ iudicatur. A Emly. lib. 7. Plati Blond. lib. 3. deca. 2. Fuit vir sanctissimus, adeo vt tæci, muti & claudi, ad eius sepulchrum sanitate recuperarint. Trit. in Chrō. mona. Hirsaug. Eldad Danius Hebræus historicus scripsit suā historiā, de Iudis Clausi in Aethyopia, circa annum Domini 1281. qui iuxta rationem numerandi Hebræorum, est an. ab orbe cōdito 5043. Ipse ad finem sui libel. t. Ordipem Carmelitarum (qui sic dicti sunt à Carmelo mōte Syriæ) mutatis dila- mydib' virgulatis seu versicolorib' in albas, cōfirmavit & reformauit. Pla. Trit. in Chr. Ordinem Eremitarum Sancti Augustini Lutetiz Parisiorum nondum receptum cōfirmavit. Tricheim. in Chron. Sunt autem, vt id obiter dicam, præcipui quatuor Ordines probatissimi, quorum ceteri omnes sunt veluti appendices, Basilii, Augustini, Benedicti & Francisci, Sanctorum patrum. Volater. lib. 21. Geograph. Palydor. lib. 7. de inuent. cap. 4. S. Rochus Narbonensis, Guilelmus Durandus Miniacensis Episcopus auctor Rationalis, Gilbertus Magnus Anglus, Aegidius Bisurigenis Archiepiscopus, Guilelmus Lugdunenſis Archiepiscopus, Ioannes Gēnenſis, Ephrem (alius ab Eremita) Græcorū historicus, Arlothus generalis Minoritarū, Guido Bononiensis Archidiaconus, Nicolaus Cabasilas Dyraehii Episcopus, Ecclesiastici viri & Scriptores. Raymundus Lulius Catalanus, multa scripsit de rebus nimium curiosis. in eius libris adnotati sunt pluresquam quingenti errores à Petro Terraceni Archiepiscopo: vt Deum plures habere essētiās, (tale quidpiam hodie asserunt noni Trinitarij in Prōlonia) Patrē priorem filio: Spiritum sanctū conceptum ex patre & filio, &c. quæ eadem omnia, hæretica & plura diabolica audacia, assererebat se à Christo sibi apparēte in forma crucifixi in quodam monte accepisse, vt totum orbem à tenebris quibus detinebatur liberaret. Bernard. Lutsemburg. in catalog. hæretic. Palatium Parisiense (vbi nunc cōditio Vtini Regis sedes est Parliamenti) constructū est à Philippo Rege, Eugerranō Martino fisci præfecto illud opus virgēte. A Emly. lib. 8. Collegiū Scholasticorū Choleuicū Lutetiz instituitur à Ioan. Cholletto Cardinali. L 2 Mat.
5369	1281	195	<p>s MARTINVS 4. Turonēsis, Michaele Paleologo Orientis Imperat. Rodulpho Occident. Imperat. & Philippo 3. Fra. Rege</p>	4 I	
			<i>Vacat</i>	3	
5373	1283		<p>CONCIL Herbipolense, præfide Legato Apostolico à laere, multorum Episcoporum, Abbatum, præfinitus Rodulpho Imperatore, Principum, Ducum, & Comitum: vbi inter alia Legatus nomine Papa contributionem decimi denarii à clero, & Rex ab vniuerso populo erigere ceperant. Tricheim. in Chron. monasterij Hirsaugien. At Monasterus in Cosingra. refert ad annum 1287.</p>		
5373	1285	196	<p>t HONORIVS 4. Romanus, Michaele Paleologo Orientis Imper. Rodulpho Occident. Imperat. Philippo 4. Pulchro Francor. Reg.</p>	2 I	
			<i>Vacat</i>	10	

Mater historiarum. Rodulphus Imper. Heluetios, qui Comiti Sabaudiz erant subditi, sibi subiegit. Blond. lib. 8. dec. 2.	An. ab orb. ed. à Xpo. dicitur. 5376	Anni nam. 1288	Nobis Pontifici. 197	v NICOLAUS 4. Afculanus, primus PP. ex ordine Franciscanorum monachorum: Narrant qui scribunt Honorium 4. fuisse Minoritâ. eisdem Imp. & post Rodulphum, Astulpho seu Adulpho Imperantibus	Ann. 4	Mens. 1	Dier. 8
<p>v Mulech Sapherapet Sarracenorum Soltanus (hoc est, Imperator) non quidâ Aegyptius, vt quidam putant, sed Babylonius, Tripolim, Tyrum, Berithum, Sidonem & Ptolemaidâ, nobilissima emporia, quæ sola tunc à Christianis tenebantur, ferro & igne vastauit altercantibus inter se de finibus, iam dudum per 30. annos Venetis, Genuensibus, & Pisani. A Emyl. lib. 3. Platin. Blond. lib. 2. dec. 1. Fascical. tempo. Ita dissidentibus inter se Christianis amittuntur omnes portus Asiaticæ. Tuncque finitum est bellum Sacrum in Oriente.</p> <p>Inter Philippum Regem Franciæ & Edouardum Angliæ erat capitale odium, quod fuit causa secundi belli Anglici seu Francici & malorum malorum. Polyd. lib. 17. Angli.</p> <p>x Instituit ante Pontificatum ordinem S. Benedicti in Montibus, siue Celestiniorum monachorum, sub regula D. Benedicti. Guil. de Nangia. Polyd. lib. 7. de inuentio. cap. 2. Eam confirmauit Bonifacius 8.</p> <p>¶ Ferrus edixisse, Ne deinceps Romani Pontifices & Cardinales uerentur equis & militibus, sed tantum armis, Christi, cuius ha beri uellent vicarij, exemplo. Mater. histor. O legem nunc prope euerfam.</p> <p>Cum rebus agendis parem idoneus haberetur, persuasus est vt Pontificatum resignaret, itaque coram omnibus in Consistorio, mitram, anulum & Sandalia deponens, Pontificatum se liberè abdicauit. Platin. Relatus est inter Diuos à Clemeute 5. Blond. 9. dec. 2. & Mater histori vel à Ioanne 22. Palmes vel à Vienensî Concilio. Ioannes le Maire.</p>	5376	1288	197				
<p>S. Nicolaus Tolentinus tunc obiit: Catalogo Sanctorum adscriptus est ab Eugen. 4. Michael 7. Connenus Paleologus cognomento Magnus, obiit anno sui Imperii 51. sed quòd ad Ecclesiam Romanam desciuisset, priuatus est. etiâ à proprio filio Andronico, sacra sepultura Nicephor. Grego. lib. 5. A Emyl. lib. 9.</p> <p>Angli Normanniam & Aquitaniam inuadunt, expro castro Banix, & duobus alijs oppidis circa Burdegalam, à cuius accessu propulsatur per Radulphum Neela Magistrum Equitum, prodicione cinium in dedicationem accipiunt Baiouam urbem. Guil. de Nangi.</p> <p>y Instituit duplex maius (vt vocant) in Festis 12. Apostolorum, 4. Euangelistarum, & 4. Doctorum Ecclesiæ. Plati.</p> <p>Ferrus misit auctor illius orationis Ecclesiasticæ, Aue uirgo gloriosa & cæ.</p> <p>Aliquas epistolas Romanorum Pontificum, quas uocant Decretales, in quinque libros per tres doctissimos viros, Guilelmum Ebradunensem Archiepiscopum, Berengarium Episcopum Biteronensem, & Richardum de Senis, iuris utriusque doctorem, digeri curauit, easq; sub nomine Sexti libri Decretalium in Concilio Lugdunensi confirmauit, & legi in Scholis acio iudi-</p>	5379	1291		<p>Vacat</p> <p>CONCIL. Londinense ad Vniuersitatem inuissu Edouardi Regis. Eo in Concilio publico edito sunt Indici de Anglia in perpetuum exire: tantum est etiam, vt nemini liceret dare gradus collegijs monachorum sine Regis permissu: ut ut monachi aut alij sacerdotibus emere possessiones, idq; ne eiusmodi possessiones canonicorum aliorum sacerdotum dotes ferret. Eam Legem ad Manasteria uocant, quod res sancti dicitur collegijs sacerdotum non res sui uenduntur magis, quam res mortuæ. Durat in hodiernam diem. Polyd. Vngl. lib. 17. Anglic. histor.</p>	2	3	2
<p>S. Nicolaus Tolentinus tunc obiit: Catalogo Sanctorum adscriptus est ab Eugen. 4. Michael 7. Connenus Paleologus cognomento Magnus, obiit anno sui Imperii 51. sed quòd ad Ecclesiam Romanam desciuisset, priuatus est. etiâ à proprio filio Andronico, sacra sepultura Nicephor. Grego. lib. 5. A Emyl. lib. 9.</p> <p>Angli Normanniam & Aquitaniam inuadunt, expro castro Banix, & duobus alijs oppidis circa Burdegalam, à cuius accessu propulsatur per Radulphum Neela Magistrum Equitum, prodicione cinium in dedicationem accipiunt Baiouam urbem. Guil. de Nangi.</p> <p>y Instituit duplex maius (vt vocant) in Festis 12. Apostolorum, 4. Euangelistarum, & 4. Doctorum Ecclesiæ. Plati.</p> <p>Ferrus misit auctor illius orationis Ecclesiasticæ, Aue uirgo gloriosa & cæ.</p> <p>Aliquas epistolas Romanorum Pontificum, quas uocant Decretales, in quinque libros per tres doctissimos viros, Guilelmum Ebradunensem Archiepiscopum, Berengarium Episcopum Biteronensem, & Richardum de Senis, iuris utriusque doctorem, digeri curauit, easq; sub nomine Sexti libri Decretalium in Concilio Lugdunensi confirmauit, & legi in Scholis acio iudi-</p>	5380	1292		<p>ASCHAFFENBURGENSE pronunciale grafulo Gerardo Archiepiscopo Mogunino cum 7. suo suffraganeo, Abbatibus & presbiteris. vbi multa utilia de negotijs Ecclesiasticis statuunt. Trithem. in Chron. monast.</p>			
<p>S. Nicolaus Tolentinus tunc obiit: Catalogo Sanctorum adscriptus est ab Eugen. 4. Michael 7. Connenus Paleologus cognomento Magnus, obiit anno sui Imperii 51. sed quòd ad Ecclesiam Romanam desciuisset, priuatus est. etiâ à proprio filio Andronico, sacra sepultura Nicephor. Grego. lib. 5. A Emyl. lib. 9.</p> <p>Angli Normanniam & Aquitaniam inuadunt, expro castro Banix, & duobus alijs oppidis circa Burdegalam, à cuius accessu propulsatur per Radulphum Neela Magistrum Equitum, prodicione cinium in dedicationem accipiunt Baiouam urbem. Guil. de Nangi.</p> <p>y Instituit duplex maius (vt vocant) in Festis 12. Apostolorum, 4. Euangelistarum, & 4. Doctorum Ecclesiæ. Plati.</p> <p>Ferrus misit auctor illius orationis Ecclesiasticæ, Aue uirgo gloriosa & cæ.</p> <p>Aliquas epistolas Romanorum Pontificum, quas uocant Decretales, in quinque libros per tres doctissimos viros, Guilelmum Ebradunensem Archiepiscopum, Berengarium Episcopum Biteronensem, & Richardum de Senis, iuris utriusque doctorem, digeri curauit, easq; sub nomine Sexti libri Decretalium in Concilio Lugdunensi confirmauit, & legi in Scholis acio iudi-</p>	5381	1294	198	<p>x S. CELESTINUS 5. Eserniensis, Michael 7. Paleologo Orientis Imperat. Adulpho Occidentis Imper. & Philippo 4. Pulchro Franc. Reg.</p> <p>Vacat</p>	5	7	10
<p>S. Nicolaus Tolentinus tunc obiit: Catalogo Sanctorum adscriptus est ab Eugen. 4. Michael 7. Connenus Paleologus cognomento Magnus, obiit anno sui Imperii 51. sed quòd ad Ecclesiam Romanam desciuisset, priuatus est. etiâ à proprio filio Andronico, sacra sepultura Nicephor. Grego. lib. 5. A Emyl. lib. 9.</p> <p>Angli Normanniam & Aquitaniam inuadunt, expro castro Banix, & duobus alijs oppidis circa Burdegalam, à cuius accessu propulsatur per Radulphum Neela Magistrum Equitum, prodicione cinium in dedicationem accipiunt Baiouam urbem. Guil. de Nangi.</p> <p>y Instituit duplex maius (vt vocant) in Festis 12. Apostolorum, 4. Euangelistarum, & 4. Doctorum Ecclesiæ. Plati.</p> <p>Ferrus misit auctor illius orationis Ecclesiasticæ, Aue uirgo gloriosa & cæ.</p> <p>Aliquas epistolas Romanorum Pontificum, quas uocant Decretales, in quinque libros per tres doctissimos viros, Guilelmum Ebradunensem Archiepiscopum, Berengarium Episcopum Biteronensem, & Richardum de Senis, iuris utriusque doctorem, digeri curauit, easq; sub nomine Sexti libri Decretalium in Concilio Lugdunensi confirmauit, & legi in Scholis acio iudi-</p>	5382	1294	199	<p>y BONIFACIUS 8. Anagninus, ex</p>			

	An. d. Xpi nati.	Num. Pontifici.	nobilis familia Caecitana, Andronico seniore siue maiore filio Michaelis Oriet. Imp. Adulpho, & post eum Alberto I. Occident. Imperato. & Philippo 4. Pulchro Francorū Rege	Anno.	Menf.	Dieb.	cū obseruari mandauit. Prefatio lib. ser. Decretal.
				8	9	17	Lustralem annum siue I V B I L I V M ceteris quolibet anno celebrandum primus instituit an. 1300. Platin.
			<i>Vacat</i>			10	Henricus de Gandauo Tornacensis Archidiaconus, Iacobus Genouensis Archiepiscopus, Alexander de Villa, Conradus Halsbertadensis Dominicanus, Ioannes Scotus Franciscanus doctor subtilis, (qui obiit an. 1308.) Ioannes Sanctogeminianus, Petrus de Palude, Renerus Pitauus, Theologus Scholasticus, vt vocant, acutissimi scriptores. Trithem.
5385	1297		<i>CONCIL. Lugdunense, preside Bonifacio Pontifice, qui animaduertens quoties Principes nona vestigialia sacerdotibus imponere interdum sine iusta causa interdixit in eo Cōcilio, ne posthac id facerēt, neue sacerdotēs inuisu Rom. Pontifici illa imposita conferrent, cap. 3. de immanita, ecclesi. lib. 6. Fuit causa magna discordia apud Anglos, Polyd. lib. 17. Angli. hystor.</i>				Circa hæc tempora Nicephorus Calixtus Xanthopulus historiam suam Ecclesiasticam à Christi natiuitate ad annum 625. decurritentem, Andronico maiori Constantinopolitano Imperatori dedicauit. Ipse in dedicatione operis & lib. vlti. cap. vltimo.
5385	1297		<i>Londonense, cum Episcoporum tam virorum omnium ordinum, preside Roberto Cantuariensi presule, presente Edouardo 2. in quo statuitur, ne in perceptum Regi liceret tributum vltim Angli imponere nisi ex Concilio decreto. Id etiam hodie manet inuictatum, Polyd. lib. 17. Angli. hystor.</i>				Guilelmus de Nangiaco monachus, monasterii D. Dionysii, prope Lutetiam, Chronographiam vniuersalem ab origine mundi ad annum Christi 1303. digessit, quam duo eiusdem cœnobii monachi vsque ad annum 1368. continuauerunt. Extat codex hac in Parisiorum vrbe apud cœnobitas S. Germani.
5390	1302		<i>Parisiense, preside Iohanne Cardinale Legato sedis Apostolice, qui eo missus fuerat à PP. quod Episcopi Francia vocati in ius, Roma à Bonifacio, non stitissent, Guicel. de Nangiaco.</i>				Quidam qui volebant haberi tertii Ordinis D. Francisci, qui que vulgo Fratruclii siue Fratricelli, seu Fratres de paupere vita, vel Bisochi siue Beguni, & aliis uominibus vocabantur, in partibus Italiæ, Siciliæ & Narbonensis provinciarum, damnati sunt hæreticos à Bonifacio 8. (alii uolūt id à Ioanne 22. primò factum fuisse.) Ipsi Ecclesiastica sacramenta contemnebant: dicebant Sanctas animas non frui uisione diuina antè diem extremum: in suis nocturnis conseruiis post inuocationem Sancti Spiritus, & luminibus extinctis promiscuè quibit cum mulieribus quæ aderant: Ecclesiæ potestatem iam diu ob corruptos mores Ecclesiasticorum extingit à fuisse: se solos esse Ecclesiæ Dei, seque imitari Apostolos, at Ecclesiæ Romanam esse meretricem, ac Pontifices omnes post Syluestri 1. fuisse impios, quòd in paupertate non degissent, idè ipsi denegandas esse decimas: Margaritam concubinam Dulcini grauidam ab eo factam, tam erant impudentes, vt affirmarent concepisse de Spiritu sancto. Mater Historiarum, Supplement. Chronice. Extratag. Sancta Romana de religiof. domib. Plati. Bernardus Lutzemburg. Dulcinus erat eorum hæreticorum. Plati. Manserunt in Marchia vsque ad Eugenium 4. & Nicolaum 5. qui eos comburi iusserunt, sed multi in Græciam fugerunt. Antonia. tit. 24. cap. 9. Paragrap. 15.
5391	1303	100	BENEDI- ctus 10. di. 11. (Pal- merio 12.) Taruisinus, eisdem Impp.			8	Antoniensis Episcopus instituitur à Bonifacio PP. cum antea ea regio subiaceret Tholosano Episcopatu. Guilel. de Nangiaco.
			<i>Vacat</i>	1	1		Vestigal quod Malam-toltam vocabat, centesimæ, & post quinquecentimæ omnium bonorum, primò solis mercatoribus, deinde tam clericis quàm laicis impostum est an. 1296. cuius causa magnæ seditiones ortæ sunt

fant postea in Flandria. Guilel. de Nangia.
Tota Lutetia Sequanae illuminatione inundatur, vt per octo fere dies nauigium non ex-
confulendum fuerit, nec liceret per vllum
ferre vicum incedere absque nauiculis & sca-
phis. Guilel. de Nangia.

Burdegaleses timētes ne iterum agitata
pace cum Anglo ei subderentur, nec mirus
cū eis ageretur quā paulo antea cū Londi-
nēsis, pulsus vrbe omnibus Frācis, sui iuris
fuit. Guilel. de Nangiaco. Gaguin. lib. 7.

Forsus percussus est inter Philippum
Reg. Franc. & Eduardum Reg. Angliz, cui
Philippus quadriennio postquam locasset
Margaritam sororem, vniuersam Aquitaniam
reddidit. Guilel. de Nangiaco. & Polydor.
Virgil. lib. 17. Angli histor. Philippus vni-
uersam Flandriam subegit. Gaguin. lib. 7.
AEmyl. lib. 2.

Rex Tartarorum Cassham, qui & Ma-
gnus Can, miraculosē ad Christi fidem con-
uersus dicitur per vxorem filiam Regis Ar-
meniz, bellum gerens contra Sarracenos,
pulsus Sarracenis potius est Regno Syriz &
Hierusalem circiter an. 1190. Guil. de Nang.
At triennio post Soltanus Babyloniz illud
recepit. Continuatio Nangiaci. Sabel.
AEnesd. 9. lib. 7.

Tunc primum an. 1100. tyrannicum Im-
perii Turcorum nullius antea fere nominis
per Othomannam Turcam (qui regnauit
an. 18.) originem habuit, mille annis post-
quam Ecclesia à Constantini tempore flo-
ruerat. Volater. Paul. Iouius. Illud autem
intelligi potest Beiam Antichristi Apocalyp.
cap. 10. nemo sane mentis ibit inficias, cum
multorum veterū & recentiorum iudicio
nomine Gog & Magog intelligantur Sar-
raceni & Turci, vt etiam cogitur sateri Func-
cius lib. 1. commenta. in Chronolog.

Nouæ factiones Alborum & Nigrorum
in Italia. Blond. lib. 9. deca. 2.

Fuit filius Bertrandi equitis ex oppi-
do Mihandran Burdegalesis diocesis in
Vasconia: antequam electus esset Pontifex
dicebatur Bertrādus, Burdegalēsis Archiep.

Transiit sedem Pontificiam ab vrbe
Roma Auiunium Galliz urbem, vbi con-
stitit annos plus minus 70. Plati. Congessit
constitutiones quæ ab eo dictæ sunt Cle-
mentinz.

Philippus pulcher Iudzos ē Francia exegit
& bonis spoliavit. Sed 7. annis post Lu-
douicus Vtinus pecunia, vt ferunt, cor-
ruptus eos recepit. AEmyl. lib. 1. Gaguin. lib. 7.

Equus pictus Constantinopoli, quo ante sa-
cellum Desiparæ virginis sustinebatur D.
Georgius, in die nocte bis hinciuit, magno
omnium terrore, vt prius fecerat ante annos
plus minus 50. Niceph. Gregoras lib. 2.

Ioannes Rex Armeniz dimisso regno
Leoni suo nepoti sit monachus ordinis Mi-
noritarum. Antonin. tit. 24. cap. 9. para. 13.

Philippus Anrelianensem Academiam au-
thoritate Clementis confirmatam instituit.
Chron. Franc.

Guido Ferrariensis auctor Margaritz
Bibliorum, Alanus Insulensis, Gerardus

An. ab
orb. cō-
dato.

1193

An. à
Xp̄o
nato.

1105

Nom.
Ponti-
ficū.

201

z CLEMENS 5.
Burdegalesis, An-
dronico maiore cum
filio Michaelē iuniore
Orient. Imperat. Al-
berto, Henricō 7. ex
ordine Occidētis Im-
peratoribus, Philippo
Pulchro Francorum
Rege, sedit

Ano. Mens. Dies.

8 10 15

Vacat

2 3 17

1399

1311

DECIMUM quintum generale
Concilium Vercensē, præside Clemente
5. præfente Philippo Francor. Rege,
duorum Patriarchatum Alexandria,
& Antiochia, Episcoporum 114. (alii
volunt 100.) & aliorum multorum
Patrum, contra Sarracenos pro recupera-
tione terra sancta, contra hereses,
Templarios, & mores corruptos cleri-
corum, biennio celebratur. Plati, Palus,
Tom. 3. Concil.

Es in Concilio ordo & nomen Tem-
plariorum, qui annis 205. (Triuh. 124.)
steterat, condemnatur: eorum redditis
D. Ioanni Hospitarius, qui tunc voca-
bantur equites Rhodi, conceduntur.
Gaguin. lib. 7. apud quem vide errores
Templariorum.

Approbatum Clementina constituti-
one: festum Corporis Christi cōfirmatur.

An. ab orb. cōdito.	An. à Xpo. nato.	Num. Ponti. ficū.	Ann.	Mens.	Dies.	<p>Leodiensis, Petrus de Verberia, Hubertinus Casalanus, Gerurdus Bononiensis, Malachias Dominicanus, Albertus Patauinus, Guilelmus Hassiginienſis, Ioan. Vitalis Cardinalis, Raymūndus Eiemita, Richardus Pampolitianus, Bernoldus Cisterciensis, Porchetus Saluaticensis, Guido seu Gilo Cameracensis Episcopus, Iacobus Vetulolonius Eremita, Marllus Paduanus, Galterius Burgensis Episcopus Picardensis, Ioan. Glodeston, Petrus Aruernus, omnes Theologiae peritissimi.</p> <p>Florebant quoque nominatissimi iuriscōsulti, Dynus Mugellanus, Petrus de bella Pertica Burgundus, Iacobus de Arena Parmensis, qui saepe laudatur à Bartholo, Richardus de Malunbris Cremonensis, Iacobus de Butrigariis Bartholi præceptor, Oldradus de Ponte Laudensis, Cynus Sigibuldus Pistoriensis.</p> <p>Beguardi & Beguinz hæretici in Germania, inter alia asserabant hominem ad eod perfectum esse posse in hac vita, vt peccare nequeat nec iustior fieri: nullum coitū esse peccatum: Christum non esse adorandum in sacramento Eucharistiz, quod illud esset imperfecti hominis: ideo licere quidquid natura suggererit. Dammati fuerunt in Cōcilio Viennensi, & iterum à Ioann. 22. Clementi. Ad nostrum. de hæret. Massicus li. 18.</p> <p>Ann. 1109. Equites Hospitalarii S. Ioannis Hierosolymitani, Rhodus insulam cum vicinis aliis quinque à Sarracenis seu Turcis recipiunt anno 4. obſidionis. Hinc cœperūt dici Equites Rhodii & haberi illustres. A Emyl. lib. 8. Blond. lib. 9. dec. 2. Eam retineuerunt. 114. annis.</p> <p>Anno 1314. vacauit Imperiū, sedes Pontificia, & Regnum Francorum.</p> <p>Ferunt Margaritā Comitissam Hollædiæ vno partu peperisse 367. liberos, & omnes viuos, qui fuerint baptizati. Annales Hollædiæ, & Mater Histōr. Sed sit fides penes eos.</p> <p>Multa collegia monachorum in Aquitania, seculari habitu donauit, vt metropolim Ecclesiam diocœsis Burdegalsensis, & collegiatas S. Seuerini, & D. Aemyliani, quarū Abbates conuerſit in Decanos.</p> <p>Henricus Imperator Mediolani coronatur ex more, ferrea coronâ: postea Romæ à tribus Cardinalibus ad hoc missis à PP. suscepit aureâ coronâ Imperii insigne, T. iih. in Chron. Monast. Hirsaug. A Emyl. lib. 8.</p> <p>Multi hæretici, quorū auctor erat Lolhardus quidâ nomine Vualtherus, comburuntur in ciuitate Cremens̄i vrbe Austriæ, & aliis in locis, quod dicerent inter alios errores, Misericordiam, Baptismū, & extremam vnctionē nihil prodesse: Luciferū iniustē cœlo pulsum fuisse, & tandē restituendum omnes Angelos & suz sc̄ptæ aduersos deputandos æternis cruciatibus: D. Mariam non māsisse Virginem: Dominici corpus in Sacramento esse Deū fictitium: matrimonium esse iuratum meretricium: Deum nec scire nec punire mala quæ hic fierent: prætextu charitatis coibant promiscuē in locis subterraneis: carnes quouis tempore edebant: dies festos non obserua-</p>
		<p>In eo etiam decretū est, vt in principibus Academicis professores honestis stipendiis donarentur, qui Hebraicam, Chaldaicam, Græcam (nam autographum Consilii hanc vocem habuisse testatur Ioan. Andreas juris Canonici interpres) & Arabicam linguam publicè docerēt, vt essent qui apud infideles, qui has linguas potissimum callent, fidem possent propagare. cap. I. de Magistris in Clementinis lib. 5.</p>				

	Anab. orb. cō. dno.	An. d. Xpo nato.	Nom. Poni scum	Ann.	Mens.	Dies.
<p>obseruabant: Merita & intercessionēs Sanctorum iridebant, & multa alia eiusmodi profitebatur, ad eō pertinaciter, vt cuiuslibet essent etatis & sexus mallet mori quam resignare, sic eos fascinoerāt Satanā: In Austria & Bohemia vel vicinis locis erant eius sectæ plus quam 800. millia: vnde cōperunt Bohemorum hæreses. Trith. in Chron. Monaster. Hirsaugiensis.</p>	1403	1315 vel 1316	202			
<p>Georgius Pachymerius historicus alter à Philosopho, cuius supra meminimus (quāquam illic uescin quo casu nomen historici pro Philosopho sit substitutum) ab anno primo Michaelis Paleologi ad 23. Andronici seuioris historiam Græcorum per annos circiter 51. persequitur.</p>						
<p>Imperatorum Cnustantinopolitanoꝝ tempora apud vllum auctorem vix satis distincta reperiuntur: ad eō vt ex collatione Græcorum & Latinorum scriptorum mihi ferē diuinandum fuerit.</p>						
<p>a Edidit 20. constitutiones, quas Extravagantes vocauit.</p>						
<p>Iussit vt ter singulis diebus tintinabula ad vesperum pulsarentur, quō vnusquisque ter salutatioem Angelicam recitaret. Polyd. lib. 6. de inuent. cap. 12.</p>						
<p>Episcopatum Tholosanum in sex Episcopatus diuisit, & Tholosam sedem Metropolitim constituit. Sic quoque Episcopatum Pictauesem in tres, Pictauesem, Maleacensem, & Lucionensem: cum hi duo possent autem essent Abbatiz. Continuatio Nangiaci.</p>						
<p>Nicolaus Aqueuilanus, Franciscus Maronius Scotus, Petrus Aqueus Archiepiscopus, Conradus Saugogegianus, Augustinus Anconitanus, Guilelmus Ochan Anglus (conductitius Papæ oppuguator, ait Pighius) Guilelmus Abbas Pictauesis, Martinus penitentiarius Episcopus, Alpharus Minorita, Guilelmus à Petra alit, Adamus Goddamus, Ahasanus siue Allesamis, Monaldus, Lupoldus Carthusianus, Guido mōtis Rocherii, Petrus Episcopus S. Pauli, Guido Maiociensis Episcopus, Theologiz scriptores.</p>						
<p>Petrus Cunerius aduocatus Regius in Senatu Parisiensi conatur auferre Ecclesiasticis iurisdictionem temporalem. Ioannes de Columna auctor libri cuius titulus est Mater historiarum, Guido Parpinianus & Ioan. Andreas Canoniz, Dantes Algerius Florentinus insignis poeta in lingua Hetruscorum, obiit anno Christi 1321. & etatis 56. vel vt alii volunt 61. Gentilis Fulgii, & Dinus Florentinus medici.</p>						
<p>Durardus de Vualdach in Arragonia hæresiarca, inter alia euomebat, matrimoniu esse occultam scntationem. Berna. Lutzéb. in catal. hæreti. Tandem cōmurburic.</p>						
<p>Complures Manichæi cum suo doctore ad Ecclesiam Catholicam se conferētes, sacrum baptismum suscipiunt. Niceph. Gregoras lib. 8.</p>	1415	1327				
<p>Petrus Ioannes Biraenus seu Pyrannensis hæreticus, per Babylonem Meretricem magnam (Apocalyp. cap. 17.) intelligebat</p>						
			<p>a IOANNES 22. (aliis 21. aliis 23.) Caturcensis, Andronico seniore Paleologo, cum Andronico iuniore nepote, Orient. seu Græcorum Imp. Othomano & Orchane, ex ordine Turcorum Imp. Ludouico 4. Bauario siue Bauaro Occid. Imperatore, Ludouico 12. dict. 10. Philippo 5. Longo, Carolo 4. Pulchro filiiis Philippi Pulchri, & Philippo 6. Valesio cognom. Catholico, (ait Tilli.) per ordinē successionis Francorū Regibus.</p>	19	4	
			<p>Vacat</p>			16
			<p>CONCIL. Moguntinum Prouinciale, preside Mathia Archiepiscopo Moguntino, presensibus eius suffraganeis, Abbatibus & multis aliis Sacerdotibus. In eo multa constitutiones ad Ecclesiam vtilitatem sunt edita. Trithem. in Chron. Monaster. Hirsaugiens. & Continuatio Nangiaci.</p>			

Ann. ab urb. cō dito.	Ann. d Xpo natō.	Nomi Ponē scō.	Ann.	Menf.	Dief.	Historia
		Schifina 30.				Catholicam Ecclesiam, & Papam p̄t Antichristum. Bernard. Lutzenbo. Sententia Clementis 6. exhumatus, flammis traditur. Carolus Paleber tertius primus Regum Francorum permisit Papae decimas ex suis subditis, ut eius quilibet heret particeps. Chron. Francor. Ordo Militum Iesu Christi exortus est tunc primus in Lusitana an. 1326. Plat. confirmatus est à Benedicto 11. Ducatus Borbonius incitum habuit à Ludouico Claromontensi Comite, qui magnificentia Philippi Valensi Regis Francorū nominatus est Dux Gagai. lib. 8. Ioannes PP. tulit constitutiones in eos qui dicerēt Christum & apostolos nihil possedisse. Extrausg. Cum iter nonnullos de verb. significa. Mater. histor. Carolus Fra. Rex offensus quod Edouardus 1. Anglorum Rex, ut beneficiarius non iurasset, nomine possessionis Aquitanie & Pontini, in verba Ludouici Regis, disturbata Angliis, serē totam Aquitaniam occupauit, exceptis tribus ciuitatibus, Burdegala, Baiona, & S. Setero. Verum hiis post an. 1323. iurando, per Edouardum 3. ad huc iuuenem 12. annorum, dato, renouaque fœdere, omnem Aquitaniam reddidit Anglo, præcis Isbellæ fororis Regine Angliæ. Gagai. lib. 8. AEmyl. lib. 8. Poly. Anglic. histor. lib. 18. & Chron. Franc. An. 1324. agitur conuentus nobilium Londini in Angliā, ubi inter alia statutum est, ut deinceps suspensio strangulandi statim sepelirentur: qui mos etiam nunc durat in Angliā. Polyd. lib. 18.
5415	1327					Ordo Militum Iesu Christi exortus est tunc primus in Lusitana an. 1326. Plat. confirmatus est à Benedicto 11. Ducatus Borbonius incitum habuit à Ludouico Claromontensi Comite, qui magnificentia Philippi Valensi Regis Francorū nominatus est Dux Gagai. lib. 8. Ioannes PP. tulit constitutiones in eos qui dicerēt Christum & apostolos nihil possedisse. Extrausg. Cum iter nonnullos de verb. significa. Mater. histor. Carolus Fra. Rex offensus quod Edouardus 1. Anglorum Rex, ut beneficiarius non iurasset, nomine possessionis Aquitanie & Pontini, in verba Ludouici Regis, disturbata Angliis, serē totam Aquitaniam occupauit, exceptis tribus ciuitatibus, Burdegala, Baiona, & S. Setero. Verum hiis post an. 1323. iurando, per Edouardum 3. ad huc iuuenem 12. annorum, dato, renouaque fœdere, omnem Aquitaniam reddidit Anglo, præcis Isbellæ fororis Regine Angliæ. Gagai. lib. 8. AEmyl. lib. 8. Poly. Anglic. histor. lib. 18. & Chron. Franc. An. 1324. agitur conuentus nobilium Londini in Angliā, ubi inter alia statutum est, ut deinceps suspensio strangulandi statim sepelirentur: qui mos etiam nunc durat in Angliā. Polyd. lib. 18.
5423	1335	205				Mortuo Carolo Pulchro absque virili stirpe an. 1327. orta est quæstio (quam adhuc Angli dicunt esse sub iudice) inter Francum & Anglum, de Regno Franciæ, Edouardo 3. Rege Angliæ, quod esset filius Isbellæ filie Philippi Pulchri iure proximioris gradus cognationis conrendente, Regnum sibi obuenire: contra Philippo Valeſio filio Caroli Valeſii fra. Philippi Pulchri decreto legis Salicæ, qua femine à Regni successione excluduntur, illud sibi vëdicant. At Fræci Valeſium Regē decreverunt, Edouardus v' erò Regis Gallie solū titulū & insignia assumpit, quibus eius posterī in hunc vsque diem vsi sunt. Polyd. lib. 19. AEmyl. lib. 8. Hinc ortum est funestum & cruentum bellum Anglicum, quod cepit in Aquitania, sæpius intermissum & sæpius renouatum. b Confirmant ordinem Militum Iesu Christi. Reformauit ordines Benedictinorum & Cisterciensium. Nicolaus I. yramus ex Indis profelyta & postea Franciscanus, scripsit in vniuersa Biblia tunc, ut ipse meminit in cap. 2. Eclisæ. Hermannus de Schildis Augustinianus Eremita, Simon de Cassia, S. Inpoldus Babembergensis Episcopus, Ioannes Bacothorpe, Bartholomeus Sanctotordius Pisanus, Ioa. Hasalannus, Theologici scriptores. Pnella 9. tantum annorum peperit filium in quadam regione prope Mosella flumem. M Mater
		b. BENEDI- ctus 11. dict. 12. Tho- losas, Andronico iu- niore Paleologo Græ- corum Imp. Orcha- ne Turcorum Impe- ratoris, Ludouico 4. Bauario Occidēt. Im- perat. & Philippo 6. Valeſio Franc. Reg.	7	3	17	
		Vacat				15
5429	1341					CONCIL. Anglicanum, in quo multi suo officio abientes, turpiter de- ponantur. Polyd. Virg. lib. 19.

Mater Historiarum.

Andronicus senior post multas contumelias obiit in monasterio (in quo serè bienniu agere coactus est) anno ætatis 74. & ex quo Imperiũ suscepit 50. an. verò Christi 1335. Niceph. Gregor. lib. 5. & 10.

c. Inscriptis catalogo Sanctorum S. Iuonem, qui sub Honorio 4. floruit in iure Canonico. Sabel. Missis in Germaniam legatis fecit prædicari bellum contra Teucros infideles his, qui suis bonis subuenirét vltra solitas condonationes, indulgens eum ouorum & ladiciniorum in sexis feris & quibullibet ieiuniis præter Quadragesimam: quod Treuerensis & Colonensis Archiepiscopi in perpetuum inasperant, sed Moguntino Archiepiscopo recusante aliquid cõtribuere ad Cruciadam, vt vocabant, etiã in hodiernum diem mansit, vt in tota diocesi non liceat ouis vti tempore cuiuslibet ieiunij, sicuti permittitur in aliis duabus diocõsibus. Titthem. in Chron. Monast. Hist. seu.

Iubileum ad 50. annos reculit, emitque Auiuius urbem Gallie à Ioanna filia Roberti Sicilie Regis: vnde in perpetuum Pontifici iuris facta est. Plati. Errant igitur qui putant ipsi datã esse à Philippo Rege Francorum.

Andronicus iunior Græcorũ Imperator anno ætatis 45. & Imperij 21. post mortem aut è sui an. 9. ex hac vita decedens an. Christi circiter 1344. reliquit Imperatorem Calo Ioannem fil. natum 12. an. tutoremque ei assignauit Ioa. Cantacuzenũ. Laonicus Chalcocondylas lib. 1. de reb. Turci. Niceph. Gregoras lib. 11.

Nicephorus Gregoras descripsit libris n. Græcã historiam annorum 145. q̃e p̃e à capta vrbe Cõstantinopoli à Latinis, vsque ad obitum Andronici iunioris, qui contigit anno, vt ipse computat ab orbe condito 6849. hoc est (numerando secundum vulgarem morẽ Græcorum, quibus primus annus Christi est ab orbe condito 1505. vt liquet ex Nicephori Calixti libro 1. cap. 10) anno Christi 1344.

Angli deditione ceperunt Caletum, post arctam obsidionem 11. mensium. Polyd. lib. 19. Eam circiter 230. annis retinuerunt, vsque ad annum Domini 1557.

Delphinatus Viencensis vili pretio venditur (si testamento relictum falso ait Polyd. lib. 19.) Philippo Valesio Regi Frã. ab Humberto Principe ordinem prædicatorum professio, ea quidem lege, vt primus Regis filius Delphinus vocaretur: quod etiam nunc obseruatur. A Emyl. lib. 8. Gaguin. lib. 8. Mater Historiarum.

Custodia sepulchri Christi Hierosolymis octo Franciscanis cõmittitur à Sultano AEGyptio ann. 1336. Monst. in Cosmog.

Ioannes Franc. Rex ordinem equitũ Stellæ est auspiciatus in antiqua & nobili domo S. Adoens ad Lutetiam. Illi stellam aut. in caputio aut. in alio loco cõspicuo vestis pro insigni gestabant.

Edouardus Rex Angliz adductus annulatione ordinem Garteriorum equitum numero sex & viginti D. Georgio sacrum insi-

Anno	Mens.	Die.
1343	10	6
1344	10	6
1345	10	6
1346	10	6
1347	10	6
1348	10	6
1349	10	6
1350	10	6
1351	10	6
1352	10	6
1353	10	6
1354	10	6
1355	10	6
1356	10	6
1357	10	6
1358	10	6
1359	10	6
1360	10	6
1361	10	6
1362	10	6
1363	10	6
1364	10	6
1365	10	6
1366	10	6
1367	10	6
1368	10	6
1369	10	6
1370	10	6
1371	10	6
1372	10	6
1373	10	6
1374	10	6
1375	10	6
1376	10	6
1377	10	6
1378	10	6
1379	10	6
1380	10	6
1381	10	6
1382	10	6
1383	10	6
1384	10	6
1385	10	6
1386	10	6
1387	10	6
1388	10	6
1389	10	6
1390	10	6
1391	10	6
1392	10	6
1393	10	6
1394	10	6
1395	10	6
1396	10	6
1397	10	6
1398	10	6
1399	10	6
1400	10	6

c CLEMENS 6. Lemouicensis, vir pius & doctissim⁹, Andronico iunior, & post eum Cololoanne-Paleologo eius filio Græcorũ Imperat. Orchane & Salaimanio & Amurate ex ordine, Turcarum Imperat. Ludouico 4. Bauario, & post eum Carolo 4. Imperat. atque Philippo Valesio, & Ioanne ex ordine, Frãcorum Regibus

Vacat

II

cut.

Ann. orb. c. dit.	Ann. de fco.	Nom. Ponti ficam	Ann.	Mes.	Die.	tuic. Hott. princeps eques, est Rex Anglia: vruntur pallio coruleo, & erus sinistrum infra genu loro (à quo nomen datum est toti ordini, quòd garter lingua Anglica significet penselidem) sbulato gemmis & auro ornato cingunt, cique inscribunt Gallicis verbis, Vizuperetur qui malè cogitat. Polyd. lib. 19. Anglie. hutor.
3440	7352	205	9	8	6	<p>Veftigal salis Francis imponi coeptum est à Philippo Rege ad belli necessitatem. Gaguin. lib. 2.</p> <p>Ioan. Cantacuzenus fraude cuiusdã Apocauti familiaris Imperatoris missus in exilium, iniuriæ impatiens bellum quinquennale gessit contra Ioannem Imperatorem, & Turcorũ arma Europæ inferens: (nò quidem primus vt vulgò putant, sed tertius sicuti constat ex Gregoræ lib. 7. & Calcocond. lib. 2.) capta Cõstantinopoli, & filia data in vxorẽ Orchani Turco. Imper. Imperio Cõstantinopolitano est potitus per aliquot annos, donec Caloioanne Genuesis, & vt ait Egnatius, Turcorum (quibus primus tradidit in Europa locum ad habitandum, vt idẽ ait) ope Imperium recuperante, coactus est eo se abdicare, & ingredi monasterium, ubi vnã cum Achæmẽde Meletio quodam è Sarracenis ad Christum conuerso, scripsit contra legem Mahometicam pro religione Christiana, Calcocondylas lib. 2. de reb. Turc. Egnat. lib. 2. & Caspina.</p> <p>Salsimanium tertium Turcorum Imperatorem nominat Chalcocondylas lib. 2. quòd ait aliquot annis regnasse. Nobis eius non meminerunt.</p> <p>Vladislaus Dux albus Poloniæ, qui è monarchia Berlo D. Benigni Diuisionis dispensatione Papæ pro successione Regni Poloniæ reuocatus est ad Regni administrationem, obiit in ciuitate Argentina ann. 1388. 10. cal. May, & vt iusserat sepelitur in Ecclesia D. Benigni Diuioni, vt constat ex eius epitaphio: quod miror historias Poloniæ submisisse.</p> <p>d. Bernardus Abbas Mõuscassin, Michaël de Massa, Fischatius, Ioan. de Bachone, Gregorius Ariminensis, Petrus Berthorius, Thomas Argentinensis, Henricus à Balma, Ioan. de Tambacho, Arimacian, Heluicus Germanus, Hèricus Constantiensis, Omnes hi ciuiter hæc tempora de Theologicis quæstionibus scripserunt.</p> <p>Ann. 1360. fœdus inter Anglum & Franci inuit, & auctoritate Innocentii PP. ratum habetur. Eius summa erat, vt Anglus Franco cederet omne ius quod in Francia Regnũ, in Normanniam, in Andegauenfes & Cõmenses habere retineat obtineret Aquitanis his finibus ad quos iungerentur Vascones, Fictones, Santones, Petracorũ, Cadurci, Lemouices, Engolismenses, Caleri, Ginarum & Pontium Comitatus, ipseque nullum deinceps veditigal vel insurandũ daret Franco: E contrario Francus redemptionis nomine ad certam diem tricenis centenas millia aureorum persolueret, & interea datis obsidibus liber n̄ captiuitate rediret in Franciã. Polyd. lib. 19. & Chron. Franc. A Emyklit. 9.</p> <p>Bertholdus Beghardus de Borbach comi-</p>
			1	5		<p>Vacat</p> <p>1388 V</p>

boritur Spiræ an. 1351. quòd inter alia blasphemia diceret Christum in passione derelictum, adeò vt etiam de salute dubitaret. Continuatio Ab. Vpergensis, & Naucler. Idem sentit Caluinus lib. 2. institutio. cap. 26. sect. 11. & sepe aliàs.

Pragensis Academia & Archiepiscopus in Bohemia inflicuitur per Carolum 4. Imper. Trithem. in Chron. Monast. Möster. in Cosmog. Naucler. in Chron.

Obiit ann. 1355. celebris ille iuriconsultus Bartholus de Sazoferato, Mathematicum & Hebraicarum quoque literarum peritus, an. ætatis 56. Palmer. alii aiunt 46.

Ioan. Vuiclef hæresiarcha cepit tunc sua dogmata euomere in Anglia, & composuit plus quam 300. volumina librorum. A Eneas Sylus. hist. Bohem. cap. 35. In R. sessione Concil. Constantiensis damnati sunt 41. articuli ex eius libris collecti, quorum nonnulli nostra ætate recruduerunt.

Tunc primum in Anglia an. 1361. in conuenta Principum, anno ætatis Edouardi 59. decretum est, vt deinceps in foro adiones, sententiz, & cetera acta, fieret lingua Anglica, nec amplius Gallica vel potius Normannica vt antea sebat. Polyd. lib. 19. hist. Angli.

Eodè anno Edouardus Angl. Rex in similitudinem iubilæi Christiani, celebris iubilæum suæ ætatis, caules quosdam reuocauit, & custodias omnes dimisit, condonatis malefactorum poenis: magnas immunitates, præcipuè quas vocant Magnæ Chartæ, de integro populo cõcessit. Hinc Reges iubilæi ætatis celebrare cõstiterunt, vt scilicet Rex vel Regina in annos singulos tot pauperes die suo natali vestiat, eiq; largitiones faciat, quot illo die annos ætatis cõpleuit. Poly. ibidem.

Caloioannes Græcorum Imperator cum Amurate Turca, qui traiecit Europa Adrianopolim Regni sedem cõstitnerat, inuit societate, eiq; h. vengalis, & filio suo Andronico nato maiori filia Salsmani Mysiorum Regis & sororem vxoris Amuratis, dedit in vxorè. Chalcocond. lib. de re. Turc. e. S. Brigitta (altera ab Scotica) Regina quondam Suetiz Neritiz, veniens Antiochiam (alii, Romam) ad Vrbano 5. confirmationem regulæ ordinis à se instituti impetravit. Trithem. in Chron. Monaster. & Polyd. lib. 7. de inuent. cap. 4. & Volater. lib. 21. Geograph. Palmer. in Chron.

Baldus, Angelus, & Petrus fratres, ex Petro de Vbaldis medico Perusino, insignes in risconsulti.

Bellum inter Anglos & Francos renouatur, sed cuius culpa non satis constat. Itaque Cadurci, Lemouicenses, & aliz plures Aquitaniz vbes, quia nimis vestigalium exactionibus ab Anglis precebebantur, Carolo Regi Francos se dederunt: sed paulò post Angli diripiunt Lemonicè principem urbem illius defectionis, & sibi reserunt ius in Franciz Regnum. Polyd. lib. 9. hist. Angl.

Carolus legem tulit, vt Regum filii ænab 14. consecrentur Becononiat. Contin. Nang.

Anab. orbis dno. An. d. Xpo acta. Num. Pomi. seu.

Ann. Mens. Die.

1451 1361 106

e VRBANVS 5.
Lemouicensis, Calo
(sive Carolo) Ioanne
Græcorum Imperat.
Amurate 1. Turcorum
Imper. Carolo 4. Oc-
cident. Imper. Ioanne
1. & post eum Carolo
5. Sapiente Franc.
Reg.

8

4

Vacat

10

Annus arb. d. data	Ann. d. Xp̄i nato.	Num. Per- sifici.	Ann.	Menf.	Dies.	Ordo montis oliuarum instituitur anno 1370.
5459	1371	107				f Sedem Pontificiam Romam Auenione retulit suafione S. Catherinz Senenfis, & Bald ^o Perufini Iureconfulti, Plati. Francifcus Petrarcha in fignis poeta, & Ioan. Bocacius vir amoeni ingenii, mortem obierunt, ille 73. anno ætatis, hic 61. Palmæ- rius in Chron. Petrus Bercorius mandato Ioannis Fran- corum Regis conuertit Titum Luium in Gallicum fermonem. Richardus Notinghami*, Maximus Planū des Græcus monachus, Iacobus Laufanēfis, Nicolaus Orefinus Gallus, Guilelmus Ang- g ^o , Humbertus Abbas Pruliacēfis, Mattha ^o Cracouiēfis, Pelbartus Pannonius, Gual- therus Huute Anglus, Bartholomeus Pifa- nus, Richardus Lauinhan Anglus, Ioannes Thaulerus Colonienfis, Gerardus Magnus Dauentrienfis, Paulus Venetus, Theologie fcholasticæ præ fertim fcriptores. Carolus 4. Franc. Rex fecundus à Carolo Magno iuffit Sacra Biblia fideliter verti in Gallicum fermonē, cum Vualdenfes & alii pro libidine ea transferrent. Ioan. Tili. Edouardus Anglorum Rex in conuentu principū Regni primus indixit pœnā imma- nem his qui in pofterum vlla Anglicana ſa- cerdotia impetrarent à Romano Pontifice, aut caufas, niſi per appellationem, ad eum deferrent. Polyd. lib. 19. Angl. hiflor. Amurates tertius Turcarum Imperator ex Ogoziolorum ſive Othomanorum fami- lia, qui plures in bello occidit quam vllus præceſſorū, poſt 37. bella in Europa Aſiaque confecta tali fortuna, vt in nullo victis ſuc- cubiſſet, à Teruo quodā Sertiano ſive Try- ballo, vt Turcis & Latinis placet, vel vt vo- lunt Græci, à quodam Miloe genetrofo mi- lite interfectus eſt ſub ann. Chriſti 1373. & Imperii 33. (neque enim ratio temporum & hifloriæ ferre poteſt annos 17. quibus legi- tur apud Chalcocondylam lib. 1. regnaſſe, a- pud quem, vt obiter id dicam, numeri ple- runque mendofi, aut obliterati reperuntur.) Iouius de rebus Turci & Ioan. Egnatius Lonie Chalcocond. lib. 1. de reb. Turci. Feflum viſitationis D. Mariz inſtituit. Mat. hiflor. Annus Iubilei tertio celebrat. Platin. Carolus 4. Francorum Rex fuit literarū & literatorum amator ſummus, ac Scriptu- rarum ſacrarum ſtudioſus: iudiciis frequēter aderat. Arma nunquam induit ex quo Rex creatus eſt, ſed manſit rogatus: Quicquid patri ablatū fuerat, id omne ſermē ab An- glicis recuperauit: Reliquit poſt mortem de- cem & octo milliones aureorum, licet initio Regni ipſius exhaustū fuiſſet regium æra- rium. Gaguin. & Chron. Frandor. A Emyl. lib. 9. ait duodecimies 100. millia nummorū aureorum. Ordo monaſticus Ieſuitarum (ſic diſti- ſunt quod nomen 1257 frequens eſſet in ore eorum) Senis initium habuit à Ioan. Columbano, & Franciſco Vincentio, Se- nenſibus. Geſtabant pro inſigni albam tu- nicam
			7	2	27	11
			<i>Vacat</i>			
1466	1378	108				g VRBANVS 6. Neapolitanus, Calo- Ioanne cū Emanuele fil. Græc. Imperat. po- ſtea Andronico 3. & Emanuele eius filii, ex ordine Græc. Impe- ratoribus, Baiazete 1. Turcorum Imper. Ca- rolo 4. Occident. Im- perat. cum filio Vuen- zeſſao Cefare, poſtea ſolo Vuenzeſſao Im- perat. Carolo 5. Sapiē- te, & poſt eum Caro- lo 6. Beneamato Fran- corum Rege
						11
			<i>Vacat</i>			
						17

An. ab arb. cō dita.	Anni à Xpo nato.	Num. Ponti ficū.		Ann.	Menf.	Dier.
			Schifma st. & omnium graui- fimi, quod durauit a circiter 50. aliu uolunt 30. alii 39. alii 40. Bon- ualli			
	5466	1378			31	
			CLEMENS 7. Arelantēfis, à qui- busdam Cardinalibus pseudopapa cle- mus, fedit Anniano contra Urbem & crua successorem Bonifacium 9. PP. an.	15	11	33
			<i>Vacat</i>			
	5467	1379				11
			Duo Concilia Gallicena Ecclesie, ob electionem Clementis Antipapa, habita sunt Louetia.			
			Primum 3. Idus Septembris.			
			Alterum 16. Calend. Decemb.			
			<i>Vacat</i>			
	5477	1389	209			
			h BONIFA- cius 9. Neapolitanus, Emanuele Paleolo- go filio Caloloannis Græcor. Imper. Baia- zete, Iesu siue Iosue, Musulmane seu Mul- sumane ex ordine Turcorum Imperper. Vuenzellao, & Ru- petto ex ordine Occi. Impper. Carolo 6. Francor. Reg.	14	11	
			<i>Vacat</i>			
						15

nitam & capitium quadratum à cervice ad
humeros deiectum, cingebantur scorta
zona, & nudos pedes ligneis solcis in infe-
riore parte munebant, propterea; canu-
simum pallium tunice superiectum ferebant.
Sabel. AENEAD. II. lib. 9. Polydor. lib. 7. ca.
4. de inuent. rer. Alii referunt eius iotium
ad Urbani 5. tempora.

Lithuani populi ultimi in Europa fidem
Christianam receperunt. Monftr. in Cosmo.
Floruit tunc Bartholomeus Salicetus Bon-
oniensis iuriscofultus.

Ioann. Hus pseudoeuangelista Bohemo-
rum, hærefes Vuicelsularū spargit in Bo-
hemia, sub Vuenceslao Rege. AENEAD. Syl.
hiflor Bohem. cap. 35.

Bertholdus Schwartz siue Niger (dubiu
an fuerit monachus) artis chemice peritus
excogitauit immaniffimum genus machinæ
bellicæ, quam à strepitu (vel à bombo & ar-
deo) Bombardam dixerunt. Plat. & Möfler.
in Cosmog. Alii ad Gregorium II. reuocant.

Totus Occidens ciuilibus seditionibus
agitabatur ob noua uedigalia. Polydor. lib.
10. Angli. hiflor.

Ortum est graue bellum propter succes-
fionem Regni Lusitanie inter Ioannem I.
Regem Castellæ & Legionis, qui duxerat
in uxorem Beatricem filiam Ferdinandi Re-
gis Lusitanie, & Ioanem nothum ipsius Fer-
dinandi, qui exutus monastico habitu Re-
gnum paternum obtinebat. Polydor. lib.
10. Angli.

Carolus 6. Franc. Rex tantum tres flores
lilliorum pro insigni Regum Fræciæ gestare
instituit.

Nunquam aliàs Francia tã vexata fuerat
quam Carolo 6. iuene & fulto Imperate.
Nam præter alia uedigalia tunc primū
ablata sunt vi & armis sacre decimæ ad ne-
cessitates belli. Chou. Francor.

Græci dū inter se miserè certat de Impe-
rio, sunt sub potestate Turcici Imperatoris,
& tantam ferè Græciã amittunt; Andronicus
cum filio Ioanne contra patrem Caloloan-
nem & fratrem Emannelem à Baizete pre-
cario Imperium obtinet, & eius ope Bizan-
tium expugnauit, quam 4. plus minus annis
tenuit, donec Emanuel promiffis tributi no-
mine tribus myriadis aureorū, Imperio re-
stituitur à Baizete, apud quē deinceps An-
dronicus & eius filius facti Ianizarii, ut vo-
cant, diu manserunt. Chalcocond. lib. 1. de
rebus Turcicis.

h Fertur confirmasse festum Visitationis
Virginis Mariæ.

Ad onera belli contra infideles Secun-
dus indixit Annatas beneficiorum vacan-
tium, ut qui beneficium conseruaret fru-
ctus vnus anni aut dimidiam eorum partē
fisco Apostolico persolueret. Illud soli An-
gli recusarunt, tantum in Episcopatibus &
maioribus sacerdotis admittentes. Plat.
Quidam hoc inuentum referunt ad Ioan-
n. 12. sed si credimus Polydor. lib. 8. de inue-
t. cap. 1. multo est antiquius, cum Hostiensis
(quem diximus uixisse circa an. 1160.) in
cap. ioter cætera de offic. ordinar. dicat de

An. ab orbis dno.	An. a Xpi nat.	Nom. Pontificis.	Anno.	Mens.	Dies.	Historia.
1482	1394	<p style="text-align: center;">INNOCE</p> <p>Clement. 7. pseudopontifici successit Petrus de Luna, dicitur Benedictus 13. vir doctissimus, à Cardinalibus tantò schismaticis auctoribus electus PP. condidit Auentione annos plus minus.</p>	30			<p>ea re saepe reclamatum fuisse, & Franci. Zabarella scribit in Concilio Vicensi statutum fuisse, vt sublatis annatis vigesima pars vniuersitatum sacerdotium quotannis Rom. Pontifici penderetur.</p> <p>Ioan. Ruubrochius, Iacobus Peretz de Valentia, Simon Cremonensis, Conradus Ratisbonensis, Gallus abbas Aulæ regis, Laurentius Iustinianus Venetus, Dionysius Burgensis eremita, Marthæus Episcopus Vno-maciensis, Ioan. de Hirsinio Hospitalarius, Michael Angrianus Bononiensis, Gerardus Zarphanus, Renerus Pipereus, Heoricus Boicius, Nicolaus Gorracus Dominicaus, Philippus montis Galerii, Thomas Calensis, Alphonfus Thostatus Episcopus Abnlensis, Hugo à Castro nouo, Iacobus Magnus Tholozanus, Ioan. Bromiadus. Omnes hi Theologici scriptores.</p>
1482	1394	<p>CONCIL. Gallicanum, omnium prelatum Francia, iussu Caroli 6. habitum Lutetia 23. Ianuarii contra schisma, & in re Benedicti Antipapa deponitur, qui sublimius uoluit cedere.</p>				<p>Ani 1393 in conuentu Regis & Principum Angliæ factum est, iurisdictionem Rom. Pontificis esse terminandam Oceano, itaque nemini Anglo licere in postquam sub pena perpetuæ custodiæ pro quatuor causis agere apud Rom. Pont. vt quispiam in Angliæ eius auctoritate excommunicaretur, neue exequi aliquod tale mandatum si quod ab eo acciperet. Polyd. lib. 30. Angli.</p>
1486	1398					<p>Benedictus 13. Antipapa fertur à nonnullis, primas Eucharistiam autē se gestasse ad sui custodiam.</p>
						<p>Emanuel Chrysoloras Byzantinus Græcæ literas in Italiam quasi postliminio reduxit, quæ per 700. annos ferè castramet. R. Latin. Palmer.</p> <p>Blondus Forouiliensis historicus seriem temporum ab an. Christi 407. vsque ad 1400. retexit.</p> <p>Ioannes Prostatdus canonicus & presbyter historiæ Fraociæ, Scotiæ Hispaniæ, Britanniciæ, Vasconiciæ, Flandriæ, ad an. 1336. ad an. 1400. esse persecutus.</p> <p>Academia Eridurdensis instituitur anno 1392. Kranti. lib. 10. cap. 15. & Crasiensis annos 1400. Monst. in Cosmog.</p> <p>Sigismundus Vngariæ seu Panioniciæ Rex post unum aut alterum prælium contra Baiazetem cum Gallorum & Vngarorum copiis feliciter gestum, an. 1395. solemnibus legationibus missis ad Principes Christianissimos, à Rom. Pontifice summam vim pecuniarum præter exortitum, & à Carolo 6. Franc. Rege nullius militum cum præcipuis Regni Principibus, quorum Dux erat Ioannes Niuernensis Comes, obtinuit. Itaque ducens exercitum in Bulgariam cepit Orizum & Biolinum vrbes: sed cum post id. diem quo Nicopolim obsidebatur cum Baiazete acie congressus esset, temeritate Gallorum magna clade affectus, fugis Vneta classe seruatus est, & 300. nobiles Fracel capti sunt, quorum 24. redempti sunt 300. milibus aureorum, cæteris cæcis Chalcocond. lib. 7. Gaguin. lib. 9. Egnat. & Volater. Chron. Francorum.</p>
						<p>Baiazetes (qui à celeritate cognominatus est lingua Turpica Heldrin, & à Græcis Lelaps, qu. turbo venti seu procella.) Turcorum Imperator totam ferè Græciam & magnam Bulgariam</p>

An. ab orb. cōditio.	An. d. Xpo nati.	Nem. Pontificum.		Ann.	Menf.	Die.
<p>Bulgariz partem sibi subegit. Egnatius & Ionias. Indignus quod Emanuel Constantinopolita. Imperator nollet apud eum fugi numerum Ianuarii, Byzanti deronio (Egnatius aut octennio) oppugnavit. Quo tempore Emanuel Imp. venit in Italiam & Fratriam & Rom. Pontifice, Venetis, Italic Ducibus & Carolo 6. (Pa. Ionius falso putat eum fuisse 7. Junc. Placentico & Iorio suppetias petierunt. Sed eum moras aliquas traxisset in Francia, donec Rex Carolus cōraretur, quam etiam coactus ex Gargui. lib. 3. circa an. 1199. duos fratres Eremitas D. Augustini suscipisse eum sanare, licet frustra, vnde suspicio capitis perierit) coactus est redire Constantinopolim re infecta (si enim Graecis & Gallicis historicis credimus dicitur Paul. Iovius, qui exercitum à Francis antea concessum Sigismundo Regi Vagariae nondū Imperatori, huic datum refert.) Chalcocondylas lib. 3. de reb. Turci.</p>	1492	1404	<p>INNOCENTIVS 7. Sulmonensis, Emanuele siue Manuele Constantinopolitano Imper. Multumane Turcor. Imper. Ruperto siue Roberto Occident. Imper. & Carolo 6. Beneamato Franc. Reg.</p>			22
<p>Tamberlanes seu Temertanes, quem Demetrius Moscus Themircutlum, Graeci Temirgum vocat) Scythia, ex latrone & privato homine factus Imperator, & Dei flagellum, incursionem in minorem Asiam facta, Baidacem ab oblatione Constantinopolis (quam alioqui expugnaturus fuisse creditur) retraxit, & presentissimo consilio captum catenis aureis ligavit, & in ferream carcam intrusum secum per omnes Asiae & Syriae expeditiones circumduxit, atque si nondū illis credimus, eo vsus est pro scabello, si quōdo equum conscenderet. Chalcocondyl. lib. 7. & 1. de reb. Turci. Egnatii. Sabel. Pius 2. lib. 2. de respicienda Regnavit Baidacem an. 25. Chalcocondyl. lib. 3.)</p>	1495	1407	<p>Vacat sedes Pontificia</p>	2		23
<p>In numerandis Turcorum & Graecorum Imperatoribus sequor Chalcocondylam, qui ut erat natione Graecus, rem propriam attigisse videtur. Nam Latini qui aiunt Baidacem habuisse Regni successorem filium Cyrisclebem (quem vulgō nominant Calepinum) qui regnavit ann. plus minus 6. cuius filios faciunt Machometem & Orchaem Paul. Iovius. Alii eos duos faciunt filios Baidacis, & volunt Orchaem eum esse qui dicitur sit Calepinus. Sed in rebus alienis facile est hallucinari. Earum autem cognitio. necessaria est ad multa loca Apocalypsis intelligenda.</p> <p>Exoriturus scilicet Hussitarum, Admirarū & Orebitarum siue Orphanorū in Bohemia, Albatorū in Italia. Aeneas Syl. hist. Bohem. cap. 35. 41. & 43. Bordin. dec. 3. lib. 2. Polyd. lib. 7. de inuent. cap. 5.</p>	1497	1409	<p>i GREGORIVS 12. Venetus, Theologiae doctor celebris, eiusdem Imperatoribus</p> <p>Vacat</p>	2	7	5
<p>Isabella 8. annos nata filia Caroli Regis Francie, Ricardo Anglorum Regi desponsata, inter Francos & Anglos inducit in 30. annos pacis sunt an. 1196. Polyd. lib. 20. Angli. historiz.</p> <p>i Hugo Ambriotus praes (non autem Episcopus ut male quidam censent) Parisiorum, Iudaeorum sectator, osor clericorū, & Eucharistiae contemptor, ut haereticus à Patiensis Episcopo perpetuo carceri adinducatur. Iple est qui Basilidum ad D. Anthoni portā municipalis proposuimus,</p>			<p>CONCIL. Pisianum plurimum praelatorum, indellam à Cardinalibus contra Schisma, In eo ambo Pontifici Benedictus 13. & Gragorius 12. accusati de collusione, abrogantur, & Alexander eligitur PP. sed illud nullius fore profectus, nam venter voluit coedere. Palmer. Plata.</p>			10

Anno orbis. dno.	Anno à Xpo nato.	Num. Pontifici.	k ALEXAN- der 5. Cretēsis, Theologix doctor, eisdem Imperantibus	Anno.	Mens.	Dies.	& Pontem D. Michaelis extrui curavit. Gagum lib. 9.
5497	1409	212	<i>Vacat</i>	10	8		Ordines Montolinetensium auctore Bernardo Ptolomæo: Canonico S. Georgii de Alga auctore Laurentio Iustiniano, & Mendicantium D. Hieronymi (quos Ioan. 23. cōfirmavit) instituitur an. Domini 1407.
5498	1410	213	l IOANNES 23. (aliis 22. aliis 24.) Neapolitanus, Emanuele Cōstantinopolitano Imper. Mulsu- mane & Mose, filiis Baiazetis ex ordine Turcorū Imper. Sigismūdo Occid. Imp. Carolo 6. Franc. Reg.	11			Iesus sine Iosue minimis filiorum Baiazetis Christianæ religioni initiatus mox moritur. Chalcocondyl. lib. 4. de reb. Turc. Ciuille bellum in Gallia ob cōtrouersias daturum familiarum Ioannis Burgundix & Ludouici fratris Regis Aureliani Ducum, quod magnum multorum annorum malum inussit Gallix. Burgundio dum rebus est potius, Carolum Regem suo arbitrato regebat: Reginam & eius filiam huic illuc pertrahebat & vexabat. Polyd. lib. 21. Angli.
5502	1414		<i>Vacat</i> DECIMUM SEXTVM vniuersale Concilium Constantiense in Germania, Patriarcharum 4. Cardinalium 29. Archiepiscoporum 47. Episcoporum 160. (ali. 270.) Abbatum & Doctorū 564. presidente initio Ioanne PP. & presente Sigismundo Imperat. celebratum fuit contra schismā trium Pontificum, Ioannis 23. Bononiæ, Gregorii 12. Arimini, & Benedicti 13. in Hispania, qui tres primas fuerūt, electo PP. Martino 5. Fuit etiam contra hereses præcipue Ioan. Vuiclesi, & Ioannis Hu. Denique contra vitia tam laicorum quam clericorum. Liber Concil. Plat. Palmer. Nacler. Durauit annos tres & aliquot menses, ab an. 1414. die 5. Nouembrii ad annum 1418. inchoatum, et liquet ex actis ipsius Concilii. Mirum est quod narrati à die Pasche ad Pentecostem numerati fuisse 60500. exteras personas que ad Concilium confluxerant.	5	15		Hic adeo fuit munificus in pauperes, vt de se ipso sæpe per iocum diceret se diuitem fuisse Episcopum, pauperem Cardinalem, mendicum Pontificem. Plati. Ordo Scopetinorū sive S. Saluatoris originem habuit à Stephano Bononiensī anno 1410. Volat. lib. 21.
5505	1417	214	m MARTINVS 5. Romanus, vir optimus & doctissimus, Emanuele Palcologo, & post eum Ioanne eius fil. & abnepote Andronici 2. ex ord. Constantinop. Imp. Mechemete siue Mahomete, 1. filio Baiaze-	2.			1. Petrus Aquillanus, Thomas Campēsis, Iordanus Magdeburgensis, Thomas Haselbachius, Henricus Hells, Reichardus Fronthoniensis, Petrus de Aliaco Cardinalis & Episcopus Cameracensis, Ioannes Capreolus, S. Vincentius Valentinus (hic senel ibi die tantum manducabat, & à Calixto 3. in numerū Sāctorum relatus est. Volat. lib. 21.) Franciscus Zarabellus, Ioan. Dominici Cardinalis: Omnes hi Theologix professores. Florent tunc Laurentius Valla doctus Grammaticus, Alphēsus Rex Arragonum, Antonius Panormitanus, Ioannes Imolenis, Paulus Vergerius Iustinopolitanus. m. Decreuit in singula decennia celebrandum esse Concilium vniuersale. Plati. Huius pedes Sigismundus Imperator est excolatus. Volater. Non est hic dissimulandus error auctoris Summæ Angelicæ, cuius occasione Canonizæ futiles quæstiones excitarunt, & Petrus Martyr in 2. Samuel. cap. 13. calumniam inussit huic Pontifici: nam quod ille auctor ait in verbo, Papa, Martinū 5. relaxasse alicui matrimonium cū sua sorore Germana, impudentissimum esse commentum facile conuincitur ex ipso Antonio, quem idem citat. Ille enim in Summa, tomo 3. tit. 1. cap. 11. de affirmate in fine, scribit Martinum 5. post longam Theologorum & Canonistarū de ea re consultationem, dispensasse cū quodam qui consummaret matrimonium cum quadam Germana eius quam (vt loquitur) cognouerat fornicariæ. Mahometes Turcorum nonus (Ioui. 6.) Imperator, post recepta omnia loca que Tamberlanes in Asia minore occupauerat, Imperatoria insignia ex Prusa (que hodie Bursa dicitur) in Greciā transiit, & Adrianopoli vrbe Thraciæ collocavit, Iouis lib. de reb. Turci. Vt erat moribus tranquillus & placidus perpetuam habuit amicitiam cū Grecorū Imperatoribus: cum regnasset 32. annos.

Anno. (scilicet a. 14.) & Imperii successorem designat. Amuratem huius obiit anno circiter 1425.	Anno. ab orb. ci. dno. a Xpo nato.	Num. Pabs. scilicet.	tis Turcorum 9. Imperat. Sigismundo Occident. Imper. Carolo 6. & Carolo 7. ex ordine Franc. Regg.	Ann.	Mens.	Dies.
Ann. 1425, vltus Bombardarum tum primum à Gallis agnoscei cepit, Thomas Mortuero Sacciberiensis Comite Anglo, Cœquomanum urbem illis tormentis oppugnâse. Polyd. lib. 21. Angli. Iustor.	11			14	3	
Lutetia à Burgundione occupatur, & Rex Carolus 6. eam tota aula in eius potestatem recidit: postea Philippus Burgundiz Dux cognita exde Patris, iniens societatem cum Henrico 7. Angliæ Rege in patris sui vitonem Regem. Regionam, Lutetiam, & quicquid suæ factionis habebat ei tradidit. In. 1419. eoque tempore apud Treas Catharinam Caroli filiam illa nubere cogit, ea lege vt ii eorumque liberi Fræcie Regno succederent, & Henricus interea viuentis Carolo Regis Franciæ cognominaretur. Polyd. lib. 2. à Emyl. Gagu. li. 9. & 10.	5512	1424	<p style="text-align: center;"><i>Vacat</i></p> <p style="text-align: center;">Continuatio Schismatis.</p> <p>CLEMENS 8. Hispanus, à quibusdam antipapalibus fatione Alphonsi Regis Aragonum post Benedictum 11. in Antipapam creatus est, sed post reconuersionem Alphonsi cum Martino Rom. Pontifice coactus est se abdicare Pontificis munus postquam se die: ferè</p>		12	
Ioanna Puella annorum circiter 20. nata, Anselmum urbè obsidione Anglorum liberat an. 1429. eius auspicijs, multa prælia feliciter à Francis gesta sunt. Gaguin. lib. 10.						
Antonius à Rampegolis, Ioannes de Turcetera Hispanus, Ioannes Foucinerus, Antonius Parmensis, Thomas de Kemprijs, Hermânus Stuardorpius, Henricus de Cosueldia, Nicolaus Duncelspoglius Vioensis, Henricus Hæsus, Poggias Florentinus, Thomas Vaaldensis, Ioannes Gerson, (quem imprudenter Caluinus in Institutionibus Latinis li. 4. cap. 7. & 21. ait visisse sub Ioanne 21.) Raymundus Sebecidius, Hermânes Petra Carthusianus. Hi omnes illius temporis insignes Theologiz scriptores. Ictumensis Academia an. 1427. erigitur à Ioanne 4. Brabantiz Duce. Mosker. in Cosmog.	5519	1431	<p style="text-align: center;">25</p> <p>n EVGENIUS</p>			
Gentiles erroneos (quos Germani Heide, vos Bohemos vocamus) primùm an. 1417. per Germaniam visuntur, qui exortu sole, rorantibus vestes, intontique fortis homines fassa sua chirografia passim decipiunt. Polyd. lib. 7. de inuent. cap. 7. Kraus. lib. 11. cap. 10. Paulus de S. Maria (ita dicitur est postquam ex Iudæo Christianus factus) Theopogus Episcopus Burgensis & Archicaneclarijs Ioanni Regis Castellæ, absoluit suas additiones ad postillas Lyran super Bibliam Sacra, an. 1429. vt est in eius prolog. initio Glossæ ordinariæ.			<p>4. Venetus, Ioanne Paleologo Constantiopolitano Imperat. Amurate 2. Turcorum 10. Imperatore, Sigismundo, Alberto, & Frederico 3. ex ordine Occid. Imper. Carolo 7. Francorum Reg.</p>	15	11	21
Amurates Turcorum 10. (Latinis 7.) Imperator ordinem (institutum iam ante ab Oromanno primo Rege Chalcocondyles lib. 1. de reb. Turc.) pedicū militum, quos Ianizaros vocant, ad sex seu decem millia auxit, & eos ex Christianorum filijs eligendos iussit. Duos vniuersæ suæ Monarchiæ præposuit Imperatores seu Bâbas, vnum Byzotum (quem Bassam Romaniz vocant) alterum Aiaz, qui Bassa Naxolis dicitur. Chalcocond. lib. 5. Callimachus in Iusto Vagari. Ipse obiit an. Christi 1430. à. Imper. 31. vel 32. ut Iouius, in Chalcocond. lib. 7.			<p style="text-align: center;"><i>Vacat</i></p>		12	
Ioannes Grissus, Carolus Agencius, Pas-			<p>10. Boli...</p>			

Annus erb. ces. dies.	Ann. Xpo. nato.	Num. Panti. scum	DECIMUM SEPTIMUM generale Concilium Basiliense, primum à Martino 5. indictum Papae sed ob pessum ibi grassantem, Senas translatum & incubatum, deinde interruptum ab Alphonso Arragonum Rege, continuo- tar Basilea, ubi interfuit Sigismundus Imperator, praeside Iuliano Legato sedis Apostolicae, & post eius revocationem, Ludovico Cardinale Arcevescovi, & praesentibus multis praesatis, ad reformatio- nem Ecclesiae & componendum mores sū laicorum quam clericorum, Ea demum acta qua ad censuras & causas benefi- cialis attinent confirmata sunt à Nico- lao 5. PP. Fuit etiam contra Hussita- rum seu Bohemorum haereses. Plat. Lib. Concil. Aeneas cap. 49. & 50. hist. Bohem. Pretulsi uno quo vsque ad annum 1442. vi constat ex vltima sessione 43. durantique	Ann. Menf.	Dies.	Inr Episcopus Brugensis, Nicolaus Burgun- dio Dominicanus, Nicolaus Amici, Ioannes Niderus Dominicanus, Ioan. Segonius, Ioa. Noblet Carmelita, Thomas de Coricillis, Ioan. à Spina, Bartholomeus Carthusianus, S. Bernardinus morizita Remensis (hic fa- ciones Guelphorū & Gibellinorū ferē re- preffit. Sabel & eū Nicolaus 5. inter Sāctos numerat ann. 1450. Platini.) Ambrosius Ca- maldulensis, Ioannes Episcopus Leodiensis. Carolo 7. Franc. Rege Burgundionum om- nia quae petebat, & adeo plus quam am- plius, concedente, factiones diuturnae sunt sopite an. 1431. & ex quo experatam, circiter 38. AEmyl. Anno sequente Lutetia à Frācis vir- tute Ioannis Villarii recepta est post 16. an. quā in Anglor. ditionē est. Poly. lib. 23. Gaguin. lib. 10. Anno 1440. fedat & sunt ini- micitiae Burgundionum & Aurelianensium. In Concilio Basiliensi edita est Prag- matica sanctio, apud Bituriges à Carolo 7. No- vis Iulii an. 1438. probata, & in Senaru Parisiensi publicata 3. Idus Iul. Gaguin. lib. 10. Damnatae sunt annatae beneficiorū, & dehu- latione in tēpīs dū sacra celebrātur. sessio 11. Cautū est ne numerus Cardinalium 24. excedat, ac ne quis nepotum Pontificis aut Cardinalium ad Cardinalatum admittatur. sessio 87. Festa Conceptionis & Visitationis D. Mariae confirmata fuer. sessio. 36. & 44. Indivictus Cardinalis Aquileiensis ex bo- nis Ecclesiasticis canes & equos 31. ree pri- mus sui ordinis inccepit. Volater. Ioannes Guttenbergius Argentinenfis Artem IMPRESSORIAM, seu excussa- riam, nomen scribendi genus, primus excogitavit an. 1440. in vrbe Argentinae sit: inde veniens Moguntiam eam feliciter comple- vit. Iacob. Vuympelingius in epitom. Ger- manor. cap. 65. & Falgofius lib. 2. cap. 11. Platina & ferē omnes tale inventum referunt ad Ioannē (Polyd. vocat Petri) Fruissim Moguntinum sub annum 1422. at Paul. Iovius à Cataynis Indiarū populū per Scythas & Mo- scos illud ad nos pervenisse scribit. Ferūt li- bros Augustini de civitate Dei, & Lactantii Firmiani de Divinis institutionibus fuisse primos qui typis excussū sunt. Volat. Graeci ferē omnes cum Ioanne Imperat. Constantinopolim ē Florentina synodo re- versū, sunt infensū Rom. Pontifici, quōd ab eo tantum auxilii quantum erat pollicitus non acciperent: & contentationē quā cum La- tinis de religione inierant, non stantes, iter- ram ad v. omltam redeunt, auctoribus Mar- co Episcopo Ephefino, & Scolari Graecorū doctissimis. Quibus motus Eugenius, misit viros doctos Constantinopolim, qui rursus disputationes de eadem re cum Graecis ha- berent: sed ipsi re infecta discedere coacti sunt. Chalcocondyl. lib. 6. de rebus Turci. Paulū post Isidorus Cardinalis ad Graecos misit ipsos cum Romano Pontifice reconci- liavit, sed serō nimis. Chalcocond. lib. 8. Ladislaus Polonice & Vngarie, fuit Pan- noniz Rex, prope Varnā vrbe cum Amu- rate Turco ad pugnam congressus, post ma- ximam suorum stragem, à Turcis occisus est	
			Schisma 23.	ii	9	37	
5527	1439		Paulus 4. antea Amadeus olim Sabau- diz Dux, in Concilio Basiliensi contra Eugenium 4. Pontificem electum, liberē se Pontificatae abdicavit postquam sedis- set	9	6	7	
5526	1438		CONCIL. Gallicanum apud Bi- turigas omnium Episcoporum Franciae, pro approbatione Pragmaticae Sanctio- nis, Ioh. de Maistre.				
5526	1438		DECIMUM octavum (Grati vocatū sicutum synodum) aecumenicū Concilium Florentinum, inchoatū qui- dem Ferraria 5. Idus April. sed inde im- graente peste, translatum Florentiam, praeside Eugenio 4. praesentibus Iustepho Constantinopolitano Patriarcha (qui Florentiae obiit. Chalcocond. lib. 8.) Ioan- ne Palaeologo Orientis Imperatore, mul- tisque Graecorum & Latinorum Car- dinalibus & Episcopis. In eo Graeca Ec- clesia vltimo convenit cum Romana, illi cum in Armeni & Indi vnitatem fidei redintegratam, recipientes Sacramen- tum Confirmationis. Platini. Volater. Palmer. Naucler. Chalcocondyl. lib. 6. de rebus Turci. Bessarion Trapezuntinus Nicenus Archiepiscopus, & Isidorus Thessalovenfis Archiepiscopus Rutenorū, doctissimi Graecorum in Latinis perinde ac Graeci literis quōd in eo Concilio fuissent au. lres concordia Eccle- siarum in Cardinalium ordinē coopta- tur. Chalcocond. lib. 6. Durus in partum Ferraria partim Florentia ferē	1	3		

Ann. 1444. Chalcocond. lib. 7. de reb. Turci. Bonfin. dec. 3. lib. 6.	Anab. orb. cō. dno.	Ann. Xpo. nato.	Num. Pontif. sc̄i.		Ann.	Mens.	Dies.
<p>Amurates in praelio quod gerebat adversus Vladislavum Regē Vngariz, eū valde timeret, vovit si incolumis & victor evaderet, se commissurum filio Imperiū & secessurum in monasteriū monachorū Turciorum. Itaque post victoriam eū aliquādiū mansisset monachus, mutato Concilio Imperium recepit industria Chazius Principis, qui tunc Mechemetem eius filium venatum abire iusserat. Chalcocondyl. lib. 7.</p> <p>o Hic fuit linguz Latine & bonarum literarum inflaurator, doctis viris tam in humanioribus quā in diuinis literis magna stipendia adsignavit. Vaticanam Bibliothecam crexit nullis quaerueris viris doctis ad comparandos libros. Iubileum quintum celebravit, Platin.</p>	535	1447	216	<p>o NICOLAVS 5. Sarranensis, Ioanne Paleologo, & post eum Constantino 11. Dragose cognomēto, fratre Ioannis, & ultimo Christiano Cōstātinopolitanō Imp. Amurate 2. & eo mortuo, Mechemete seu Mahomete 2. eius filio Turcor. 11. Imperatore, Friderio 3. Occident. Imperat. Carolo 7. Francorum Reg.</p>	8		19
<p>Nicolaus Iaquerius, Ioannes Huxarus, Bernardus Parentinus, Nicolaus Aufmus, Hugo Parisiensis Tusculanus Episcopus, Olinerus prior S. Bauonis, Ioannes Vuesalia Erfordiensis, Leonardus Vtinskis, Ioannes Capistranus, Ioan. Varenascrius, Bartholomeus Chamnius, Ioannes Raulinus, Felix Malleolus, Theologici scriptores.</p> <p>Matthzus Palmerius Florentinus suum Chronicon vniuersale ab anno 449. in quo desierat Hieronymus, ad annū 1449. deduxit, postea conuictus de hzresi ob librū quem de Angelis ediderat, comburitur apud Cornam. Trith. de scriptorib.</p>	537	1449		<p>Vacat</p> <p>CONCIL. Gallicanum, Lugdunū celebratum iussu Caroli Regis, ad tollendum schisma inter Nicolaum & Felicum, qui regatus à Concilio & Friderico 3. Imperatore, liberē cessit Pontificatu: vnde vulgō de eo ferebatur carmen.</p> <p>Lux fulsit mundo, cessit Felix Nicolan. Ioan. le Maire.</p>	4		
<p>Friburgensis Academiā in Buzgoia instituitur. an. 1450. Monier. in Cosmog. Alii id accidisse ferunt an. 1469.</p>							
<p>Bosnia gens infecta Manichzoorū hzresi. Sabel. A Enead. 10. lib. 6.</p>							
<p>Leo Baptista Albertus, Nicolaus Perorus Episcopus Sipōtinus, Franciscus Philephus, Theodorus Gaza Theffalonickis, Gregorius Triphernus, Georgius Trapezuntius (qui oblitus omnium literarum in extrema senectute obiit Romæ, anno 1476.) Victorinus, in Latinis & Græcis doctissimi.</p>							
<p>Constantinopolis (quæ hodie Czarigrad. i. regia vrbs appellatur) à Mahomete Turcorum Impera. an. ipfius 3. Christi 1453.</p>							
<p>4. Calend. Iunii, die Martis & 60. die obsidionis expugnatur, & Constantinus huius nominis 11. Imperator Constantinopolitanus, vicinus Christianus & ex familia Paleologorum, in illa expugnatione occubuit. anno 3. & Mens. 3. Imperii. Paul. Ioui. Chalcocondyl. lib. 8. Egnati. lib. 3. Gaguin. lib. 10. Dehine Orientis seu CONSTANTINOPOLITANVM Imperium cepit esse penes Turcos & Othomannicos Imperatores.</p>							
<p>Carolus 7. totam ferē Normanniam (nā ressiabant Caletum vrbs & aliquot vicinā loca) recuperavit anno 1451. post annos 30. quā Henricus 5. Henrici 6. qui tunc regnabat, pater, Anglorum Rex eam occupauerat. Anno sequenti capta primū Burdegala & Baiona ciuitatibus, Franci vniuersam Aquitaniam recipiunt, post annos circiter 159. ex quo Héricus Andegauenſis Comes, & mox Angliz Rex eius nominis 1.</p>							

Ann. d. orb. cō. dicit.	Ann. d. Xp̄. nat.	Num. Pontifici.	Ann.	Menf.	Dies.	
5543	1455	217				<p>P CALIXTVS 3. Hispanus Valentinus, Mechmete siue Mahomete 2. Turcorum & Constantinopolitano Imperat. Frederico 3. Occidentis Imper. Carolo 7. Frācorum Rege</p> <p><i>Vacat</i></p>
			3	3	16	illam nomine dotis Alconoræ vxoris (vt diu ximus) acceperat an. 1153. & post annos 122. quam Henricus tertius eandem a Philippo Augusto Francorum Rege Ioanni eius patri patibō ante ademptam receperat. Polyd. lib. 23. histor. Anglie. Anno 1413. Bardegala & aliquot vicina oppida ad Ioannem Talbotū Anglum Comitem Salopiensem desierunt, sed eodem anno recuperantur a Carolo 7. post eadem Talboti & multorum Principū Anglorū, qui in pugna ad Castellonē apud Petragosios occiderant. Polyd. ibidem. Gaguin. lib. 10. Ita cessauit per multos annos bellum inter Frācos & Anglos, qui tunc ita exacti sunt a Frācia, vt nihil possiderent in Gallia præter Caletum & aliquot vicina loca. Dehinc ciuilia bella per annos aliquot in Anglia & Gallia regnarunt.
5546	1458	218			17	<p>q PIVS 2. Senensis, Mahomete 2. Turcorum & Constantinopolitano Imperat. Frederico 3. Occidēt. Imperat. Carolo 7. & Ludouico 11. per ordinem, Franc. Regg.</p> <p><i>Vacat</i></p>
			5	11	26	<p>p Feliū Transfigurationis 1357 CHRISTE instituit ad 3. Idus Augusti ob victoriā de Mahomete: Turca anno 1456. eo die acceptam ad Belgradum vel ad Taurinum oppidum, quod nunc Albam vocant. Mathias Palmer.</p> <p>Nicolaus Dorbellanus, Ioannes Bononiensis archidiaconus, Ioannes Hagen de Indagine, Ioannes Capgrau Anglus, S. Antoninus Florentinus Archiepiscopus, S. Laurentius patriarcha Venetus, Ioannes Sabiniensis Episcopus, Godeschaldus Hollēsis, Iacobus Chrysolopolitanus Episcopus, Aegidius Cameracensis decanus, Theologi.</p> <p>q Prius dicebatur AENEAS SYLIUS, fuitq; vir bonarum artium peritissimus, scripsit enim complures libros: profectorem contra Turcos cum indixisset, præuentus morte non potuit perficere. Platin.</p>
5547	1459				16	<p>CONCILIVM (siue conuentus) Mantuanum celeberrimum cetera frequentes Turcorum incursiones, ex omnium gentium Europa legatis & Principibus collectum a Pio 2. PP. qui cum eo in Concilio præfessus, sua oratione omnium animos vehementer affectat ad bellum perendum contra Turcos. Sed gratulationis ubique intestinis bellis quorundam inuidia distulsum est à Concilio sine ulla profectio, mense postquam eo ventum est 8. Platin. Mathias Palmer. Pius ep̄st̄ lib. 297. Chalcocond. lib. 8.</p> <p>Gallicanam Angelienses, iussu Ludouici 11. euocati, ad tollendā Pragmaticam Sanctiōem, et Annatas Beneficiorū. Sed non rebus indecisus dissoluitur indulto in aliud tempus Lugdunensi Concilio, quod nullum fuit. Gaguin. lib. 10. Ioan. le Maire.</p>
5552	1464	219				<p>r PAVLVS 2. Venetus, Mahomete Turcorum & Græco-</p> <p>Scribarū breuiatores primus creauit, qui postea à Paulo 2. exautorati, à Sixto 4. denouo recipiuntur. Polydor. de inuent. lib. 8. cap. 2.</p> <p>Stephanus Brusseferius, Nicolaus de Cusa Beniensis Episcopus & Cardinalis, Albertus Babenbergensis canonicus, Henricus Herphius, Theologi.</p> <p>Laonicus Chalcocondylas Atheniensis historiam de origine ac rebus gestis Turcorū, quæ ab anno Christi circiter 1100. ad hæc sua tempora à ad annum 1462. contigerunt, libris decem est complexus.</p> <p>Ludouicus Francorum Rex per legatos missos ad Pium 2. liberam Ecclesiæ & Pontificis Regno obedientiam præstitit: abrogationem Pragmaticæ Sanctiōis, & magnam in Turcos auxilia pollicetur. Mathias Palmer, in Chron. At Senatus Parisiensis non potuit adduci, vt pragmaticam legem tollerent. Gaguin. lib. 10.</p> <p>Gregorius Schanderbegus Epitotarum Rex vir bellicosus, strenue in Græcia Turcis resistit. AENEAS SYLIUS in descriptione Europæ, cap. 15. Volat. lib. 2. Barletius libris 13. de eius vita reliquit.</p> <p>r Georgium Bohemiarum Regem publico cōsistorio hæresi damnatum, Regno priuauit. Palmer.</p> <p>Ordo MINIMORUM SVB MARIÆ (quos Franci vocant Bonos homines) sunt origi-</p>
						N 3 nem

	Ann. orb. et die.	Ann. à Xpo nato.	Nati. Ponti. fici.		Ann.	Menf.	Die.
nem à S. Frãncisco de Paula (quem Leo PP. adfcripfit inter Sanctos) Siculo. Volater. lib. 21. poftea confirmatur per Sixtum & Iulium 2.				rum Imperatore, Friderico 3. Occidentis Imperatore, & Ludouico 11. Franc. Rege		6	10
Henricus Gorricanus, Landulphus, Dionyfius Ricelius Carthufianus, Nicolaus de Vuachenheim Heidebergenfis, Guillelmus Vonillonius, Theologiz profeflores.				<i>Vacat</i>			11
Bãpfta vel Bartholomeus Platina hiftoriam Pontificum in hoc Paulo 2. à quo in carcerem trãtus eſt terminauit. Mahometes 2. Turcorum 11. Imperator duo Imperia Conſtãtinopolitanum & Trapezuntinum euerſit Regnaq. Chriftianis ademit cepit 300. vrbes Chalcedem infulam armis. & Scodram deditione Venetis extorſit Rhodum oppugnanie Italiã capto Hydrunte inuaſit: in bellis quz geſſit pluſquam 300. hominum millia periſſe comperum eſt. Egnatius lib. 3. Iouius hiftor. de reb. Turcicis. Obiit an. 1458. & Imperii ſerẽ 32. annis 13. à capta Conſtantinopoli anno 17. menſe 21. die 5. Iouius & Palmerius in Chron.	57						
Ludouicus 11. Francorum Rex ordinem Equitum D. Michaelis inſtituit an. 1469. cuius aurenm inſigne quod Frãnciſcus Dux Britanniz recuſaſſet, ipſe exercitum mittit contra Britones, ſed mox reconciliato Duce cum Ludouico omnia inter ipſos fuerit pacta. Gaguin. lib. 10.	59	1471	120	SIXTVS 4. Saunonenſis, Mahomete & poſt eum Baiazete 2. Turcico Imperatore, Friderico 3. Occident. Imperatore, Ludouico 11. Franc. Reg.			
Tubileum ad annos 15. reduxit. Cap. 4. de pœnitentijs & remiſ. in Extrauag. Comm. Feſtum Conceptionis D. Virginis confirmauit, cum approbatione officij eius diei. Cap. 1. de reliqu. in Extrauag.							
Guillelmus Hilaceniſis, Rodoricus Samoreſis Epifcopus, Iacobus Gruyrodus, Ioannes Tunctorius, Ioann. Beſſius, Alexander Arioliſis, Nicolaus Deniſus, Michael Mediolanenſis, Henricus Arnoldi Carliſianus, Paulus Cortefus, Bernardus Decanus Moguntinus, Theologi.					13		5
Tubigenſis Academia auctoritate Apoſtolica inſtituitur à Comite Vuitembergenſi. Naucler.							
Ioannes de Monte Regio ſummus Mathematicus auditor Purbachii, Rudolphus Agricola, (qui obiit an. 1474.) Pomponius Letus, Ambroſius Calepinus, in literis humanioribus excellentes.				<i>Vacat</i>			15
An. 1479. Heluetij primùm à Rege ſubſidij accipiunt, ſublato ordine Francorum ſagittariorum (hos Carolus 7. inſtituerat. Gaguin. lib. 10.) quod latrocinijs & rapinis vacarent. Naucler. in Chron.							
Ludouicus Francorum Rex inſtituit vt hora meridiana (ſicut mos erat ad vesp̄eram) ad pulſum campanz quilibet è populo Virginem ſalutaret Angelica oratione, obtinendz publicz pacis gratia. Gaguin. libro 10. Id primùm heri ceptum eſt anno 1472. primo die May. Mater hiftoriarum. Fuit vir ferox verſatili ingenio, & orſo literarum vt qui nollet filium ſuum Carolũ plus diſcere latinæ linguæ, quam illa quinque verba, Qui neſcit diſſimulare, neſcit regnare. Primus preſſam nobilitatẽ ſeruire							

An. ab orb. cōdito.	An. d. Xpo. nato.	Nam. Ponti. ficū.		Ann.	Mens.	Die.	
5572	1484	221	<p>t INNOCEN- tius 8. Genuensis, Li- gur, Baiazete 2. Tur- cico Imperatore, Fri- derico 3. Occidentis Imperat. & Carolo 8. Francorum Rege</p> <p><i>Vacat</i></p>	8			<p>coegit, se populo formidabilem præbuit: cū tributis & vectigalibus plus vexans quàm priorum Regum quisquam alius, ita poste- ris Regibus viam nugians ad nimiam por- ticiam & opes, vnde dicitur primus emanci- passe Reges Fræcia: primus ad signavit equis curforiis (quos postea vocamus) diuersoria & statuos: Statuerat, nisi morte præuentus fuisset, morē & ius vnum lingua vtilgari & breui libello comprehensum per totam Galliam constituere, ad hæc pondus vnum & mēsuram. Vide eius historiam, quam Scan- dalosam vocant, & Philip. Cominium. Ca- lixus PP. fecit antea statuisse, vt ad me- ridiens post pulsum campanæ fierent preces pro Christianis pugnantibus cōtra Turcos. Carolus Burgundie vltimus Dux occisus est ad Nancium an. 1476. pridie Id. Ianuarii (alii volunt Nonis) à Renato Lotharingie Duce fines suos recuperante. Gaguin. lib. 10. Is fuit exitus triumphorum & deliciarū do- mus Ducum Burgundionum.</p>
			<i>Vacat</i>				<p>Facto Regū Francie & Angliæ congressu ad Pinguinicum oppidū Ambianorum an. 1475, iudiciæ inter eos constitutæ sunt ad aliquot annos (Gaguin. ait 7. alii 9. Polyd. in multos annos) Gaguin. lib. 10. Polyd. lib. 24. Anglic. hist.</p>
							<p>t Baptista Trouomali scriptor Roselle casuum, Gabriel Biel monachus Germanus, Angelus de Clauasio auctor Summæ Angelicæ, Vuererus Vuestphalus Carthu- sianus, Rupertus Episcopus Aquilanus, Gui- lelmus Textor, Nicolaus Salicetus abbas, Ioan. Lapidanus, Ioa. Tesseranus, Theologi. Albertus Krantius Bapbergensis, Ioannes Trithemius abbas Spanheimensis, Matthias Palmerius Pisanus, insignes historici. Mar- silius Ficinus, Baptista Mantuanus poëta & carmelita, Iouianus Pontanus, Philippus Beroaldus, viri summa eruditione clari. Ferdinandus Magnus Hispaniæ Rex an. 1487. (alii 1492.) Mauris siue Sarracenis ade- nit Regnum Granatæ, siue Beticum, quod, vt dixi, ipsi 800. serē annos occupauerant. Hinc sortitus est à Roman. Pontifice cognō- mentum CATHOLICI. Idem 124. (alii 120.) millia familiarum Iudaicatum Hispani- a expulit, nec eis permisse aurum vel gē- mas Regno exportare. vide Pontanum de bello Ferdinandi. Doriphori (quos Lantznechtos vocant) tunc primū exorti sunt in Germania. Ducatus Britannicæ Regnæ Franciæ acces- sit nomine dotis Annæ hæredis Britannicæ, quam, repudiata Margaritâ vxore, Carolus 8. vxorem duxit, licet ipsa per legatum nup- ta iam esset Maximiliano Austriæ Archi- duci. Naucler. Gaguin. lib. 11. Chron. Franc. v Ordo pœnitentium mulierum ex pro- stitutis, cepit Parisiis prædicatione Ioan- nis Tisserani Minoritæ an. 1494. Continua- tjo Palmesii, Volater.</p>
5580	1492	222	<p>v ALEXAN- der 6. Valentinus Hi- spanus, Baiazete 2. Turcico 12. Impera- tore, Friderico 3. & post eū Maximiliano</p>				<p>Ioannes Mederus, Ioannes Dalburgius, Georgius Florus Baldinus, Petrus Galati- nus, Guilelmus Pepinus, Baptista à Satis, Ioannes Keiserspergius, Hieronymus Sava- narola, Theologi.</p>

An. 1493. cepit expeditio Francorū pro occupando Regno Neapolitano, contra Alphonsum Regem: Carolus Rex Franco. statim illud Regnum obtinuit, sed ann. proximo ab eo ad Ferdinandum Alphonsi filii defecit.	An. ab orb. cō. disc.	An. X jo. nata.	Nam. Pontif. scum	Occident. Imper. Carolo 8. & Ludouico 12. ex ordine Franco. Regibus	Ann.	Menf.	Die.
Morbis sacer sub primum defecitum Francorum in Italiam primum cepit agnosci in Europa, & propterea dicitur esse Gallicus, & Neapolitanus, Hispani Arragoneses vocant eum Morbum S. Sementi, Grapatenses Curialē, Franci vocāt grossam verolam.				<i>Vacat</i>	II		8
An. 1494. obierunt tria literariz reipublice lumina, Hermolaus Barbarus Patriarcha Aquilienfis, Angelus Politianus vir eloquentissimus, & Ioan. Picus Mirandulæ Comes summus Philosophus. Continuat. Palmerii.						I	4
Ioan. Nanclerus Tubingensis, Hermannus Schedellius, Baptista Egnatius, Raphael Volaterranus, Franciscus Irenicus, Iacobus Vuimphelingius, Polydorus Virgilius Anglus, Ludouicus Patricius, Antonius Sabellicus, historici celebres. Sebastianus Brand, Georgius Valla, Iodocus Badius, viri docti.	559c	1503	223	PIVS 3. Senensis, Baiazete 2. Turcorū Imperat. Maximiliano Occid. Imperatore, Ludouico 12. Francorum Reg. sedit an.			16
America regio, hoc nomen ab Americo Vesputio eius primo exploratore sortita, inuenta est an. 1497. ex mandato Regis Castiliæ. Propter eius magnitudinem quarta pars vniuersi orbis & sponis mundus appellatur. Paul. Venetus de nouo orbe.				<i>Vacat</i>			24
Parlamentum Rothomagensis Scaccarii loco inficitur, an. 1499. Cal. Octobr.							
An. 1500. quidam Iudæus nomine Lemlen imposuit Iudæis quibusdam (credo in Germania) se esse verum Christum, quem expectabant. Ioan. Hæag super epistolam R. Moisi filii Meimon, quā ipse ex Hebræo in Latinum conuertit.							
Ismael Sophis ex Affoncaffani filia progenitus Mahometanā legem nouis interpretationib' exponēs, nouam religionē introduxit, atque ea via Persiæ Regnum occupauit. Paul. Iouinus.	559c	1503	224	X IVLIVS 2. Genuensis. Baiazete 2. & post eū Selimo 1. Turcorum 13. Imper. Maximiliano Occid. Imperat. Ludouico 12. Franc. Reg.	9	3	12
x Hic PP. Bononiam expugnauit: Seruiā, Rauennam, Fauentiam, Forumliuium & reliquas Ecclesiæ terras à Venetis occupatas vi obtinuit. Mirandulam & Mutinam cepit. Paul. Ioui. & Continuatio Palmerii Gallos opera Helmetiorum ē tota Italia expulsi, vnde à nonnullis ei tribuitur titulus liberatæ à Gallis Italiæ. Surius in histore.							
Vniuersitas Erancosfordiensis approbate Iulio PP. instituitur an. 1506. ab electore Ioachimo Brādeburgensi Marchione Mōd.							
Florent doctissimi viri, Ioan. Renchlinus Capnion (qui primus eo tempore cepit Hebraicam linguā in Germania profiteri) Marcus Marulus Spalatenfis, Iacobus Faber Seapulenfis, Desyderius Erasmus Roerodanus (obit an. 1536. septuagesimarius) Syluester Prierius Dominicanus Italus.				<i>Vacat</i>			17
Gallus & Pontifex vario Marte congregiuntur in Italia. Paul. Ioff. Vnde Rex Ludouicus & Maximilianus Imper. curant haberi Conciliū, quod nunquam fieri potuit, Pontifice reclamante in contrarium.							

Ab b. cō to.	Ann. d Xpo nato.	Nam. Ponti ficū.	Ann.	Menf.	Dies	
598	1510					<p>CONCILII Gallicanum Turonē- <i>se omnium Episcoporum Gallie, & plu- rimorum doctorum in Theologia quādam iuris Canonici, pro Rege Francia con- tra Pontificem Romanum. In quo de- cretum est ut mitterentur ad PP. lega- ti qui cum eo de pace agerent, vel si ipsos nollet audire, cum provocarent ad aus- vocandum generale Concilium. Chron. Franc.</i></p>
599	1511					<p><i>Pisanum, coactum à Maximiliano Imper. & Ludovico Rege & quibusdā Cardinalibus, contra Iulium PP. postea translatum est Mediolanū, deinde Lug- dunū: sed fuit sine profectu & nullo exi- tu, interueniente morte Iulii Papa. Chron. Franc.</i></p>
599	1511					<p>DECIMUM NONVM <i>Concilium œcumenicum Lateranen- se indictum est à Iulio PP. contra Concilium Pisanum, contra Turcos, & pro reformatione Ecclesie, sed ipsius mortē est interruptum, & postea conti- nuatum & absolutum à Leone 10. PP. anno 1517. 17. Calend. April. Sleidanus lib. 4. & SURIM.</i></p>
599	1517	225				<p>LEO 10. Florēti- <i>nus (prius dictus Ioā- nes de Medicis) Seli-</i></p>
						<p>Baiazetes 2. Turcorum duodecimus Im- <i>perat. venenato pharmaco; sibi iussu Selimi filii per Iudæum quendam medicum para- to, interit an. 1512. postquam Imprio præ- fuisse 31. annis, quibus Valachiam & Mon- caltrum (hodie Neper) ac Lithostium op- pida subegit, contra Cathicum Sultanum Aegyptium copias misit (tunc Turci tamā ab illo Sultano stragem acceperunt; vt nul- lam vnquam maiore eulserint.) Veneris Le- pantum (antiquus Naupaugum) & Methonē vbres ademit: Gallos se aggressos fugauit: sædus inuit cum Venetis, quod durat in ho- diernum diem: ferrum lanceæ, quæ Christi latus aperuit, ad Innocentium 8. PP. per Mustapham Bassam Visirū dono misit. Pau- lus Iouius, lib. de reb. Turci.</i></p> <p> <i>Anno 1510. 8. Idus Februarii circa horam noctis secundam Paulus Form in Marchiz Brandeburgensis villa Knobloch; è templo subreptam thecam argenteam & inauratā, qua Eucharistia conferuabatur, cum sacra hostia vendidit cuidam Iudæo, qui post mul- tos istius pugiones vidēs eam integram per- manere, ira exardescens, Si tu es (inquit) Deus Christianorū te ipsam manifesta; mox hostia in tres partes diuisa maduit sanguine per oras. Eo territus Iudæus, postquam illas particulas pāno inuolutas apud se detinuis- set, misit duas* ad duos alios suæ factiōnis, tertiā iterum pugione confodit, sicq; denudū sanguinis guttulæ dimanarūt. Tūc timens ne scelus proderetur, eam absumere voluit. sed cū non posset, proiecit in flumen, dein illa enatante, in ignem: demum cū intacta es- set, commisit azymo, ac vbi furno impos- sisset, ille alio qui obcurus respenduit, & massula azymi, cui tertia illa particula erat immixta, in Iudæi faciem insiluit. Itaque re cognita Paulus Form forcipibus dissectus est, & in cineres redactus: Omnes Iudæi il- lius Marchie exarctibus inclusi sunt. Burli- ni, ex quibus habita questione cū inter alia flagitia faterētur se septem Christianorum infantes acubus & punctiōibus peremisse, corum 38. (al. 40.) flammis traditi sunt, & duo, qui petierunt baptizari ante mortē, ca- pite plexi sunt. Suri. in hist. & Historia rerū memorabil. Rec: conuersa à Pontano lib. 1. y Anno 1517. PP. promulgauit per vniuer- sam Christianorum ditonem remissionem omnium peccatorum iis, qui sua bona in ex- peditiōnem Turcicam erogarent, quæ Cri- ciada vocabatur. Eius rei cura in Germania Alberto Moguntinensī Episcopo à PP. de- mandatur, qui elegit Ioannem Terzellium Dominicanum: quod ita offendit Augusti- nianos, maxime Staupitium ordinis gene- ralem per Germaniam genere clarū ac di- sertum, Martinum etiam Lutherum, vt ipse contra tales indulgentias eodem anno tē- nare cepit, fretus Frederico Saxoniz Du- ce, quem suarū partiū reddiderat: 9. pro- positiones edidit quibus oppugnabat indul- gentias: contra Terzellium alia 106. Lutera- nis planē contrarias: Ex hac licentia orūm est illud LUTHERANÆ heresicos incendit, quæ tota penè Europa conturbata: Surius in sua</i></p>

in sua historia. At Sleid. lib. 1. paulo after.
 Ioannes Eckius, Fridericus Nauſea, Iacobus Latomus, Sylueſter Prieras, Ioa. Coehleus, Iacobus Sadoleſtas, Huldricus Huttenus eques Germanus, Ludouicus Berus, Langſtallus Angluſ, Ioan. Aboreus Londinienſis, Ambroſius Catharinus, Thomas de Vio Caietanus Cardinalis, Ioan. Fickherius Roffenſis Epifcopus, & Thomas Maurus eques, Angli (hi dieb pro tuenda religione, & quod nonellent ſecundas nuptias Henrici 8. priore viuente, approbare, mortem obiecit ann. 1537. HODOCUS Clitotour, viri doctiſſimi, & fidei defenſores.

Martinus Ludderus ſive Lutherus Saxo (ſerunt eum ex incubo naſſo. Coch. de act. Luth.) monachus Auguſtinianus, cu ſuis ſequacibus haereticus pronantiatur anno 108. (alii 110.) 6. Calend. Auguſti. Carion lib. 3. An. 1520. Louanienſes & Colonięſes Theologi multos ipſius libros dignos ſiſmis deternunt, qui ſo Germania eodem anno ex mandato Imperatoris & Leonis PP. combuſti ſunt. Sleid. lib. 20. Anno ſequente Pariſieſes Theologi damnarunt haereſi eiſdem ſcripta. Carolus 5. eum proſcripſit. Ipſe dum eſſet in exilio ſcripſit librum de abroganda miſſa priuata (ad qua abolenda ſe ratiocinationibus diaboli perſuaſu fuiſſe gloriatur in lib. de Miſſa angular.) ad fratres ſuos Auguſtiniano Vaitenberges, qui primi omniu miſſam abrogarunt, quos hortatur vt in eo inſerpro etiam contra conſcientia (o vox impia) accuſationem perſiſtant, ſicut & ſe in quibusda feciſſe ait. Sleid. lib. 3. Sor. in hiſto. Tamen poſtea Lutherus factum Auguſtinianum publicis concionibus reprobauit. Suri.

Omnes in Regno Granatae aut Chriſtiani fieri aut Regno exire coguntur. Regnum Magnicoongo in Africa, Regi Luſitanie ſederatum fide Chriſti ſuſcipit. Cochin. Palme.

Franciſcus Valeſius Dux Engolimenſis litterarum inſtaurator, Rex Frictorum inauguratur an. 1517. Sequente an. expeditione in Mediolanuſ ſuſcepta ad 15. horas cum Helueticis pugnam victor euadit, Mediolanum recipit, ſed cum Helueticis iniur certa pecunia, quae ſingulis annis illis penſitatur, pactione cum Leone PP. conciliaturus creddorum praefolium conuentibus ſacerdotum & monachorum adimit & ſibi vendicat. Tili.

Henricus 8. Anglorum Rex, quodd librum, plenum pietatis & eruditionis contra Lutherum ſcripſiſſet, meruit ut illud D E F E N S O R E 1 5 1 2 1 2 1 2, ſibi & ſuis poſteris a Leone Pontifice conreſſum. Sleid. lib. 3. Georgius Lilius in Chron. Anglor.

Ferdinandus Hispanie Rex nullo meliore iure, quam quod ſibi vtile & commodum eſſet, Regnum Nauarriae, expulſo Ioane Alberto occupat anno 1513. Ioan. Tili.

Anno 1516, abrogata eſt in Gallia Pragmatica ſanctio, & Conſtituta (vt vocant) ſubſtituuntur, fremente viuius clerico. Ioa. Tili. Carion lib. 3.

Anno 1519, ad 4. Non. Iul. coepit eſt diſputatio Lipſica in aula Georgii Ducis Saxoniae inter Ioan. Eckium, Lutherum, & An-

An. ab orb. coe. data. An. d. Xpo nato. Nam. Pontis. ſcū.

Ann. Menſ. Dies.

mo 1. & Solimano eius filio per ordinem ſucceſſionis Turcorū Imperatoribus, Maximiliano & Carolo 5. ex ordine Occidentis Imperatoribus, Ludouico 12. & poſt eum Franciſco 1. Valeſio Franc. Regibus

8 8 21

Vacat

1 7

Y E O I O F o r d i n i
 n a p p o n e d b e f o r e J o h n
 n e s d e M e d i a n a) S o n

An. ab orb. cōditō.	An. d. Xp̄. natō.	Nom. Pontificis.	Anno.	Mens.	Die.	Eventus.
6570	1521	116				<p>dreſ Carolostadium, in qua Lutherus ir- bundus, admonitus vt sedate se gereret, Ne- que (respondit ille) propter Deum hæc res corrupta est, neque propter Deū finietur. Du- raat illud colloquium 11. dies. Historia rer. memorabilis & cæ. conuersa à Pontano, lib. 1. Surlus in sua histor. & multi alii.</p> <p>Eodem anno Ulrichus Zuinglius cepit Tiguri oppugnare indulgentias, & postea quā m̄. 4. Berengarii hæc s̄m refutare vna cum Oecolampasio propositis 47. articulis suæ doctrinæ, (Surlus, Sleid. lib. 1.) cuius proba- tiones, scilicet quoad præcipuū caput, de eorū in somniis à quodam monitōre spiritu (alleg ne an alb' fuerit ignorat) Idib. April. se acce- pisse gloriatur, in lib. Subsidii de Eucliarist.</p> <p>An. 1511. cepit bellum suæstitionum inter Carolū Imperatorem & Franciscū Francorum Regem. Durauit 7. an.</p> <p>Selinus Turcorum 11. Imperator, postea quam debellato Sophi Persidæ, & Capso- nē ac Tomombeio duobus, per ordinem, Aegypti Sultania in prælio cæsis, suo Im- perio adiecit Aegyptū & Arabiam. obiit an. Christi 1110. & sui Imperii an. 6. Paul. Iouius lib. de reb. Turci.</p> <p>z. Erat vir doctissimus & moderatæ vitæ, olim Theologus Louanensis, præceptor Caroli 5. Imperatoris, & nomen, quod anas habebat, retinuit.</p> <p>Solimanus Turca urbem Belgradum Hungaricæ propugnaculum, & Rhodum in- solem 7. mensē obsidionis cepit. Sleidanus lib. 3. & Surl. in histor.</p> <p>Seditio Vuitembergensis propter Caro- lostadium, qui concitabat plebem ad imagi- nes sanctorum & templū saciehdas, cui con- natui resistit Lutherus. Sleid. lib. 3.</p> <p>Cepit clam gliscere sedes Anabaptistarū in Saxoniz partibus: eorum opinioni sub- scribebat Carolostadius, vt auit Lutherus, Sleid. lib. 3. & Melanthon in comment. ad Coloss.</p> <p>z. An. 1524. secta Lutheranorum cepit diuidi in Zuinglianos, qui tropum in verbis Sacramenti Eucliaristice inducunt; Carolo- stadianos, qui particulam, n o c . in verbis eorū Christum ipsum mensē asidentem monstrare deuit (hæc opinionem am- plexati sunt Anabaptistæ) & Lutheranos qui in, tum, vel sub pane Corpus Christi esse asserunt. Surlus in histor. Lutheranorum in histor. controuersie Sacramentariz.</p> <p>An. 1521. Carolostadius Archiepiscopus Vuitembergensis, qui paulo ante prius omnium sacerdotum nostri seculi vxo- duxerat Vuitembergē, operi & studio Lu- theri ē tota Saxoniz Ducis ditione proli- gatur. Surlus. Sleidanus lib. 3.</p> <p>Russicam bellum perniciosissimum & traxissimum cōtra Clerum, Principes & Ma- gistratus inicit prætextu libertatis Euangeli- cæ, cepit aduersus Comitē Lysipsum Sus- sum, anno 1524. mensē Nouembri. berpsit per totam serē Germaniam, Alsatiam & Sueniam anno 1525. quo Thomas Muncerus siue Monetarius, Cælestium Prophetarum hæscharcha, Insiniam turbam russicorum ad sessiones con- citauit, qui 300. arcēs & monasteria in vna Franconia incenderunt; qui quo ad 190. milia (al. 110. milia, vt est in vica Clemētis PP.) in acie ceciderunt. Hic fuit exitus belli Russicani, quod intra vni mensē m</p>
				1	8	6
				2	4	
6571	1523	127				<p><i>Vacat</i></p> <p>a. CLEMENS 7. Florentinus, familia Medicea, Solimano Turcorum Imper. 14.</p>

menſem Maium maiores eades & vaſitates
attulit Germaniz ſuperiori, quam bellum
decennale Hiſpanorum & Gallorum per id
tempus Italiz. Sleid. lib. 4. & Sur. in hiſtor.

Bernardus Lutzeburgus, Franciſcus Ti-
telmanus minorita Louaniſis, Ioann. Faber
Viennenſis Epicoſopus, Laurentius Cam-
pegius Cardinalis, Thomas Murnerus, fidei
propugnatores inuiſiſſimi.

An. 1525. Eutherus ducit in vxorem Ca-
tharinam Boram ſacrimonialeſm olim vir-
ginem. Sleid. lib. 5. Sur. in hiſtor.

Sec̄ta Anabaptiſtarum anno 1527. vigore
cepit. Sleid. lib. 6. Eorum auctor vario refer-
tum alii volunt eſſe Thomã Muncerũ, Sleid.
li. 10. alii, vt Echius cõtra confefſio. Zuinglii,
Baltazarẽ Pacimontanum, alii, vt Eraſmus
Alberus, Caroloftadium, alii, vt Antonius
Corninus, Zuinglium, alii, vt Staphylus,
Bernardum Rotman, alii, vt Lind. Nicolaũ
Stolkium, ipſi ſe à Luthero originẽ trahere
gloriãtur, ob eius epuloſã ad Vualdenſes, in
qua ait melius eſſe omittere baptiſmũ, quã
pueros ſine fide. i. non credentes baptizare.

Tunc quidam Anabapriſta Sangalli op-
pido Heluetiorum, fratri ſuo germano cap-
tũ præcedit, præſente vtroque parente,
quibus perſuaſit (õ cæcitas!) ſibi diuinitus
imperatũ; ſed à magiſtrato comprehẽſus
eandem pœnam & ipſe luit. Sleid. lib. 6. Suri.
in hiſtor. Gilbert. Cognat. in narrat. tragica.

Hoc ipſo anno decreta fuit apud Bernas
Heluetios valdẽ perniciõſa diſputatio
Catholicorum cum Zuinglianis, ſed nullũ
Catholicorum voluit ad eſſe (quod Senatus
Bernenſis leges diſputationis ipſis iniquas
præſcripiſſet) præter Conradum Tregerũ
provincialeſm Auguſtinianum. Finita diſpu-
tatione an 1528. 7. Cal. Ianuar. mox apud il-
los & aliquot vicinos, inter quos numerãtur
Geneueſes, Miſz, arz, & imagines detur-
batz & demolitz fuerũt. Dies & annus abo-
litz antiquz Catholicz religionis aureis li-
teris in columna inſcriptus eſt, vt tẽſtimõ-
niũ apud poſteros extaret ſempiternum. Sur-
ius in hiſtor. Sleid. lib. 6.

Anno 1529. acta fuerunt conũtia Impe-
rii Spirz multis de cauſis, maxime de expedi-
tione contra Turcos, & pace religionis.
Tunc natum eſt Proteſtantium nomen, eo-
rum, qui proteſtãtes ſe quibusdam decretis
eius conuentus, ſaluã conſcientia, ſubſcribere
non poſſe, prouocarunt ad Imperatorem.
Sleid. lib. 6. Suri. in hiſtor.

Eodem anno iuſſu Philippi Hãſſiz Land-
grauii fit conuentus Marpurgenſis, vt Lu-
therani & Zuingliani inter ſe agerẽt de cõ-
cordia religionis: ſed, cum decreuiſſent vt à
ſcriptis famoſis vtrũque abſtineretur (quod
Melanthon violauit anno proximo) & inſe-
cũta diſceſſum eſt, Luthero recuſante Zuin-
glianos fratrum loco habere, licet plurimũ
hortaretur Landgrauius, & Zuinglius palãm
cum lachrymis coram Landgrauio & omnibus rogaret, vt ſaltem frater dignaretur appellari à
Lutheranis, vt refert ex Lutheri ſcriptis Brentius in append. & Suri. in hiſtor. Mox menſe Octobri
iidem alteram diſputationẽ inſtituunt Suabachi: ſed cum inter ſe conuenire non poſſent de cõ-
cordia Domini, tertium colloquiũ indiũt Smalcediz ad Idus Decembris (alii ad menſ. Nouembris)
ſed nihil ad concordiam conſici potuit, quam tamen pietique eorum optabant, vt facilius ſuas

An. ab
orb. cõ
dito.

An. à
Xpo.
nato.

Num.
Ponti-
ficiũ.

5615 1527

Carolo 5. Occidentis
Imperatore, Frãciſco
1. Valeſio Francorum
Rege

Ann.
Menſ.
Dieb.

10 10 8

Vacat

16

CONCIL. Senonenſe provincia-
le, ad reformationem morum & contra
hæreſes. Finitus anno 1528. Tomo 4.
Concil.

Ann. ab orb. cō dīto.	Ann. d. Xpo. nato.	Nam. Rom. scam.	Ann.	Mens.	Die.	viros contra Imperatorē & Principes cōiungerent. Surtius in historia. Lapaterus in historia controuersie sacramentariae. Sleid. lib. 4. & 7.
3622	1534	228				Anno 1530. comitia Imperii Augustana celeberrima praesente Carolo 5. Imperat. in quibus Lutherani, Proteflantes dicti, sua confessionem (quam Melanthon composuerat) lingua Latina & Germanica scriptam obtulerunt, quam, licet postea sepe auertam, emendatam & adulteratam, multi Lutheranorum tanti faciunt, vt malint de Pauli (ait Ioan. à Lasco in Epistola ad Regē Poloniae) quam de ipsius doctrina dubitare. Zuinglianorum etiam quatuor vrbes, Argentoratu, Constantia, Meminga, Lindauum, suam confessionem ab altera longē diuesam, in eo conuentu exhibuerūt. Suri. in hist. Sleid. lib. 7. Lauatherus in histoe. controuersie Sacramentariae.
			15		29	An. 1524. Id. Octobr. an. 21. etis suz 48. Zuinglius occubuit in praelio quod Catholici (qui nomen erant numero & apparatus bellico inferiores) Quinq̄ pagici Heluetii, cōtra Zuinglianos Tigurinos & eorum socios gerebant: eius cadaver postea exutum est. Sleid. lib. 1. Surtius in histior.
				2	29	Mense Nouembri proximo (alii alunt triduo post mortem Zuinglii) obiit Oecolampadius, siue ab vxore in lecto extinctus, vt quidam aiunt, suis ignitis Sctanz telis & hastis confossus, vt scribit Lutherus lib. de Missa prinata, siue iuxta alios sui ipsius suorumque manibus clam peremptus. Lind. Dialog. 3. dubita. Zuinglio successit Bullingerus, Oecolampadio Oualfius Myconius.
						An. 1534. cor. d. 2. est synodus (sic ipsi vocabant) Constantiensis auctore Bucero, inter Lutheranos & Zuinglianos, in qua frustra laboratum est de concordia & pace. Lauather.
3624	1536					Soleimanus Turco, Imper. an. 1526. Vngariam igne & ferro vastat, Budam diripit, Iudouico Rege Vngariae cum exercitu caeso, Viconam obsidet. Idem postea an. 1532. alteram faciens irruptionem in Vngariam & Austriam, per 50. dies oppidulum Huns (id ē Turcis 15. oppugnati) frustra obsidet. Iouius lib. 23. & 28. Carion. lib. 3.
						Anabaptistae Monasterienses an. 1535. vi homines ad suam haerese[m] compellentes, Ioannem de Leiden factorem Regem eligunt, Clerum & Magistratus pellunt. Tandem sumptu & opera Episcoporum, & Ioannis Friderici Saxonis electoris extirpantur. Sleid lib. 10. Suri. 10. histior.
						Franciscus 1. Francorum Rex, Guillemo Budaeo & Ioanne Bellaio hortantibus, Lutetiae Regios publicos professores primò in literis Hebraicis, Graecis & Mathematicis artibus, honestis stipendiis instituit. Postea auctore Petro Castellano anagnosse suo alios in literis Latinis, Medicina, & Philosophia adiunxit. Carion lib. 19. & Ioan. Tili. ib. Chron.
						Catharina ex iunioe Laurentio Medice neptis Pontificis despondetur Henrico Valefio secundo Regis filio, apud Massiliam urbem anno 1533. Interfuit nuptiis Clemens PP. Praeter materna oppida in Argeris, 100. millia aureorum cum vnionibus multisque gemmis & praeciosa suppellectile dotis pomine Henrico accesserunt. Surtius in histior. Sleid. lib. 9.
						Ordo Sodalitatis simi amoris siue Theatinorum (postea hoc nomen sortiti à Petro Carapha, qui factus PP. dictus est Paulus 4. Episcopo Theatino eam viuendi rationem suscipiente) in iunium Romae accepit. Diegho li. 1. orthodoxarum explicationum.
						Sacramentarium siue Zuinglianorum se dta in Gallia innotescit anno 1534. 11. Calend. Nouemb. sparbis passim & affinis in aula Regia Lutetiae famosis libellis cōtra Eucharistiae sacramentum. Ioan. Tili. vnde grauius animaduersionem est in haereticos.
						An. 1535. per Angliam facta est religiois funesta mutatio, Henrico 8. Rege conuulso ob odium Pontificis, qui in eum sententiam tulerat de diuortio Catharinae materis: Caroll Imperatoris.

Vacat.

CONCIL. Palanenſe, provincia-
le praſide Hieronimo Archiepiſcopo (qui
poſtea in haereſim lapſus eſt) ad refor-
mationem cler. & de dogmatibus &
caeremoniis religioſis. Tom. 4. li. Concil.

Id enim grauiter ferens, ann. 1534. in publicis Regni comitiis ad 7. Nouembrii, se caput Ecclesie Anglicae dici, & sibi eo nomine annuatas beneficiorum, decimasque, persolui suber: monachos omnes exilio multat, eorum bona partim sisco Regio, partim nobilibus addicens. Fecit & id genus alia multa, propter quae PP. eum ferit publico anathemate, ac eius Regnum donauit primo occupaturo. Paul. Iouius: Georg. Lilius in Chron. Angli. Suri. in histlor. Sleid. lib. 9.

Zuingliani & Lutherani crebras synodos priuata auctoritate celebrant, in quarum nonnullis cum de ipsorum concordia ageretur, nunquam potuerit inter se conuenire. vide Ioachim. Vadianum libro 3. Aphorismorum.

Rote supplicium primū in Gallia aduersus Latrones decernitur an. 1536. mense Decemb. Apend. Cario. & Ioann. Tillius.

Ioannes Hofmeisterus, Iulius Pflingensis, Georgius Vuicellius, Dominicus Soto, Petrus Lysettus Abbas S. Victoris, Aloysius Lypomanus Episcopus Veronenis, Alphonsus de Castro, fidei Catholice propagatores.

Obierunt Lutetiae Guillelmus Budzeus an. 1539. Tili. in Germania Ioannes Eckius & Albertus Pighius an. 1543. Suri. Lutetiae Franciscus Varablus, Iacobus Tufanus Regii professores, an. 1546. eodē quidem die & anno sed non eadē hebdomada: Beatus Khehanus an. 1547. Andreas Aliciatus. Papiz an. 1549.

Ex tribus principis sectis Lutheranorū, Zuinglianorū, & Anabaptistarum, Calvinistae noui sacramentarii, Antinomi, Stancariani, Seruetiani, Suencelsidiani, Clancularii, vulgo fratres Hortenses, Osiadrini, Vbiquitarii, Trinitarii siue Deitæ (qui Trinitatem vocit Cerberum tripicitem) & tot tamque pugnantes sectæ & hæreses hoc ferē tempore natæ sunt, vt vix certus cōsuet numerus. Quidam 52. alii 65. alii 90. numerant, at Hedio Zuinglianus epistol. ad Melanthonē conqueritur emeruisse errores ferē 128. quos tamē multi pro verbo Dei vident. Quales sint Staphyl. in Apologia, Lindanus in dubitant. docent.

Henricus 8. Rex Angliæ an. 1539. egit cōuentum (Angli vocant Parliamentū) ordinū Regni, in quo inter alia de religione decreta contra Lutheranos, edicit primo in Eucharistia sub panis & vini specie post consecrationē esse corpus & sanguinem Christi, nec amplius remanere substantias panis & vini, 2. communicare sub vtraque specie non esse omnibus necesse ad salutem, & sub alterutra esse totum Christum 3. non licere nubere sacerdotibus: 4. vota castitatis præstanda 5. missas priuatas retinendas: 6. confessionem auricularem esse ad salutem necessariam: iis qui secus docerent, vt hæreticis, supplicia grauissima cōstituit. Sleid. lib. 12. Suri. in histlor. Talia decreta paulo post an. 1547. edicto publico abolerentur sub Edouardo Rege, & ferē eodē tempore Missa ibidem abrogatur. Sleid. lib. 19. & 20.

An. ab orb. cō div. An. a Xpo nato. Num. Ponti ficum

Ann. Mens. Dies.

6533 1545

VIGESIMVM Generale Concilium Tridentinum præsidibus tribus Apostolica sedis Legatis, præsentibus quibusdam præcipuis Principum Christianorum & circiter 124. Episcopis, celebratum contra hæreses, abusus, & corruptos mores tam Laicorum quam Clericorum. Belli ingrumentibus transfertur Bononiæ an. 1547. licet Episcopi & Theologi Imperatoris manserunt Tridentini iussu Imperatoris. Tom. 4. Concil. Sleid. lib. 19.

6536 1548

Treuerense provinciale, reformatorium, vt vocant, præside Ioanne Archiepiscopo Treuerensi. Tom. 4. Concil.

5636 1548

Augustanum diocesanum, ad reformationem Cleri, præside Oithone Cardinale Augustano Episcopo. Tom. 4. Concil.

Ann. orb. cō- dico.	Anni à Xps nato.	Nom. Ponti- fici.	Ann.	Mens.	Diel. Ordo Societatis Itesu institut ^{us} ab Ignatio Loyola Cātabeo qui fuerat olim Dux Hispa- norum in arce Pōpeopolitana tunc obfessa à Gallis, à Paulo 3. PP. primùm approbatur an. 1540. & ab eodem confirmatur an. 1543. Post eum Iulius 3. Paulus 4. Pius 4. & Tri- dentinum Concilium fessio. 9. ca. 17. eum ordi- nē iterum confirmarunt Suri in histor. Diegno lib. 1. Orthod. explication. Martinus Bucerus ex Dominicano primò Lutheranus, postea Zuinglianus, tādē in magna Lutheranorū synodo apud zdes ipfius Lutheri habita Vuimbergæ an. 1529. cum multis aliis à Zuinglianus à Lutheri partes defecit (Func. in Cbron & Alan. Cō- pus dialog. 6. Lauasher. in hist. contronerfz Sacram. id etiā testantur eius synodi acta publicè edita) præcipuos duos errores Zui- glianorum reuocans, de baptismo paruulo- rum, quem negant esse necessarium, (hoc enim ipse antea scripserat in Math. cap. 3. Quosdam infantes sine baptismo æternam vitam consequi, quosdam licet baptizatos delabi in Infernum) & de cœna, vt ipse te- statur in Comment. in Ioa. cap. 6. & Math. 26. vbi veniā precatur à Deo & Ecclesia, quòd multos Zuinglii hæresi fascinauerit. quam tamen antea scripserat in epistol. ad Norimbergenses esse diuinitus à Christo traditam, & Lutheri doctrinam esse nonam & cum sacris literis pugnantem: imò in epì- stol. ad Ellingenses vocauerat Lutheranos fanaticos, Suermetos, furiosos, &c. Carolus Imper. celebrat an. 1541. Comi- tia Ratisponæ cum Turcis resistendi, tum religionis componendæ causâ, sed soluta sunt re omni infecta. Suri in hist. qui hac in re impudētissimi meodacii arguit Sleidanus. An 1546. Lutherus Puellam quādam dz- moniacā c̄ Mūnia Vuitembergam ad se de- ductam cū à demone liberare conaretur suis exorcismis, in quodam sacario par- ochianæ ecclesiæ inclusus, vbi demōne cepit adiurare, eius voce ita est perterritus, vt lratim de fuga cogitaret, sed cū ostium ita malus demōn obstruxisset, vt neque fossis neque intus referari posset, in eas venit angustias. vt etiam per fenestras cancel- lis ferreis obductas erumpere conaretur. Verùm non prius tepetit exitum, quam fe- cūri ferrea per cœcellos immissa, ostium cō- fringeretur à Staphylo tunc inuene & eius auditore, qui hanc historiam vt viderat scrip- tam reliquit Apologi. 2. Carolus 5. Imperator anno 1547. pactis cum Turca inductus, & pace cum Gallo confecta, instigante Paulo PP. bellum ges- sit contra Protestantes (eorum exercitus creditus fuisse supra 60. millia) quos felici- tate simul cum tota Germania domuit, Vuitembergensē Duce omnibus facultati- bus exuro, captique Ioanne Friderico ele- ctore Saxoniz, & Philippo Lādgranio Haf- siz, multatūque ingenti pecunia ciuitati- bus, quæ contra se arma tulerant: vnde ob- res tam præclare geitis cognomētum M A- XIMI & FORTISSIMI accepit à Pon- tificē, Suri in histor. Sleid. lib. 19.
1537	1549	Trentorū alteram, eodem præfale. Tom. 4. Concil.			
1537	1549	Mogantiūm provinciale, de fide & moribus præfide Archiepiscopo cum suis suffraganeis. Tom. 4. Concil.			
1537	1549	Coloniensē alteram provinciale re- formatoriam, præfide Adolpho Archie- piscopo.			

Eodem anno celebravit comitia Augu-
stana, pro pace religionis & Reipub. In qui-
bus omnes Principes, excepto Saxone, Con-
cilio Tridentini decretis se submitunt. For-
mula quædam (quæ passim dicebatur 178-
813) certa scripta doctrinæ, & cæremonia-
rum, & emendationis ecclesiasticæ conti-
nens, omnibus per Germaniam observanda
præcipitur vsque ad Concilii definitionem.
Jurius in histor. Sleid. lib. 21.

Seditio Aquitania excitatur an. 1548. ob
salinarium vectigal, & extraordinaria tribu-
ta: demum compingitur seditiosus prauiter
castigatus à Rege Henrico, misso illuc cum
exercitu Anna Momorantio Conestabili.

An. 1555. Carolus 5. Tunetum Solimano
extorqueti Gouletam arcem expugnat: Reg-
num Tunicum totum recipit & Regé Al-
zacheum antè pulsatum restituit. Paradisus.

Martinus Lutherus quæ tertiū Eliæ quidā
ausi sunt vocare, cum benè potus ac hylaris
in lecto cubuisset, manè repertus est mor-
tuis an. 1546. 12. Calend. Mart. & ætatis 65.
Hofius lib. de hæres. Iustus Ionas eius cocus
lib. de eius vita & obitu, refert Lutherum
paulò ante mortem sibi, Cælio, & aliis qui
tunc aderant dixisse: Orate Deum pro Do-
mino nostro Deo & eius euangelio vt ei be-
nè succedat &c. Eum sub mortem probasse
dogma Zuinglianorum de Eucharistia con-
tendunt ministri Heidelbergenses in libro
Germanico cuius titulus, Acta colloquii
Mulbrunensis fol. 217.

c Bellum Lutheranorum contra Zuinglia-
nos, propter ciuilia bella Imperatoris ad-
uersus Protestantés & hæreticos, simulata
concordia triennio intermissum, instauratur
an. 1551. à Ioachimò Vuessphalo, edito li-
bello, Sacramentarium cõsultaneas & in-
ter se dissidentes opiniones de cœna Domini
continente. Tale dissidium nunquam pos-
sèt potius extingui, sed magis ac magis ex-
arsit, scriptis ab vtriusque partibus doctis &
indoctis in multis libris, orationibus, dialogis,
confessionibus, epistolis, aded vt maiori quã
vnquã antea impetu, sursum & deorsum rei
agitata fuerit: Lutherani in multas babuerunt
synodos quibus de opprimendis Sacramen-
tariis actitabant: multi eorũ se iunxerunt Ca-
tholicis, vt Zuingianos facilius opprime-
rent (sic nuper factũ est Antuerpiæ) in quos
tanquam pestilentissimos hæreticos acerbè
inuehebatur, eisque aqua & igni interdice-
bant nec erant contenti, nisi omnes expre-
sse prosteretur se Corpus & Sanguinẽ Chri-
sti corporaliter & substantialiter ore cor-
poris, quin & impios quoque mãducare. Erant
in hoc negotio vehemètes scriptores, ex Lu-
theranis Ioachimus Vuessphal^{us}, Ioã. Timã-
nus, Erardus Suessflus, Erasimus Alberus,
Stolzius, Brentius: ex Sacramentariis Hen-
ricus Bulingerus, Ioan. Caluinus, Bernardi-
nus Ochinus, Ioan. à Lasco. Hæc & alia mul-
ta scribit Ludouicus Lauatbertus Zuinglianus
in histor. controuersie Sacramentariæ.

Quidam hoc tempore, qui per Galliam
dicebat se habere spiritum D. Iohannis Eua-
gelistæ, exiit Tholoza, alter visus est Lu-

ANAL.
vrb. et
disce.

Anni
à Xpo
nat.

Nom.
Ponti
ficæ.

1548. 1550. 1559

c I V L I V S 3.
Romanus, sed ex Are-
tina diocesi oriũdus,
Solimano Turcorum
Imperatore, Carolo
5. Occidentis Impera-
tore, Henrico 2. Fran-
corum Rege

Vacat

Ann.
Nou.
D. Æt.

5 1 16
17

An. ab orbis dno.	An. d. Xpo nato.	Num. Ponit sic.	Ann.	Mens.	Die.	tetiz & Basilex, qui gehio Petri duce, se sui contenderet: alius etiam Basilex Iustus est asserere se Moisi angelum habere. Suri. in histor. David Georgius impudenter per Hollandiam & Frisiam scribebat se esse ve- rum Messiam & Dei nepotem, & non ex carne natum sed ex S. Spiritu. Ionas rous Lutheri se Iustum Ionam predicabat, Oflander se Eno- chum secundum. Suri. in histor. Rodolphus à Moshan decanus Patavienus; Lutheranismum & Papatum (sic Ecclesiam Catholicam vocabat) Antichristum iungebat, & se vtriusque partis mediatoré constituibat. ait Oflander. Henricus Franc. Rex prætatu tituli quo se libertatis Germaniz & Principum capiti- vorum vindicem appellabat. an. 1512. ingen- ti cum exercitu progrediens, tres Episcopatus, Tullum, Verodunum, & Metum Imperio sub- trahit: Lotharingiam occupat, Ducem pue- rum 9. annorum in Gallias mittens, cuique filiam suam in matrimonium spondet. Sleid. lib. 24. Surlus in histor. Eodem anno etiam Carolus Imperat. Metim per unum mensem obsederet, hyemis intemperie obsidionem solvere cogitur. Sleid. lib. 24. Obiit Martinus Bucerus in Anglia an. 1551. 3. Cal. Mart. Scribit quidam se ex fide dignus & ab eius discipulis acceptus, ipsum moribundum dixisse Iesum Christum non fuisse verum illum promissum Messiam, sed alium nobis expectandum. Lind. dial. 2. dubita. Vita defuncti sunt Fridericus Nauale, Andreas Oflander (quem hoc tempore suis- se unicum veritatis assertorem audeat scribere Fficius in Chron. Eum autem plane mutum obiisse ait Palladius). Conigergii, & Cas- par Hedio Argentini, (illi duo eodém die) an. 1542. Sleid. lib. 24. Lyretus Lutetiz, an. 1554. An. 1553. quidam ordinis Patruini in sus vocatus à plebeio, cui debebat aureos ferè 300. petens dilationem 2. dierum ad respon- dendum iurat facta imprecatione (confla- bat antem ipsum falso iurare) se dolo cum eo non agere: vix extra palatii scalas de- lapsus, cecidit similis apoplectico & sexto die moritur. Appendix Cario. Catholica religio magna ex parte resti- tuitur in Anglia, & Evangelici egregie mul- tantur, translato per mortem Edwardi ad Mariam Reginam Imperio, & ea Philippo Caroli Imperatoris filio desponsata. Anno sequenti 1554. profus restituitur, & mul- ti Evangelici aufugiunt. Tota Anglia Ec- clesiæ conciliatur, accepta in Regni Coni- vitiis generali absolutione schismatis commisi- s contra Ecclesiam, Rege & Regina cum ex- teris qui aderant ad genua Cardinalis Re- ginaldi Poli procumbentibus. Suri. in hist. Cum Andreas Zebedeus & Iohannes An- gelus ministri Zuingliani, ille Nyonis, hic Basili oppidorum Bernatensium, publicè in suis cõconibus & priuatis colloquiis hæ- reses notarent Ioh. Caluinum, ipse cum suis quibusdam discipulis Bernam profectus an. 1554. mense Nouembri, in eos adiuuati ca- lumniarum intendit illi contra, collectos in eius libris Latinis & Gallicis, articulos 25. de prædinatione & reprobatione, hæreti-
5639	1551					
			<p>CORCIL. Tridentinum ex Bo- nania redactur. Tridentum, fest. post 2. menses quam cõsuaru coperat, hel- lo Germanice diffinitur. Suri. in hist. Sleid. lib. 24.</p>			
						
						

cor esse forma inter dii docedum si sciipnt. & praeterea conueruntur quorunda Fran-
corum exulni glandefinus perfractio quibus
fros Bernenses Genera attrahi, vt illic cor-
nati de Caluini manibus fumerent. Itaque
Senatus onfulto Beine nfi eaurum est anno
1554. 3. Non. April. ne Geneuenfes libros
tuibus huiusmodi articuli continerentur
(qualis est Inftitutio Caluini) deinceps ce-
derent aut etiam venderent: vt que formula
folius Catechismi Beruenfis recureret,
repudiato Geneuenfi. Hae Carol. Moli-
neus in libello Gallico, quem pro fui de-
fensione contra Caluinitas, nomine Simo-
nis Challudri edidit. pag. 62. 63. & 64.
d. Joan. Caluinus ad vniuersas autumnales
Fræforti an. 1556. cum ministris eius lo-
ci de cœna conferre volens, reiectus est,
quod se Zuinglianam profiteretur. Lauath
in hiftor. Controverfæ Sacramentaliz.
Surius in hiftor.

Eodem anno cum plerique Laici in Polo-
nia vsum calicis in Sacramento Euchariftiæ
conterfiofè efflagitarent, quafi Chriftus effer
exanguis sub altera fpecie, & Roma. Pon-
tiffex eò miffet Aloyfium I ipoinaom Ve-
ronenfem Epifcopum ad Regem Poloniæ
Sigifmundum, ea queftio diuino miraculo
eft indicata. Nam cum quidam Iudeus *Bif-
heim* fine Benedictus in quodam Poloniæ
oppidulo Sachazeto nomine, tribus milia-
ribus ab arce *Leuz*, à fua ancilla Chriftia-
na, Dorothea Lazerla nomine, facta E-
uchariftiæ (quæ ipfa ad pagum Carzo die
Pafche iufceperat, & ex ore extractam in
fudarioli repoferat, vt ad fuis heri defere-
ret) tribus daleris & velle fericæ fimbria
habente, emiffet, & in fynagogam pu-
gionibus & cultris confodiffet, repente
ex illa *MVTVS* *CAVOR* emanauit, quæ
Iudæi cocleari in vitreum calicem trau-
fundunt. Hæc paulo poft cognita, & ad
Sigifmundum Regem, qui tunc erat Viluz,
(quæ eft vrbs Lituaniæ Metropolis) delata,
mandatur illiqs oppiduli præfedo fecun-
dario, vt totum negotium diligenter iouir-
rat, & in huius fceletis complices extremo
fupplicio animaduertat. Itaque Dorothea
cum Iudæo fuo hero, die Veneris poft Chri-
fti Afcenfionem flamis exurit, reliqui tef
Iudæi fceletis focii (vno excepto qui aufe-
gerat) Cafed. Iun. idè fupplicio luat. Vnde
nulti & ipfe Poloniæ Rex non mediocriter
in retinenda Catholicæ Ecclefiæ commu-
nitione confirmatur. Hiftoria rerum memo-
rabilium & ex. contera à Pontano hb. 5. &
Surius in hiftor.

Sub hæc tempora imago crucifixi à quo-
dam lapidibus per indignationem iſta emi-
fit fanguinem, fed fceletis reus Moguntiz
fupplicio afficitur. Bræcius in eap 3. ad Gala.

An. 1556. obierunt mortem Iouannes Sleid-
danus Argentinz, Conradus Pelicanus ex
Minorita, Zuinglianus Rubeaqui, & omnib
peffimus David Georgius Bafilæ. Luthe-
tiz Francifcus Pirardus Theologus, & An-
dreæ Tiraquellus iurifconfultus. ann. 1558.
Ioann. Fernellus fummus medicus Lutetiz

An. ab
orb. cõ
dite.

5643

5643

An. à
Xpo.
nate.

1557

1557

Nom.
Panti
fci.

130

131

MARCELLVS
2. natione Tufcus,
oppido Politiano, hu-
mili Ceruina familia
ortus, ac pius & do-
ctus, Solimano Tur-
cor. Imperatore, Ca-
rolo 5. Occident. Im-
perator. & Henrico
2. Francorum Reg.

Vacat

d PAVLVVS 4.
Neapolitanus, ex fa-
milia illuftri Caraffa,
Solimano Turcorum

Ann.
Men.
Dier.

22

22

An. d. orb. cō. dōn.	An. d. Xpō. nato.	Num. Pontificum.	Ann.	Mens.	Dies.	
						<p>an 1559. Romæ Ioannes Gropperus Theologus & Cardinalis, apud Buxurgas Fricki, Duareus inrecofultus, in Vngaria Isabella Vngariz Regina, quæ rara felicitate fuit Regis filia, Regis foror, vxor & mater, Lutetiz Henricus Rex 6. Id. Julii an. etatis 40. mens. 3. die 11. & Regni an. 12. mens. 3. die 15.</p> <p>Eodem anno Non. Septembr. Lutetiz summo mane in ædibus viz Jacobæ cuiusdam priuati hominis, qui tunc aberat ante collegium Plessiacum, comprehenduntur Calvinistæ sive Lutherani, vt vocabantur, vtriusq; sexus circiter 120. qui nocte ipsa illuc ad eoncionē & præces (ne cætera dicam) conuenerant. Ex ipsis nonnulli paucos post dies comburantur.</p> <p>An. 1557. Prid. Non. Septembr. inchnatum est Vuormaciæ colloquium inter Catholicos & Lutheranos decreto Comitiorū Ratispōnensū. Aderant Euanglicarum partium 12. ministri, qui a Catholicis interrogati quas scdās confessionis Augullanz consentaneas & dissentaneas exillarent (quod variz scdæ sub Augullana Confessione comprehendī uellent, & decretū esset, inter eos solū colloquium habendum qui essent antiquæ Religionis uel Augullanz confessionis) per 16. dies inter se cōcertarunt, cum alii ex ipsis scdās quasdam vt à confessione Augullana discrepantes damnerent & excluderent, alii retinendas, eisque parcendum censerent. Ea concertatio eo usque progressa est, vt ex 12. ministris 5. reiecti & excommunicati fuerint, tanquā contrarij confessioni Augull. in præcipuis capitibus, vt de Lege & Euangelio, de Libero arbitrio, de Iustificacione, de Operibus, de Sacramentis, & usu caeremoniarum. His ita gestis, quōd a 7. reliquis ministris nunquā impetrari posset, vt ligillatim multiplices scdæ à confessione Augullana fererent & damnerent, ne inanis esset labor colloqui, illud vix adhuc benè expertum intermitteretur & suspēditur. Ambsorffius in lib. Publicæ confessionis puræ doctrinæ Euangelii & ex Nicol. Gallus in suis Theibus & hipotypos. Historia rerum memorabilium & cæ. conuersa à Pontæoo lib. 5. Lauatherus in histor. contouersiz Sacrament. Surius in histor.</p> <p>An. 1558. Franci Duce Francisco Guisano Principe, urbē Caletum omnī opinione inespugnabilē. 7. obfidionis die t. Non. Ianua. expugnauit. Mox Guinæ arcē munitissimā captam incendit, & Hamam capiuit, denique Anglos ex tota Gallia exturbant.</p> <p>An. 1559. 7. Non. April. Inter Gallū & Hispanum inita pace, qua hodie fruimur, Philippo Regi Hispaniarum Elisabetha filia Henrici Francorum Regis nati maxima despondetur, & Margarita eius foror vnica Emanueli Philiberto Allobrogum Duci.</p> <p>Eodem anno iuniores Saxoniz Principes & Comes Mansfelden'es Lutheranos, eūdem separatim publicū scriptum, quo vndecim scdās huius seculi, & præcæuē Zuinglianam, vt execrabiles hæreses damnarunt. Surius in histor. Lauather. in histor. Contro-</p>
			4	2	27	
				4	6	

Vacat

uerfix sacramentariæ.	An. ab orb. cõ dito.	A. n. d X fo. nato.	Num. Ponti ficũ.		Ann.	Menf.	Dief.	
<p>e Fuit hostis Symoniacorum, & plura habentium beneficia; osor dispensationum.</p> <p>An. 1560 Lutherani & Sacramentarii uidentissimo odio inter se flagrãt, cum scriptis contrariis tum edicis publicis. Nam Vuittembergẽses, quibus præerat Brentius, editum promulgant contra Sacramentarios: lenenses ministri edunt supplicationem ad Ioan. Fridericũ 2. Ducem Saxoniz, eiusq; fratres ac alios Principes & ordines confessionis Augustanz. pro legitima synodo, in qua soli Lutherani conuenirẽt, & Zuinglianos atque alios, quibus aduerfantur, cõdẽnarent. Contra ab Heidelbergẽsi academia post publicam disputationẽ Zuingliatorum contra Lutheranos, He. husius Lutheranus abire iussus est. & mox Superintendentes Heidelbergenses, edunt decretũ, quo Lutheri & Brentii catechismi extra Ecclesiam eiiciantur, & eorum scripta nullam habeant auctoritatẽ. Lautherus Zuinglianus in histor. controuersiz Sacrament. Surius in historia.</p>	1564	1560	232	<p>e PIVS 4. Mediolanensis, Solimano Turcorum Imperatore, Ferdinãdo, & Maximiliano, ex ordine, Occident. Imperatoribus, Francisco 2. & post eum, Carolo 9. Maximiliano, eius fra. Frãcorum Rege</p>		5	11	8
<p>Magni tumultus à nescio quibus Euan gelicis religionis causa excitantur in Scotia, Gallia, & Allobrogibus.</p> <p>Seditio Amboisiana prætextu boni publici & conseruandarum legum Franciz à quibusdam secularis non admodum claris, qui erant numero 500. milites equestres & aliquot pedites, suscepta, detegitur 9. Cal. April. & eius duces grauissimis supplicis plectantur. Mox Rex omnes reos hæresis absoluit edicto publico, modò in posterum fidem Catholicz Ecclesiz retinerẽt. Ex eo tempore, qui prius Lutherani dicebãtur, per totam Galliam ceperunt vocari Huguenoti.</p>				<p>Vacat</p>				29
<p>È vita excesserunt an. 1560. Robert. Cœnalis Arboicẽsis Episcopus & doctor Theologus Lutetiz, 6. Cal. Maii. Ioã. à Lafo Zuinglianus in Polonia. Idib. Ianua. Philippus Melanthon 13. Cal. Maii, Franciscus 2. Rex Fran. Pridie Non. Decembr. Ann. 1562. Petrus Martyr Pridie Idu. Nouembr. An. 1563. Franciscus Dux Guyfius præfectus exercitus Regii, incredibili luctu piorum omnium, à quodam proditore perimitur, An. 1564. Ferdinandus Imperator 8. Cal. August. Ioan. Caluinus 14. Cal. Iunii (Iste tam variis morbis extinctus est, vt, nisi à Beza scriptum esset, vix crederetur) An. 1565. Adrianus Turnebus natus 53. an. Lutetiz, Prid. Idu. Iunii. Ann. 1566. Io2. Funcius (vt audio suspensio obiit) Carolus Molinicus senio Lutetiz defunctus est mense Decemb. Statuerat multa contra Caluinitas scribere, sed magno eorum commodo morte est præuentus.</p>								
<p>Ioannes ALBINVS nobili Valzergorum & Serefiorum familia ortus, Tholozanus Ecclesiastes & Archidiaconus, fidei defensor, vt eius libri testantur, clarus, propter miram eloquentiam cum doctrina & vitæ sanctimonia consuetam toti Aquitaniz charus, omnibus pijs morientibus Tholozæ obiit an. 1566. 13. Cal. Septemb. sub horam noctis decimam an. ætatis suæ ferẽ 38.</p>								
<p>An. 1562. in hoc Regno omnia fuerunt funesta, grassantibus per totam ferẽ Galliam</p>								

Ann. orb. cō. don.	Ann. à Xpo nato.	Nam. Pont. suū.	Ann.	Menf.	Diez.	bellis, fame & peste. Plura certe mala vniuo anno Gallia à suis pertulit, quam cunctis superioribus bellis ab exteris. Illis commemorandis propter legem <i>apertius</i> prudens libensque superledeo.
1650	1562					An. 1561. Inito fœdere cum fautoribus nouæ religionis promulgatur edictam Pacificationis.
						An. 1564. multæ Sinensēs, populi Noui orbis, in Oriente fidem Christi suscipiunt. Suri. in histor.
						Eodem anno mense Aprilis inchoatum est Mulbruenſe colloquium inter Lutheros & Zuinglianos ſue Caluinistas, præſentibus Palatino electore & Duce Vuitēbergenſi, cui etiam interſuit Bencius, colloquutore Iacobo Smidalino pro Lutheranis contra Boquium Zuingliamum: Inter quos poſt longuam concertationem non ſolum nulla fieri potuit concordia, ſed odiū & ſimultas acrius exarſit, ſe mutis iniuriis profundēter Vuitembergenſes vocabant Palatinos, ſectarios, falſarios, quod corruſſent verba Lucae: contra Palatini dicebāt Vuitēbergenſes, nona falſa, & inaudita dogmata proferre, ſuis ſomniis ſcripturam peruertere, & de vna eadēq; re affirmatiuē & negatiuē ſolere reſpondere. Vide acta eius colloquii tam ea quæ ab Vuitembergenſibus, quàm quæ à Palatinis (qui ſcriptum Vuitembergenſium crebro mendaciū inſimulant) edita ſunt.
						Melita ſue Malta inſula à Turcis oppugnari cœpta eſt an. 1565. 15. Cal. Iuni. In obſidione ceciderunt ex 400. equitibus Rhodis ſue Ioſonit. 113. aliis ſerè omnibus valde vulnerati: Turci ad iudicium aduentu Goræ Proregis Sicilia ſoluunt obſidionem 7. Non. Septemb. poſt 3. menſem & 17. diem quàm deſcenderant in inſulam.
						An. 1566. quidam hæreticus Lucas Sæmbergerus nomine, docet inter alia, non eſſe Trinitatem ſed vnam Deum: non Chriſtū non S. Spiritum: de Sabbatho Colendo, de Euchariſtiæ Sacramento, de baptiſma denique e, quod Satanicam vocat inſtitutionē, multa abominanda palam aſſerit. Contra in Polonia plerique publicè ſcripſit & conditionibus tres Deos eſſe aſſerunt, ſymbolum Athanaſiū vocant Satanaſi. Surius in histor.
						Eodem anno, quod multæ nouæ hæreſes præterea Confessionis Auguſtinae irreperant, fuit conuentus Principum Auguſtinae Confefſio, Numburgi in Thuringia, in quo egerunt de Zuinglianis ſolemniter, & quæ apertiffimè condemnandis, ſed id à quibusdam Principibus impeditum eſt. Saxones etiam Lutherani ad ſedandos motus propter rem ſacramentariam exortos, conuentū agunt Luneburgi, damnantque hæreſeos Albertum Hardemburgium Zuinglianum. Lauatherus in histor. Controuerſiæ Sacram. In Tranſylvania alii Lutheri alii Zuinglii doctrinam ſequuntur, magno apud Turcos ludibrio religionis Chriſtianae. Bremenſes omnes Lutheranos vrbe ſua exire iubent. Lauber. ibidem. Socius in histor.
						P 3 Inſtitutum

CONCIL. Tridentinum aliquan-
do interruptum conuincatur, præſentibus 4. Legatis ſubſi. Apſtolica, & præſentibus 2. Cardinalibus, 3. Patriarchis, 21. Archiepiſcopis, 168. Epifcopis, 7. Abbatibus, 7. Generalibus ordinum, 39. procuratoribus abſentibus cum legitimo mandato. Duranus

Institutum fuit à Rege colloquium Pof-
fiaci inter Catholicos & Evangelicos, fed
cum primùm publicè, deinde privatim collo-
quuti fuiffent per aliquot dies, diffoluitur
abfqve villo profectû. Impudentiffimû
eft mēdacium, quod Lauatherus fcribit collo-
quutores Catholicos confeniffie cum
nihilis.

Eodem anno 16. Cal. Februa. edito Re-
gio permiffum eft Evangelicis fuos conten-
tus ac exercitia & negotia fuæ religionis
extra monia vrbium habere, donec aliter à
Rege decerneretur, fivè vique ad Concilii
occurrenti Tridentini determinationem.
Promulgatur in fenatu Pariffiè Prid. Non.
Martii, cum hæc claufula: *Audito procuratore
Regis, abfqve tamen approbatione nonæ reli-
gioni, & id totum per modum præfifioni,
& donec aliter per Dominum Regem fuerit
ordinatum.*

Francorum exulum (qui erant Zuingliani)
Ecclefia cum Francforti per annos
ferè 7. maniffet, anno 1561. 9. Calendis
Maii fenatusconfulto Francordienfi vrbe
excedere, aut ab exercitiis fuæ religionis
ablinere iubetur: quòd ipfi à Lutheranis
fivè Germanis minifftris difpares efferēt &
religione & cercimoniis & doctrina, quòdq;
in præcipuis capitib⁹ cōfelfionis Augullang,
eius Apologiæ, pacificationis Vuitember-
genfis, factæ an. 1536. denique Francordien-
fis concordix, actæ an. 1542. 5. Idu. Decem-
bris, diffentirent, vide huius rei acta & hi-
ftoriam editam à Francifco Philippo.

f Hic PP. præter omnium expēdationē
fed tamen omnium Cardinalium, qui ade-
rant, fuffragiis, electus eft 7. Idu. Ianuarii, &
coronatus 16. Calend. Februar. Noluic mi-
ffilia dare (vt mos erat) ne præ compreffione
turbæ quidam fuffocarentur: fed maiorem
pecuniar summā iuffit diuidi in monafteria,
& loca pia, & pauperes vrbano.

Fertur elle mixtæ fanctitatis, & Concilii
Tridentini rigidus obferuator. Tres Cardi-
nales præpofuit cognofcendis caufis, quibus
Epifcopi Romæ detinētur, vt fi idonez non
fint, ad fuas dioccefes extrudātur. Cōcubina-
tum omuem perpetuis carceribus, aut exi-
lio mulctat, etiam renuentibus Romanis ci-
uibus, nec finit fuos confanguineos bonis
Ecclefiafticis ditari: Numerum domefticæ
familix valde immittit, vt plus in rem Ec-
clefiæ poffit infumere: mulctas à reis non
cogit: Multos abufus fuffulit: Leges feueras
tulit cōtra fymoniacos & blafphemos: Sta-
tuit resignationes beneficiorum fimplices
non admitere, nifi habita prius diligenti
examinatione, num qui designātur fint ido-
nei: Cum autē aliqui ad ipfum retuliffet id
effe Curiam deftruere, minus malum eft,
inquit, deftruere Curiam, quàm cultum
Dei negligere, & Christianā Kempub. tur-
piter prodere. Vtuit edito Iudzos Chri-
ftianum quēquam ad opus conducere. Vi-
de epiftolas aliquot nuper editas, de cæteris
eius geflis.

Tumultus Flandrici Caluiniftarum con-
tra Philippi Regis Hispanix edita, poff

An. ab orb. cō dito.	An. à Xpo nato.	Num. Ponti- ficū.
1654	1566	233

f PIVS 5. Alexā dri-
nus nūc fedet, Selimo
Turcorum Imperato-
re, Maximiliano Oc-
cidentis fivè Roma-
norum Imper. Caro-
lo 9. Maximiliano
Francorū Rege, cui
det Dominus vitam diu-
turnam, Imperium secu-
rum, domū tutam, exer-
citus fortes, Senatū fi-
delem, populū probum,
quietum, & pacatum.

Anv.	Menf.	Dies.

Anab erici data,	Anni à X ^{to} nato,	Nom. Ponti fici.	Anno	Mens	Die	Eventus
						<p>ymum scilicet annuum quidem existari fuerant coercetur, receptis civitatibus, quæ desere- rant, à Regis magistratibus: Sed itios egre- giè puniuntur, & Philippi Regis Hispaniæ adveniens in Flandriâ proximè expectatur.</p> <p>Eliaz Romanus synagoga Indorum præ- positus cum tota sua familia sit Christi- anus, & à PP. baptizatur prid. Idus Junij 1566. Eodem an. eius exemplo Judæi plures 300. fidem Christianam suscipiunt.</p>
						<p>Τέλος οὗ τοῦ βιβλίου.</p>
						<p>Errata, quæ non inter legendum sustulerunt.</p>
						<p>Eufrasiapag. lib. primi pro sâder holena lege seder holam.</p>
						<p>Ad annum Domini 119. col. 2. lin. 3. deest littera L.</p>
						<p>Ad an. 178. col. 2. lin. 14. lex gancres</p>
						<p>Ad annum Domini 117. columna 1. linea 15. le- ge sic, Iuliana. leg. 4.</p>
						<p>Ad an. 169. col. 1. sub finem lege, Pachimeres Philosophus.</p>
						<p>Ad an. 702. col. 2. lin. 12. circiter 800.</p>
						<p>Ad an. 771. col. 1. lege die.</p>
						<p>Ad an. 794. transpone numeros cum numeris fe- quentibus 795.</p>
						<p>Ad an. 874. col. 2. lin. 16. deest, Oozid.</p>
						<p>Ad an. 875. col. 2. lin. 15. an. L. M. L.</p>
						<p>Ad an. 878. lege 879. 1</p>
						<p>Ad an. 885. col. 1. lin. 32. Balone.</p>
						<p>Ad an. 984. in numeris Pontificum lege 141. & 142.</p>
						<p>Ad an. 985. in numeris Pontificum lege 143.</p>
						<p>Ad an. 1023. col. 2. lin. 36. Herbiopolensis.</p>
						<p>Ad an. 1045. col. 2. lin. 41. Sarius berrafiu</p>
						<p>Ad an. 1059. col. 2. lin. 19. expolitionem.</p>
						<p>Ad an. 1098. col. 2. lin. 17. post vocem Impera- toribus, deest, Theodoro Lascari Græcorum Imp.</p>
						<p>Ad an. 1177. col. 1. sub finem, ferrè 1000.</p>
						<p>Ad an. 1281. col. 2. lin. 14. Principibus, Duct- bus & Comitibus.</p>
						<p>Ad an. 1399. col. 2. lin. 4. deest, & Othomano Turcorum L. Imper.</p>
						<p>Ad an. 1405. col. 1. lin. 19. Georgius, & lin. 60. errore, & col. 2. lin. 5. deest, & Othomano Tur- cor. Imper.</p>
						<p>Ad an. 1411. col. 1. lin. 49. lege 155.</p>
						<p>Ad an. 1503. col. 1. lin. 11. fedi di.</p>
						<p>Ad an. 1536. col. 2. lin. 22. Concil. Colonisf.</p>

RATIO CVR PER PONTIFICES ROMANOS
deducta sit Historia.

Tertullianus lib. de Præscriptionibus aduersus hæreticos

Cupio ostendant mihi ex qua auctoritate prodierint, edant origines Ecclesiarum suarum, euoluant ordinem Episcoporum suorum, ita per successiones ab initio decurrentem, ut primus ille Episcopus aliquem ex Apostolis, vel Apostolicis viris, qui tamen cum Apostolis persecuerit, habuerit auctorem & antecessorem: hoc enim modo Ecclesie Apostolicæ census suos deferunt: sicut Smyrncorum Ecclesia Polycarpum à Iohanne collocatum refert, sicut Romanorum Clementem à Petro ordinatum edit. & cæ. Cõfingant aliquid tale hæretici.

Augustinus contra epistolam Manichei funda. cap. 4.

Multa sunt alia quæ in eius (Ecclesie) gremio me iustissimè teneant, tenet consentio populorum atque gentium, tenet auctoritas miraculis inchoata, spe nutrita, charitate aucta, vetustate firmata. Tenet ab ipsa Sede apostoli Petri, cui pascendas oues suas post resurrectionem Dominus commendauit, usque ad presentem Episcopatum successio sacerdotum. Tenet postremo ipsum catholicæ nomen & c.

Idem in Psalmo contra partem Donati tomo 7.

Numerate sacerdotes, vel ab ipsa Sede Petri & in ordine illo patrum quis cui successit videte, ipsa est petra quam non vincunt superbæ inferorum portæ.

Optatus lib. 2. contra Parmeniam. ubi Rom. Episcopos enumerasset ad Syricium usque.

Vestra, inquit, cathedræ vos originem reddite, qui vobis vultis sanctam Ecclesiam vendicare.

Epiphanius lib. 1. cap. 27. tom. 2. ubi seriem Rom. Episc. ex catalogo enumerauit.

Et ne quis, inquit, miretur quòd singula ita recensemus, per hæc enim claritas ostenditur.

D. Paulus Ephes. cap. 4.

Ipse (Christum intelligit) dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Euangelistas, alios autem Pastores & Doctores ad consummationem sanctorum in opus ministerij, in ædificationem corporis Christi: donec occurramus omnes in unitatem fidei & agnitionis filij Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi: ut iam non simus paruuli, fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrinae, in nequitia hominum & cæ.

FINIS.

Ad Lectorem Ioan. Noguierus.

הקרא אם אתה תרצה
לבוז אפניו ספרות סנה
ואשר בוקר העת נעטר
שכל זה שור באפניו
אסוף מספריו כל סקרי
לכן תמיד בו תל אה נ
כי יור סקר בסביל אותך
אל תשכח אתה ואר בניך
בללך.

In operis commendationem
carmen.

*Haud facile est (aiunt) complecti plurima paucis,
Nec promptum in tabula pingere lata breui.
Hoc opus egregie factum proponit utrumque,
Et duplici fœtu corda grauata leuat.
Nam breuitas sensum vincit, sed sensus abundans
Exuperat molem, qua grauata ora virum.
Digerit à prima nascentis origine mundi
Tempora, describit Casare asque vices.
Pontificesque sacros, & Regum nomina promit
Ordine, commonstrans aurea sacra patrum.
Quos Romana colit, celebratque Ecclesia, tutam
Quæ tenet in terris tempus in omne fidem.
Vnde potest quiuis longo dignoscere cursu,
Quam reliquis præstet sancta cathedra Petri.
Illam Pontificum firmat successio vera
Romanorum vllum non habitura modum.
Non habitura modum (inuidia rumpantur iniqui)
Nam aeternum Petri petra colenda manet.*

Gilb. Chêze.

Eiusdem.

Ad operis auctores

*Linea nulla magis præclarum expressit Apellem.
Quam breuis auctores vestrâ tabella refert.*

PA R grace & privilege du Roy est permis à *Antoine le Jeune*, libraire & imprimeur en l'université de Paris, de pouvoit imprimer ou faire imprimer un livre intitulé *Chronographia in duos libros distincta. Prior est de Rebus veteris Populi: Posterior recentes historias, præsertimque Ecclesiasticas complectitur.* Et est defendu à tous libraires, imprimeurs ou autres, de quelque estat qualité ou condition qu'ils soient, de n'imprimer ou faire imprimer, vendre ne distribuer: tant du Latin que François, autres que ceux que ledit le Jeune aura imprimé ou fait imprimer, sur peine de confiscation des livres qui se trouveroient autrement imprimés & d'amende arbitraire. Et ce iusques au temps & terme de sept ans finis & accomplis, à commencer du iour & date, que la premiere impression sera paracheuée d'imprimer. Ainsi que plus aplein est contenu audit privilege, sur ce donné à saint Germain en Laye le dernier iour de Juin mil cinq cens soixante sept.

Par le Roy à vostre relation
Deuabres.

